ประกาศพระราชบัญญัติ

และ

พระราชกำหนดต่าง ๆ รัชชกาลที่ ๗

พ.ศ. ๒๔๗๕

โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ

พิมพ์ครั้งแรก

ราคา ๙ บาท

11/10/2566

สารบาญ
กฎหมายประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ	กำจัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๑๕
พระราชบัญญัติ	ภาษีเงินเดือน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๒๓
พระราชบัญญัติ	ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๖
พระราชบัญญัติ	ภาษีชีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๖๘
พระราชบัญญัติ	พิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๗๗
พระราชบัญญัติ	ศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๘๐
พระราชบัญญัติ	เงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๙๑

11/10/2566

พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เยาวราชและปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเยาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๒๘

พระราชบัญญัติ ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ.๒๔๗๕ หน้า ๑๓๙

พระราชบัญญัติ ยกเลิกอากรนาเกลือ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๖๖

พระราชบัญญัติ ยกเลิกภาษีสมพัตสร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๖๗

พระราชบัญญัติ ภาษีการธนาคารและการประกันภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๗๗

พระราชบัญญัติ แก้ข้อความในกฎหมายและกฎเสนาบดีซึ่งเกี่ยวกับการทะเบียนที่ดิน การรังวัด การราชโลหกิจและการป่าไม้ หน้า ๑๘๐

11/10/2566

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๐๕

พระราชบัญญัติ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๒

พระราชบัญญัติ ภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๗

พระราชบัญญัติ ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๙

พระราชบัญญัติ จัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๔๐

พระราชบัญญัติ ว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๖๖

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๗๓

พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการเดินอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๗๕

11/10/2566

พระราชบัญญัติ แก้ไขวิธีพิจารณาแพ่งและอาชญา พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๐๐
พระราชบัญญัติ ยกเลิกความผิดให้แก่ผู้ทำผิดพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารและผู้ขาดหนีราชการทหารและตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๐๒
พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ตำบลสี่แยกมหานาคจังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๐๕
พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลสามแยกตอนริมคลองวัดสามจีนใต้จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๑๐
พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลระวางถนนวรจักร กับถนนหลวง จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๑๔
พระราชบัญญัติ อากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๓๒๙

11/10/2566

พระราชบัญญัติ เก็บภาษีไม้ขีดไฟ ซึ่งทำใน
พระราชอาณาเขตต์ แก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๕๕
พระราชบัญญัติ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไข
เพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๕๘
พระราชบัญญัติ ลักษณะเกณฑ์ทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๓๘๕
พระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองคณะสงฆ์
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๒๒
พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการยึดทรัพย์สิน
ของกสิกร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๒๕
พระราชบัญญัติ สมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๒๘
พระราชบัญญัติ ลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่
ไร่อ้อย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๖๘
พระราชบัญญัติ ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๗๐

11/10/2566

พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๒
พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาล โตนด พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๔
พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินค่าที่สวนในมณฑลนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๖
พระราชบัญญัติ	สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๘
พระราชบัญญัติ	ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๘๑
พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่ พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๘๖
พระราชบัญญัติ	ราชองครักษ์แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๕๐๐
พระราชบัญญัติ	จัดวางการรถไฟและทางหลวง แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ (ฉบับที่ ๒)	หน้า ๕๑๔

11/10/2566

พระราชบัญญัติ เพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือน และเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเฝ้า พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๒๖
พระราชบัญญัติ ล้างมลทินผู้กระทำผิดทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐ พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๕๓๐
พระราชบัญญัติ ยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี หน้า ๕๓๑
รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรสยาม หน้า ๕๓๓
พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างเวลาที่ใช้บทบัญญัติฉะเพาะกาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๕๙
พระราชบัญญัติ เทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๒

11/10/2566

พระราชบัญญัติ คนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๑๓

พระราชบัญญัติ ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตราธิการลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เรื่องงดรับพิจารณาเรื่องขอรับอนุญาตสิทธิตรวจหาแร่และทำเหมืองแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๒๐

พระราชบัญญัติ ยกเลิกการปรับไหมตามศักดินา พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๖๓๑

พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๔๑

พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๖๗

พระราชบัญญัติ โอนการปกครองอำเภอหนองจอกมาขึ้นจังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๗๒

11/10/2566

พระราชบัญญัติ รถยนตร์แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๘๘
พระราชบัญญัติ รถลากแก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๙๑

พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกา ขยายเวลากำหนดเขตต์ที่ดิน
หวงห้ามเพื่อสร้างทางรถไฟหลวงต่อ
จากขอนแก่นไปยังจังหวัดหนองคาย
และนครพนม หน้า ๙
พระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตต์หวงห้ามใน
จังหวัดสมุทรปราการ หน้า ๑๐๙
พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและ
อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อตัด
ถนนและขยายตรอกเนื่องจากเพลิง
ไหม้ ตำบลถนนเจริญกรุง ถนน
เยาวราช และถนนปทุมคงคา หน้า ๒๙๐
พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและ
อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อตัดถนน
และขยายตรอกเนื่องจากเพลิงไหม้ ที่
ตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง หน้า ๓๑๙

พระราชกฤษฎีกา โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลจักรวรรดิ์ อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร ให้วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๗๘

พระราชกฤษฎีกา โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม อำเภอบ้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร ให้สภากาชาดสยาม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๘๐

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อขยายถนนคลองถมจักรวรรดิ์ หน้า ๔๘๖

พระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร หน้า ๖๔๔

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราชั่งตวงวัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่งตวงวัดที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๔๖๖ หน้า ๖๔๖

11/10/2560

พระราชกำหนด

พระราชกำหนด พระราชอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๓

พระราชกำหนด นิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๓๖

พระราชกำหนด เครื่องแบบทหารบก พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๔๔

พระราชกำหนด อภัยโทษในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีพระธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน หน้า ๒๘๑

กฎกระทรวง

กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓

กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๗

11 มิถุนายน 2566

กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติออก ตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๗๖

กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กำหนดและให้อนุมัติท่า และเขตต์ศุลกากรเพื่อนำของเข้าและการส่งของออก (ฉะบับที่ ๓) หน้า ๘๓

กฎเสนาบดี กระทรวงเกษตราธิการออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๑๔

กฎเสนาบดี กระทรวงเกษตราธิการออกตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉะบับที่ ๓) หน้า ๑๒๑

กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติดำเนิรการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๓๕

11/10/2566

กฎเสนาบดี กระทรวงมหาดไทย ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติว่าด้วย
สำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓๗
กฎเสนาบดี กระทรวงมหาดไทยแก้ไขเพิ่มเติม
ออกตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระ
ราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๔
กฎเสนาบดี กระทรวงเกษตรพาณิชยการแก้ไข
เพิ่มเติมออกตามความในมาตรา ๔๒
แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์
พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๕
กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราช
บัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๗๗
กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระ
ราชบัญญัติสำนักงานจัดหางาน
ประจำท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๔
กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราช
บัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษซึ่งมา
จากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๙๗

11/10/2566

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน
มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และ
พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ (ฉะบับที่ ๔) หน้า ๖๑๖
กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา
๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้า
เมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕
(ฉะบับที่ ๕) หน้า ๖๑๘
กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา
๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้า
เมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๕ (ฉะบับที่ ๖) หน้า ๖๖๕

กฎมณเฑียรบาล

กฎมณเฑียรบาล ว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๙

11/10/2556

ประกาศต่าง ๆ

ประกาศ เรื่องยุบและรวมงานแผนกธรรมการประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ หน้า ๑
ประกาศ เปลี่ยนนามกรมราชเลขาธิการเป็นกระทรวงมุรธาธร หน้า ๑๑
ประกาศ เรื่องใช้หนังสือสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่อาณาเขตต์ทรานสจอรดัน หน้า ๗๘
ประกาศ เรื่องการยุบรวมเขตต์ท้องที่จังหวัดมณฑล หน้า ๘๘
ประกาศ กำหนดเขตต์ท้องที่ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๑๒
ประกาศ ผลัดเปลี่ยนเสนาบดี ปลัดทูลฉลองกระทรวงต่าง ๆ และรวมกระทรวง หน้า ๑๕๓
ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราษ หน้า ๑๕๕
ประกาศ จัดระเบียบป้องกันอาณาจักร หน้า ๑๖๐

11/10/2566

ประกาศ วชิราวุธวิทยาลัย เรื่องยุบตำแหน่งกรรมการกิติมศักดิ์ และผลัดเปลี่ยนตำแหน่งกรรมการจัดการ หน้า ๑๖๕
ประกาศ ยกเลิกพระราชบัญญัติองคมนตรี พ.ศ. ๒๔๗๐ หน้า ๑๖๘
ประกาศ เลิกอภิรัฐมนตรีสภา หน้า ๑๗๐
ประกาศ เลิกสภาการคลัง หน้า ๑๗๒
ประกาศ เลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักร หน้า ๑๗๔
ประกาศ กำหนดหน้าที่เสนาบดีและตั้งคณะกรรมการกลางกลาโหม หน้า ๒๐๐
ประกาศ ให้โอนกรมตรวจเงินแผ่นดินในกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร หน้า ๒๐๓
ประกาศ ให้สมทบกรมฝีนและกรมสรรพสามิตต์เข้ากับกรมสรรพากร หน้า ๒๐๔
ประกาศ ตั้งกรมพัสดุแห่งชาติ หน้า ๒๐๖
ประกาศ แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๒๕
ประกาศ ลดพิกัดอัตราเก็บเงินค่านา หน้า ๒๒๗

11/10/2565

ประกาศ แก้ไขประกาศว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนบุริมสิทธิทรัพยสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๒๔

ประกาศ ให้โอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรมมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร หน้า ๒๓๔

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ฉะเพาะอำเภอชั้นนอก หน้า ๒๘๖

ประกาศ ตั้งสภาศึกษา หน้า ๒๘๘

ประกาศ ยุบเลิกกรมราชเลขาธิการ หน้า ๓๘๒

ประกาศ โอนตำบลลาดโตนด อำเภอนนทบุรี และตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มาขึ้นอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร หน้า ๔๔๔

ประกาศ จัดวางโครงการณ์กรมตำรวจ หน้า ๕๐๒

ประกาศ แก้ไขข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๕๖

11/10/2564

ประกาศ เปลี่ยนนามบางหน่วยและบางตำแหน่งในกรมทหารเรือ หน้า ๖๐๕

กฎข้อบังคับ

กฎข้อบังคับ ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ และเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน หน้า ๔๔๒
ข้อบังคับ สภากาชาดสยามแก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๔) หน้า ๔๖๖
ข้อบังคับ มรรยาททนายความว่าด้วยเครื่องแต่งกายสุภาพเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๖๗
ประกาศ ข้อบังคับว่าด้วยการสอบไล่เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๕๒

ทหาร

ประกาศ กำหนดหน้าที่เสนาบดีและตั้งคณะกรรมการกลางกลาโหม หน้า ๒๐๐

11/10/2566

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลทหารบก หน้า ๒๐๕
พระราชกำหนด เครื่องแบบทหารบก
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๔๔

กระทรวงเกษตรพาณิชยการ

กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๑๕
กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๓๔ แห่ง
พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉะบับที่ ๓) หน้า ๑๒๑
ประกาศ เปลี่ยนอัตราไปรษณีย์ภายในพระ
ราชอาณาจักรสยาม หน้า ๑๕๒
ประกาศ เปลี่ยนอัตราค่าคำโทรเลขภายใน
พระราชอาณาจักรสยาม หน้า ๑๕๖
ประกาศ เปลี่ยนแปลงอัตราไปรษณีย์
อากาศไปรษณีย์ หน้า ๑๕๗

11/10/2566

กฎเสนาบดี แก้ไขเพิ่มเติมออกตามความใน
มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนตร์ พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๕
ประกาศ แผนกไปรษณีย์ หน้า ๕๙๑ - ๖๑๒
ประกาศ กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์ หน้า ๖๒๕
ประกาศ กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์ หน้า ๖๗๔
ประกาศ แผนกไปรษณีย์ หน้า ๖๙๓

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศ ให้เก็บอากรค่าน้ำ ในท้องที่จังหวัด
กาญจนบุรีนอกจากท้องที่อำเภอ
วังกะทับกิ่งอำเภอศรีสวัสดิ์ หน้า ๑๓
กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓
ประกาศ ห้ามมิให้ใช้เครื่องมืออวน มอง
ทำการจับสัตว์น้ำในลำน้ำในนครนายก
และลำน้ำอันติดต่อ และ บึง
หนอง ในจังหวัดนครนายก หน้า ๔๕

11/10/2566

กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๗

กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๗๖

ประกาศ ยกเลิกเบี้ยกันดาร หน้า ๗๘

กฎเสนาบดี กำหนดและให้อนุมัติท่า และเขตต์สุลกากรเพื่อการนำของเข้าและการส่งของออก (ฉะบับที่ ๓) หน้า ๘๓

ประกาศ ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนฉะเพาะตัว พ.ศ. ๒๔๖๒ หน้า ๘๔

ประกาศ ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๙๖

ประกาศ ให้เก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอราชบูรณะ อำเภอลาดกระบัง อำเภอมีนบุรี หน้า ๑๐๑

11/10/2566

ประกาศ	เรื่องภาษีเงินเดือน	หน้า ๑๐๔
ประกาศ	ห้ามการเก็บหรือทำอันตรายฟอง น้ำทะเลทุกชะนิดในบริเวณท้องที่ ชายทะเลแห่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช	หน้า ๑๕๘
กฎเสนาบดี	ดำเนิรการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการธนาคาร และการประกันภัย พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๒๓๕
ประกาศ	ว่าด้วยทางการผ่อนผันขยายเวลา เก็บเงินรัชชูปการ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในอัตราปกติ แก่บุคคลบางจำพวก	หน้า ๔๔๐
กฎข้อบังคับ	ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ และเบี้ยเลี้ยงเดิรทางสำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน	หน้า ๔๔๒
ประกาศ	เรื่องเก็บเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๕๘๘
ประกาศ	ยกเว้นเก็บเงินอากรค่าน้ำ ในท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต	หน้า ๖๒๘

11/10/2564

กระทรวงธรรมการ

ประกาศ เรื่องยุบและรวมงานแผนกธรรมการประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ หน้า ๑

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๑๗๖

ประกาศ การใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาสำหรับตำบลเตาปูน ซึ่งแยกจากตำบลเขาดิน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี หน้า ๒๑๔

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๕๒๒

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาเพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๕๔๓

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาเพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๕๔๕

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาเพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๐๕

11/10/2560

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๑๐
ประกาศ เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถม
ศึกษาสำหรับตำบลวังหิน ซึ่งยุบไป
รวมกับตำบลย่านยาว อำเภอนางบวช
จังหวัดสุพรรณบุรี หน้า ๖๒๒
ประกาศ เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถม
ศึกษา สำหรับตำบลทับยายเชียง
ซึ่งแยกมาจากตำบลมะต้องและ
ตำบลลวงฆ้อง อำเภอพรมพิราม
กับตำบลน้ำคาย ซึ่งแยกมาจากตำบล
แก่งโสภา อำเภอเมืองนครไทย
จังหวัดพิษณุโลก หน้า ๖๒๓
ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๒๖
ประกาศ เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถม
ศึกษาสำหรับตำบลโคกหม้อซึ่งยุบ
ไปรวมกับตำบลท่าพี่เลี้ยง และตำบล
หัวเวียงซึ่งยุบไปรวมกับตำบลพิหาร
แดง ในท้องที่อำเภอท่าพี่เลี้ยง
จังหวัดสุพรรณบุรี หน้า ๖๔๐

11/10/2566

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๔๘
ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่มณฑลปราจีน หน้า ๖๗๐
ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพ
มหานคร หน้า ๖๗๕ หน้า ๖๗๕

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศ ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองสมุทร
ปราการ หน้า ๘๕
ประกาศ เรื่องยาเสพย์ติดให้โทษ หน้า ๑๐๒
ประกรศ ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ หน้า ๑๓๓
ประกาศ ยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ ฯ หน้า ๑๕๖
ประกาศ เพิ่มจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษซึ่งต้อง
ใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๕๗
ประกาศ เรื่องเพิ่มจำนวนโควตาสำหรับ
ขุดหาแร่ หน้า ๒๓๑
ประกาศ เรื่องป้องกันโรคร้าย หน้า ๒๓๓

11/10/2566

ประกาศ เพิ่มโควตาให้แก่ผู้ชุดหาแร่ หน้า ๒๓๖
ประกาศ เรื่องกำหนดระยะเวลาโควตาและ
จำนวนโควตาตามพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๓๘
ประกาศ ถอนยายกเว้นจากประเภทจำกัด
ตามความข้อ ๓ (ข) ให้อยู่ใน
ประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก)
แห่งกฎเสนาบดียาเสพย์ติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๔๖๕ หน้า ๒๖๕
ประกาศ กำหนดจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษ
เพิ่มเติม หน้า ๓๘๓
ประกาศ ยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ หน้า ๔๒๗
กฎเสนาบดี ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วย
สำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓๗
กฎเสนาบดี แก้ไขเพิ่มเติม ออกตามความใน
มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนตร์ พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๔
ประกาศ เรื่องจัดแบ่งแผนกงานรายย่อยใน
กรมตำรวจ หน้า ๕๐๔

11/10/2566

ประกาศ เปลี่ยนการยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ
จากประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข)
เป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัดตาม
ความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดี
ยาเสพย์ติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ หน้า ๕๒๕
กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๗๗
กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ
สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๔
กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษซึ่งมาจากสัตว์
ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๙๗
กฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง แก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๔) หน้า ๖๑๖

11/10/2566

กฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๕) หน้า ๖๑๘
ประกาศ ยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ หน้า ๖๓๓
ประกาศ กำหนดโควตาให้ผู้ขุดหาแร่ หน้า ๖๓๔
ประกาศ กำหนดจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษ
ซึ่งจะต้องใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๖ หน้า ๖๓๗
กฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๖) หน้า ๖๖๕

กระทรวงยุติธรรม
ข้อบังคับ มรรยาทนายความว่าด้วยเครื่อง
แต่งกายสุภาพเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๖๗

11/10/2566

กระทรวงการต่างประเทศ

ประกาศ เรื่องสหรัฐเรปุบลิคบราซิล เข้าเป็นภาคีแห่งโปรโตคลระวางประเทศว่าด้วยข้อตกลงการมอบให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดร่วมกับกรุงสยาม หน้า ๔๗

ประกาศ เรื่องเรปุบลิคกรีศ และ เมืองขึ้นหมู่เกาะลีวาร์ดเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาระวางประเทศว่าด้วยการปฏิบัติการตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศร่วมกับกรุงสยาม หน้า ๔๔

ประกาศ เรื่องสัญญาสากลไปรษณีย์ หน้า ๑๒๒

กระทรวงวัง

ประกาศ พระราชทานนามหอต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง หน้า ๑๒๖ หน้า ๖๔๔

ตำรวจ

ประกาศ จัดวางโครงการณ์กรมตำรวจ หน้า ๕๐๒

ประกาศ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัดแบ่งแผนกงานรายย่อยในกรมตำรวจ หน้า ๕๐๔

11/10/2566

ประกาศเรื่องยุบและรวมงานแผนกธรรมการประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า ตามกระแสพระบรมราชโองการให้ยุบรวมท้องที่บางมณฑลและบางจังหวัด ดั่งแจ้งในประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๕๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔ แล้วนั้น บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่าเมื่อการปกครองได้ยุบและรวมกันดั่งนั้นแล้ว ทางราชการของกระทรวงธรรมการประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ ก็ควรยุบและรวมอนุโลมตาม จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด

11/10/2566

กระหม่อม ให้ยุบรวมกองธรรมการมณฑลและกองธรรมการจังหวัดในมณฑลและจังหวัดที่ยุบเลิกนั้นโดยนัยเดียวกัน กับให้ยุบโรงเรียนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. โรงเรียนฝึกหัดครูมูลประจำมณฑลบัตตานี

๒. โรงเรียนฝึกหัดครูประจำมณฑลภูเก็ต

๓. โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลนครชัยศรี

๔. โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลอยุธยา ยกไปรวมกับโรงเรียนฝึกหัดครูมูลประจำมณฑลนครสวรรค์เดิม คงตั้งอยู่ที่จังหวัดนครสวรรค์

๕. โรงเรียนประจำอำเภอมีนบุรี "ภูมิภาคพิสุทธิ" จังหวัดมีนบุรี

๖. โรงเรียนประจำอำเภอพระประแดง "วัดไพชยนต์พลเสพย์" จังหวัดพระประแดง

๗. โรงเรียนวัดบางกอบัว "แขประสาท" จังหวัดพระประแดง

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นปีที่ ๗ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ เมษายน หน้า ๑)

พระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ
พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

โดยที่ในต้นเดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้มีมหกรรมเป็นงานใหญ่สมโภชพระนครและฉลองปฐมบรมราชานุสสรณ์ อันได้สร้างสำเร็จแล้วด้วยอำนาจสามัคคีกตัญญูกตเวทีธรรมแห่งพระบรมวงศานุวงศ์เสนามาตย์ราชบริพารและอาณาประชาราษฎร ร่วมใจกันบริจาคเสริมพระราชทรัพย์เพื่อเป็นอนุสาวรีย์ที่ระลึกถึงพระเดชพระคุณแห่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ปฐมบรมราชาธิราช ซึ่งได้ทรงประดิษฐานพระราชวงศ์จักรีสถาปนากรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา ดำรงมาโดยสวัสดิถ้วนหนึ่งกับกึ่งร้อยปี ในกาลนี้จัดเป็นมหามงคลสมัยพิเศษ เป็นเหตุให้ทรงพระอนุสสรคำนึงถึงปวงบุคคลผู้ต้องราชทัณฑ์อยู่ในพันธนาคาร ใคร่จะทรงแผ่พระมหากรุณาด้วยพระราชอภัยทาน ให้ได้รับความชื่นบานบันเทิงใจในอภิลักขิตกาลนี้ด้วยบ้าง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีผู้บัญชาการราชทัณฑ์ สำรวจเอาบัญชีนักโทษที่ต้องรับพระราชอาชญาอยู่ณพันธนาคารทั่วพระราชอาณาจักร และพิจารณาลักษณะแห่งโทษานุโทษว่าการใดควรจะโปรดได้และมิได้ โดยกำหนดข่ายพระมหากรุณาที่ตราไว้เป็นหลักดั่งต่อไปนี้

จำพวกพระราชทานอภัยโทษ ปล่อยออกจากเวรจำ

นักโทษต้องรับพระราชอาชญาตามคำพิพากษา ซึ่งคดีถึงที่สุดเด็ดขาดก่อนวันประกาศนี้ คือ

๑. นักโทษชราและทุพพลภาพมีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป

๒. นักโทษพิการต้องด้วยลักษณะดั่งนี้

ก. จักษุบอดทั้ง ๒ ข้าง

ข. มือด้วนทั้ง ๒ ข้างหรือเท้าด้วน

๓. นักโทษทุพพลภาพป่วยเจ็บทรมานด้วยโรคภัย ซึ่งแพทย์ของรัฐบาลได้ตรวจลงความเห็นสอดคล้องต้องกันตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไปว่าไม่สามารถจะรักษาให้หายได้ ในประเภทโรคต่อไปนี้

11/10/2566

ก. แขนทั้ง ๒ ข้างหรือขาเป็นอัมพาตหรือถูกบาดเจ็บจนใช้การไม่ได้

ข. เป็นโรคเรื้อนจนนิ้วมือและเท้ากุดหรือหงิกงอ

ค. เป็นวัณโรคปอด ซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ฆ. เป็นโรคภายในเรื้อรังอย่างอื่น ซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๔. นักโทษผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร หรือกระทำผิดฐานหลบหนีราชการทหารหรือตำรวจ ทั้งที่ต้องรับพระราชอาชญาอยู่ในเรือนจำและกรมกอง

นักโทษเช่นว่ามาแล้วนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้พ้นจากเวรจำเริ่มตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

จำพวกพระราชทานลดโทษ

นักโทษต้องรับพระราชอาชญาตามคำพิพากษาในฐานโทษกะทงเดียวซึ่งคดีถึงที่สุดเด็ดขาดก่อนวันประกาศนี้ และคงรับพระราชอาชญาอยู่ในเรือนจำ ถ้ามิได้อยู่ในข่ายที่จะได้รับ

พระราชทานอภัยโทษโปรดปล่อยตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ลดโทษลงดั่งนี้

๑. โทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำตลอดชีวิต

๒. โทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำมีกำหนด ๒๐ ปี

๓. บรรดาโทษที่ต้องจำคุกมีกำหนดตั้งแต่ ๒๐ ปีลงมา ให้ลดลง ๑ ในส่วน ๑๐ ของกำหนดโทษ

นักโทษที่ได้รับพระราชทานลดโทษเช่นว่ามาในข้อ ๒ และ ๓ ข้างบนนี้ ถ้าคนใดได้รับพระราชอาชญาจำคุกมาจนถึงวันประกาศนี้ครบกำหนดที่ลดลงนั้นแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ปล่อยพ้นจากเวรจำเริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

นอกจากนักโทษชรา พิการ หรือป่วยเจ็บทุพพลภาพตามความในข้อ ๑-๒-๓ ตอนต้นนั้น ถ้าปรากฏว่า คนใดได้เคยกระทำความผิดฐานหลบหนีเรือนจำก็ดี ฐานทำร้ายหรือพยายามทำร้ายเจ้าพนักงานผู้ควบคุมในระวางเวลาที่ต้องรับพระราชอาชญาก็ดี ให้ถือว่าเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในข่ายพระมหากรุณาตามประกาศนี้

11/10/2566

วิธีปฏิบัติการ

ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงผู้บังคับบัญชาเรือนจำนั้น ๆ สั่งตั้งข้าราชการเป็นกรรมการตรวจสอบทำบัญชีนักโทษอันอยู่ในข่ายพระมหากรุณา เพื่อให้การได้เป็นไปตามหลักพระราชกฤษฎีกานี้ และตามปกติ

ก. ในกรุงเทพ ฯ (สำหรับนักโทษในกองมหันตโทษและลหุโทษ) ให้เป็นหน้าที่สมุหพระนครบาล ๑ อธิบดีกรมอัยยการ ๑ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ๑ เป็นกรรมการ

ข. ในหัวเมืองนอกจากกรุงเทพ ฯ (สำหรับนักโทษในเรือนจำหัวเมือง) ให้เป็นหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ๑ ผู้พิพากษาศาลจังหวัด ๑ อัยยการจังหวัด ๑ เป็นกรรมการ

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาตรวจสอบเห็นสอดคล้องต้องกันว่า นักโทษคนใดอยู่ในข่ายที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษพ้นจากเวรจำหรือเพียงแต่ได้ลดโทษตามประกาศนี้ ก็ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมประจำท้องที่ซึ่งนักโทษต้องจำอยู่นั้น ออกหมายสั่งปล่อยตัวเริ่มตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป หรือสั่งแก้กำหนดโทษให้เป็นไปตามประกาศนี้ แล้วให้กรรมการทำบัญชีนักโทษที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อย และที่ได้รับพระราชทานลดโทษ

บอกกำหนดวันที่จะหลุดพ้นจากเรือนจำส่งตามลำดับ เพื่อนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท

บรรดาผู้ที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษครั้งนี้ จงตั้งใจอยู่ในกตเวทีและสงบเสงี่ยมตนยำเกรงพระราชอาชญา ประพฤติตนให้สมแก่ที่ทรงพระกรุณาโปรดปราณี จงละความประพฤติชั่ว ตั้งหน้าหาทางชอบประกอบการเลี้ยงชีพโดยธรรมสุจริต อย่าได้ข้องคิดจองเวรอาฆาตพยาบาทเบียดเบียฬกันต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๖ เมษายน หน้า ๓)

11/10/2566

ประกาศพระราชกฤษฎีกา
ขยายเวลากำหนดเขตต์ที่ดินหวงห้ามเพื่อสร้างทางรถไฟหลวงต่อจากขอนแก่นไปยังจังหวัดหนองคายและนครพนม

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตามที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกา ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ ห้ามการจับจองที่รกร้างว่างเปล่าไม่มีเจ้าของ และส่วนที่ ๆ มีเจ้าของอยู่แล้วก็ห้ามมิให้ซื้อขาย ให้บัน แลก เปลี่ยน จำนอง ขายฝาก ให้เช่า กับห้ามไม่ให้ทำการปลูกสร้างเพิ่มเติมสิ่งใดลงภายในแนวเขตต์แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกามีกำหนด ๒ ปี ดั่งมีความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ มีเหตุทำให้การสำรวจวางแนวทางที่แน่นอน และการจัดซื้อที่ดินจำต้องระงับลงชั่วคราว กรมรถไฟหลวงจะได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จไปภายในกำหนด ๒ ปี ตามที่ประกาศไว้ครั้งก่อนนั้นไม่ได้ ทรงพระราชดำริเห็นว่า สมควรที่จะ

11/10/2566

ยืดเวลาออกไปอีก เพื่อให้โอกาสกรมรถไฟหลวงได้จัดวางรูปการให้เป็นที่เรียบร้อย จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ขยายกำหนดเวลาหวงห้ามออกไปอีก ๒ ปี นับแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๐ เมษายน หน้า ๕)

11/10/2566

ประกาศ

เปลี่ยนนามกรมราชเลขาธิการเป็นกระทรวงมุรธาธร

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ตำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

กรมราชเลขาธิการและตำแหน่งราชเลขาธิการ เป็นทะบวงการและตำแหน่งที่สำคัญอันหนึ่งในราชการ ซึ่งเคยนิยมเทียบชั้นเสมอด้วยกระทรวงเสนาบดีมาแต่ก่อน เมื่อครั้งประกาศรวมกระทรวงมุรธาธรเข้ากับกรมราชเลขาธิการ ก็ได้บรรยายไว้ว่า กรมราชเลขาธิการคงมีฐานะเสมอด้วยกระทรวงอยู่ตามเดิม และราชเลขาธิการมีเกียรติ ฐานะและอาวุโสอย่างเดียวกับเสนาบดีทุกอย่าง หากแต่ไม่ได้เรียกว่าเสนาบดีเท่านั้น ส่วนผู้ช่วยราชเลขาธิการก็ลำดับเสมอด้วยปลัดทูลฉลองโดยนัยเดียวกัน แต่ได้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ยังเป็นที่ทำให้ฉงนในฐานะหรือลำดับศักดิ์ของทะบวงการและตำแหน่งนี้อยู่

11/10/2566

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามกรมราชเลขาธิการ เป็นกระทรวงมุรธาธร เรียกนามตำแหน่งราชเลขาธิการว่าเสนาบดีกระทรวงมุรธาธร เรียกนามตำแหน่งผู้ช่วยราชเลขาธิการว่า ปลัดพระมุรธาธร ตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ เมษายน หน้า ๑๑)

11/10/2566

ประกาศ
ให้เก็บอากรค่าน้ำ ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี นอกจากท้องที่อำเภอวังกะพี้กับกิ่งอำเภอศรีสวัสดิ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ตามประกาศลงวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๖๐ ให้ยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำในเขตต์ท้องที่จังหวัดกาญจนบุรีไว้ชั่วคราวนั้น

บัดนี้ ความทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ว่ามีราษฎรทำการจับสัตว์น้ำเป็นอาชีพในจังหวัดกาญจนบุรี นอกจากท้องที่อำเภอวังกะพี้กับกิ่งอำเภอศรีสวัสดิ์มากขึ้น และการคมนาคมระวางจังหวัดนี้กับจังหวัดอื่น ๆ สะดวกดีกว่าแต่ก่อน สมควรจะจัดเก็บเงินอากรค่าน้ำแก่ผู้กระทำการจับสัตว์น้ำได้แล้ว

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ใช้กฎเสนาบดีว่าด้วยวิธีการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้จัดเก็บเงินอากรค่าน้ำตามพิกัดซึ่ง

11/10/2566

กำหนดให้เก็บในท้องที่จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ส่วนท้องที่อำเภอวังกะกับกิ่งอำเภอศรีสวัสดิ์ ให้งดเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำไว้ตามเดิม

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระยาโกมารกุลมนตรี

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ เมษายน หน้า ๑๔)

11/10/2566

พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะออกบทบัญญัติควบคุมการร่อนหาแร่ และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ บางบท

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ระวางที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้งดใช้ถ้อยคำตอนท้ายมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ ซึ่งว่า "ตลอดปีหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตไป" และใบอนุญาตร่อนหาแร่ซึ่งได้ออกไปแล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอันหมดสิ้นอายุในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ผู้ใดประสงค์จะทำการร่อนหา

11/10/2566

แร่ต่อไป ให้ทำเรื่องรางขอรับใบอนุญาตร่อนหาแร่ตามแบบพิมพ์ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ ใบอนุญาตร่อนหาแร่นี้ ให้มีอายุใช้ร่อนหาแร่และจำหน่ายแร่ร่อนได้ตามเวลาและตามจำนวนแร่ซึ่งกำหนดไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔ การซื้อขายแร่ร่อน นอกจากผู้ซื้อผู้ขายจะต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ กับพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ แล้ว การซื้อขายแร่ร่อนจะต้องอยู่ภายในบังคับ ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(ก) เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากสมุหเทศาภิบาลเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ซื้อจะต้องซื้อแร่ร่อนได้ฉะเพาะเมื่อผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่นำแร่มาจำหน่ายด้วยตนเองพร้อมด้วยใบอนุญาตร่อนหาแร่

(ข) ผู้ซื้อจะต้องบันทึกรายการและจำนวนแร่ที่ซื้อขายลงไว้ในบัญชีต่อท้ายใบอนุญาตร่อนหาแร่ให้ชัดเจน

(ค) ผู้ซื้อจะซื้อแร่ร่อนจากผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตร่อนหาแร่นั้น

10/2566

ถ้าผู้ซื้อหรือผู้ขายแร่ร่อนฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๕ ผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ผู้ใด เมื่อได้เข้าเป็นกรรมกรเหมืองแร่ หรือเกี่ยวข้องกับเหมืองแร่โดยได้รับสินจ้างหรือมีอาชีพอย่างอื่นเป็นส่วนใหญ่ ภายในเวลาที่ใบอนุญาตร่อนหาแร่ที่ตนได้รับอนุญาตไปนั้นยังมีอายุอยู่ ให้ผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่รีบนำใบอนุญาตร่อนหาแร่ของตนคืนต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่ ภายในเวลา ๑๐ วัน นับแต่วันเข้าเป็นกรรมกรหรือเกี่ยวข้องกับเหมืองแร่ หรือเริ่มมีอาชีพอย่างอื่นเป็นต้นไป กับให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเพิกถอนหรือเรียกคืนใบอนุญาตร่อนหาแร่ของผู้นั้น ๆ ได้ และเมื่อได้ประกาศให้ผู้ซื้อผู้ใดทราบถึงการเพิกถอนใบอนุญาตร่อนหาแร่ฉะบับใดแล้ว ห้ามไม่ให้ผู้ซื้อหรือผู้ซื้อช่วงทำการซื้อแร่ตามใบอนุญาตร่อนหาแร่ฉะบับนั้น ๆ ต่อไป

ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๖ เพื่อดำเนินการให้ได้ผลตามความมุ่งหมายแห่งมาตรา ๕ ให้เสนาบดีมีอำนาจออกกฎเสนาบดีวางระเบียบให้

11/10/2566

ผู้ขุดหาแร่ตามเหมืองต่าง ๆ หรือผู้ซื้อแร่ หรือผู้ซื้อแร่ช่วง ยื่นรายงานเกี่ยวกับกรรมกรหรือลูกจ้าง หรือเกี่ยวกับการซื้อขายแร่ร่อนได้

ถ้าผู้ขุดหาแร่หรือผู้ซื้อแร่หรือผู้ซื้อแร่ช่วงผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสียทั้งมาตรา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน คือ "ผู้ขุดหาแร่ผู้ใดมีความประสงค์จะทำการขุดหาแร่ในเขตต์ประทานบัตรหรือใบอนุญาตพิเศษของตนในระยะเวลาโควตาแรก หรือเริ่มลงมือทำการขุดหาแร่เป็นครั้งแรกนับแต่การจำกัดแร่ดีบุกในระยะเวลาโควตาอื่น ๆ ภายหลัง ให้ทำเรื่องราวตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ขอรับใบสุทธิแร่ต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่ไม่น้อยกว่า ๔๐ วันก่อนวันต้นของระยะเวลาโควตาที่มีความประสงค์จะทำการขุดหาแร่ และจะต้องแจ้งให้ทราบด้วยว่า จะทำการขุดหาแร่ตั้งแต่วันเดือนใด เมื่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่ได้รับเรื่องราวแล้ว ให้รายงานมายังกรมราชโลหกิจ เพื่อกรรมการประเมินประเมินจำนวนแร่ขุดได้ ให้การประเมินจำนวนแร่ขุดได้นี้จะได้ส่งไปยังเจ้าพนักงานราช

11/10/2556

โลหกิจประจำท้องที่ เพื่อแจ้งให้ผู้ขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าผู้ขอไม่คัดค้านการประเมินของกรรมการประเมินก็ให้เจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่กรอกข้อความคำนวณระบุโควตาและระยะเวลาโควตาลงในแบบพิมพ์ใบสุทธิแร่ที่กำหนดให้ และลงลายมือชื่อออกใบสุทธิแร่ให้รับไปได้

ผู้ขุดหาแร่ซึ่งได้ทำการขุดหาแร่มาแล้วในระยะเวลาโควตาใด ถ้ายังมีความประสงค์จะทำการขุดหาแร่ในระยะเวลาโควตาต่อ ๆ ไป จะต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบสุทธิแร่ดังกล่าวแล้วต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่ไม่น้อยกว่า ๔๐ วัน ก่อนวันต้นของระยะเวลาโควตาต่อ ๆ มาทุกครั้ง เรื่องราวขอรับใบสุทธิแร่เช่นนี้จะต้องส่งเข้ามายังกรมราชโลหกิจ ถ้าจะมีการประเมินจำนวนแร่ขุดได้ใหม่ ก็ให้จัดต่อไปเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคต้น ถ้าไม่มีการประเมินก็ให้ดำเนินการออกใบสุทธิแร่ให้รับไปได้"

มาตรา ๙ ถ้าผู้ถือใบสุทธิแร่หรือใบสุทธิแร่ชั่วคราวหรือผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ผู้ใดกระทำความผิดตามความในพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ ก็ดี หรือตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเพิกถอนและเรียกคืนใบสุทธิแร่ ใบสุทธิแร่ชั่วคราวหรือใบอนุญาตร่อนหาแร่เสียได้

11/10/2566

ถ้าผู้ใดขัดขืนไม่ส่งคืนใบสุทธิแร่ ใบสุทธิแร่ชั่วคราว หรือใบอนุญาตร่อนหาแร่ ในเมื่อเจ้าพนักงานได้เรียกร้องให้ส่งคืนแล้ว ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกถ้อยคำตอนท้ายมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งว่า "แต่โควตานั้นให้ถือตามเกณฑ์เดิม" และให้ใช้ถ้อยคำต่อไปนี้แทน "แต่จำนวนแร่ขุดได้ซึ่งกรรมการจะพึงประเมินให้นั้น ห้ามมิให้ประเมินเกินกว่าจำนวนแร่ขุดได้ที่ประเมินไว้ให้ชั้นเดิม"

มาตรา ๑๐ ผู้ขุดหาแร่ผู้ใดไม่ทำการขุดหาแร่ หรือทำการขุดหาแร่ไม่ได้เต็มตามจำนวนโควตาที่ตนได้รับอนุญาตในระยะเวลาโควตาใด โควตาหรือส่วนโควตาซึ่งมิได้ใช้เป็นประโยชน์นั้น ให้เป็นอันริบเสียจะเอาไปบวกเข้ากับโควตาซึ่งจะได้รับใหม่ในระยะเวลาโควตาต่อไปไม่ได้ กับให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะลดหรือไม่อนุญาตโควตาในระยะเวลาโควตาต่อ ๆ ไปอีกก็ได้ ในเมื่อปรากฏว่า ผู้ขุดหาแร่ผู้นั้นไม่สามารถที่จะทำการขุดหาแร่ได้เต็มตามจำนวนโควตาที่ได้รับไป หรือไม่สามารถที่จะทำการขุดหาแร่ได้เลย แล้วแต่กรณี

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ เมษายน หน้า ๑๖)

เรื่องราวขอใบอนุญาตร่อนหาแร่

ตามความในพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช๒๔.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ชาติ.....

บังคับ.....ตำหนิ.....$\frac{\text{ภริยา}}{\text{สามี}}$ ชื่อ.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ..... ...จังหวัด.....ขอทำเรื่องราวยื่นต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจจังหวัด.....

๑) ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตร่อนหาแร่ดีบุกในที่ว่างท้องที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

๒) ข้าพเจ้ายอมปฏิบัติตามพระราชกำหนดกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบการเกี่ยวด้วยการร่อนหาแร่ที่ใช้อยู่ในเวลานี้ และที่จะใช้ต่อไปในกาลภายหน้าทุกประการ

๓) ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้ามีอาชีพในทาง.....

.....

(เวลานี้ยังทำอยู่หรือเลิกแล้ว ถ้าเลิกแล้ว เลิกเมื่อใด เพราะเหตุใด)..... บ้านที่ข้าพเจ้าอยู่ในเวลานี้ เป็นบ้านของ..... ข้าพเจ้าเป็น $\frac{\text{เจ้าของ}}{\text{ผู้อาศัย}}$ ข้าพเจ้าได้อยู่ในบ้านนี้มาเป็นเวลา.... แล้ว

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นเรื่องราว

11/10/2566

พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะมีภาษีเงินเดือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"เงินเดือน" นั้นท่านว่าไม่ฉะเพาะแต่เงินเดือนหรือเงินค่าจ้างแรงงาน ให้รวมทั้งเบี้ยบำนาญ เบี้ยหวัดเงินปี หรือเงินบำเหน็จ อีกทั้งเงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ซึ่งนายจ้างจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตน

11/10/2566

"ผู้รับประเมิน" หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

"นายจ้าง" หมายความว่า นายจ้างตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ลักษณะจ้างแรงงาน) ถ้าเป็นนิติบุคคล "นายจ้าง" หมายความว่า หัวหน้า ผู้จัดการ ตัวแทน เหรัญญิก หรือ ผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลหรือของสาขาฉะเพาะท้องที่แห่งนิติบุคคลนั้น แต่ว่าถ้าบุคคลเช่นนี้ไม่มีตัวไซร้ ท่านว่าบุคคลอื่นซึ่งมีอำนาจในการบังคับบัญชา ในการจัดการ หรือในการเงินของนิติบุคคลที่กล่าวแล้ว หรือของสาขาฉะเพาะท้องที่แห่งนิติบุคคลนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งความให้ทราบแล้วให้ถือว่าเป็น "นายจ้าง" เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ใช้วิธีเดียวกันนี้บังคับถึงห้างหุ้นส่วน ห้างที่มิได้จดทะเบียน หรือประชุมบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมิได้เป็นนิติบุคคลนั้นด้วย

"ปี" หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

"พนักงานเก็บภาษี" หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครอง ผู้ซึ่งต้องจัดเก็บและเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือ สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อัน

11/10/2566

กระทำการนั้น ๆ ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

"เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

"กำหนด" หมายความว่า กำหนดโดยกฎเสนาบดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีแต่งตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑
การประเมิน

มาตรา ๕ ท่านว่าบุคคลดั่งต่อไปนี้ต้องเสียภาษีเงินเดือน

(ก) ผู้ที่ได้รับเงินเดือนจากนายจ้างในประเทศสยาม

11/10/2566

(ข) ผู้ที่อยู่ในประเทศสยามเกินกว่าสี่เดือนในระวางปีหนึ่ง

แต่เงินจำนวนใดซึ่งหักจากเงินเดือนโดยอำนาจรัฐบาลเป็นการหักชั่วคราว หรือหักไว้เป็นทุนโปรวิเดนท์ เงินสงวนไว้เป็นเบี้ยบำนาญ หรือลักษณะการเช่นกัน หรือเงินที่ให้เป็นทานเป็นครั้งคราวแก่คนใช้ในบ้าน เหล่านี้ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา ๖ ค่าภาษีนั้นท่านให้เสียตามอัตราซึ่งกำหนดไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเงินเดือนนั้นจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ ท่านให้คิดเป็นเงินตราสยาม โดยอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งเสนาบดีกำหนดเป็นคราว ๆ

มาตรา ๗ รายจ่ายดั่งต่อไปนี้ ถ้าจ่ายโดยสุจริต ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

(๑) จ่ายเป็นเงินเพื่อโสหุ้ยอันระบุฉะเพาะ ซึ่งลูกจ้างต้องจ่ายเนื่องในการรับจ้างตามปกติ หรือรับจ้างพิเศษ และจ่ายทั้งหมดในการนั้นและโดยจำเป็นแก่การนั้น

(๒) จ่ายเป็นสิ่งของแทนเงิน เพื่อประโยชน์ดั่งกล่าวข้างบน

11/10/2566

มาตรา ๘ เงินเดือนรายใดน้อยกว่าปีละหกร้อยบาท ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา ๙ ถ้านายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดยสุจริตก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ มีข้อกำหนดว่านายจ้างจะชำระเงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสให้แก่ลูกจ้าง เป็นจำนวนเดียว เมื่อการงานที่จ้างได้สิ้นสุดลงแล้วฉะนี้ แม้เงินเต็มจำนวนนั้นได้ชำระภายหลังที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่ามิให้ต้องเสียภาษี เงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสส่วนที่เป็นค่าจ้างแรงงานอันได้ทำในเวลาก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้

ภาค ๒
การเก็บเงินค่าภาษีจากนายจ้าง

มาตรา ๑๐ ท่านให้นายจ้างคำนวณทุกคราวที่จ่ายเงินเดือนให้แก่ลูกจ้างว่าเงินเดือนลูกจ้างนั้นถ้าคิดตลอดปีจะเป็นเงินเท่าใด แล้วตรวจในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ว่าเงินเดือนทั้งปีที่คำนวณได้นั้นตกในชั้นไหน เมื่อตรวจทราบดั่งนี้แล้ว เงินที่จ่ายนั้นให้หักค่าภาษีฉะเพาะคราวที่จ่ายตามอัตราที่วางไว้สำหรับเงินเดือนปีหนึ่ง

566

เมื่อถึงคราวจะจ่ายเงินเดือนครั้งที่สุดในปีหนึ่ง ๆ ท่านให้นายจ้างเพิ่มหรือลดเงินที่หักครั้งสุดท้ายตามที่จำเป็นเพื่อให้ยอดเงินที่หักในปีนั้นพอดีกับค่าภาษีเงินเดือนทั้งปีที่ลูกจ้างจะต้องเสียตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ภายในเวลา ๑ เดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ และต่อไปในระวางเดือนเมษายนทุก ๆ ปี

(ก) ให้หัวหน้ากรมทุกกรมในราชการและสาขาตามท้องที่ส่งบัญชีไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงรายการจ่ายเงินเดือนตามซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการให้แสดง

(ข) ให้นายจ้างอื่น ๆ กรอกรายการลงในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจะได้จ่ายให้โดยมิคิดราคาแล้วส่งไปยังที่ว่าการอำเภอซึ่งได้ระบุไว้ ในแบบพิมพ์นั้นให้แสดง

(๑) นามและสำนักที่อยู่ของบุคคลทุกคนบรรดาซึ่งได้รับเงินเดือนไปจากนายจ้างในระวางปีที่ล่วงมาแล้ว หรือในเดือนสุดท้ายแห่งปีที่ล่วงมาแล้ว

(๒) จำนวนเงินเดือนซึ่งบุคคลดังกล่าวแล้วได้รับและเวลาซึ่งได้จ่ายเงินเดือนนั้น

(๓) จำนวนเงินซึ่งนายจ้างได้หักออกจากเงินเดือนเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

11/10/2566

(๔) ข้อความอื่น ๆ ซึ่งต้องการให้แสดงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติที่กล่าวข้างบนนี้ ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงเงินเดือนอันมีจำนวนที่ไม่ต้องเสียภาษีนั้นด้วย ตามซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรจะสั่ง

มาตรา ๑๒ ในกรณีซึ่งหักค่าภาษีจากเงินเดือนของรัฐบาล ท่านให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ผู้จ่ายเงินเดือนนั้น ตรวจสอบให้แน่ว่าจำนวนค่าภาษีที่จะต้องเสียนั้น ได้คิดแล้วและจดมาในฎีกาเบิก และให้เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่ายเงินเดือน

ในกรณีซึ่งนายจ้างอื่น ๆ ต้องหักค่าภาษี จำนวนซึ่งได้หักแล้วนั้น ท่านให้นำส่งณที่ว่าการอำเภอตามที่ได้ระบุไว้ พร้อมกับข้อความเขียนลงในแบบพิมพ์แสดงนามและสำนักที่อยู่ของนายจ้างและลูกจ้าง จำนวนเงินเดือนซึ่งจ่ายแก่ลูกจ้างเป็นรายตัว วันเดือนปีซึ่งได้จ่ายเงินเดือน และรายการอื่น ๆ ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แบบพิมพ์นั้นกรมการอำเภอจ่ายให้โดยมิคิดราคา

11/10/2566

๐๓๔๕๖๗

การเสียเงินดั่งกล่าวนี้ ท่านให้ถือว่าผู้รับประเมินได้เสียภาษีเอง

มาตรา ๑๓ ถ้าภาษีนั้นต้องเสียณที่ว่าการอำเภอ ท่านให้นำไปเสียภายในหนึ่งสัปดาหะนับแต่วันที่จ่ายเงินเดือน

มาตรา ๑๔ ในการหักค่าภาษีนั้น ท่านว่านายจ้างต้องรับผิดต่อพระคลังมหาสมบัติในจำนวนซึ่งคลาดเคลื่อน ไม่ถูกหรือคำนวณผิด รวมทั้งที่น้อยไป และทั้งที่ขาดไม่ได้หักหรือหักช้าไป

ถ้าบุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นนายจ้าง เป็นผู้จ่ายเงินเดือนแก่ลูกจ้าง บุคคลผู้นั้นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างในการหักค่าภาษี ถ้ามิได้ปฏิบัติดั่งนี้ไซร้ ท่านว่าบุคคลนั้นและนายจ้างต้องเป็นลูกหนี้ร่วมกันในจำนวนเงินที่น้อยไป หรือที่ขาดโดยมิได้หัก หรือหักช้าไปในการจัดเก็บค่าภาษีนั้น

มาตรา ๑๕ ถ้านายจ้างมิได้หักและเสียค่าภาษีตามจำนวนที่ถูกต้องตามความในมาตราก่อน ท่านว่านายจ้างกับผู้รับประเมินคงเป็นลูกหนี้ร่วมกันในเงินค่าภาษีทั้งหมด หรือในเงินค่าภาษีที่น้อยไป

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจส่งหนังสือแจ้งความแก่นายจ้างให้ยื่นบัญชีจ่ายเงินเดือน หรือพะยาน

หลักฐานและรายการอื่นอันควรแก่เรื่อง ท่านให้นายจ้างทำตามคำในหนังสือแจ้งความภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความ ถ้ามิได้ปฏิบัติดังนี้ไซร้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิจะยื่นคำร้องต่อศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้นายจ้างปฏิบัติตามหนังสือแจ้งความนั้น

ภาค ๓

การเก็บค่าภาษีจากผู้รับประเมิน

มาตรา ๑๗ เมื่อไม่มีตัวนายจ้างที่จะเป็นผู้นำภาษีส่งได้ ให้คำนวณค่าภาษีตามจำนวนที่ได้รับในปีที่ล่วงแล้วมา และค่าภาษีนี้ท่านให้ผู้รับประเมินเสียโดยตรงในปีต่อไป

มาตรา ๑๘ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุควรสงสัยว่าบุคคลใดเป็นผู้ต้องเสียค่าภาษีตามมาตราก่อน ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความโดยลายลักษณ์อักษรไปยังบุคคลนั้น ให้ยื่นข้อความแสดงรายการแห่งเงินเดือนของตนภายในเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามแต่จะได้ระบุไว้ในหนังสือแจ้งความนั้น

บุคคลนั้นต้องแจ้งข้อความทั้งนี้โดยเขียนลงในแบบพิมพ์ซึ่งแนบอยู่กับหนังสือแจ้งความนั้น แสดงรายการและข้อ

1/10/2556

ความทั้งสิ้นที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องการ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นจำเป็นก็มีอำนาจที่จะเรียกให้บุคคลนั้นเสนอใบแจ้งรายการเพิ่มเติมให้ละเอียดยิ่งขึ้น และทั้งมีอำนาจเรียกให้แสดงหลักฐานรวมทั้งสมุดบัญชีหรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อจะสนับสนุนข้อความซึ่งแสดงมาในใบแจ้งรายการนั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับตอบภายในเวลาซึ่งระบุไว้หรือมิได้รับตอบเป็นที่พอเพียง ท่านให้มีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลนั้นมาณสถานที่ซึ่งเห็นสมควรและให้นำพะยานหลักฐานในเรื่องเงินเดือนของตนมาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น และให้มีอำนาจซักถามข้อความในเรื่องใบแจ้งรายการนั้นด้วย

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ไต่สวนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดค่าภาษีเงินเดือนนั้น ถ้าหากมี แล้วส่งหนังสือแจ้งความไปยังผู้รับประเมิน ในหนังสือแจ้งความนั้นให้แสดงรายการประเมิน กับเรียกให้เสียค่าภาษีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความ หรือถ้าค่าภาษีรายปีเกินกว่าสี่สิบบาทให้เสียเป็นงวดเท่า ๆ กันสามเดือนต่อครั้ง แต่การผ่อนส่งเป็นงวดสามเดือนนี้ งวดที่ถึงกำหนดเสียในเวลา

1/10/2566

ที่ส่งแจ้งความนั้น ท่านให้เสียภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับแจ้งความ

ถ้าผู้รับประเมินไม่ปฏิบัติเป็นที่เพียงพอตามประสงค์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตราก่อน ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่าภาษีเองตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง

มาตรา ๒๑ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินไซร้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้กำหนดไว้ เพื่อขอให้พิจารณาการประเมินนั้นใหม่โดยวิธีการดั่งจะได้กล่าวต่อไป

มาตรา ๒๒ คำร้องทุก ๆ ฉะบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้ว ให้ส่งต่อกรมการอำเภอภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งความตามมาตรา ๒๐ นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ในมาตราก่อน ท่านให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่าหมดสิทธิที่จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมิน

11/10/2566

ไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นดังนี้ ห้ามไม่ให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๒๔ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา ๒๕ ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือไม่ยอมให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่นำพะยานหลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้นำมา ท่านว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด แต่ทั้งนี้ไม่ให้เป็นการปลดเปลื้องผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดในการแจ้งความเท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา ๒๖ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมิน

ตามคำชี้ขาดนั้น ค่าภาษีนั้นท่านให้เสียภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้รับประเมินได้รับแจ้งความ

มาตรา ๒๗ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกก็ได้ แต่ต้องทำภายในสามสิบวันนับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบคำชี้ขาด

ถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชี้ขาดว่าผู้รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๕ ห้ามไม่ให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๒๘ เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่งไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้บัญชีการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา ๒๙ ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา ๒๗ ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึง

11/10/2566

กำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้นั้นได้สิ้นไปแล้ว หรือจะถึงกำหนดชำระระวางที่คดียังอยู่ในศาล

ถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้นภายในสามเดือน โดยไม่คิดค่าอย่างใด

ภาค ๔
ค่าภาษีค้าง

มาตรา ๓๐ ถ้าค่าภาษีมิได้เสียภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓, ๒๐ หรือ ๒๖ แล้วแต่กรณี ท่านว่าเงินค่าภาษีนั้นค้างชำระ

มาตรา ๓๑ ถ้าเงินค่าภาษีค้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวนขึ้นดังอัตราต่อไปนี้

(๑) ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือน นับแต่วันที่พ้นกำหนดให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๒) ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่มร้อยละห้าแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๓) ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

11/10/2566

(๔) ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละสิบแห่งค่าภาษีที่ค้าง

มาตรา ๓๒ ถ้าค่าภาษีและเงินที่ขึ้นนั้นมิได้ชำระภายในสี่เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓,๒๐ หรือ ๒๖ แล้วแต่กรณี ท่านว่าพนักงานเก็บภาษีอาจสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระ เพื่อจะได้เอาเงินมาเสียภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

มาตรา ๓๓ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบัญชีรายนามผู้ที่ไม่เสียภาษีไปยังพนักงานเก็บภาษีเป็นคราว ๆ แสดงจำนวนเงินที่ค้างชำระ เพื่อให้จัดการได้ค่าภาษีนั้น

ท่านให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเก็บภาษีที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ได้รับค่าภาษีที่ค้างนั้น

ภาค ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเองหรือทราบโดยที่ผู้รับประเมินมาร้องขอว่า การคำนวณค่าภาษีหรือการเสีย

11/10/2566

ภาษีซึ่งได้เสียไปแล้วนั้นผิดเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้บัญชีประเมินได้ภายในสองปีตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดเสียภาษี

ถ้าการที่แก้นั้นมีลดจำนวนเงินที่ประเมินไซร้ ท่านว่าเมื่อพนักงานเก็บภาษีได้รับแจ้งความจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ก็ให้คืนเงินให้แก่ผู้รับประเมินหรือนายจ้างแล้วแต่กรณี ให้เรียกใบเสร็จจากผู้รับประเมินไว้เป็นสำคัญ

ถ้าการที่แก้นั้นมีเพิ่มจำนวนเงินที่ผู้รับประเมินหรือนายจ้างจะต้องเสียไซร้ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนหนังสือแจ้งความส่งไปให้ผู้รับประเมินทราบจำนวนเงินซึ่งจะต้องส่งเพิ่มเติมและแสดงเหตุให้ทราบด้วย บทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการประเมินหรือการเก็บภาษี และทางแก้ในเมื่อไม่พอใจคำตัดสินของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ถ้าจะต้องจ่ายค่าภาษีคืนหรือเรียกเพิ่มเติมตามมาตราก่อน ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้หักหรือเพิ่มเติมเงินในคราวเสียภาษีคราวหน้า เว้นแต่จะทำไม่ได้โดยพฤตติการณ์

11/10/2566

มาตรา ๓๖ ท่านให้นายจ้างทุกคนแก้ไขการหักเงินหรือการเสียภาษีคราวก่อนตามที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ การแก้ไขนั้นให้รวมเข้าในใบแจ้งรายการซึ่งจะทำเสนอในคราวหน้า

มาตรา ๓๗ ถ้าเงินค่าภาษีตามมาตรา ๑๓ ไม่สูงกว่าร้อยบาท ท่านว่านายจ้างจะเสียภาษีเป็นงวดสามเดือนต่อครั้งก็ได้ ถ้าเงินกว่าร้อยบาท และนายจ้างร้องขอ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นควรจะสั่งให้เสียภาษีเป็นงวดสามเดือนครั้งหรือหกเดือนครั้งตามวันซึ่งอธิบดีระบุให้ก็ได้

การเสียภาษีเป็นงวดสามเดือนครั้งนั้น ให้เสียภายในวันที่ ๗ กรกฎาคม วันที่ ๗ ตุลาคม วันที่ ๗ มกราคม และวันที่ ๗ เมษายน

การเสียภาษีเป็นงวด ๆ นั้น ถ้าไม่นำเงินมาเสียในวันที่กล่าวไว้ในวรรคก่อน ท่านว่าภาษีนั้นค้างชำระ และให้นำบทบัญญัติในภาค ๔ มาใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับหมายเรียกตัวตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมาย

11/10/2566

เรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้

แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซร้ จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้และไม่มีบุคคลที่จะรับดั่งกล่าวข้างบนไซร้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องที่ก็ได้

มาตรา ๔๐ ส่วนของหนึ่งบาทในเงินเดือนนั้น ท่านให้ปัดทิ้ง

ในการกำหนดค่าภาษีนั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

11/10/2566

มาตรา ๔๑ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งให้นายจ้างลงชื่อลูกจ้างเงินเดือน และเวลาจ่ายเงินเดือนไว้ในบัญชีพิเศษซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราไว้เป็นสำคัญก็ได้

ภาค ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้รับผิดชอบคนใดละเลยไม่ยื่นใบแจ้งรายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๑, ๑๘ และ ๑๙ หรือไม่จัดทำบัญชีเงินเดือนเมื่อได้สั่งให้ทำตามมาตรา ๔๑ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จในใบแจ้งรายการหรือในบัญชีเงินเดือน ถ้าหากมีหรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพะยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี หรือหลบหลีกหน้าที่ที่ตนจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง โดยอุบาย หรือโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้น ที่จะ

11/10/2566

หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีที่ควรหรือหลบหลีกหรือพยายามหลบหลีกหน้าที่ที่ตนจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำและปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ เมษายน หน้า ๒๕)

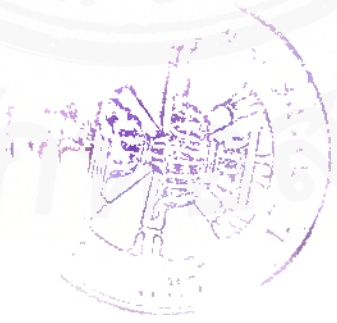

11/10/2566

บัญชีอัตราค่าภาษีเงินเดือน

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี	ค่าภาษีที่ต้องเสียเป็นอย่างมาก บาท
ต่ำกว่า ๖๐๐ บาทต่อปีไม่ต้องเสีย	
๖๐๐ ต่อ ปี เสีย ๖.๐๐ บาท หรือร้อยละ ๑.๐๐	๖.๐๐
๖๐๑–๑๖๐๐ ,, ,, ,, ๖.๐๐ บาทสำหรับ ๖๐๐ บาทแรก กับอีกร้อยละ ๑.๕๕ แห่งจำนวนเงินนอกนั้น	๒๑.๕๐
๑๖๐๑–๒๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๑.๕๐ ,, ๑๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๒.๑๐ ,,	๔๒.๕๐
๒๖๐๑–๓๖๐๐ ,, ,, ,, ๔๒.๕๐ ,, ๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๒.๖๕ ,,	๖๘.๐๐
๓๖๐๑ ๔๖๐๐ ,, ,, ,, ๖๘.๐๐ ,, ๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๓.๒๐ ,,	๑๐๑.๐๐
๔๖๐๑–๕๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๐๑.๐๐ ,, ๔๖๐๐ ,, กับ ,, ๓.๗๕ ,,	๑๓๘.๕๐
๕๖๐๑–๖๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๓๘.๕๐ ,, ๕๖๐๐ ,, กับ ,, ๔.๓๐ ,,	๑๘๑.๕๐
๖๖๐๑–๗๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๘๑.๕๐ ,, ๖๖๐๐ ,, กับ ,, ๔.๘๕ ,,	๒๓๐.๐๐
๗๖๐๑–๘๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๓๐.๐๐ ,, ๗๖๐๐ ,, กับ ,, ๕.๔๐ ,,	๒๘๔.๐๐
๘๖๐๑–๙๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๘๔.๐๐ ,, ๘๖๐๐ ,, กับ ,, ๕.๙๕ ,,	๓๔๓.๕๐
๙๖๐๑–๑๐๖๐๐ ,, ,, ,, ๓๔๓.๕๐ ,, ๙๖๐๐ ,, กับ ,, ๖.๕๐ ,,	๔๐๘.๕๐
๑๐๖๐๑–๑๑๖๐๐ ,, ,, ,, ๔๐๘.๕๐ ,, ๑๐๖๐๐ ,, กับ ,, ๗.๐๕ ,,	๔๗๙.๐๐
๑๑๖๐๑–๑๒๖๐๐ ,, ,, ,, ๔๗๙.๐๐ ,, ๑๑๖๐๐ ,, กับ ,, ๗.๖๐ ,,	๕๕๕.๐๐
๑๒๖๐๑–๑๓๖๐๐ ,, ,, ,, ๕๕๕.๐๐ ,, ๑๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๘.๑๕ ,,	๖๓๖.๕๐
๑๓๖๐๑–๑๔๖๐๐ ,, ,, ,, ๖๓๖.๕๐ ,, ๑๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๘.๗๐ ,,	๗๒๓.๕๐
๑๔๖๐๑–๑๕๖๐๐ ,, ,, ,, ๗๒๓.๕๐ ,, ๑๔๖๐๐ ,, กับ ,, ๙.๒๕ ,,	๘๑๖.๐๐
๑๕๖๐๑–๑๖๖๐๐ ,, ,, ,, ๘๑๖.๐๐ ,, ๑๕๖๐๐ ,, กับ ,, ๙.๘๐ ,,	๙๑๔.๐๐
๑๖๖๐๑–๑๗๖๐๐ ,, ,, ,, ๙๑๔.๐๐ ,, ๑๖๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๐.๓๕ ,,	๑๐๑๗.๕๐
๑๗๖๐๑–๑๘๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๐๑๗.๕๐ ,, ๑๗๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๐.๙๐ ,,	๑๑๒๖.๕๐
๑๘๖๐๑–๑๙๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๑๒๖.๕๐ ,, ๑๘๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๑.๔๕ ,,	๑๒๔๑.๐๐
๑๙๖๐๑–๒๐๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๒๔๑.๐๐ ,, ๑๙๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๒.๐๐ ,,	๑๓๖๑.๐๐
๒๐๖๐๑–๒๑๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๓๖๑.๐๐ ,, ๒๐๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๒.๕๕ ,,	๑๔๘๖.๕๐
๒๑๖๐๑–๒๒๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๔๘๖.๕๐ ,, ๒๑๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๓.๑๐ ,,	๑๖๑๗.๕๐
๒๒๖๐๑–๒๓๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๖๑๗.๕๐ ,, ๒๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๓.๖๕ ,,	๑๗๕๔.๐๐

11/10/2566

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี										ค่าภาษีที่ต้องเสียเป็นอย่างมาก บาท
๒๓๖๐๑–๒๔๖๐๐ บาทต่อ ปี เสีย			๑๗๕๔.๐๐	บาท	สำหรับ ๒๓๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๔.๒๐ แห่งจำนวนเงินนอกนั้น					๑๘๘๖.๐๐
๒๔๖๐๑–๒๕๖๐๐	,,	,,	๑๘๘๖.๐๐	,,	๒๔๖๐๐	บาทแรกกับอีกร้อยละ		๑๔.๗๕	,,	๒๐๔๓.๕๐
๒๕๖๐๑–๒๖๖๐๐	,,	,,	๒๐๔๓.๕๐	,,	๒๕๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๕.๓๐ ,,	๒๑๘๖.๕๐
๒๖๖๐๑–๒๗๖๐๐	,,	,,	๒๑๘๖.๕๐	,,	๒๖๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๕.๘๕ ,,	๒๓๕๕.๐๐
๒๗๖๐๑–๒๘๖๐๐	,,	,,	๒๓๕๕.๐๐	,,	๒๗๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๖.๔๐ ,,	๒๕๑๘.๐๐
๒๘๖๐๑–๒๙๖๐๐	,,	,,	๒๕๑๘.๐๐	,,	๒๘๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๖.๘๕ ,,	๒๖๘๘.๕๐
๒๙๖๐๑–๓๐๖๐๐	,,	,,	๒๖๘๘.๕๐	,,	๒๙๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๗.๕๐ ,,	๒๘๖๓.๕๐
๓๐๖๐๑–๓๑๖๐๐	,,	,,	๒๘๖๓.๕๐	,,	๓๐๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๘.๐๕ ,,	๓๐๔๔.๐๐
๓๑๖๐๑–๓๒๖๐๐	,,	,,	๓๐๔๔.๐๐	,,	๓๑๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๘.๖๐ ,,	๓๒๓๐.๐๐
๓๒๖๐๑–๓๓๖๐๐	,,	,,	๓๒๓๐.๐๐	,,	๓๒๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๙.๑๕ ,,	๓๔๒๑.๕๐
๓๓๖๐๑–๓๔๖๐๐	,,	,,	๓๔๒๑.๕๐	,,	๓๓๖๐๐	,,	กับ	,,	๑๙.๗๐ ,,	๓๖๑๘.๕๐
เกินกว่า ๓๔๖๐๐	,,	,,	๓๖๑๘.๕๐ + ร้อยละ ๒๐						,,	

(ตัวอย่างในกรณีเงินเดือน ๔๘,๐๐๐ บาทต่อปี

๔๘,๐๐๐ = ๓๖๑๘.๕๐ + ร้อยละ ๒๐ ในจำนวน ๑๓,๔๐๐

= ๖๒๙๘.๕๐ = ร้อยละ ๑๓.๑๐)

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกกฎเสนาบดีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าพนักงานต่อไปนี้ ได้รับตั้งแต่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คือ

(ก) สรรพากรนครบาล

(ข) ผู้ตรวจการกรมประเมินภาษีในกรมสรรพากร

(ค) สรรพากรจังหวัดทุกจังหวัด

ข้อ ๒ ที่ว่าการอำเภอสำหรับส่งบัญชีแสดงรายการประจำปีตามความในมาตรา ๑๑ และสำหรับส่งเงินค่าภาษีและบัญชีแสดงรายการตามความในมาตรา ๑๒ นั้น กำหนดดังต่อไปนี้

(ก) นายจ้างที่เป็นเอกชน และนายจ้างซึ่งไม่มีสำนักงานประกอบกิจการของตน นอกจากบ้านที่อยู่ ให้ส่งณที่ว่าการอำเภอซึ่งตนอยู่

11/10/2566

(ข) นายจ้างซึ่งประกอบกิจการของตนในสถานที่อื่นนอกจากบ้านที่อยู่ ให้ส่งณที่ว่าการอำเภอซึ่งสถานที่ประกอบกิจการนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๓ คำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ตามความในมาตรา ๒๑ นั้น เมื่อกรมการอำเภอได้รับตามมาตรา ๒๒ แล้ว ให้เสนอไปดังนี้

(ก) กรมการอำเภอในกรุงเทพมหานคร ให้เสนอไปยังอธิบดีกรมสรรพากร

(ข) กรมการอำเภอในมณฑลอื่น ๆ ให้เสนอไปยังสมุหเทศาภิบาลมณฑลนั้น ๆ

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ เมษายน หน้า ๔๖)

11/10/2566

ประกาศ
ห้ามมิให้ใช้เครื่องมืออวน มอง ทำการจับสัตว์น้ำในลำน้ำนครนายกและลำน้ำอันติดต่อ และ บึง หนอง ในจังหวัดนครนายก

ด้วยกระทรวงเกษตราธิการได้แจ้งความมายังกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ขอให้ประกาศห้ามมิให้ใช้เครื่องมืออวน มองจับสัตว์น้ำในท้องที่จังหวัดนครนายก เพื่อประโยชน์แห่งการรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ มาตรา ๑๓ (๕) เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จึ่งประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดใช้อวน มอง ทุกชะนิดทุกขนาดลงกระทำการจับสัตว์น้ำในลำน้ำนครนายกโดยตลอดรวมทั้งคลองทุกสายที่ติดต่อกับคลองนครนายก และบึง หนอง ในจังหวัดนครนายก อันเป็นที่จับสัตว์น้ำประเภทที่อนุญาต และที่สาธารณประโยชน์สืบไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาโกมารกุลมนตรี

เสนาบดี

11/10/2566
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ เมษายน หน้า ๔๕

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมภาษีโรงเรือนและขยายออกไปถึงที่ดินด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ฉะเพาะแต่ในท้องที่ซึ่งได้ระบุไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

ต่อไปเมื่อทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะใช้พระราชบัญญัตินี้ขยายออกไปในท้องที่ใด จะได้มีประกาศพระบรมราชโองการให้ขยายออกไปเป็นคราว ๆ

มาตรา ๔ นับตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป และภายในท้องที่ซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตราก่อน ให้ยกเลิกกฎหมายดังต่อไปนี้

๑. ประกาศภาษีเรือโรงร้านตึกแพ ปีมะเมียโทศก จุลศักราช ๑๒๓๒

๒. ประกาศแก้ข้อความในประกาศเก็บภาษีเรือโรงร้านตึกแพ ปีมะเมียโทศก จุลศักราช ๑๒๓๒

๓. ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมภาษีเรือโรงร้าน พุทธศักราช ๒๔๗๔

๔. ประกาศว่าด้วยการใช้ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมภาษีเรือโรงร้าน พุทธศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"ที่ดิน" ให้กินความถึง ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ

"โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ" ให้กินความถึงแพด้วย

"ราคาตลาด" หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินพร้อมทั้งสิ่งที่ทำเพิ่มเติมให้ดีขึ้นทั้งสิ้น (ถ้ามี) ซึ่งจะจำหน่ายได้ในขณะเวลาที่กำหนดราคาตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับประเมิน" หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

"ปี" หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

"พนักงานเก็บภาษี" หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองผู้ซึ่งต้องจัดเก็บและเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือสมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อันกระทำการนั้น ๆ ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

"เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

"กำหนด" หมายความว่า กำหนดโดยอาศัยเสนาบดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้แบ่งทรัพย์สินออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

(๒) ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

"ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ" ตามความหมายแห่งมาตรานี้ หมายความว่า ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา ๗ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีแต่งตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

ภาษีโรงเรือน และสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา ๘ ค่าภาษีตามภาค ๑ นี้ ให้ผู้รับประเมินชำระปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สินคือโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นโดยอัตราร้อยละสิบห้าแห่งค่ารายปี

11/10/2566

"ค่ารายปี" ตามภาค ๑ นี้ ให้หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้น ๆ สมควรจะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ถ้าทรัพย์สินนั้นให้เช่า ท่านว่าค่าเช่านั้นเป็นหลักคำนวณค่ารายปี แต่ถ้ามีเหตุอันบ่งให้เห็นว่าค่าเช่านั้นมิใช่จำนวนเงินอันสมควรจะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ไซร้ ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้หรือคำนวณค่ารายปีเสียใหม่

มาตรา ๘ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

(๑) พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน

(๒) ทรัพย์สินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ

(๓) ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้ฉะเพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

(๔) ทรัพย์สินซึ่งเป็นสาสนสมบัติอันใช้ฉะเพาะในสาสนกิจอย่างเดียว หรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์

(๕) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคน

14/10/2566

เผ้า ในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน

มาตรา ๑๐ โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เอง เมื่อมีค่ารายปีไม่เกินหกสิบบาทต่อปี ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

มาตรา ๑๑ ถ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอนหรือทำลายโดยประการอื่น ท่านให้ลดยอดค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลายตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ทำขึ้น แต่ในเวลานั้นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นต้องเป็นที่ซึ่งยังใช้ไม่ได้

ในกรณีนี้ถ้าไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีในเวลาที่กล่าวข้างบนตามบทบัญญัติในภาค ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งทำขึ้นในระวางปีนั้น ท่านว่าให้เอาเวลาซึ่งโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นได้มีขึ้นและสำเร็จจนควรเข้าอยู่ได้แล้วเท่านั้นมาเป็นเกณฑ์คำนวณค่ารายปี

ถ้าในระวางปีไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีฉะเพาะเวลานั้น ตามบทบัญญัติในภาค ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

11/10/2566

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ ในการประเมินท่านให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย

มาตรา ๑๔ เวลาซึ่งลดค่ารายปีตามภาคนี้ ท่านให้คำนวณแต่เดือนเต็ม

มาตรา ๑๕ ในท้องที่ซึ่งได้จัดตั้งสุขาภิบาลแล้ว หรือจะตั้งขึ้นก็ดี ท่านให้แบ่งผลประโยชน์จากภาษีนั้น ระวางสุขาภิบาล (สองส่วนในสาม) กับรัฐบาล (หนึ่งส่วนในสาม)

ค่าใช้จ่ายในการเก็บภาษีทุกอย่าง ท่านให้รัฐบาลเป็นผู้เสีย

ภาค ๒

ภาษีที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

มาตรา ๑๖ ค่าภาษีในภาค ๒ นี้ ให้ผู้รับประเมินชำระปีละครั้ง ตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อ

11/10/2566

เนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ โดยอัตราร้อยละเจ็ดแห่งค่ารายปีนั้น ๆ

"ค่ารายปี" ตามภาค ๒ นี้ ท่านกำหนดว่าหนึ่งในยี่สิบแห่งราคาตลาดของทรัพย์สิน

มาตรา ๑๗ ที่ดินดั่งต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

(๑) ที่ดินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ

(๒) ที่ดินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคลและใช้ฉะเพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

(๓) ที่ดินซึ่งเป็นสาสนสมบัติอันใช้ฉะเพาะในสาสนกิจอย่างเดียว

(๔) สุสานสาธารณะ

ภาค ๓

วิธีดำเนินการประเมินและจัดเก็บภาษี ซึ่งกล่าวในภาค ๑ และภาค ๒

หมวด ๑

การประเมิน

มาตรา ๑๘ ค่ารายปีของปีที่ล่วงแล้วนั้น ท่านให้เป็นหลักสำหรับการคำนวณค่าภาษีซึ่งจะต้องเสียในปีต่อมา

11/10/2556

มาตรา ๑๕ ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ทุก ๆ ปี หรือตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่ใหม่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และ/หรือ ในหนังสือพิมพ์ และ/หรือ ณ ที่ว่าการอำเภอ และ/หรือ โดยทางกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ผู้รับประเมินผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในท้องที่ซึ่งให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ไปรับแบบพิมพ์ภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศแล้วให้กรอกข้อความตามที่ตนเกี่ยวข้องลงในแบบนั้นเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถกำหนดค่ารายปีของทรัพย์สินในปีที่ล่วงแล้วมานั้น แบบพิมพ์นี้กรมการอำเภอจะได้จ่ายให้โดยมิคิดราคา

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าจำเป็น ก็อาจมีหนังสือแจ้งความไปยังผู้เช่า หรือผู้ครองทรัพย์สินนั้นเพื่อสอบตามข้อความเช่นเดียวกันอีกด้วยก็ได้ เมื่อได้กระทำเช่นนี้แล้ว ท่านว่าผู้เช่าหรือผู้ครองนั้นต้องอยู่ในบทบังคับและมีความรับผิดเช่นเดียวกับผู้รับประเมินในบทต่อไปนี้ เพียงที่เกี่ยวกับการสอบสวนข้อความ

มาตรา ๒๐ แบบพิมพ์นั้นท่านให้ผู้รับประเมินหรือผู้เช่าและผู้ครองกรอกรายการตามที่บัญญัติไว้ในมาตราก่อน และรับรองข้อความนั้นว่าเป็นความจริงตามความรู้เห็นของตน แล้วลงวัน เดือน ปี และนามของตนส่งคืนไปยังกรมการอำเภอ ผู้รับประเมินต้องส่งคืนภายในกำหนดวันในประกาศ ผู้เช่าและผู้ครองต้องส่งคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันรับหนังสือแจ้งความ

มาตรา ๒๑ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพิจารณาแบบใบแจ้งรายการนี้ และถ้าเห็นจำเป็นก็ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้รับประเมินแสดงรายการเพิ่มเติมละเอียดยิ่งขึ้น และถ้าจะเรียกให้นำพยานหลักฐานมาสนับสนุนข้อความในรายการนั้นก็เรียกได้

มาตรา ๒๒ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับคำตอบจากผู้รับประเมินภายในสิบวันหรือได้รับคำตอบอันไม่เพียงพอไซร้ ท่านให้มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับประเมินมาณสถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นำพยานหลักฐานในเรื่องอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ มาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น กับให้มีอำนาจซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น

11/10/2566

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการประเมิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราทรัพย์สินได้ด้วยตนเองต่อหน้าผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอง หรือผู้แทน ระวางเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก และเมื่อผู้รับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครองได้รับคำขอร้องแล้ว ก็จะต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจตรานั้น ในการนี้ผู้รับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครองจะต้องได้รับแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบไม่ต่ำกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก่อนตรวจ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้ไต่สวนตรวจตราแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนด

(ก) ประเภทแห่งทรัพย์สินตามมาตรา ๖

(ข) ค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน

(ค) ค่าภาษีที่จะต้องเสีย

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งรายการตามที่ได้กำหนดไว้นั้นไปยังพนักงานเก็บภาษี ให้พนักงานเก็บภาษีแจ้งรายการประเมินไปให้ผู้รับประเมินทรัพย์สินในท้องที่ของตนทราบโดยมิชักช้า

11/10/2566

มาตรา ๒๕ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินไซร้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้กำหนดไว้ เพื่อขอให้พิจารณาการประเมินนั้นใหม่ โดยวิธีการดั่งจะได้กล่าวต่อไป

มาตรา ๒๖ คำร้องทุก ๆ ฉะบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้วให้ส่งต่อกรมการอำเภอในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งความตามมาตรา ๒๔ นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ในมาตราก่อน ท่านให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่าหมดสิทธิที่จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นดั่งนี้ ห้ามไม่ให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

11/10/2566

มาตรา ๒๘ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล แล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา ๒๙ ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือไม่ยอมให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่นำพะยานหลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้นำมา ท่านว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด แต่ทั้งนี้ไม่ให้เป็นการปลดเปลื้องผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดในการแจ้งความเท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา ๓๐ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมินตามคำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๓๑ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาล

เพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกก็ได้ แต่ต้องทำภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบคำชี้ขาด

ถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชี้ขาดว่าผู้รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๘ ห้ามไม่ให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่งไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้บัญชีการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา ๓๓ การขอยกเว้น ขอให้ปลดภาษีหรือขอลดค่าภาษีตามความในภาค ๑ และภาค ๒ นั้น ผู้รับประเมินต้องเขียนลงในแบบพิมพ์ที่ยื่นต่อกรมการอำเภอทุก ๆ ปีพร้อมด้วยพะยานหลักฐานที่จะสนับสนุน เพื่อว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้สามารถสอบสวนให้แน่นอนโดยการไต่สวน หรือวิธีอื่นว่าคำร้องขอนั้นมีมูลดีและควรจะให้ยกเว้นหรือปลดหรือลดภาษีเพียงใดหรือไม่

มาตรา ๓๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งยกคำขอยกเว้นหรือคำขอให้ปลดภาษีหรือลดค่าภาษีก็ให้แจ้งคำชี้ขาดไปยังผู้รับ

11/10/2556

ประเมิน และผู้รับประเมินมีสิทธิเช่นเดียวกับในเรื่องที่ได้บ่งไว้ในหมวดนี้ที่ว่าด้วยการประเมิน

มาตรา ๓๕ ในการกำหนดค่าภาษีนั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

มาตรา ๓๖ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซร้ จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินสิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้ และไม่มีบุคคลที่จะรับดังกล่าวข้างบนไซร้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องที่ก็ได้

มาตรา ๓๗ ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับหมายเรียกตัวตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมายเรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้

แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๒
การเก็บภาษี

มาตรา ๓๘ ค่าภาษีนั้น ท่านให้ผู้รับประเมินชำระแก่กรมการอำเภอแห่งท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งความการประเมิน

มาตรา ๓๙ ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา ๓๑ ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึงกำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้ตามมาตรา ๓๘ นั้นได้สิ้นไปแล้ว หรือจะถึงกำหนดชำระระวางที่คดียังอยู่ในศาล

ถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้นภายในสามเดือน โดยไม่คิดค่าอย่างใด

มาตรา ๔๐ ค่าภาษีนั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสีย

แต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นๆ เป็นของคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่าง

11/10/2566

อื่น ๆ ต้องเสียค่าภาษีทั้งสิ้น ในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภาษี ท่านว่าการขายทรัพย์สินหอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา ๔๔ ให้รวมขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

มาตรา ๔๑ ถ้าผู้รับประเมินยื่นคำร้องและปรากฏว่าผู้รับประเมินได้เสียหายเพราะทรัพย์สินว่างลงหรือทรัพย์สินชำรุดถึงจำเป็นต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะลดค่าภาษีลงตามส่วนที่เสียหาย หรือปลดค่าภาษีทั้งหมดก็ได้

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจ ท่านว่าจะร้องขอให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก็ได้ คำตัดสินของอธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ท่านว่าเป็นคำตัดสินเด็ดขาด

หมวด ๓
ค่าภาษีค้าง

มาตรา ๔๒ ถ้าค่าภาษีมิได้ชำระภายในเวลาที่ได้กำหนดในหมวด ๒ ไซร้ ท่านว่าเงินค่าภาษีนั้นค้างชำระ

11/10/2560

มาตรา ๔๓ ถ้าเงินค่าภาษีค้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวนขึ้นดังอัตราต่อไปนี้

(๑) ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๒) ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่มร้อยละห้าแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๓) ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๔) ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละสิบแห่งค่าภาษีที่ค้าง

มาตรา ๔๔ ถ้าค่าภาษีและเงินที่ขึ้นนั้นมิได้ชำระภายในสี่เดือนนับแต่วันพ้นกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ ท่านว่าพนักงานเก็บภาษีอาจสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระ เพื่อจะได้เอาเงินมาเสียภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

มาตรา ๔๕ ถ้าค่าภาษีค้างอยู่และยังมิได้ชำระขณะเมื่อทรัพย์สินได้โอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของเจ้าของใหม่โดยเหตุ

ลิขสิทธิ์/2566

ใด ๆ ก็ตาม ท่านว่าเจ้าของคนเก่าและคนใหม่เป็นลูกหนี้ค่าภาษีนั้นร่วมกัน

ภาค ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดละเลยไม่แสดงข้อความตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๐ เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติมละเอียดยิ่งขึ้นเมื่อเรียกร้อง ไม่นำพะยานหลักฐานมาแสดงหรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม ตามความในมาตรา ๒๑ และ ๒๒ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จหรือนำพะยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินตามที่ควรก็ดี

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง โดยอุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่จะหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควรก็ดี

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๕๑)

11/10/2566

บัญชีแสดงท้องที่ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ในจังหวัดพระนคร ภายในเขตต์จัดการสุขาภิบาล ดั่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๖ คือ

ตามแนวฝั่งตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลองสามเสนลงไปถึงถนนสาทรฝั่งใต้ เลียบไปตามถนนสาทร ถนนวิทยุ ตัดเส้นตรงไปคลองสามเสน เลียบไปตามคลองสามเสนฝั่งใต้จนออกปากคลองบรรจบแนวฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาโดยรอบ

กับให้มีอาณาเขตต์ห่างจากถนนสาทรฝั่งใต้ ถนนวิทยุ และเส้นตรงไปคลองสามเสนออกไปทางทิศใต้อีก ๑๕ เส้น

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกกฎเสนาบดีไว้ดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าพนักงานต่อไปนี้ ได้รับตั้งแต่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คือ

(ก) สรรพากรนครบาล

(ข) ผู้ตรวจการกรมประเมินภาษีในกรมสรรพากร

(ค) สรรพากรจังหวัดทุกจังหวัดซึ่งใช้พระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๒ คำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ตามความในมาตรา ๒๕ นั้น เมื่อกรมการอำเภอได้รับตามมาตรา ๒๖ แล้ว ให้เสนอไปดั่งนี้

(ก) ถ้าทรัพย์สินตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้เสนอไปยังอธิบดีกรมสรรพากร

(ข) ถ้าทรัพย์สินตั้งอยู่ในมณฑลอื่น ๆ ที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอไปยังสมุหเทศาภิบาลมณฑลนั้น ๆ

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๗๒)

พระราชบัญญัติภาษีซีเม็นต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจัดการเก็บภาษีซีเม็นต์ที่ทำขึ้นภายในพระราชอาณาเขตต์

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีซีเม็นต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) "ผู้ประกอบอุตสาหกรรม" หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบการทำซีเม็นต์ขาย

(๒) "โรงอุตสาหกรรม" หมายความว่า สถานที่ซึ่งทำซีเม็นต์ขาย

(๓) "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตต์

(๔) "ซีเม็นต์" หมายความว่า วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งทำขึ้นด้วยการเผาหินปูนและดินเหนียวอันผสมกันอยู่แล้วตามธรรมดา หรือนำมาผสมขึ้น อาจใช้ได้เพื่อประโยชน์เหมือนดั่งซึ่งใช้ซีเม็นต์กันตามปกติ และรวมทั้งปอตแลนด์ซีเม็นต์ทุกอย่างและวัตถุอื่นซึ่งเสนาบดีเห็นว่าทำขึ้นหรือขายเป็นซีเม็นต์ชะนิดหนึ่ง หรือเพื่อให้ใช้แทนซีเม็นต์

(๕) "เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงอุตสาหกรรม เว้นไว้แต่จะได้รับใบอนุญาตจากกรมสรรพสามิตต์

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตมีอัตราประจำปีละแปดสิบบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบอุตสาหกรรมทำซีเม็นต์ขาย ให้เสนอแผนผังโรงอุตสาหกรรมพร้อมทั้งรายการต่อกรมสรรพสามิตต์เพื่อขอรับอนุญาต

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมในทางเรียกเก็บภาษี อธิบดีกรมสรรพสามิตต์มีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ขอรับอนุญาตแก้ไข

11/10/2566

เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือรายการแห่งโรงอุตสาหกรรมที่ผู้ขอรับอนุญาตเสนอมานั้นได้

เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าโรงอุตสาหกรรมบกพร่องไปจากแผนผังหรือรายการที่ได้อนุญาตไว้ ห้ามมิให้ประกอบอุตสาหกรรมจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้อง เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิตต์ให้ดำเนินการไปชั่วคราวก่อนได้

มาตรา ๖ ให้เก็บภาษีซีเม็นต์โดยอัตรา ๑๗๐ กิโลกรัมต่อสามสิบห้าสตางค์ หรือถ้าน้อยกว่านี้ให้เฉลี่ยส่วนน้ำหนักตามอัตรานี้

มาตรา ๗ ภาษีซีเม็นต์นี้ท่านให้คำนวณเก็บตามน้ำหนักที่กล่าวมาในมาตราก่อนในขณะที่ส่งซีเม็นต์ออกจากโรงอุตสาหกรรม

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ส่งซีเม็นต์อันต้องเสียภาษีออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ซีเม็นต์นั้นจะต้องบรรจุภาชนะให้ถูกต้องตามชะนิดและน้ำหนักซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิตต์ให้อนุมัติ ห้ามมิให้เปลี่ยนชะนิดและน้ำหนักนั้น ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิตต์เสียก่อน

14/10/2566

(๒) ให้เจ้าพนักงานจ่ายสมุดบัญชีแก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม และให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมปฏิบัติดั่งต่อไปนี้

(ก) สมุดบัญชีนั้นจะต้องเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมซึ่งเจ้าพนักงานจะตรวจดูได้ทุกเวลา

(ข) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะต้องลงรายการยอดน้ำหนักซีเม็นต์เป็นกิโลกรัมที่บรรจุไว้ในภาชนะชะนิดหนึ่ง ๆ ซึ่งส่งออกไปจากโรงอุตสาหกรรมทุก ๆ วัน พร้อมทั้งรายการอื่น ๆ ในแบบซึ่งกำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

(ค) ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมกรอกรายการประจำวันลงในสมุดบัญชีให้เสร็จไม่ช้ากว่า ๑๔ นาฬิกา ๓๐ นาฬิกาแห่งวันรุ่งขึ้น

(ง) เมื่อเจ้าพนักงานได้ตรวจรายการในบัญชีแล้ว ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมขีดฆ่าลบหรือเปลี่ยนแปลงรายการใด ๆ ในสมุดบัญชีนั้น เว้นแต่จะได้กระทำต่อหน้าเจ้าพนักงาน

มาตรา ๙ เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้าตรวจโรงอุตสาหกรรมรวมทั้งบัญชีทุกประเภทและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนี้เพื่อให้เป็นที่พอใจว่าได้ทำโดยถูกต้องตามรายการที่ลงไว้ในสมุดบัญชีตามความในมาตรา ๘ อนุมาตรา (๒) แห่ง

17/10/2566

พระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ใด ๆ ในการเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุม เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะอยู่เฝ้าประจำโรงอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าพนักงานตามควร ทั้งต้องจัดหาเครื่องชั่งเป็นกิโลกรัมให้พอแก่ที่เจ้าพนักงานจะใช้สอบน้ำหนักก่อนที่จะส่งซีเม็นต์ออกไป

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมชอบที่จะได้ยกเว้นหรือรับคืนเงินภาษีที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ส่งซีเม็นต์นั้นออกไปนอกพระราชอาณาเขตต์ และได้ปฏิบัติตามวิธีการซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิตต์จะได้ออกคำสั่งให้ทราบเป็นคราว ๆ

มาตรา ๑๑ อธิบดีกรมสรรพสามิตต์มีอำนาจสั่งกำหนดทางการในเรื่อง

(๑) ชะนิดของภาชนะและน้ำหนักซีเม็นต์ที่จะบรรจุส่งออกไปจากโรงอุตสาหกรรมพร้อมด้วยเครื่องหมายแห่งภาชนะนั้น

11/10/2566

(๒) การขนและการเก็บซีเม็นต์เพื่อความสะดวกต่อการควบคุมและการเก็บภาษี

(๓) วิธีเก็บภาษีและเวลาใช้เงินภาษี

(๔) เงื่อนไขในการส่งซีเม็นต์ออกนอกพระราชอาณาเขตต์ และวิธีการที่จะยกเว้นหรือคืนเงินภาษี

(๕) รายงานบัญชีซึ่งผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะต้องทำขึ้นในเรื่องการงานของตน

มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะต้องแจ้งให้อธิบดีกรมสรรพสามิตต์ทราบเป็นหนังสือว่า การบรรจุซีเม็นต์ลงภาชนะเพื่อส่งออกจากโรงอุตสาหกรรมของตนเริ่มและเลิกทำการในระวางวันหนึ่ง ๆ เวลาใด และห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลานั้นก่อนบอกล่วงหน้าเป็นหนังสือสองวันเป็นอย่างน้อย

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประกอบอุตสาหกรรมโดยมิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุแล้ว ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และซีเม็นต์นั้นให้ริบได้

11/10/2566

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ทำซีเม็นต์ขายแล้วส่งซีเม็นต์ ไม่ว่าเพื่อประโยชน์อย่างใด ๆ ออกจากโรงอุตสาหกรรมโดยมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ อนุมาตรา (๑) ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหมื่นบาท และซีเม็นต์นั้นให้ริบได้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ทำซีเม็นต์ขายแล้วละเลยโดยรู้อยู่แล้ว หรือโดยจงใจไม่จดรายการที่ต้องลงในสมุดบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ อนุมาตรา (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือลงรายการผิด หรือเท็จ โดยรู้อยู่แล้ว หรือโดยจงใจ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหมื่นบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ทำซีเม็นต์ขายแล้วละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมสรรพสามิตต์ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑ ก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๘ อนุมาตรา (๒) ก. ค. และ ง. มาตรา ๙ และ ๑๒ ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประกอบอุตสาหกรรมอยู่ในวันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ และประสงค์จะประกอบการนั้นต่อไป

ท่านให้ขอรับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเดือนหนึ่ง

ในระวางเดือนหนึ่งนี้ถ้าภาชนะบรรจุซีเม็นต์ตามชะนิดที่ได้รับอนุมัตินั้นยังไม่มี ท่านให้ใช้ภาชนะที่มีอยู่เติมได้ แต่ซีเม็นต์ที่ส่งออกจากโรงอุตสาหกรรมนั้นจะต้องเสียภาษีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ และ ๗ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๑๘ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี ตั้งเจ้าพนักงานกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๗๓)

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่ง พระราชบัญญัติภาษีซี่เม็นต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีซี่เม็นต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกกฎไว้ดั่งต่อไปนี้

"สมุดบัญชี" ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องใช้ตามความในมาตรา ๘ อนุมาตรา ๒ นั้น ให้มีรายการตามแบบซึ่งแนบไว้ข้างท้ายกฎนี้

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๘๑)

11/10/2566

สมุดบัญชีตามความในมาตรา ๙ อนุมาตรา (๒) แห่งพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พ.ศ. ๒๔๗๕

เดือน พ.ศ. ๒๔๗....

วันที่		ตราเครื่องหมาย	รวมจำนวนภาชนะแยกตามชะนิดตราเครื่องหมายของซีเมนต์ที่ได้ส่งออก					น้ำหนักรวมของซีเมนต์แยกตามชะนิดตราเครื่องหมายที่ได้ส่งออกเป็นกิโลกรัม	น้ำหนักรวมของซีเมนต์ทุกชะนิดที่ได้ส่งออก เป็นกิโลกรัม	หมายเหตุ	นามผู้จัดการโรงอุตสาหกรรม	นามเจ้าพนักงานเมื่อตรวจถูกต้องแล้ว
ในสมุดบัญชี	ที่ส่งซีเมนต์ออก		ถังละ ๑๗๐ ก.ก.	กระสอบป่าน		ถุงกระดาษ		ขนาดอื่น ๆ (บอกขนาด)				
				๘๕ ก.ก.	๕๗ ก.ก.	๕๗ ก.ก.	๔๒½ ก.ก.					

11/10/2566

11/10/2566

พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ให้แก้ไขพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๔ คือ ให้เติมความลงในหมวด ๒ ดั่งต่อไปนี้

"๒. (ก) ปูนซีเม็นต์ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าใช้ในการก่อสร้างได้.....เมตริกตันละ ๘ บาท"

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๗ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๘๓)

ประกาศ
เรื่องใช้หนังสือสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน แก่อาณาเขตต์ทรานสจอรดัน

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

โดยที่ได้ตกลงกันในระวางกระทรวงการต่างประเทศ กับสถานทูตอังกฤษในกรุงเทพ ฯ ให้ใช้หนังสือสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระวางสยามกับอังกฤษ ที่ลงนามณกรุงเทพ ฯ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ แก่อาณาเขตต์ทรานสจอรดัน ในอาณัติของอังกฤษ ตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ศกนี้ เป็นต้นไปแล้ว

และโดยที่การตกลงทั้งนี้ก็ได้รับพระบรมราชานุมัติแล้ว

ฉะนั้น หนังสือสัญญาที่ว่านี้ จึ่งเป็นอันใช้แก่อาณาเขตต์ทรานสจอรดัน ตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ศกนี้ เป็นต้นไป

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน และให้กระทรวงทะบวงการที่เกี่ยวข้อง ถือตามกระทำตามจงทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2564

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ เมษายน หน้า ๘๕)

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ยกเลิกเบี้ยกันดาร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า แต่เดิมข้าราชการที่ออกไปรับราชการในหัวเมืองห่างไกลทางไปมาลำบาก จึ่งให้มีระเบียบจ่ายเงินชดเชยเพิ่มให้ตามส่วนเกณฑ์ของเงินเดือน เรียกว่าเบี้ยกันดาร

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า พฤตติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมแล้ว สมควรจะยกเลิกเบี้ยกันดารซึ่งได้จ่ายอยู่ตามกฎเสนาบดีกระทรวงพระคลัง ฯ ฉะบับลงวันที่ ๔ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ นั้นเสียได้

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิกกฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วยอัตราเงินเดือนและเบี้ยกันดารมณฑลพายัพ ฉะบับลงวันที่ ๔ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ และงดเลิกจ่ายเบี้ยกันดารทุกแห่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๔ เมษายน หน้า ๘๖)

พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกใบแนบ ๔ (จ) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรายงาน ฯลฯ ต่อท้ายพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และใช้ใบแนบ ๔ (จ) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรายงาน ฯลฯ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๗ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ เมษายน หน้า ๗๘)

(จ) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรายงาน ฯ ล ฯ

ประเภทแห่งเอกสาร	ค่าธรรมเนียม	
		บาท
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้าประจำปี	ฉะบับละ	๑๐
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้ารายงวด ๓ เดือน	ปีละ	๑๒
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้าเข้ารายเดือน (ประมาณ)	,,	๑๒
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้าเข้ารายเดือน (แท้)	,,	๑๒
รายงานไม้สักพิเศษรายเดือน	,,	๖๐
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้ารายเดือน ชะนิดอื่น ๆ	,,	๑๒
รายงานเรือเข้าออกรายสัปดาหะ	,,	๑๕
รายงานรายสัปดาหะชะนิดอื่น ๆ	,,	๑๕
รายงานสถิติพยากรณ์ธรรมดา	แผ่นละ	๓

11/10/2566

ประเภทแห่งเอกสาร	ค่าธรรมเนียม
	บาท
รายงานสถิติพยากรณ์พิเศษซึ่งต้องกินเวลาตรวจค้นรายการพิเศษ	รายงานละ ๑๐ เพิ่มค่าธรรมเนียมเข้าอีกด้วย ตามเวลาที่เสมียนพนักงานต้องจัดทำรายงานนั้น
รายงานอย่างอื่นทั้งสิ้น	ปีละ ๕ หรือแผ่นละ ๒ (แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า)
ใบรับรองกำเนิดสินค้า น้ำหนัก การบรรทุกหรือการขนขึ้น	๒
สำเนาใบเสร็จ	๑
สำเนาเอกสาร (เมื่อเห็นว่าจะเปิดเผยให้ได้โดยไม่เป็นที่เสียหายในราชการ)	ฉบับละ ๕ ไม่เกิน ๑ แผ่น สำหรับแผ่นต่อไปแผ่นละ ๕

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กำหนดและให้อนุมัติท่า และเขตต์ศุลกากร เพื่อการนำของเข้าและการส่งของออก (ฉะบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้กำหนดให้อนุมัติเขตต์ท่าศุลกากร เพื่อการนำของเข้า และการส่งของออก ดั่งต่อไปนี้

คลองใหญ่ จังหวัดตราด

เขตต์ภายนอก ที่ตั้งตรวจเรือกำปั่นเข้าออกโดยปกติ

เขตต์ภายใน ท่าเทียบท่าเรือสำหรับขนของขึ้นและขนของลง

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๙ เมษายน หน้า ๕๒)

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนฉะเพาะตัว
พุทธศักราช ๒๔๖๒

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า บัดนี้สภาการคลังก็ได้วางเกณฑ์กำหนดอัตราเงินเดือนขึ้นไว้เป็นระเบียบที่สมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่แล้ว จึ่งเป็นการสมควรจะยกเลิกข้อบังคับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนฉะเพาะตัวซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้นได้

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศยกเลิกข้อบังคับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนฉะเพาะตัว พุทธศักราช ๒๔๖๒ และประกาศแก้ไขเพิ่มเติมฉะบับลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๖๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ส่วนบุคคลที่ได้รับเพิ่มอยู่ก่อนวันที่ยกเลิกนี้ ให้คงได้รับไปตามเดิม

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ เมษายน หน้า ๘๓)

ประกาศขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองสมุทรปราการ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า สุขาภิบาลเมืองสมุทรปราการซึ่งได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช ๒๔๖๐ แล้วนั้น บัดนี้มีราษฎรตั้งเคหสถานเพิ่มเติมใกล้เคียงกับเขตต์สุขาภิบาลหนาแน่นขึ้นกว่าแต่ก่อน สมควรจะขยายเขตต์สุขาภิบาลต่อจากเขตต์เดิมออกไปอีก เพื่อบำรุงความสุขและความสะดวกแก่ประชาชน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศ

๑. ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองสมุทรปราการ มีกำหนดเขตต์ที่เจ้าพนักงานได้ปักหลักไว้ใหม่เป็นสำคัญดั่งต่อไปนี้

ก. ทิศเหนือ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ตรงปากคลองมหาวงศ์ฝั่งใต้ เลียบริมคลองมหาวงศ์ฝั่งใต้ไปทิศตะวันออกจดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ ปากคลองโพงพางฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ เลียบริมคลองโพงพางฝั่งตะวันตกไปทิศใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ ที่ข้างเรือนจำตรงที่คลองโพงพางบรรจบกับคลองวัดนอกที่นั่น

11/10/2566

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทิศใต้จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ ที่มุมลำรางฝั่งตะวันออกซึ่งแยกมาจากคลองเมืองกับคลองสะพานอ้อมบรรจบกันที่นั่น

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ ที่ปากคลองชลประทานฟากตะวันออก

ข. ทิศตะวันออก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ เลียบริมคลองชลประทานฟากตะวันออกไปทิศใต้วัดตามแนวคลองไป ๑๕๐ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖

ค. ทิศใต้ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖ ขนานฝั่งคลองบางปิ้งที่ขุดใหม่ไปทิศตะวันตกห่างจากริมคลอง ๘๐ เมตร แล้วขนานคลองตาเค็ดฝั่งตะวันออกไปทิศใต้ ห่างจากริมคลอง ๘๐ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๗ ที่หลังบ้านนายสินผู้ใหญ่บ้าน ตรงต้นโพธิ์

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๘ ที่ฝั่งเหนือของคู และคูนี้อยู่ทิศใต้โบสถ์เข้ารีดวัดจากริมแม่น้ำเจ้าพระยาไปทิศตะวันออก ๘๐ เมตร

11/10/2566

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๘ เลียบริมคูไปทิศตะวันตก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๙ ที่ปากคูริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งเหนือ

ฆ. ทิศตะวันตก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๙ เลียบริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออกไปทิศเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑

๒. ภาษีโรงร้านและบรรดารายได้ประเภทอื่น ๆ ซึ่งจะเก็บได้ในเขตต์สุขาภิบาลที่ได้ขยายใหม่นี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คงเก็บตามอัตราในประกาศฉะบับลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๖๐ ไว้เป็นผลประโยชน์สำหรับใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

จอมพล บริพัตร

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑ พฤษภาคม หน้า ๘๔)

11/10/2566

ประกาศ
เรื่องการยุบรวมเขตต์ท้องที่จังหวัดมณฑล

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า เนื่องจากระวางนี้ทางราชการได้จัดยุบรวมจังหวัดมณฑล และโอนเขตต์ปกครองท้องที่หลายแห่ง มีผู้พากันปริวิตกจนถึงบางพวกเข้าชื่อกันทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกาเป็นทำนองร้องทุกข์และแสดงความคิดเห็นขึ้นมาต่างๆ นานา เช่นอ้างว่าศาลากลางจังหวัดแห่งใหม่อยู่ห่างไกลลำบากแก่การคมนาคมไปมาติดต่อ บ้างว่าจังหวัดที่ถูกยุบกำลังเจริญ เมื่อยุบเสียกระทำให้เงียบเหงาไป เกรงโจรผู้ร้ายจะกำเริบ ราษฎรจะไม่ได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การยุบนี้แม้รัฐบาลจะได้ผลบ้างก็เล็กน้อย แต่ราษฎรต้องเสียหายมาก นอกจากนี้ยังมีเหตุอื่น ๆ อีก ที่สุดขอให้จังหวัดและมณฑลนั้น ๆ คงอยู่ตามเดิมบ้าง ขอให้โอนอำเภอบางแห่งไปขึ้นแก่จังหวัดนั้นจังหวัดนี้บ้าง

ทรงพระราชดำริว่า ทั้งนี้ย่อมเป็นธรรมดา เมื่อเคยชินอยู่แก่อย่างใดนาน หากมาแก้ไขแปลกเปลี่ยนไป ก็ต้องมีการตื่นเต้นวุ่นวายไปพัก ๑ การเปลี่ยนแปลงเขตต์ท้องที่

11/10/2566

เช่นนี้ ในสมัยเวลาปกติก็ต้องจัดทำเนือง ๆ แล้วแต่ที่จะเห็นว่าอาจบังเกิดผลดีเหมาะแก่พฤตติการณ์ เช่นท้องที่ใดเคยกันดาร แต่มีทางคมนาคมดีขึ้น มียวดยานพาหนะต่าง ๆ เดินทางไปมาถึงท้องที่ใกล้เคียงได้รวดเร็วผิดกว่าแต่ก่อน ก็อาจยุบรวมกันได้เพื่อเป็นทางประหยัดรายจ่าย หรือท้องที่ใดกันดาร แต่ได้กลายมาเป็นที่ชุมนุมชนหนาแน่นขึ้น ก็อาจเปลี่ยนยกฐานสูงขึ้น เช่นยกขึ้นเป็นจังหวัดเพื่อสะดวกแก่ชุมนุมชน การที่ต้องยุบรวมเขตต์ท้องที่ในคราวนี้ เป็นการต้องกระทำโดยความจำเป็น เนื่องจากโภคภัยได้บังเกิดกระทบกระเทือนมา ทำให้การเงินแผ่นดินตกต่ำ เป็นเหตุให้ต้องคิดตัดทอนโครงการหาทางประหยัด เพื่อตัดงบประมาณรายได้รายจ่ายให้เข้าสู่ดุลยภาพทรงตัวอยู่ได้ ซึ่งจะหลีกเลี่ยงไม่ทำไม่ได้ แต่ก่อนที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ ก็ได้พิจารณาใคร่ครวญถึงทางได้เสียของราษฎรและบ้านเมืองโดยรอบคอบแล้ว ทั้งได้พยายามให้เป็นไปในทางที่จะทำความชอกช้ำแก่พสกนิกรอย่างน้อยที่สุด เช่นยุบแต่บางจังหวัดที่มีพลเมืองน้อย คดีความไม่ใคร่มากเป็นต้น การยุบนี้จะเป็นเหตุให้โจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้นหรือไม่ ข้อนี้เมื่อพิเคราะห์ให้ตระหนักจะไม่น่าหนักใจอันใดเลย เพราะกำลังในการ

ปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งไม่ได้อ่อนลง จึงไม่ควรวิตกเกินไปโดยความคาดหมายล่วงหน้าเช่นนั้น ความจริงก็เป็นอยู่บ้างว่า เมื่อที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือศาลารัฐบาลมณฑลต้องย้ายไปเสีย ความครึกครื้นย่อมจะเสื่อมลงบ้างเป็นธรรมดา เช่นพวกข้าราชการในท้องที่นั้นลดน้อยลงไป แต่ถึงหากไม่ยุบก็คงไม่ครึกครื้นอย่างแต่ก่อน เพราะเป็นสมัยบ้านเมืองต้องผจญกับความตกต่ำอยู่ทั่วไป แท้จริงความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมืองย่อมอาศัยการอาชีพเป็นส่วนสำคัญ มีพณิชยการเป็นต้น ถ้าท้องที่นั้นเป็นทำเลหรือบ่อเกิดแห่งสินค้าอยู่แล้ว ก็คงจะเป็นอยู่อย่างนั้น ไม่น่าจะเสื่อมลงเพราะเหตุยุบรวมเขตต์ท้องที่เลย อย่างไรก็ดี การยุบรวมเขตต์ท้องที่ทั้งนี้ ในกาลต่อไปอาจเปลี่ยนแปลงอีกก็ได้ตามพฤตติการณ์ เพราะเหตุฉะนั้นในชั้นนี้หากจะมีใครได้รับความไม่สะดวกเดือดร้อนบ้าง ก็คงเป็นส่วนน้อยฉะเพาะบางคน แต่เมื่อรัฐบาลก็อยู่ในฐานความจำเป็นบังคับอันไม่มีทางอื่นดังนี้แล้ว บุคคลส่วนน้อยก็ควรยอมเสียสละเพื่อประโยชน์แก่ประเทศและประชาชนส่วนใหญ่

ประกาศมาณวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมบทบัญญัติดั่งต่อไปนี้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ เป็นวรรค ๒

"ปอนด์สเตอร์ลิงค์ หมายความว่า หน่วยเงินตราของประเทศเกรตบริเตน และหลักทรัพย์สเตอร์ลิงค์ หมายความว่า หลักทรัพย์ที่ใช้ต้นและดอกเบี้ยด้วยปอนด์สเตอร์ลิงค์"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ (๑) ให้เสนาบดีรับหรือจ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์แลกเปลี่ยนโดยทันทีกับเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายณสถานที่ใด และโดยอัตราใดแล้วแต่จะประกาศเป็นครั้งคราว อัตราที่กล่าวนี้ให้กำหนด ๑๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์สเตอร์ลิงค์คิดค่าใช้จ่ายในการรับหรือจ่าย เพิ่มหรือลดแล้วแต่กรณี

(๒) ผู้หนึ่งผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะขอแลกเปลี่ยนดังว่านั้นในจำนวนเงินต่ำกว่าห้าหมื่นบาท"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ เพื่อการปลดเปลื้องความรับผิดอันมาตรา ๑๑ บัญญัติไว้ในเรื่องที่จะรักษาค่าของเงินบาทนั้น ให้มีทุนสำรองเงินตรารักษาไว้ในความควบคุมดูแลของเสนาบดีซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ทุนสำรอง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรอง คือ

11/10/2566

(๑) ปอนด์สเตอร์ลิงค์

(๒) หลักทรัพย์สเตอร์ลิงค์

(๓) ทองคำ

(๔) หลักทรัพย์ทองคำ

(๕) เงินฝากที่ถอนได้ทันที หรือ ที่ถอนได้โดยบอกล่วงหน้าไม่เกิน ๗ วัน ที่ฝากไว้กับแบงก์ใด ๆ ซึ่งเสนาบดีได้อนุมัติแล้ว และเงินนั้นจ่ายคืนเป็นปอนด์สเตอร์ลิงค์ หรือ เป็นเงินตราของประเทศที่ใช้มาตราทองคำ

(๖) เหรียญบาท

แต่ว่า

(ก) บรรดาหลักทรัพย์ซึ่งมีอายุไถ่ถอนคืนเกินกว่าปีหนึ่งจากวันที่ซื้อไว้นั้น ยอดรวมทั้งสิ้นต้องไม่ให้เกินกว่า ๑๔ ล้านบาท

(ข) จำนวนเหรียญบาทในเวลาหนึ่งเวลาใดต้องไม่สูงกว่า (ก) ๕๒ ล้านบาท หรือ (ข) จำนวนที่มีอยู่ในเวลาสิ้นปีที่แล้วมา แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่ากัน

เพื่อความประสงค์ของมาตรานี้ คำว่า "หลักทรัพย์" ให้หมายความรวมทั้งใบรับเงินฝากประจำ"

11/10/2566

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๗ ก. แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ ก. (๑) ท่านว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายที่เสนาบดีจะขายส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งเหรียญบาทในทุนสำรอง

(๒) ให้ใช้ผลแห่งการขายนี้ซื้อปอนด์สเตอร์ลิงค์ ทองคำ หรือค่าปริวรรตแห่งทองคำ และปอนด์สเตอร์ลิงค์ ทองคำ หรือค่าปริวรรตแห่งทองคำนั้น ให้ถือเป็นทุนสำรอง"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกสองวรรคหลังในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ราคาทองคำ หรือ ค่าปริวรรตแห่งทองคำ หรือ หลักทรัพย์ที่แสดงในบัญชีย่อดังกล่าวมานี้ ให้ใช้ราคาปอนด์สเตอร์ลิงค์ที่ได้ตีไว้ประจำปีครั้งหลังที่สุด หรือถ้าเป็นรายที่ได้ซื้อภายหลังการตีราคาประจำปีครั้งหลังที่สุด ก็ให้แสดงราคาที่ซื้อ

ในการทำบัญชีย่อดังกล่าวมานี้ ปอนด์สเตอร์ลิงค์ หรือราคาปอนด์สเตอร์ลิงค์แห่งทองคำ ค่าปริวรรตแห่งทองคำ

หรือหลักทรัพย์ ซึ่งถือไว้เป็นทุนสำรองให้เปลี่ยนลงเป็นบาท โดยอัตรา ๑๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์สเตอร์ลิงค์"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้จำหน่ายธนบัตร เว้นไว้แต่จ่ายแลกเปลี่ยนกัน

(ก) ธนบัตรที่จำหน่ายออกไปก่อนแล้ว ซึ่งขณะนั้นต้องถอนคืนจากธนบัตรออกใช้

(ข) ปอนด์สเตอร์ลิงค์ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองทันที โดยอัตรา ๑๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์สเตอร์ลิงค์

(ค) ทองคำ หรือ ค่าปริวรรตแห่งทองคำ ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองทันทีตามราคาในวันที่ซื้อ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ความรับผิดทั้งหลายของรัฐบาลในการชำระเงินอันเป็นค่าแห่งธนบัตรนั้น เมื่อเสนาบดีได้จ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์ตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๑ โดยรับขึ้นธนบัตรแล้ว ให้ถือว่ารัฐบาลหลุดพ้นจากความรับผิดนั้น"

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม หน้า ๑๐๒)

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินตรา แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ประกาศตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินตรา แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ให้ทราบจงทั่วกันว่า กระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะรับและจ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์ในกรุงลอนดอน แลกเปลี่ยนกับเงินบาทโดยทันที ตามอัตรารับปอนด์สเตอร์ลิงค์ละ ๑๐ บาท ๘๐ สตางค์ และจ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์ละ ๑๑ บาท ๒๐ สตางค์

ให้ยกเลิกประกาศฉะบับก่อน ๆ ที่ออกตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ นั้นเสียทั้งสิ้น

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดี

11/10/2556

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม หน้า ๑๐๗

ประกาศ
เรื่องสหรัฐเรปุบลิคบราซิล เข้าเป็นภาคีแห่งโปรโตคล ระวางประเทศว่าด้วยข้อตกลงการมอบให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดร่วมกับกรุงสยาม

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

เลขาธิการสันนิบาตชาติ ได้มีจดหมายลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒) แจ้งว่าได้รับมอบสัตยาบันสารของฝ่ายสหรัฐเรปุบลิคบราซิล สำหรับโปรโตคลว่าด้วยข้อตกลงการมอบให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาด ฉะบับเมืองเยเนวา ลงวันที่๒๔กันยายน พ.ศ.๒๔๖๖ (ค.ศ. ๑๙๒๓ ไว้ณสำนักเลขาธิการสันนิบาตชาติ แต่เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒) แล้ว

โดยที่บทบัญญัติแห่งโปรโตคลนี้ มีว่าให้ใช้แก่ประเทศที่ได้มอบสัตยาบันสารแก่สำนักเลขาธิการสันนิบาตชาติแล้ว ๑ เดือนภายหลังวันที่เลขาธิการสันนิบาตชาติได้แจ้งความการรับมอบสัตยาบันสารนั้น

11/10/2566

และโดยที่กรุงสยามได้ประกาศให้ใช้โปรโตคอลนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็นต้นไปแล้ว

ฉะนั้นโปรโตคอลที่ว่านี้ จึงเป็นอันใช้ระวางกรุงสยามกับสหรัฐเรปุบลิคบราซิล ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นไป

วังสราญรมย์

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เทววงศวโรทัย

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม หน้า ๑๑๓)

11/10/2566

ประกาศ

เรื่องเรปุบลิคกรีศ และ เมืองขึ้นหมู่เกาะลีวาร์ด เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาระวางประเทศว่าด้วยการปฏิบัติการตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศร่วมกับกรุงสยาม

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

เลขาธิการสันนิบาตชาติได้แจ้งความการมอบสัตยาบันและการให้ภาคยานุวัตติของประเทศต่าง ๆ ดั่งจะได้ระบุไว้ต่อไปนี้ สำหรับอนุสัญญาว่าด้วยการปฏิบัติการตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ฉะบับลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๐ (ค.ศ. ๑๙๒๗) คือ

๑. ประเทศเรปุบลิคกรีศมอบสัตยาบัน เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒)

๒. ประเทศอังกฤษแจ้งความการให้ภาคยานุวัตติสำหรับเมืองขึ้นหมู่เกาะลีวาร์ด (แอนติกัว โดมินิกา มอนตเสอรแรต เซนต์คริสโตเฟอร์-เนวิส และเกาะเวอร์ยิน) เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒)

11/10/2566

โดยที่บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้มีว่าให้ใช้แก่รัฐภาคี ๓ เดือนภายหลังวันที่รัฐภาคีนั้น ๆ ได้มอบสัตยาบันสารหรือแจ้งความการให้ภาคยานุวัตติแก่เลขาธิการสันนิบาตชาติเป็นต้นไป

และโดยที่กรุงสยามได้ประกาศให้ใช้อนุสัญญานี้ ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นไปแล้ว

ฉะนั้นอนุสัญญาที่ว่านี้ จึงเป็นอันใช้ระวางกรุงสยามกับเรปุบลิคกรีศตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ และกับเมืองขึ้นหมู่เกาะลีวาร์ดตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

วังสราญรมย์

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เทววงศวโรทัย

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม หน้า ๑๑๕)

11/10/2566

ประกาศ
ให้เก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอลาดกระบัง อำเภอมีนบุรี

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้โอนท้องที่อำเภอราษฎร์บูรณะมาขึ้นอยู่ในความปกครองของจังหวัดธนบุรี และโอนท้องที่อำเภอลาดกระบังกับอำเภอมีนบุรี มาขึ้นอยู่ในความปกครองของจังหวัดพระนครนั้น เห็นเป็นการสมควรที่จะคงให้มีการจัดเก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอทั้งสามนี้ต่อไปตามเดิม

เพราะฉะนั้น ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ให้ยกเลิกประกาศยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๖๐ ฉะเพาะแต่ในส่วนท้องที่อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอลาดกระบัง อำเภอมีนบุรีนี้เสีย ให้คงจัดเก็บเงินอากรค่าน้ำไปตามพิกัดอัตราเดิมซึ่งเคยเก็บอยู่แล้วสืบไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม หน้า ๑๑๗)

ประกาศ
เรื่องยาเสพย์ติดให้โทษ

ขอประกาศโฆษณาจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษ ตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ ซึ่งได้นำเข้ามา ได้ขายไป และยังคงเหลืออยู่เมื่อสิ้นปี ตามที่ได้รายงานไปยังสันนิบาตชาติสำหรับปีคฤสตศักราช ๑๙๓๑ (พ.ศ. ๒๔๗๓–๒๔๗๔) ดั่งแจ้งอยู่ในบัญชีต่อไปนี้

กรมสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

สกลวรรณากร วรวรรณ
อธิบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม หน้า ๑๑๘)

11/10/2566

บัญชีรายงานประจำปีแสดงจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษ ซึ่งมีอยู่ ได้นำเข้ามา ได้จ่ายไป และคงเหลืออยู่
ประจำปีฤสศักราช ๑๙๓๑ (พ.ศ. ๒๔๗๓–๗๔)

รายการรับ					รายการจ่าย			
ชื่อยาเสพย์ติดให้โทษ	ยกมาจาก ค.ศ. ๑๙๓๐ กรัม	กรมสาธารณสุขสั่งซื้อจากต่างประเทศ กรัม	จากที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ กรัม	รวมรับ กรัม	คลังยาเสพย์ติดให้โทษได้ขายไป กรัม	จ่ายโดยเหตุอื่น กรัม	รวมจ่าย กรัม	คงเหลือ กรัม
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
Morphine	๒๘๓๖.๒๙๐	๔๖๖.๓๙๐	๓๑๓๙.๘๙๒	๖๔๙๒.๕๓๒	๖๙๐.๖๙๐	๘๗๑.๔๑๔	๑๙๖๒.๑๐๔	๔๘๘๐.๔๒๘
Cocaine	๕๑๒.๖๘๙	๑๗๙๖.๗๐๐	๒๑๕.๗๑๒	๒๕๒๘.๑๐๑	๑๐๒๗.๒๐๐	๘๑.๑๗๒	๑๑๐๘.๓๗๒	๑๔๑๙.๗๒๙
Heroin	๖๗๖.๘๗๘	๔๙๖.๕๘๐	๔.๗๗๒	๑๑๘๑.๒๓๐	๔๖๘.๑๙๐	๑๓.๑๓๐	๔๘๑.๓๒	๖๙๙.๙๑๐
Medicinal Opium	๑๗๘๕๓.๐๘๐	๘๖๑๕.๐๐๐	๑๒๒๐.๕๑๑	๒๗๖๘๘.๕๙๑	๕๑๖๕.๐๐๐	๓๖๑.๘๕๖	๕๕๒๖.๘๕๖	๒๒๑๖๑.๗๓๕
Codeine	๙๗๓.๕๖๕	๘๕๓.๐๐๐	๑๒๑.๑๒๐	๑๙๔๗.๖๘๕	๔๑๙.๕๒๐	๗๘.๖๙๐	๔๙๘.๒๑๐	๑๔๔๙.๔๗๕
Cannabis Indica	๓๘๗๘.๖๓๕	--	--	๓๘๗๘.๖๓๕	๔๐.๐๐๐	๔๔๖.๒๐๐	๔๘๖.๒๐๐	๓๓๙๒.๔๓๕

11/10/2566

ชื่อยา เสพย์ติดให้โทษ	รายการรับ: ยกมาจาก ค.ศ. ๑๙๓๖ กรัม	รายการรับ: กรมสาธารณสุขสั่งซื้อจากต่างประเทศ กรัม	รายการรับ: จากที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ กรัม	รายการรับ: รวมรับ กรัม	รายการจ่าย: คลังยาเสพย์ติดให้โทษได้ขายไป กรัม	รายการจ่าย: จ่ายโดยเหตุอื่น กรัม	รายการจ่าย: รวมจ่าย กรัม	คงเหลือ กรัม
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
Pantopon	๓๗๙.๖๔๐	๑๐.๑๖๐	—	๓๘๙.๘๐๐	๒๖.๔๖๐	—	๒๖.๔๖๐	๓๖๓.๓๔๐
Papaverine	๑๔๘.๔๘๐	๒๔.๓๒๐	๐.๔๘๐	๑๗๓.๒๘๐	๕.๓๖๐	—	๕.๓๖๐	๑๖๓.๕๒๐
Eukodal	๒๔๒.๕๐๐	๔.๕๐๐	๕๕.๓๖๐	๓๐๒.๓๖๐	๕๕.๓๕๐	๕๕.๓๖๐	๑๕๐.๗๑๐	๑๕๑.๖๕๐
Dionine	๕๔.๐๐๐	—	๒๔.๐๐๐	๗๘.๐๐๐	๑๘.๖๐๐	๒.๐๐๐	๒๐.๖๐๐	๕๗.๔๐๐
Tropacocaine	๕๐.๐๐๐	—	—	๕๐.๐๐๐	—	—	—	๕๐.๐๐๐
Paracodin	๓๐.๐๐๐	—	—	๓๐.๐๐๐	๑๘.๐๐๐	—	๑๘.๐๐๐	๑๒.๐๐๐
Narcotine	๕.๐๐๐	๑๐.๐๐๐	๖๗.๗๕๐	๘๖.๗๕๐	๑๐.๐๐๐	๗๖.๗๕๐	๘๖.๗๕๐	—
Psicaine	—	๕.๐๐๐	—	๕.๐๐๐	—	—	—	๕.๐๐๐
Acedicone	—	—	๕.๕๕๐	๕.๕๕๐	—	๓.๘๐๐	๓.๘๐๐	๑.๗๕๐

11/10/2566

หมายเหตุ ช่อง ๔ เป็นยาที่กรมศุลกากร ยึดส่งกรมสาธารณสุข และเป็นยาที่ผู้ถือใบอนุญาตนำส่งคลังยาเสพย์ติดให้โทษ

ช่อง ๗ เป็นยาที่ผู้ถือใบอนุญาตรับคืนไปจากคลังยาเสพย์ติดให้โทษ รั่วไหล แห้ง ระเหยไป และที่ได้ทำลาย

11/10/2566

ประกาศเรื่องภาษีเงินเดือน

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติรับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ในเวลานี้ได้มีการพูดกันมากถึงเรื่องพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน จึ่งทรงพระราชดำริเห็นสมควรอธิบายความประสงค์ของรัฐบาลให้ทราบ คือ

(๑) ความจำเป็นที่ต้องมีภาษีนี้ขึ้น คงจะสังเกตเห็นกันแล้วว่า ระวางนี้รัฐบาลได้ออกกฎหมายภาษีอากรหลายฉะบับ รวมทั้งพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือนนี้ด้วย การที่รัฐบาลได้ขึ้นอัตราภาษีหรือจัดเก็บภาษีอากรใหม่บางอย่างเช่นนี้ ก็ด้วยมีความมุ่งหมายจะเก็บเงินมาชดเชยจำนวนเงินในประเภทต่าง ๆ ที่ลดน้อยลงให้งบประมาณสู่ดุลยภาพดั่งแจ้งอยู่ในคำแถลงการณ์งบประมาณนั้นแล้ว แม้รัฐบาลได้พยายามตัดทอนรายจ่ายลงอย่างมากที่สุด จนยอดงบประมาณต่ำลงกว่าใน พ.ศ. ๒๔๗๔ ถึง ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว ฐานะการเงินของประเทศก็ยังไม่ปลอดภัย ด้วยในระวางปีที่แล้วมารายได้ลดน้อยลงเป็นลำดับ ประกอบกับเหตุการณ์อันพึงคาดคะเนได้ว่า จำนวนเงินรายได้ในระวาง

ปีนี้ยังจะลดลงอีก เช่นการเงินฝืดเคือง และสินค้าสำคัญบางอย่างมีราคาและจำนวนลดลง รัฐบาลจึงตกอยู่ในความจำเป็นต้องขึ้นภาษี และจัดเก็บภาษีใหม่บางอย่าง เช่นภาษีเงินเดือนนี้ เหมือนอย่างประเทศที่เจริญแล้วได้จัดแก้

(๒) อนึ่ง ภาษีใหม่ๆ ที่จัดเก็บขึ้นในคราวนี้ ย่อมเป็นขั้นแรกแห่งการแก้ไขการภาษีอากรของเมืองไทยให้เป็นหลักการเพื่อให้คนทุกชั้นได้มีส่วนเสียภาษีโดยเที่ยงธรรมยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน

(๓) ถ้าจะว่าโดยจำเพาะภาษีเงินเดือน ก็จริงอยู่ที่พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือนเก็บภาษีจำเพาะจากรายได้อันเป็นค่าจ้างแรงงาน มิได้กินความตลอดถึงรายได้ทางอื่นๆ ซึ่งยังมีอีกเป็นจำนวนมาก แต่การพิจารณาเรื่องภาษีอากรนั้น จะหยิบยกแต่ฉะเพาะภาษีอันใดอันหนึ่งขึ้นกล่าวติหรือชมนั้นหาถูกไม่ ทางที่ชอบจะต้องพิจารณาโครงการภาษีอากรทั้งอันจึงจะเห็นได้ว่าการภาษีอากรของเมืองใดมีความเที่ยงธรรมเพียงใด ภาษีเงินเดือนนี้ย่อมเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งแห่งโครงการภาษีอากรใหม่ของรัฐบาลเท่านั้น เมื่อพิจารณาภาษีเงินเดือนรวมกันไปกับภาษีอื่นๆ ในโครงการใหม่ คือ ภาษี

11/10/2566

โรงเรือนและที่ดินซึ่งประกาศแล้วกับภาษีการค้าและวิชชาชีพ และภาษีฤชากรซึ่งจะประกาศต่อไป ก็คงจะเห็นว่าโครงการอันนี้ให้ความเที่ยงธรรมพอ เท่าที่จะสามารถทำได้ในบัจจุบันทันด่วน

(๔) รัฐบาลเห็นอยู่แล้วว่า ถ้าจะว่าในเชิงหลักการการเก็บภาษีรายได้ (income tax) เช่นที่มีในเมืองต่างประเทศบางเมือง ย่อมจะเป็นวิธีเก็บภาษีอันให้ความยุตติธรรมสม่ำเสมอดีที่สุด แต่ภาษีรายได้นั้นก็เป็นภาษีที่เก็บได้ยากที่สุดเหมือนกัน เช่น รายได้ซึ่งมิได้หามาด้วยน้ำพักน้ำแรง (unearned income) เป็นต้น และที่เก็บกันได้ในบางเมืองก็เพราะเมืองนั้น ๆ การค้าได้แสดงบัญชีรายได้รายจ่ายเรียบร้อยแล้ว มีสถิติบริบูรณ์ถึงขีด กับทั้งได้คอยเริ่มเก็บเริ่มทำมาทีละน้อยและขยายโครงการออกไปเป็นลำดับ โดยใช้เวลานับด้วยสิบ ๆปี มีเวลาฝึกฝนเจ้าพนักงานให้ชำนิชำนาญได้ หากขาดเจ้าพนักงานที่ชำนิชำนาญแล้วไซร้ ก็จะได้เงินแต่จากบุคคลที่สุจริตเท่านั้น ภาษีรายได้จะกลับกลายเป็นภาษีที่อยุตติธรรมที่สุดอันหนึ่งเป็นแน่แท้

(๕) โดยเหตุที่การเก็บภาษีรายได้มีความยากลำบากดังกล่าวมาแล้ว ในชั้นนี้จึงได้คิดเก็บภาษีเงินเดือน อันเป็นแต่เพียงขั้นต้น และส่วนหนึ่งแห่งโครงการเก็บภาษีรายได้

และเพราะเหตุฉะนี้เงินรายได้จากภาษีเงินเดือนจึงไม่เป็นจำนวนพอเพียง และต้องเก็บเงินรัชชูปการไปด้วยตามเดิม

การเก็บภาษีทั้งสองอย่างนี้ไปด้วยกัน เมื่อคิดแต่เผิน ๆ ก็อาจเห็นว่าเป็นการหนักอยู่บ้าง แต่รัฐบาลเห็นว่าภาษีเงินเดือนที่เก็บจากผู้มีเงินเดือนน้อยนั้น ก็เก็บโดยอัตราที่ต่ำ เมื่อราษฎรที่หาเช้ากินค่ำยังเสียเงินรัชชูปการได้ปีละ ๖ บาท ผู้ที่รับเงินเดือนเสมอเป็นการแน่นอนถึงปีละ ๖๐๐ บาท จะเสียภาษีเงินเดือนและเงินรัชชูปการรวมกันปีละ ๑๒ บาท ก็ไม่เป็นการเหลือบ่ากว่าแรง

(๖) มีคำกล่าวติเตียนรัฐบาลว่า พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือนบังคับนายจ้างให้เป็นพนักงานเก็บภาษี ถ้าไม่ทำก็จะข่มขู่ทำโทษ เป็นกฎหมายที่ไม่เคยมีเยี่ยงอย่างมาแต่ก่อนนั้น การบัญญัติให้นายจ้างเป็นผู้หักเงินเดือนลูกจ้างนำส่งเป็นค่าภาษี ก็ไม่เป็นความลำบากยากเข็ญอะไรนัก หน้าที่เช่นนี้นายจ้างในเมืองต่างประเทศก็มีเช่นเดียวกันมานานแล้วช้านาน ไม่เป็นการที่เราริทำแปลกประหลาดเลย

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยคเกษม

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม หน้า ๑๒๓)

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตต์หวงห้ามในจังหวัดสมุทรปราการ
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ร่องน้ำนอกปากน้ำเจ้าพระยามีสันดอน เรือมีระวางบรรทุกน้ำหนักมากเดิรข้ามไม่ได้

และโดยที่ทรงพระราชดำริว่า เพื่อจัดให้คมนาคมระวางทะเลกับอ่าวกรุงเทพ ฯ ดีขึ้น และให้สะดวกแก่การค้าขายของประเทศ สมควรกำหนดเขตต์ที่ดินหวงห้ามในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจะได้เป็นขั้นต้นแห่งการที่จะจัดให้สำเร็จประสงค์

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามในจังหวัดสมุทรปราการ พุทธศักราช ๒๔๗๕"

1/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้เป็นต้นไป ท่านให้กำหนดเขตต์ที่หวงห้ามขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการแห่งหนึ่ง ดั่งมีเขตต์ปรากฏในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ เขตต์ที่หวงห้ามนั้น ท่านให้หวงห้ามไว้มีกำหนดเวลาห้าปี กำหนดเวลาเช่นว่านี้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมจะประกาศขยายออกไปอีกก็ได้ แต่ไม่ให้เกินคราวละห้าปี กำหนดเวลาซึ่งขยายนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ในกำหนดเวลาที่ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ตั้งแต่งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกฤษฎีกานี้ มีอำนาจกระทำการทุกอย่างที่จำเป็นในอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้าม เพื่อการสำรวจ วัด บักหลักลงในดินและเก็บตัวอย่างหินทราย หรือวัตถุอย่างอื่น ฯลฯ แต่ต้องให้ค่าทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การกระทำเช่นว่านั้นแก่เจ้าของหรือบุคคลผู้ยึดถือทรัพย์สินโดยชอบด้วยกฎหมาย

11/10/2566

มาตรา ๖ ในกำหนดเวลาที่ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ท่านให้ถือว่าที่ดินซึ่งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้ามนั้น รัฐบาลหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ราชการตามความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗ และท่านมิให้อนุญาตให้บุคคลใดจับจองที่ดินในเขตต์นั้นตามความในหมวดที่ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗

มาตรา ๗ ถ้าจะโอน (นอกจากโดยบัญญัติกฎหมาย) อสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้าม ท่านให้ร้องขอรับอนุญาตอันเป็นลายลักษณ์อักษรจากกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

ถ้าได้โอนอสังหาริมทรัพย์โดยมิได้รับอนุญาตเช่นว่านี้ไซร้ ท่านว่าคู่กรณีย่อมเสียไปซึ่งสิทธิที่จะได้รับค่าทำขวัญในเมื่อทรัพย์สินถูกบังคับซื้อในภายหลังเพื่อจัดให้ความสะดวกเกิดแก่การค้าขายและคมนาคมดั่งกล่าวมาข้างต้น

มาตรา ๘ ก่อนที่จะจดทะเบียนการโอนใด ๆ ลงในทะเบียน ให้นายทะเบียนผู้เป็นเจ้าหน้าที่แจ้งการจดทะเบียนการโอนนั้นไปยังกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

มาตรา ๙ ถ้าอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้ามถูกบังคับซื้อเพื่อจัดให้ความสะดวกเกิดแก่การค้าขายและ

คมนาคมดั่งกล่าวมาข้างต้นไซร้ แม้ถึงว่าค่าแห่งทรัพย์สินจะได้เพิ่มขึ้นเพราะกิจการที่กระทำภายหลังหรือเกิดจากการปลูกสร้างหรือทำต่อเติมขึ้น การเพาะปลูก การทำให้ดีขึ้น หรือสัญญาเช่า ที่ได้ทำโดยมิได้รับอนุญาตพิเศษจากกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมก็ดี ท่านว่าค่าแห่งทรัพย์สินที่จะถือเป็นหลักในการคำนวณค่าทำขวัญหรืออย่างอื่นนั้น คือราคาตลาดในวันที่ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐ ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีตั้งเจ้าพนักงานและกระทำการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม หน้า ๑๒๖)

11/10/2566

ประกาศ

กำหนดเขตต์ท้องที่ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาสจงทราบทั่วกันว่า

ทรงพระราชดำริเห็นสมควรขยายเขตต์การใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในจังหวัดพระนคร และกำหนดเขตต์การใช้พระราชบัญญัตินั้นในจังหวัดธนบุรีด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิกบัญชีแสดงท้องที่ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ อันต่อท้ายพระราชบัญญัตินั้นเสีย และให้กำหนดเขตต์ขึ้นใหม่ ดั่งต่อไปนี้

เขตต์จังหวัดพระนคร

ทิศตะวันตก ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลองบางซื่อ ตลอดลงมาถึงปากคลองวัว

11/10/2566

ทิศเหนือ ตั้งแต่ปากคลองบางซื่อไปตามลำคลองเข้าคลองเปรมประชากร เข้าคลองประปาที่หลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑ ตามลำคลองประปาไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๒ หักไปทางทิศตะวันออกตรงไปหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ตามลำคลองนั้นไปทางเหนือถึงคลองขุดเจ้าพระยาวรพงศ์ เข้าคลองขุดนั้นไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟ

ทิศตะวันออก ตั้งแต่หลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๔ ไปทางทิศใต้ตามทางรถไฟถึงคลองประปา ตามคลองประปาไปทางทิศใต้และเลี้ยวเข้าคลองสามเสน ตามลำคลองสามเสนไปทางทิศตะวันออกเข้าคลองบางกระสัน ตามลำคลองนั้นไปออกคลองบางกะปิ ตามลำคลองบางกะปิไปทางทิศตะวันออกถึงหัวถนนแหม่มโคล์ ไปตามแนวถนนนั้นตรงไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๗ อันตั้งอยู่ที่มุมข้อศอกคลองไผ่สิงห์โต (และในระวางหัวถนนแหม่มโคล์ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๗ นั้น ให้ขยายเขตต์ไปทางทิศตะวันออกอีก ๑๐ เส้น ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๕ และ ภ.ร.ด. ๖) ตั้งแต่หลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๗ นั้น ไปตามลำคลองไผ่สิงห์โตทาง

11/10/2566

ทิศตะวันตก ถึงทางรถไฟสายช่องนนทรี ตามทางรถไฟนั้นไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๘ หักไปทางทิศตะวันออกตามแนวทางเดิรถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๙ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองไผ่สิงห์โต ตามลำคลองนั้นไปทางทิศใต้เข้าคลองหัวลำโพงเลี้ยวไปทางทิศตะวันออกเข้าคลองเตยและตามลำคลองเตยไปออกแม่น้ำเจ้าพระยา

ทิศใต้ ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลองเตยมาทางทิศตะวันตกถึงทางรถไฟสายช่องนนทรีริมคลองวัดช่องลม ตามทางรถไฟนั้นมาถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ที่หัวถนนศรีบำเพ็ญ ตามถนนศรีบำเพ็ญถนนเย็นอากาศถึงคลองมหาเมฆ ตามลำคลองนั้นไปทางทิศเหนือแล้วเลี้ยวเข้าลำคูไปทางทิศตะวันออกเข้าถนนงามดูพลี ตามถนนงามดูพลีไปออกถนนสาธร ตามถนนนั้นไปออกถนนเจริญกรุง (และในระวางตั้งแต่ที่ถนนงามดูพลีจดถนนสาธรถึงที่ถนนสาธรจดถนนเจริญกรุงนั้น ให้ขยายเขตต์ไปทางทิศใต้ ๑๕ เส้น เสมอกับเขตต์สุขาภิบาล) ตั้งแต่ที่ถนนสาธรจดถนนเจริญกรุง ตามถนนเจริญกรุงไปทางทิศใต้เข้าตรอกป่าช้าจีน ไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๑ อันตั้งอยู่เชิงสะพานคอนกริต แล้วเข้าตรอกหลังป่าช้าจีนไปทาง

11/10/2566

ทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๒ เลี้ยวตามทางเดิรไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๓ ออกถนนซอยสะพานที่๒ตรงไปถึงตรอกจันทร์ ตามตรอกนั้นไปทางทิศตะวันตกเข้าถนนซอยที่ ๒ ตามถนนนั้นไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๔ ตามทางเดิรขึ้นสะพานยาวตรอกบางขวางถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๕ ไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ที่สะพานยาวบ้านใหม่ ไปตามสะพานนั้นทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๗ เลี้ยวไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๘ เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๑๙ ตามทางเดิรไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด.๒๐ และเลี้ยวตามทางนั้นไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๒๑ หักไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด.๒๒ ตรงไปถึงหลักเขตต์หมายภ.ร.ด.๒๓ และ ภ.ร.ด.๒๔ ไปตามทางเดิรถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด.๒๕ ซึ่งตั้งอยู่ที่ปลายสะพานยาวตรอกนางบางไปตามสะพานนั้นถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด.๒๖ อันตั้งอยู่ที่มุมสุเหร่าเลียบเขตต์สุเหร่าไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๒๗ ตรงไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด.๒๘ แล้วไปตามลำคูถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด.๒๙ อันตั้งอยู่ริมคลองสวนหลวง ตามลำคลอง

นั้นไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๐ อันตั้งอยู่ริมคลองสวนหลวงเลี้ยวตามสะพานไปตามทางเดิรตรอกสุเหร่าเก่าถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๑ ตรงไปถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๒ เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๓ แล้วไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๔ เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๕ แล้วไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมาย ภ.ร.ด. ๓๖ อันตั้งอยู่ที่คลองวัว ตามลำคลองวัวไปทางทิศใต้ออกลำน้ำเจ้าพระยา

เขตต์จังหวัดธนบุรี

ทิศเหนือ ตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ไปตามลำคลองบางกอกน้อยถึงที่ตรงหัวถนนบ้านจาก

ทิศตะวันตก ตั้งแต่ที่ตรงหัวถนนบ้านจาก หลังวัดอัมรินทร์ตามถนนบ้านจาก ถนนบ้านช่างหล่อ และถนนสวนอนันต์จดเขตต์วัดพระยาธรรม หักมาทางตะวันออกลงคลองวัดพระยาธรรมถึงคลองมอญ ข้ามคลองมอญไปเข้าคลองวัดนากกลางและตามลำคลองนั้นไปเข้าคลองวัดอรุณ ไปตามคลองนั้นทางทิศตะวันตกหักเข้าคูวัดอรุณผ่านหน้าปรกเลี้ยวเข้าถนนโพธิ์สามต้นไปทางทิศตะวันตกเลี้ยวเข้าถนนเจริญ

11/10/2566

พาศน์มาตามถนนนั้นทางทิศใต้ หักเข้าตรอกบ้านลาวเหนือกุฎีเจ้าเซ็น ไปตามคลองวัดราชสิทธารามทางใต้ ออกคลองบางกอกใหญ่ ตามลำคลองนั้นไปทางตะวันตกถึงคลองบางไส้ไก่ (ข้างที่ว่าการกิ่งอำเภอบุบผาราม) เข้าคลองบ้านสมเด็จไปถึงหัวห้องแถวตลาดแขก เลี้ยวเข้าตรอกหลังตลาดแขกไปตามตรอกนั้นถึงคลองวัดน้อยใหม่ เลี้ยวเข้าคลองนั้นไปทางทิศตะวันตกออกคลองบางไส้ไก่ตอนปลาย ไปตามลำคลองบางไส้ไก่ทางใต้ถึงทางรถไฟสายแม่กลอง

ทิศใต้ ตั้งแต่ที่ทางรถไฟสายแม่กลองผ่านกับคลองบางไส้ไก่ ตามทางรถไฟมาทางทิศตะวันออกถึงแม่น้ำเจ้าพระยา

ทิศตะวันออก ตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ เลียบฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาลงมาทางทิศใต้ถึงสถานีรถไฟคลองสาน บรรจบกับปลายเขตต์ทางทิศใต้

ลำน้ำเจ้าพระยา

ทิศเหนือ เส้นตรงตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ ข้ามลำน้ำเจ้าพระยามาฝั่งตะวันออกตรงที่ว่าการกรมทหารราบ ๒

ทิศใต้ เส้นตรงตั้งแต่ท่าเรือของสถานีรถไฟคลองสาน ข้ามลำน้ำเจ้าพระยามาฝั่งตะวันออกตรงปากคลองผดุงกรุงเกษม ฝั่งใต้

11/10/2566

เขตต์ใช้พระราชบัญญัติดั่งได้ประกาศมานี้ ปรากฏบนแผนที่ซึ่งได้ให้รักษาไว้ที่กรมสรรพากรแผ่นหนึ่ง และณที่ทำการสรรพากรนครบาลอีกแผ่นหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๑๓๐

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ
ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ จำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ (ก) ผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่และผู้ซื้อแร่ช่วง ต้องทำบัญชีกรรมกรและลูกจ้างที่ใช้ในเหมืองแร่หรือที่ใช้ในการซื้อขายแร่ของตนซึ่งมีอยู่ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ตามแบบ ๑ ท้ายกฎนี้ ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ภายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ส่วนผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่และผู้ซื้อแร่ช่วงที่เริ่มทำการภายหลังวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้ทำบัญชียื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ภายในวันที่ ๗ ของเดือนใหม่ หลังจากเดือนที่เริ่มทำการนั้น

(ข) ผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่และผู้ซื้อแร่ช่วงคนใดได้รับกรรมกรและลูกจ้างเพิ่มเติม ต้องทำบัญชีกรรมกรและลูกจ้างเพิ่มเติมตามแบบ ๒ ท้ายกฎนี้ ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ภายในวันที่ ๗ ของเดือนใหม่หลังจากเดือนที่ได้รับกรรมกรและลูกจ้างเพิ่มเติมนั้น

11/10/2566

(ค) ในกรณีที่มีเหตุต้องจำหน่ายบัญชีกรรมกรและลูกจ้างของเหมืองแร่หรือของการซื้อแร่ ผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่ และผู้ซื้อแร่ช่วงต้องทำบัญชีจำหน่ายตามแบบ ๓ ท้ายกฎนี้ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ภายในวันที่ ๗ ของเดือนใหม่ หลังจากเดือนที่มีเหตุต้องจำหน่าย

บัญชีเหล่านี้จะต้องทำยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่อย่างละ ๒ ฉะบับ มีรายการและลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือตรงกัน ให้กองราชโลหกิจประจำท้องที่รักษาไว้ฉะบับหนึ่ง และอีกฉะบับหนึ่งนั้นเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจดูเห็นเป็นการถูกต้องตรงกันเรียบร้อยแล้ว ให้ลงนามกำกับไว้เป็นสำคัญ แล้วให้คืนแก่ผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่ หรือผู้ซื้อแร่ช่วง หรือผู้แทนบุคคลเหล่านี้รักษาไว้ณที่เหมืองหรือที่ทำการซื้อแร่ของตน เพื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจของกรมราชโลหกิจฯ จะได้ตรวจตราได้เสมอ ถ้าบัญชีเหล่านี้เกิดอันตรายหรือศูนย์หายแล้วต้องแจ้งให้กองราชโลหกิจประจำท้องที่ทราบทันที

ข้อ ๒ ราคาแบบพิมพ์ที่กล่าวมาในข้อ ๑ (ก) (ข) และ (ค) นั้น ให้เรียกฉะบับละ ๕ สตางค์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ลงนาม) เจ้าพระยาพิชัยญาติ

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๑๓๖)

(๑๒๐ ก.)

แบบ ๑

บัญชีกรรมกรและลูกจ้างซึ่งทำการในที่ประทานบัตรหมายเลขที่.....ใบสุทธิแรกที่.....

หรือ

กรรมกรและลูกจ้างของผู้ซื้อแร่หมายเลขที่.....

หรือ

กรรมกรและลูกจ้างของผู้ซื้อแร่ช่วงหมายเลขที่.....

ของ.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... .....

เลขลำดับที่	นาม	ชาติ	บังคับ	อายุ ปี	ตำหนิ	ใบเสร็จรัชชูปการ หมายเลขที่	ที่อยู่ (อยู่ในเหมืองหรืออยู่กับผู้ซื้อแร่หรืออยู่กับผู้ซื้อแร่ช่วงรายนี้หรืออยู่ที่อื่น)	ลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์หัวแม่มือขวา	วัน เดือน ปี ที่ออกจากงาน	หมายเหตุ

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นบัญชี ลงลายมือชื่อ.....เจ้าพนักงานราชโลหกิจ

วันที่..... พ.ศ.....

11/10/2566

(๑๒๐ ข.)

แบบ ๒

บัญชีรับกรรมกรและลูกจ้างเข้าใหม่

ประทานบัตรหมายเลขที่.....ใบสุทธิแร่ที่.....

หรือ

ผู้ซื้อแร่หมายเลขที่.....

หรือ

ผู้ซื้อแร่ช่วงหมายเลขที่.....

ของ.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เลขลำดับที่ต่อจากฉะบับที่ยื่นไว้ก่อน	นาม	ชาติ	บังคับ	อายุปี	ตำหนิ	ใบเสร็จรัชชูปการหมายเลขที่	ที่อยู่ (อยู่ในเหมืองหรืออยู่กับผู้ซื้อแร่หรืออยู่กับผู้ซื้อแร่ช่วงรายนี้หรืออยู่ที่อื่น)	ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์หัวแม่มือขวา	ก่อนที่มาเข้าเป็นกรรมกรหรือลูกจ้างในที่นี้เคยเป็นกรรมกรหรือลูกจ้างเหมืองแร่หรือของผู้ซื้อแร่หรือของผู้ซื้อแร่ช่วงที่ใดหรือไม่	ได้ออกมาจากงานเก่าเมื่อใด	วัน เดือน ปี ที่ออกจากงาน	หมายเหตุ

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นบัญชี ลงลายมือชื่อ.....เจ้าพนักงานราชโลหกิจ

วันที่..... .....พ.ศ. .....

11/10/2566

(๑๒๐ ค.)

แบบ ๓

บัญชีจำหน่ายกรรมกรและลูกจ้างออกจากงาน

ประทานบัตรหมายเลขที่ ..... ใบสุทธิแร่ที่ .....

หรือ

ผู้ชื้อแร่หมายเลขที่ .....

หรือ

ผู้ชื้อแร่ช่วงหมายเลขที่ .....

ของ.....

ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด .. ..

เลขลำดับที่	นาม	ชาติ	บังคับ	เลขลำดับตามบัญชีที่....ยื่นไว้ก่อน	วันเดือนปีที่ออกจากงาน	หมายเหตุ

ลงลายมือชื่อ .... ผู้ยื่นบัญชี

ลงลายมือชื่อ ..... เจ้าพนักงานราชโลหกิจ

วันที่ .... พ.ศ. .....

11/10/2566

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ
ออกตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔
(ฉะบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการออกกฎไว้ดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มด่านภาษีต่อไปนี้เข้าในบัญชีด่านภาษีซึ่งระบุไว้ในข้อ ๕ แห่งกฎเสนาบดีลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

๑๐. ด่านภาษีกรุงเทพ ฯ จังหวัดพระนคร

กฎให้ไว้ณวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ลงนาม) เจ้าพระยาพิชัยญาติ

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม หน้า ๑๔๒)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงการต่างประเทศ
เรื่องสัญญาสากลไปรษณีย์

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า อาศัยความในข้อ ๒ และข้อ ๑๓ แห่งสัญญาสากลไปรษณีย์ ซึ่งได้ลงนามกันที่กรุงลอนดอน เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๒๙ นั้น รัฐบาลสวิสและรัฐบาลอังกฤษ ได้แจ้งรายชื่อประเทศต่าง ๆ ที่ได้มอบสัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัตติแห่ง

๑. สัญญาสากลไปรษณีย์
๒. ความตกลงว่าด้วยการส่งจดหมายและหีบห่อพัสดุไปรษณีย์มีประกัน
๓. ความตกลงว่าด้วยการส่งพัสดุไปรษณีย์
๔. ความตกลงว่าด้วยการส่งไปรษณีย์ธนาณัติ
๕. ความตกลงว่าด้วยการเรียกเงินคืน
๖. ความตกลงว่าด้วยการโอนบัญชีตั๋วเงินทางไปรษณีย์
๗. ความตกลงว่าด้วยการรับหนังสือพิมพ์และหนังสือที่ออกจำหน่ายเป็นคราว ๆ เพิ่มเติมมาอีก คือ

11/1

รายชื่อประเทศ	สัญญาและความตกลงตามเลขหมายข้างบนนี้ที่ได้สัตยาบันแล้ว	วันมอบสัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัตติ
เชโกสโลวัคเกีย	(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗)	วันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๓๑
สัลวาดอร์	(๑)(๓)	วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
โปรตุเกสและประเทศราชของโปรตุเกสในอัฟริกา เอเซีย และโอซีเอเนีย	(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗)	วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
บราซิล	(๑)(๒)(๓)	วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ลัตเวีย	(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗)	วันที่ ๑๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ตังกันยิกา (อาณาเขตต์)	(๒)	วันที่ ๑๖ กันยายน ค.ศ. ๑๙๓๑
คิวบา	(๑)	วันที่ ๒๑ กันยายน ค.ศ. ๑๙๓๑

11/10/2566

รายชื่อประเทศ	สัญญาและความตกลงตามเลขหมายข้างบนนี้ที่ได้สัตยาบันแล้ว	วันมอบสัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัตติ
สหรัฐมะลายู		
เนกริ เสมบิลัน	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ปาหัง	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
เประ	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
สะลังงอ	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ไทรบุรี (รวมทั้งปลิส)	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
แดนซิก	(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗)	วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๓๑
มอรอคโค แคว้นสเปน	(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗)	วันที่ ๑๔ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๑

11/10/2566

รายชื่อประเทศ	สัญญาและความตกลงตามเลขหมายข้างบนนี้ที่ได้สัตยาบันแล้ว	วันมอบสัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัตติ
อัฟกานิสตาน	(๑)	วันที่ ๑๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ทองกา	(๑)	วันที่ ๒๓ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๑

วังสราญรมย์

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เทวัญศวโรทัย

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม หน้า ๑๙๙

11/10/2566

ประกาศ
พระราชทานนามหอต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ในรัชชกาลก่อนมีหอต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง เป็นที่มีการพระราชกุศล หรือ การพระราชพิธีบางอย่าง แต่หอนั้นได้ชำรุด โปรดเกล้า ฯ ให้รื้อเสียและสร้างขึ้นใหม่ กับบุรณะหออื่นขึ้นแทนเพื่อให้เป็นที่มีการพระราชกุศล หรือ การพระราชพิธีบางอย่างได้สมบูรณเท่าเดิม บัดนี้การเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ขนานนามหอนั้นตามนามเดิมของหออันเคยมีอยู่ในพระราชวังแต่ก่อน มีนามดั่งต่อไปนี้

(๑) หอหน้าประตูพรหมศรีสวัสดิ์ ในพระบรมมหาราชวัง มีนามว่า "หอธรรมสังเวช"

(๒) หอหน้าประตูศรีสุนทร ในพระบรมมหาราชวัง หลังข้างเหนือ มีนามว่า "หอนิเพธพิทยา" และหลังข้างใต้มีนามว่า "หออุเทศทักษิณา"

11/10/2566

(๓) ยกเลิกประกาศกระทรวงวังเรื่องพระราชทานนาม หอธรรมสังเวช กับ หออุเทศทักษิณา ฉะบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๑

กระทรวงวัง

ประกาศมาณวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวรพงศ

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๒ มิถุนายน หน้า ๑๕๓)

11/10/2566

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง ในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เยาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเยาวราช ตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เยาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเยาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร มีสิ่งปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อนยากแก่การป้องกันและระงับอัคคีภัย

และโดยที่ทรัพย์สินของประชาชนในตำบลที่กล่าวแล้วเป็นอันตรายเพราะอัคคีภัยเมื่อวันที่ ๕ และวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะควบคุมการก่อสร้างในบริเวณที่ไฟไหม้ เพื่อจะได้ป้องกันหรือระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง และเพื่อประโยชน์อันงาม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เยาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเยาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามไม่ให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เยาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเยาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนครบาล

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่าการปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่ไฟไหม้

11/10/2566

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนคราทร เพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนคราทรมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือรายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) เพื่อประโยชน์อนามัย

(๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการปลูกสร้างต่อกรมนคราทรตามความในมาตรา ๖ แล้ว ให้กรมนคราทรสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้นมากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนคราทรมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงไว้ในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการก่อสร้างให้กรมนคราทรทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนคราทรเข้าไปตรวจได้ตามคราวที่เห็นสมควร

11/10/2556

มาตรา ๑๐ การที่กรมนครบาลได้ตรวจแผนผังและรายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนครบาลในทางใด ๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนครบาลเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่นแผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐ ตารางเมตรของ

พื้นชั้นที่ ๑ หรือที่ ๒ ๑ บาท

พื้นเหนือชั้นที่ ๒ ขึ้นไป ๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจากแผนผังหรือรายการซึ่งกรมนครบาลอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกรมนครบาลกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนครบาลร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี

1/10/2566

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๙ มิถุนายน หน้า ๑๕๕)

11/10/2566

ประกาศขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ซึ่งได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช ๒๔๕๖ แล้วนั้น บัดนี้มีราษฎรตั้งเคหะสถานเพิ่มเติมใกล้เคียงกับเขตต์สุขาภิบาลหนาแน่นขึ้นกว่าแต่ก่อน สมควรจะขยายเขตต์สุขาภิบาลต่อจากเขตต์เดิมออกไปอีก เพื่อบำรุงความสุขและความสะดวกแก่ประชาชน จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศ

๑. ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ มีกำหนดเขตต์ที่เจ้าพนักงานได้ปักหลักไว้ใหม่เป็นสำคัญดั่งต่อไปนี้

ก. ทิศเหนือ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ฟากเหนือของถนนไปห้วยแก้ว ห่างจากหลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทางไปทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ๑๐๐ เมตร เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ ตรงฟากเหนือของถนนไปอำเภอแม่ริม ห่างจากหลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทางไปทิศเหนือ ๓๐๐ เมตร

11/10/2566

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ ที่ฝากตะวันออกเฉียงใต้ของถนนไปอำเภอสันทราย และอำเภอดอยสะเก็ด ห่างจากหลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทางไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ๔๘๘ เมตร

ข. ทิศตะวันออก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๗๕๐.๕ ของทางรถไฟ หักเป็นมุมฉากจากศูนย์กลางทางรถไฟไปทางทิศตะวันออก ๑๓๔ เมตร

ค. ทิศใต้ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ ตรงฟากตะวันตกของถนนไปจังหวัดลำพูนที่หลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทาง

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จดหลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทางตรงฟากตะวันออกของถนนไปอำเภอจอมทอง และเป็นเส้นตรงต่อจากหลักกิโลเมตรที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ๓๑๘ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖

ง. ทิศตะวันตก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทิศเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑

๒. ภาษีโรงร้านและบรรดารายได้ประเภทอื่น ๆ ซึ่งจะเก็บได้ในเขตต์สุขาภิบาลที่ได้ขยายใหม่นี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้คงเก็บตามอัตราในประกาศฉะบับลงวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๖ ไว้เป็นผลประโยชน์สำหรับใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

จอมพล บริพัตร

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มิถุนายน หน้า ๑๖๐)

11/10/2566

พระราชกำหนดนิรโทษกรรม ในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

การที่คณะราษฎรคณะหนึ่งซึ่งมีความปรารถนาอันแรงกล้าในอันที่จะแก้ไขจัดความเสื่อมโทรมบางประการของรัฐบาลสยามและชาติไทยให้หายไป แล้วจะพากันจรรโลงสยามรัฐและชาติไทยให้เจริญรุ่งเรืองวัฒนาถาวรมั่นคงเท่าเทียมกับชาติและประเทศอื่นต่อไป จึ่งพากันยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินไว้ ด้วยความมุ่งหมายจะให้มีธรรมนูญการปกครองแผ่นดินขึ้นเป็นข้อใหญ่ แล้วร้องขอไปยังเราเพื่อให้เราคงดำรงเป็นกษัตริย์แห่งสยามรัฐต่อไปภายใต้ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินนั้น ทั้งนี้แม้ว่าการจะได้เป็นไปโดยขัดกับความพอพระทัยพระบรมวงศานุวงศ์บางพระองค์ และขัดใจสมาชิกในรัฐบาลเดิมบางคนก็ดี ก็เป็นธรรมดาที่จะต้องเป็นไปเช่นนั้นในทุกประเทศ ไม่ว่าจะเจริญรุ่งเรืองแล้วเท่าไร ๆ ก็ไม่อาจจะก้าว

10/2561

ล่วงการนี้เสียได้ ถึงกระนั้นก็เพิ่งปรากฏเป็นประวัติการณ์ครั้งแรกของโลกที่การได้เป็นไปโดยราบรื่นปกติมิได้รุนแรง

และแม้ว่าจะได้อัญเชิญพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการบางคนมาประทับและไว้ในพระที่นั่งอนันตสมาคมก็เพียงเพื่อประกันภัยของคณะ และเพื่อให้การดำเนินลุล่วงไปได้เท่านั้น หาได้กระทำการประทุษฐร้ายหรือหยาบหยามอย่างใด ๆ และไม่มุ่งหมายจะกระทำเช่นนั้นด้วย ได้แต่บำรุงรับไว้ด้วยดี สมควรแก่พระเกียรติยศทุกประการ

อันที่จริงการปกครองด้วยวิธีมีพระธรรมนูญการปกครองนี้เราก็ได้ดำริอยู่ก่อนแล้ว ที่ราษฎรคณะนี้กระทำมาเป็นการถูกต้องตามนิยมของเราอยู่ด้วย และด้วยเจตนาดีต่อประเทศชาติ อาณาประชาชนแท้ ๆ จะหาการกระทำหรือแต่เพียงเจตนาชั่วร้ายแม้แต่น้อยก็มิได้

เหตุนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกำหนดนี้ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า "พระราชกำหนดนิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่ขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระบรมนามาภิธัยเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นเหล่านั้นไม่ว่าของบุคคลใด ๆ ในคณะราษฎรนี้ หากว่าจะเป็นการละเมิดบทกฎหมายใด ๆ ก็ดี ห้ามมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดกฎหมายเลย

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มิถุนายน หน้า ๑๖๓)

11/10/2566

พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

โดยที่คณะราษฎรได้ขอร้องให้อยู่ใต้ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยาม เพื่อบ้านเมืองจะได้เจริญขึ้น และ

โดยที่ได้ทรงยอมรับตามคำขอร้องของคณะราษฎร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยมาตราต่อไปนี้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

มาตรา ๑ อำนาจสูงสุดของประเทศนั้นเป็นของราษฎรทั้งหลาย

มาตรา ๒ ให้มีบุคคลและคณะบุคคลดั่งจะกล่าวต่อไปนี้เป็นผู้ใช้อำนาจแทนราษฎรตามที่จะได้กล่าวต่อไปในธรรมนูญ คือ

๑ กษัตริย์

๒ สภาผู้แทนราษฎร

๓ คณะกรรมการราษฎร

๔ ศาล

หมวด ๒
กษัตริย์

มาตรา ๓ กษัตริย์เป็นประมุขสูงสุดของประเทศ พระราชบัญญัติก็ดี คำวินิจฉัยของศาลก็ดี การอื่น ๆ ซึ่งจะมีบทกฎหมายระบุไว้โดยฉะเพาะก็ดี จะต้องกระทำในนามของกษัตริย์

มาตรา ๔ ผู้เป็นกษัตริย์ของประเทศ คือพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว การสืบมฤดกให้ให้เป็นไปตามกฎมนเทียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ. ๒๔๖๗ และด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕ ถ้ากษัตริย์มีเหตุจำเป็นชั่วคราวที่จะทำหน้าที่ไม่ได้ หรือไม่อยู่ในพระนคร ให้คณะกรรมการราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิแทน

มาตรา ๖ กษัตริย์จะถูกฟ้องร้องคดีอาชญายังโรงศาลไม่ได้ เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจะวินิจฉัย

มาตรา ๗ การกระทำใดๆ ของกษัตริย์ต้องมีกรรมการราษฎรผู้หนึ่งผู้ใดลงนามด้วย โดยได้รับความยินยอมของคณะกรรมการราษฎรจึ่งจะใช้ได้ มิฉะนั้นเป็นโมฆะ

หมวด ๓
สภาผู้แทนราษฎร
ส่วนที่ ๑
อำนาจและหน้าที่

มาตรา ๘ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจออกพระราชบัญญัติทั้งหลาย พระราชบัญญัตินั้นเมื่อกษัตริย์ได้ประกาศให้ใช้แล้ว ให้เป็นอันใช้บังคับได้

ถ้ากษัตริย์มิได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัตินั้นภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับพระราชบัญญัตินั้นจากสภา โดยแสดงเหตุผลที่ไม่ยอมทรงลงพระนาม ก็มีอำนาจส่งพระราชบัญญัตินั้นคืนมายังสภา เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ถ้าสภาลงมติยืนตามมติเดิม กษัตริย์ไม่เห็นพ้องด้วย สภามีอำนาจออกประกาศพระราชบัญญัตินั้นใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

11/10/2566

มาตรา ๙ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจดูแลควบคุมกิจการของประเทศ และมีอำนาจประชุมกันถอดถอนกรรมการราษฎรหรือพนักงานรัฐบาลผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้

ส่วนที่ ๒
ผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๐ สมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นไปตามกาลสมัยดังนี้

สมัยที่ ๑

นับแต่วันใช้ธรรมนูญนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะถึงเวลาที่สมาชิกในสมัยที่ ๒ จะเข้ารับตำแหน่งให้คณะราษฎรซึ่งมีคณะผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารเป็นผู้ใช้อำนาจแทนจัดตั้งผู้แทนราษฎรชั่วคราวขึ้นเป็นจำนวน ๗๐ นายเป็นสมาชิกในสภา

สมัยที่ ๒

ภายในเวลา ๖ เดือนหรือจนกว่าการจัดประเทศเป็นปกติเรียบร้อย สมาชิกในสภาจะต้องมีบุคคล ๒ ประเภททำกิจการร่วมกัน คือ

ประเภทที่ ๑ ผู้แทนซึ่งราษฎรจะได้เลือกขึ้นจังหวัดละ ๑ นาย ถ้าจังหวัดใดมีสมาชิกเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน ให้จังหวัดนั้นเลือกผู้แทนเพิ่มขึ้นอีก ๑ นายทุก ๆ ๑๐๐,๐๐๐ นั้น เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ถ้าเกินกว่าครึ่งให้นับเพิ่มขึ้นอีก ๑

21/10/2566

ประเภทที่ ๒ ผู้เป็นสมาชิกอยู่แล้วในสมัยที่ ๑ มีจำนวนเท่ากับสมาชิกประเภทที่ ๑ ถ้าจำนวนเกินให้เลือกกันเองว่าผู้ใดจะคงเป็นสมาชิกต่อไป ถ้าจำนวนขาดให้ผู้ที่มีตัวอยู่เลือกบุคคลใด ๆ เข้าแทนจนครบ

สมัยที่ ๓

เมื่อจำนวนราษฎรทั่วพระราชอาณาเขตต์ได้สอบไล่วิชาปถมศึกษาได้เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่ง และอย่างช้าต้องไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันใช้ธรรมนูญนี้ สมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นผู้ที่ราษฎรได้เลือกตั้งขึ้นเองทั้งสิ้น สมาชิกประเภทที่ ๒ เป็นอันไม่มีอีกต่อไป

มาตรา ๑๑ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้แทนประเภทที่ ๑ คือ

๑ สอบไล่วิชาการเมืองได้ตามหลักสูตร์ซึ่งสภาจะได้ตั้งขึ้นไว้

๒ มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

๓ ไม่เป็นผู้ไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ

๔ ไม่ถูกศาลพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิในการรับเลือก

๕ ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย

10/2566

๖ ฉะเพาะผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้แทนประเภทที่ ๑ ในสมัยที่ ๒ จะต้องได้รับความเห็นชอบของสมาชิกในสมัยที่ ๑ เสียก่อนว่าเป็นผู้ที่ไม่ควรสงสัยว่าจะนำมาซึ่งความไม่เรียบร้อย

มาตรา ๑๒ การเลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๑ ที่ ๒ ให้ทำดังนี้

๑. ราษฎรในหมู่บ้านเลือกผู้แทนเพื่อออกเสียงตั้งผู้แทนตำบล

๒. ผู้แทนหมู่บ้านเลือกผู้แทนตำบล

๓. ผู้แทนตำบลเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎร

การเลือกตั้งสมาชิกในสมัยที่ ๓ จะมีกฎหมายบัญญัติภายหลังโดยจะดำเนินวิธีการที่ให้สมาชิกได้เลือกตั้งผู้แทนในสภาโดยตรง

มาตรา ๑๓ ผู้แทนประเภทที่ ๑ จะอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๔ ปีนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง แต่เมื่อถึงสมัยที่ ๓ แล้ว แม้ผู้แทนในสมัยที่ ๒ จะได้อยู่ในตำแหน่งไม่ถึง ๔ ปีก็ดี ต้องออกจากตำแหน่งนับแต่วันที่ผู้แทนในสมัยที่ ๓ ได้เข้ารับตำแหน่ง

/10/2566

ถ้าตำแหน่งผู้แทนว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามเวร ให้สมาชิกเลือกผู้อื่นตั้งขึ้นใหม่ให้เต็มที่ว่าง แต่ผู้แทนใหม่มีเวลาอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่ผู้ออกไปนั้นชอบที่จะอยู่ได้

มาตรา ๑๔ ราษฎรไม่ว่าเพศใดเมื่อมีคุณสมบัติดั่งต่อไปนี้ ย่อมมีสิทธิออกเสียงลงมติเลือกผู้แทนหมู่บ้านได้ คือ

๑. มีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์

๒. ไม่เป็นผู้ไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ

๓. ไม่ถูกศาลพิพากษาให้เสียสิทธิในการออกเสียง

๔. ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย

คุณสมบัติของผู้แทนหมู่บ้านและผู้แทนตำบลให้เป็นไปเหมือนดั่งมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๕ การเลือกตั้งผู้แทนใด ๆ ให้ถือตามคะแนนเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้มีการเลือกครั้งที่ ๒ ถ้าครั้งที่ ๒ มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ตั้งคนกลาง ออกเสียงชี้ขาด และให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนกลางไว้

มาตรา ๑๖ ผู้แทนนอกจากถึงเวร จะต้องออกจากตำแหน่ง ให้นับว่าขาดจากตำแหน่ง เมื่อขาดคุณสมบัติดั่ง

11/10/2566

กล่าวไว้ในมาตรา ๑๑ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเมื่อตาย หรือเมื่อสภาได้ได้วินิจฉัยให้ออกในเมื่อสภาเห็นว่าเป็นผู้ทำความเสื่อมเสียให้แก่สภา

มาตรา ๑๗ การฟ้องร้องสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเป็นคดีอาชญายังโรงศาลจะต้องได้รับอนุญาตจากสภาก่อน ศาลจึงจะรับฟ้องได้

ส่วนที่ ๓

ระเบียบการประชุม

มาตรา ๑๘ ให้สมาชิกเลือกกันขึ้นเป็นประธานของสภา ๑ นายมีหน้าที่ดำเนินการของสภา และมีรองประธาน ๑ นายเป็นผู้ทำการแทน เมื่อประธานมีเหตุขัดข้องชั่วคราวที่จะทำหน้าที่ได้

มาตรา ๑๙ เมื่อประธานไม่อยู่ หรือไม่สามารถมาได้ ก็ให้รองประธานแทนเป็นผู้รักษาความเรียบร้อยในสภา และจัดการให้ได้ปรึกษาหารือกันตามระเบียบ

มาตรา ๒๐ ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมทั้ง ๒ คนก็ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกตั้งกันเองขึ้นเป็นประธานคนหนึ่งชั่วคราวประชุมนั้น

11/10/2566

มาตรา ๒๑ การประชุมปกติให้เป็นหน้าที่ของสภาเป็นผู้กำหนด

การประชุมพิเศษจะมีได้ต่อเมื่อสมาชิกมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า ๑๕ คนได้ร้องขอหรือคณะกรรมการราษฎรได้ร้องขอให้เรียกประชุม การนัดประชุมพิเศษ ประธานหรือผู้ทำการแทนประธานเป็นผู้สั่งนัด

มาตรา ๒๒ การประชุมทุกคราวต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมปรึกษาการได้

มาตรา ๒๓ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากันให้ผู้เป็นประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๔ สมาชิกไม่ต้องรับผิดในถ้อยคำใด ๆ ที่ได้กล่าวหรือแสดงเป็นความเห็นหรือในการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุม ผู้หนึ่งผู้ใดจะว่ากล่าวฟ้องร้องเพราะเหตุนั้นหาได้ไม่

มาตรา ๒๕ ในการประชุมทุกคราวประธานต้องสั่งให้เจ้าหน้าที่ประจำในสภาจดรายงานรักษาไว้ และเสนอเพื่อ

11/10/2566

ให้สมาชิกได้ตรวจแก้ไขรับรอง แล้วให้ผู้เป็นประธานในที่ประชุมลงนามกำกับไว้

มาตรา ๒๖ สภามีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือให้สอบสวนพิจารณาทำความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นเสนอต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อปรึกษาหารือตกลงอีกชั้นหนึ่งก็ได้ ประธานอนุกรรมการนั้นเมื่อสภาไม่ได้ตั้งก็ให้อนุกรรมการเลือกกันเองตั้งขึ้นเป็นประธานได้

อนุกรรมการมีอำนาจเชิญบุคคลใด ๆ มาชี้แจงแสดงความเห็นได้ อนุกรรมการและผู้ที่เชิญมาได้รับสิทธิในการแสดงความเห็นตามมาตรา ๒๔

ในการประชุมอนุกรรมการนั้นต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ นายจึงจะเป็นองค์ประชุมปรึกษาการได้ เว้นแต่อนุกรรมการนั้นจะมีจำนวนตั้งขึ้นเพียง ๓ คน เมื่อมาประชุมแต่ ๒ คนก็ให้นับว่าเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๒๗ สภามีอำนาจตั้งระเบียบการปรึกษาหารือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมนูญนี้ (ในชั้นแรกนี้ให้อนุโลมใช้ข้อบังคับสภากรรมการองคมนตรีฉะเพาะที่ไม่ขัดกับธรรมนูญนี้ไปพลางก่อน)

หมวดที่ ๔

คณะกรรมการราษฎร

ส่วนที่ ๑

อำนาจและหน้าที่

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการราษฎรมีอำนาจและหน้าที่ดำเนิรการให้เป็นไปตามวัตถุที่ประสงค์ของสภา

มาตรา ๒๙ ถ้ามีการฉุกเฉินเกิดขึ้นซึ่งคณะกรรมการจะเรียกประชุมสภาราษฎรให้ทันท่วงทีมิได้ และคณะกรรมการราษฎรเห็นสมควรจะต้องออกกฎหมาย เพื่อให้เหมาะแก่การฉุกเฉินนั้น ๆ ก็ทำได้ แต่จะต้องรีบนำกฎหมายนั้นขึ้นให้สภารับรอง

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการราษฎรมีอำนาจให้อภัยโทษ แต่ให้นำความขึ้นขอพระบรมราชานุญาตเสียก่อน

มาตรา ๓๑ ให้เสนาบดีกระทรวงต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบต่อคณะกรรมการราษฎรในกิจการทั้งปวง

สิ่งใดซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อคำสั่งหรือระเบียบการของคณะกรรมการราษฎร หรือกระทำไปโดยธรรมนูญไม่อนุญาตให้ทำได้ ให้ถือว่าการนั้นเป็นโมฆะ

11/10/2566

ส่วนที่ ๒
กรรมการราษฎรและเจ้าหน้าที่ประจำ

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการราษฎรประกอบด้วยประธานคณะกรรมการราษฎร ๑ นาย และกรรมการราษฎร ๑๔ นาย รวมเป็น ๑๕ นาย

มาตรา ๓๓ ให้สภาเลือกตั้งสมาชิกในสภาผู้ ๑ ขึ้นเป็นประธานกรรมการ และให้ผู้เป็นประธานนั้นเลือกสมาชิกในสภาอีก ๑๔ นายเพื่อเป็นกรรมการ การเลือกนี้เมื่อได้รับความเห็นชอบของสภาแล้ว ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับเลือกนั้น ๆ เป็นกรรมการของสภา ในเมื่อสภาเห็นว่ากรรมการมิได้ดำเนินกิจการตามรัฐประศาสโนบายของสภา สภามีอำนาจเชิญกรรมการให้ออกจากหน้าที่ แล้วเลือกตั้งใหม่ตามที่กล่าวในตอนนั้น

มาตรา ๓๔ กรรมการคนใดมีเหตุอันกระทำให้กรรมการคนนั้นขาดคุณสมบัติอันกำหนดไว้สำหรับผู้แทนในมาตรา ๑๑ ก็ตาม หรือตายก็ตาม ให้สภาเลือกกรรมการแทนสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ

ในเมื่อสภาได้เลือกตั้งกรรมการแล้ว สภาชุดนั้นหมดกำหนดอายุตำแหน่งเมื่อใด ให้ถือว่ากรรมการชุดนั้นย่อมหมดกำหนดอายุตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๕ การตั้งการถอดตำแหน่งเสนาบดี ย่อมเป็นพระราชอำนาจของกษัตริย์ พระราชอำนาจนี้จะทรงใช้แต่โดยตามคำแนะนำของคณะกรรมการราษฎร

มาตรา ๓๖ การเจรจาการเมืองกับต่างประเทศเป็นหน้าที่ของกรรมการผู้แทนราษฎร และกรรมการอาจตั้งผู้แทนเพื่อการนี้ได้

การเจรจาได้ดำเนิรไปประการใดให้กรรมการรายงานกราบบังคมทูลกษัตริย์ทรงทราบ

การให้สัตยาบันสัญญาทางพระราชไมตรีเป็นพระราชอำนาจของกษัตริย์ แต่จะทรงใช้พระราชอำนาจนี้ตามคำแนะนำของกรรมการราษฎร

มาตรา ๓๗ การประกาศสงครามเป็นพระราชอำนาจของกษัตริย์ แต่จะทรงใช้พระราชอำนาจนี้ตามคำแนะนำของกรรมการราษฎร

ส่วนที่ ๓
ระเบียบการประชุม

มาตรา ๓๘ ระเบียบการประชุมของคณะกรรมการราษฎรให้อนุโลมตามที่บัญญัติในหมวดที่ ๓

11/10/2566

หมวดที่ ๕

ศาล

มาตรา ๓๙ การระงับข้อพิพาทให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลานี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้บังคับได้แต่บัดนี้เป็นต้นไป

(พระยมนามาภิธัย) ประชาธิปก ป.ร.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ มิถุนายน หน้า ๑๖๖)

11/10/2566

ประกาศผลัดเปลี่ยนเสนาบดี ปลัดทูลฉลอง กระทรวงต่าง ๆ และรวมกระทรวง

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการราษฎร จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งและผลัดเปลี่ยนเสนาบดีและปลัดทูลฉลอง และรวมกระทรวงดั่งต่อไปนี้

๑. ให้เสนาบดีกับรองเสนาบดีกระทรวงกลาโหมเวนคืนตำแหน่ง ให้นายพลตรี พระยาประเสริฐสงคราม ปลัดทูลฉลองทำการแทนตำแหน่งเสนาบดีชั่วคราวก่อน

๒. ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเวนคืนตำแหน่ง ให้มหาอำมาตย์ตรี พระยาจ่าแสนยบดีเป็นเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

๓. ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรกับกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมเวนคืนตำแหน่ง ให้รวมกระทรวงเกษตราธิการกับกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมเข้าเป็นกระทรวงเดียวกัน เรียกว่า กระทรวงเกษตรพาณิชยการ ยกกรมทะเบียนที่ดิน กรมป่าไม้ กรมราชโลหกิจ ซึ่งขึ้นอยู่ในกระทรวงเกษตราธิการ

11/10/2566

เวลานี้ไปขึ้นกระทรวงมหาดไทย ให้มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษานุประพันธ์เป็นเสนาบดี

๔. ให้เสนาบดีกับปลัดทูลฉลองกระทรวงธรรมการเวนคืนตำแหน่ง ให้อำมาตย์เอก พระยาประมวญวิชาพูลเป็นปลัดทูลฉลองและทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดี

๕. ให้เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศเวนคืนตำแหน่ง ให้มหาอำมาตย์ตรี พระยาศรีวิสารวาจาเป็นเสนาบดี

๖. ให้เสนาบดีกระทรวงยุตติธรรมเวนคืนตำแหน่ง ให้มหาอำมาตย์โท พระยาเทพวิทุร เป็นเสนาบดี

๗. ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเวนคืนตำแหน่ง ให้มหาอำมาตย์โท พระยามโนปกรณนิติธาดาเป็นเสนาบดี

๘. ส่วนกระทรวงวังและกระทรวงมุรธาธร ให้ผู้ที่เป็นเสนาบดีคงมีเกียรติอย่างเสนาบดีอยู่ตามเดิม แต่ให้เรียกตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงวังว่า ผู้สำเร็จราชการพระราชวัง ให้เรียกตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงมุรธาธรว่า ราชเลขาธิการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(พระยมนามาภิธัย) ประชาธิปก ป.ร.

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ มิถุนายน หน้า ๑๘๐)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๔๖๖ และพระราชบัญญัติการแพทย์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ ในมณฑลอยุธยาและมณฑลปราจีนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ แล้วนั้น บัดนี้ได้โอนจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานีขึ้นมณฑลอยุธยา และโอนจังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราดขึ้นมณฑลปราจีน แต่ในจังหวัดทั้งหกที่โอนมาขึ้นนี้ยังมิได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ ทรงพระราชดำริเห็นสมควรให้ประกาศจดทะเบียนผู้ประกอบโรคศิลปในจังหวัดทั้งหกนี้ด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๔๖๖ และพระราชบัญญัติการแพทย์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ ในจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๑๔๓)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ
ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ
พุทธศักราช ๒๔๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ให้ยกเว้นยาที่ปรุงด้วยยาเสพย์ติดให้โทษอีก ๑ ขนานอยู่ในประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) แห่งกฎเสนาบดียาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ คือ

Chlorodyne ปรุงด้วยมอร์ฟินไฮโดรโคลไรด์กับโอสถสารอื่น ๆ มีส่วนมอร์ฟินไม่เกินร้อยละ ๐.๑๘๘๑ (May & Baker Ltd.)

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์โท พระยาราชนกูล
ลงนามแทนเสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๑ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๑๘๖)

ประกาศกรมสาธารณสุข
เพิ่มจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษซึ่งต้องใช้
ใน พ.ศ. ๒๔๗๕

เนื่องด้วยประกาศของกรมสาธารณสุขลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๔ กำหนดปริมาณยาเสพย์ติดให้โทษซึ่งต้องใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น บัดนี้สมควรเพิ่มชะนิดและปริมาณยาเสพย์ติดให้โทษขึ้นอีก จึงขอประกาศเพิ่มยาเสพย์ติดให้โทษอีก ๑ ขนาน คือ

Pulmoserum Bailly ๔,๕๐๐ มิลลิลิตร์ มีเนื้อโคเดอีน ๘ กรัม

กรมสาธารณสุข

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

สกลวรรณากร วรวรรณ

อธิบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๑๔๗)

11/10/2566

ประกาศ
ห้ามการเก็บหรือทำอันตราย
ฟองน้ำทะเลทุกชะนิด ในบริเวณท้องที่ชายทะเล
แห่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช

ด้วยกระทรวงเกษตราธิการแจ้งความจำนงมาว่า ในบริเวณเกาะต่าง ๆ แห่งท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช มีฟองน้ำ (อันเป็นสัตว์น้ำชะนิดหนึ่ง) ที่ลักษณะดีมีราคา และอาจเป็นสินค้าได้หลายชะนิด แต่ขณะนี้ยังมีเป็นจำนวนน้อย และส่วนมากยังเติบโตไม่ได้ขนาด จึ่งขอให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกประกาศหวงห้าม และสงวนฟองน้ำไว้ให้เผยแผ่พืชพันธุ์เป็นสินค้าของบ้านเมืองต่อไป

อาศัยอำนาจอันพระราชทานไว้โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า นับแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใด

11/10/2566

เก็บหรือทำอันตรายฟองน้ำทะเลทุกชะนิด ในบริเวณท้องที่ชายทะเลแห่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช.

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๑๘๘)

11/10/2566

ประกาศจัดระเบียบป้องกันอาณาจักร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นพ้องกันว่า รูปโครงการณ์ของกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นกระทรวงการป้องกันอาณาจักร มีทั้งทหารบกและทหารเรือ ดั่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่เหมาะ ควรเปลี่ยนแปลงใหม่นั้น ทรงพระราชดำริเห็นพ้องด้วย จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนรูปโครงกระทรวงกลาโหมตามข้อมติของสภาราษฎรดั่งต่อไปนี้

๑. กระทรวงกลาโหมคงเป็นกระทรวงที่มีเจ้ากระทรวงเป็นชั้นเสนาบดีตามเดิม และมีปลัดทูลฉลองเป็นผู้ช่วย

๒. กระทรวงกลาโหมแบ่งกิจการออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ก. กองบังคับการกระทรวงกลาโหม มีกรมต่าง ๆ รวมกันเป็นเจ้าหน้าที่อำนวยการ มีปลัดทูลฉลองเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นหัวหน้ากองบังคับการ กรมต่าง ๆ มีเจ้ากรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อปลัดทูลฉลอง มีเจ้าหน้าที่ชั้นรองตามอัตราของกรมต่าง ๆ นั้นคือ

– กรมเสมียนตรา

– กรมสัสดี

– กรมพระธรรมนูญ

– กรมแพทย์สุขาภิบาล

– กรมปลัดบัญชี

ทุก ๆ กรมต่างแบ่งย่อยออกเป็นหลายแผนกหรือหลายกองตามหน้าที่ปฏิบัติการงาน

ข. กองทัพบก มีผู้บัญชาการทหารบกเป็นผู้บังคับบัญชา มีผู้ช่วยฝ่ายยุทธการและผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายจังหวัดทหารเป็นเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือโดยใกล้ชิด และมีเจ้าหน้าที่ชั้นรองรวมกันเป็นกองบังคับการตามอัตรา

ผู้บัญชาการทหารบก มีผู้บังคับทหารเหล่า ชะนิด และเจ้ากรม ต่าง ๆ ซึ่งบังคับบัญชาทหารเหล่า ชะนิด และเจ้าหน้าที่ในกรมนั้น ๆ ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการทหารบก คือ

หน่วยทางฝ่ายรบ – กรมยุทธการทหารบก

– กรมยุทธศึกษาทหารบก

– กรมอากาศยาน

11/10/2566

- ผู้บังคับทหารราบ
- ผู้บังคับทหารม้า
- ผู้บังคับทหารปืนใหญ่
- ผู้บังคับทหารช่างและสื่อสาร

หน่วยทางฝ่ายธุระการ
- กรมยกกระบัตรทหารบก
- กรมช่างแสงทหารบก
- กรมแผนที่

กรมทางฝ่ายรบและทางฝ่ายธุระการแบ่งออกเป็นหลายแผนกหรือหลายกองมีเจ้าหน้าที่ตามอัตรา

นอกจากที่กล่าวแล้วนั้นยังมีกิจการทางท้องที่ทหารบก ซึ่งเรียกว่าจังหวัดทหารบก กล่าวคือในจังหวัดใดที่มีทหารตั้งรวมกันอยู่หลายกองพัน แม้เป็นการสมควรก็ให้มีผู้บังคับการจังหวัดทหารบกพร้อมด้วยกองบังคับการแยกต่างหากจากหน่วยกองบังคับการของหน่วยทหารนั้น ๆ ถ้าในจังหวัดใดมีกองทหารตั้งอยู่หน่วยเดียวก็ให้ผู้บังคับทหารหน่วยนั้นเป็นผู้บังคับการจังหวัดทหารบกด้วยในตัว แต่มีเจ้าหน้าที่กองบังคับการจังหวัดสำหรับช่วยเหลือตามอัตรา

ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกนั้นมีหน่วยเสนารักษ์ และเรือนจำ หน่วยสัมภาระและอื่น ๆ ที่จำเป็นขึ้นอยู่ตามอัตรา

ในพระนครผู้บัญชาการทหารบกคงเป็นผู้บังคับการจังหวัดด้วย และมีกองบังคับการจังหวัดตามอัตรา

ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกอื่น ๆ นอกจากพระนคร ทางการจังหวัดน้อยขึ้นจังหวัดใหญ่ แล้วจังหวัดใหญ่ขึ้นต่อผู้บัญชาการทหารบก

ค. กรมทหารเรือ มีผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้บังคับบัญชา มีรองผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ช่วยเหลือโดยใกล้ชิด กับมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยรวมกันเป็นกองบังคับการตามอัตรา

ผู้บัญชาการทหารเรือ มีหน่วยขึ้นในบังคับบัญชา คือ

– กองทัพเรือ

– กรมเสนาธิการทหารเรือ

– สถานีทหารเรือกรุงเทพ ฯ

หน่วยที่กล่าวแล้ว ต่างแบ่งย่อยออกเป็นส่วนย่อยอีกชั้นหนึ่ง มีเจ้าหน้าที่ตามอัตรา

๓. ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดวางอัตราและชั้นยศนามตำแหน่งอนุโลมตามการที่เปลี่ยนแปลงและสั่งการบรรจุเข้ารูปตามอัตราใหม่ต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(พระปรมาภิไธย) ประชาธิปก ป.ร.

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๖ กรกฎาคม หน้า ๑๕๐)

11/10/2566

ประกาศวชิราวุธวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่องยุบตำแหน่งกรรมการกิตติมศักดิ์ และผลัดเปลี่ยนตำแหน่งกรรมการจัดการ

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยุบตำแหน่งกรรมการกิตติมศักดิ์ และผลัดเปลี่ยนชุดกรรมการจัดการ คือ ให้มีกรรมการเก่าอยู่บ้าง และมีกรรมการใหม่บ้าง จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้

๑. มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เป็นนายก

๒. เสนาบดีกระทรวงธรรมการ

๓. เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

๔. อธิบดีกรมพระคลังข้างที่

๕. มหาอำมาตย์โท พระยาเทพวิทุรพหุลศรุตาบดี

๖. มหาอำมาตย์ตรี พระยาศรีวิสารวาจา

๗. ผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัย

เป็นกรรมการจัดการวชิราวุธวิทยาลัยต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม หน้า ๑๘๕)

พระราชบัญญัติยกเลิกอากรนาเกลือ
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่าเป็นการสมควรจะยกเลิกการเก็บอากรนาเกลือเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ว่า

ตั้งแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดาอากรนาเกลือ และพระราชบัญญัติลักษณะการเก็บค่านาเกลือ รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ กับประกาศฉบับลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๒ และพระราชบัญญัติหรือกฎข้อบังคับอื่นอันเกี่ยวกับเรื่องเก็บอากรนาเกลือเสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๑๕๖)

พระราชบัญญัติยกเลิกภาษีสมพัตสร
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะยกเลิกการเก็บภาษีสมพัตสร และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกภาษีสมพัตสร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกการเรียกเก็บเงินภาษีสมพัตสร

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๑๙๘)

ประกาศยกเลิก
พระราชบัญญัติองคมนตรี พุทธศักราช ๒๔๗๐

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นแล้ว สมควรจะยกเลิกพระราชบัญญัติองคมนตรี พุทธศักราช ๒๔๗๐ เสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นเป็นต้นมา ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติองคมนตรี พุทธศักราช ๒๔๗๐

11/10/2566

รวมทั้งสภากรรมการองคมนตรีที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินั้น กับให้เพิกถอนตำแหน่งองคมนตรีเสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๐)

11/10/2566

ประกาศเลิกอภิรัฐมนตรีสภา

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นแล้ว สมควรจะเลิกอภิรัฐมนตรีสภาเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นเป็นต้นมา ให้ยกเลิกอภิรัฐมนตรีสภาที่ได้ทรงตั้งขึ้นตามกระแสพระราชดำรัสลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และประกาศตั้ง

11/10/2566

อภิรัฐมนตรีลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๓ กับวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลบัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๒)

11/10/2566

ประกาศเลิกสภาการคลัง

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นแล้ว สมควรจะเลิกสภาการคลังเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นเป็นต้นมา ให้ยกเลิกสภาการคลังที่ได้ทรงตั้งขึ้นตามกระแสพระบรมราชโองการลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และประกาศตั้ง เปลี่ยน สมาชิกสภาการคลัง ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม

11/10/2566

พ.ศ. ๒๔๗๓ ประกาศลงวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ กับประกาศลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๔ เสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๔)

11/10/2566

ประกาศเลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักร

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้ได้ประกาศจัดระเบียบป้องกันอาณาจักรขึ้นใหม่ตามประกาศลงวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว สมควรจะเลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักรเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศจัดระเบียบป้องกันอาณาจักรใหม่นั้นเป็นต้นมา ให้ยกเลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักรที่ได้ทรงตั้งขึ้นตามกระแสพระบรมราชโองการลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ และประกาศตั้งอุปนายกสภาการ

11/10/2566

ป้องกันพระราชอาณาจักรลงวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๑ เสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๖)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีกตำบลหนึ่ง จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

อำมาตย์เอก พระยาประมวญวิชาพูล

ทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดี

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	นนทบุรี	บางบัวทอง	บางรักใหญ่

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๗)

พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจัดเก็บภาษีการธนาคารและการประกันภัย ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

11/10/2566

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

"พนักงานเก็บภาษี" หมายความว่า พนักงานกระทรวงมหาดไทยผู้เก็บและเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือ สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อันกระทำการนั้น ๆ ในควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

"เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

"กำหนด" หมายความว่า กำหนดโดยกฎเสนาบดีตามพระราชบัญญัตินี้

"ธนาคาร" หมายความว่า บุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัทมีสำนักงานกิจการค้าขายซึ่ง

(๑) เปิดเครดิตโดยรับฝากหรือเก็บจากผู้อื่นซึ่งเงินอันผู้รับเครดิตอาจจ่ายหรือส่งไปที่อื่นด้วยวิธีใช้ตราฟต์หรือเช็คหรือคำสั่ง ธนาคารชะนิดนี้ต่อไปจะเรียกว่า ธนาคารรับฝากเงินหรือ

(๒) ออกซื้อและขายตั๋วแลกเงิน $\left.\begin{matrix}\text{และ}\\ \text{หรือ}\end{matrix}\right\}$ ส่งเงินไปต่างประเทศเองโดยจดหมายหรือโทรเลข ธนาคารชะนิดนี้ต่อไปจะเรียกว่า ธนาคารแลกเงิน

"เครดิต์ ฟองซิเอร์" หมายความว่า เครดิต์ ฟองซิเอร์ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในสยามตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกะทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑

"กิจการออมสิน" หมายความว่า กิจการออมสินซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในสยามตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกะทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑

มาตรา ๔ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎเสนาบดี แต่งตั้งเจ้าพนักงาน และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑ การจัดเก็บภาษี

มาตรา ๕ (๑) ธนาคารรับฝากเงินต้องเสียภาษีดั่งต่อไปนี้

(ก) เงินทุนที่ใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๔๘}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

11/10/2566

(ข) จำนวนถัวเฉลี่ยในเดือนหนึ่ง ๆ แห่งเงินรับฝากเพื่อจ่ายหรือส่งไปที่อื่นด้วยวิธีใช้ดราฟต์ หรือเช็ค หรือคำสั่ง และจำนวนถัวเฉลี่ยในเดือนหนึ่ง ๆ แห่งยอดเงินในใบรับฝากหรือสิ่งอื่น ทั้งสองประเภทเงินฝากนี้ไม่ว่าจะต้องจ่ายเมื่อนำไปเบิกหรือเมื่อถึงกำหนดเวลาข้างหน้า เสียภาษี $\frac{๑}{๓๖}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

(๒) ธนาคารแลกเงิน ยอดเงินที่ได้แลกเปลี่ยนก่อนหักรายจ่ายในปีที่จะต้องเสียภาษีปีหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๔}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อปี

(๓) เครดิต์ ฟองซิเอร์ ทุนที่ใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๔๘}$ แห่ง ๑ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

(๔) กิจการออมสิน ยอดเงินที่รับลงบัญชีเป็นเครดิตของผู้ส่งในสยามในเดือนหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๓๖}$ แห่ง๑ใน๑๐๐ ต่อเดือน

เงินทุนที่ใช้นั้นหมายความรวมทั้งเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ส่งแล้ว กำไรที่ยังไม่ได้แบ่ง เงินเหลือ และเงินสำรอง

แต่จำนวนเงินทุนซึ่งธนาคารรับฝากเงินอันเป็นสาขาแห่งธนาคารต่างประเทศใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ นั้น เพื่อประโยชน์แห่งการประเมิน ให้ถือว่าเป็นจำนวนร้อยละยี่สิบห้าแห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงินที่รับฝากในเดือนเดียวกัน

จำนวนเงินทุนซึ่งเครดีต์ ฟองซิเอร์ อันเป็นสาขาแห่งเครดีต์ ฟองซิเอร์ต่างประเทศใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ นั้น คือ จำนวนเงินที่ให้กู้โดยมีอสังหาริมทรัพย์เป็นประกัน และ/หรือ ถงทุนหากำไรในอสังหาริมทรัพย์ในสยาม

คลังออมสินและสหกรณ์ ซึ่งมิได้ตั้งขึ้นเพื่อหากำไรนั้น ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ บุคคล หุ้นส่วน สมาคมหรือบริษัทใด ซึ่งประกอบกิจการประกันภัยอย่างใด ๆ ในสยามต้องเสียภาษีร้อยละหนึ่งแห่งเบี้ยประกันภัยที่เก็บได้ทั้งหมดในระวางปีที่จะต้องเสียภาษี ไม่ว่าเบี้ยประกันภัยนั้นจะส่งเป็นเงิน ธนบัตร เครดิต หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้แทนเงิน แต่เบี้ยประกันภัยที่คืนให้แก่ผู้เอาประกันภัยภายในหกเดือนนับแต่วันส่งเพราะเหตุไม่รับจะประกันภัยนั้นก็ดี หรือคืนไปโดยเหตุอื่นก็ดี มิให้นับเข้าในจำนวนเงินรับอันจะต้องเสียภาษี และถ้าบริษัทใด

11/10/2566

เสียภาษีแล้วนำประกันภัยซึ่งรับไว้ไปให้ผู้อื่นประกันอีกต่อหนึ่งไซร้ ท่านว่าประกันอีกต่อหนึ่งนั้นไม่ต้องเสียภาษีอีก

มาตรา ๗ ภาษีการธนาคารและการประกันนั้น ให้เก็บทุก ๆ ครึ่งปี และปีที่จะต้องเสียภาษีนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม

กำหนดครั้งแรกแห่งเวลาที่จะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ คือห้าเดือนนับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ถึงวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ภาค ๒ การแจ้งรายการ การประเมินและการเก็บภาษี

มาตรา ๘ ให้บุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัทซึ่งจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ ส่งรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรจะสั่งและให้ส่งในวันที่ ๑ หรือก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ และวันที่ ๑ หรือก่อนวันที่ ๑ สิงหาคม ทุก ๆ ปี รายการนั้นให้แสดง

(๑) ถ้าเป็นธนาคารรับฝากเงิน

(ก) จำนวนเงินทุนที่ใช้ทุก ๆ เดือนในครึ่งปีก่อนนั้น

(ข) จำนวนเงินที่รับฝากถัวเฉลี่ยทุก ๆ เดือนในครึ่งปีก่อนนั้น

(๒) ถ้าเป็นธนาคารแลกเงิน จำนวนเงินที่ได้แลกเปลี่ยนก่อนหักรายจ่ายทุก ๆ เดือนในครึ่งปีก่อนนั้น

(๓) ถ้าเป็นเครดิต์ ฟองซิเอร์ จำนวนเงินค้างกู้ และ/หรือ ยอดเงินที่ลงทุนหากำไรในอสังหาริมทรัพย์ปรากฏในบัญชีปลายเดือนทุก ๆ เดือนในครึ่งปีก่อนนั้น

(๔) ถ้าเป็นกิจการออมสิน จำนวนยอดเงินที่ผู้ส่งในสยามได้ส่งและค้างบัญชีอยู่ในปลายเดือนทุก ๆ เดือนในครึ่งปีก่อนนั้น

ในรายงานนั้นให้แสดงข้อความอย่างอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรต้องการให้แสดงด้วย รายงานทุกฉะบับประธาน สมุหบัญชี ผู้จัดการ เจ้าของ หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องลงนามและรับรองว่าจำนวนเงินอันจะต้องเสียภาษีตามระยะเวลาที่กล่าวไว้นั้น เป็นความจริงและถูกต้องแล้ว

รายงานครึ่งปีแรกซึ่งจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำสำหรับระยะเวลาห้าเดือนนับแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ถึงวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

11/10/2566

มาตรา ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเงินค่าภาษีที่ถึงกำหนดต้องชำระตามรายงานนั้น และให้แจ้งให้บุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัท ผู้จะต้องเสียภาษีทราบจำนวนเงินประเมิน

สามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งความดั่งกล่าวข้างต้นนั้น ให้ถือว่าเป็นกำหนดต้องชำระภาษี ถ้ามิได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลานี้ให้เพิ่มภาษีขึ้นอีกร้อยละยี่สิบห้า จำนวนเงินที่เพิ่มนั้นให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งภาษี

ถ้าภาษีที่ถึงกำหนดต้องชำระมิได้ชำระภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นกำหนดสามสิบวันตามที่กล่าวไว้ข้างต้น พนักงานเก็บภาษีมีอำนาจสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระเพื่อจะได้เอาเงินมาเสียภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งนี้ท่านว่ามิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

ถ้าหาทรัพย์สินไม่ได้ หรือมีทรัพย์สินไม่พอที่จะเสียภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายไซร้ ท่านว่าผู้ค้างชำระภาษีไม่มีสิทธิที่จะประกอบกิจการอันจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปในสยาม เว้นแต่ที่ค้างอยู่ก่อนแล้ว และอธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจร้องต่อศาลขอให้ออกคำสั่งห้าม

มาตรา ๑๐ ถ้าผู้จะต้องเสียภาษีปฏิเสธหรือเพิกเฉยไม่ทำรายงานเสนอ หรือในกรณีที่เห็นจำเป็นจะสอบสวนรายงานที่ยื่นไว้นั้นไซร้ ในเวลาใด ๆ ภายในสองปีนับแต่เวลาที่ถึงกำหนดส่งรายงานหรือที่ทำรายงานเสนอ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะไต่สวนหรือสอบสวนได้ ถ้าจำเป็นจะออกหมายเรียกพะยานและเรียกให้นำพะยานหลักฐานรวมทั้งสมุดบัญชีมาแสดงก็เรียกได้

เมื่อได้ไต่สวนหรือสอบสวนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะประเมินภาษีที่ถึงกำหนดชำระหรือประเมินใหม่ตามที่รู้และเชื่อว่าถูกก็ได้ ภาษีที่ประเมินหรือประเมินใหม่เช่นว่านี้ให้เรียกเก็บตามบทบัญญัติและวิธีการเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๙

มาตรา ๑๑ ถ้าบุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัทใดจะอุทธรณ์การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมิน หรือประเมินใหม่ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมสรรพากร

มาตรา ๑๒ การอุทธรณ์การประเมินที่ทำตามความในมาตรา ๙ นั้น จะต้องยื่นภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรลงนาม

11/10/2566

ผู้อุทธรณ์ไว้เป็นสำคัญ การยื่นอุทธรณ์เช่นนี้มิให้ถือว่าเป็นการทุเลาการเสียภาษีอันถึงกำหนดต้องชำระตามที่ประเมินไว้

การอุทธรณ์การประเมินหรือการประเมินใหม่ตามมาตรา ๑๐ นั้น จะต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งการประเมิน และจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรลงนามผู้อุทธรณ์ไว้เป็นสำคัญ การอุทธรณ์เช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการทุเลาการชำระและเก็บค่าภาษีที่ถึงกำหนดต้องชำระตามนั้น

มาตรา ๑๓ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนจะออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์มาสอบถามก็ได้ แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน ผู้อุทธรณ์คนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม หรือไม่นำพะยานหลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตน ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะอุทธรณ์คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับการหมดสิทธินั้น

คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนนั้น ให้ส่งไปยังผู้อุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร

เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนได้ให้คำชี้ขาดแล้ว ท่านให้ใช้มาตรา ๔ วรรค ๒–๓–๔ บังคับการเก็บภาษี

มาตรา ๑๔ นอกจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๓ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนต่อศาลได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำชี้ขาดนั้นก็ได้ แต่ต้องชำระเงินตามจำนวนที่ประเมินนั้นเสียก่อน

ภาค ๓ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๕ อธิบดีกรมสรรพากรมีสิทธิกำหนดวิธีและแบบแห่งบัญชีซึ่งบุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัท ที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีไว้ และจะกำหนดให้ใช้ภาษาไทยก็ได้

มาตรา ๑๖ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซร้ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้และไม่มีบุคคลที่จะรับ ดั่งกล่าวข้างบนไซร้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่เห็นได้ถนัด ที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องที่ก็ได้

ที่ 10/2566

มาตรา ๑๗ ข้าราชการกรมสรรพากรได้ความรู้ในเรื่องกิจการค้าของผู้เสียภาษีหรือกิจการของผู้อื่น ๆ โดยหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด นอกจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ภาค ๔ ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดละเลยไม่ทำรายงานตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้ยื่นรายการเมื่อเรียกร้อง หรือไม่นำพะยานหลักฐานมาแสดง หรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามตามความในมาตรา ๑๐ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพะยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง หรืออุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่หลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดไม่ยอม หรือละเลยไม่ทำบัญชีตามภาษา วิธีและแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ตามมาตรา ๑๕ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๒๒ ข้าราชการกรมสรรพากรผู้ใดนำความรู้ซึ่งได้มาโดยหน้าที่ราชการออกแจ้งแก่ผู้อื่น หรือยังให้ทราบกันไปเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๗ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑ สิงหาคม หน้า ๒๓๔

พระราชบัญญัติแก้ข้อความบางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดี ซึ่งเกี่ยวกับการทะเบียนที่ดิน การรังวัด การราชโลหกิจและการป่าไม้

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติว่า เมื่อได้โอนกรมทะเบียนที่ดิน กรมรังวัด กรมราชโลหกิจ และกรมป่าไม้มาขึ้นแก่กระทรวงมหาดไทยแล้ว

สมควรที่จะเพิ่มอำนาจเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยขึ้น เพื่อใช้บัญชาการในกรมเหล่านี้ ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า บรรดาพระราชกำหนดกฎหมาย และกฎเสนาบดี อันเกี่ยวกับการทะเบียนที่ดิน การรังวัด การราชโลหกิจ และป่าไม้ อันระบุไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่เสนาบดีกระทรวง

11/10/2566

เกษตราธิการนั้น ให้เปลี่ยนเป็นอำนาจหน้าที่เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

อนึ่งกรมทะเบียนที่ดินกับกรมรังวัดให้รวมเรียกว่า "กรมที่ดิน"

ตำแหน่งเกษตร์มณฑลให้เรียกว่า "เจ้าพนักงานที่ดินมณฑล"

ตำแหน่งเกษตร์จังหวัดให้เรียกว่า "เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด"

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม หน้า ๒๒๘)

11/10/2566

ประกาศเปลี่ยนอัตราไปรษณีย์ภายในพระราชอาณาจักรสยาม

เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการราษฎร ให้เปลี่ยนอัตราไปรษณีย์ภายในพระราชอาณาจักรสยาม ดั่งต่อไปนี้

(๑) จดหมาย ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน ทุกน้ำหนัก ๒๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๕ สตางค์

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๒๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๑๐ สตางค์

(๒) ไปรษณียบัตรธรรมดา ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกันฉะบับละ ๒ สตางค์ ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่นฉะบับละ ๓ สตางค์

(๓) ของตีพิมพ์ ส่งทั่วไปในพระราชอาณาจักรสยามทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

(๔) หนังสือกิติยคดี ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกันทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

11/10/2566

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๑๐ สตางค์

(๕) ตัวอย่างสินค้า ส่งทั่วไปในพระราชอาณาจักรสยาม ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

(๖) หนังสือพิมพ์ตราสิน ส่งทั่วไปในพระราชอาณาจักรสยาม น้ำหนัก ๑๐๐ กรัมแรก หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัมหลัง หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

(๗) ของต่างชะนิดรวมห่อเดียวกัน ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

ถ้ามีหนังสือกิติยคดีรวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

ถ้ามีตัวอย่างสินค้ารวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

11/10/2566

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

ถ้ามีหนังสือกิติยคดีรวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๑๐ สตางค์

ถ้ามีตัวอย่างสินค้ารวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

(๘) พัสดุไปรษณีย์ ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๑๐ สตางค์ กำหนดน้ำหนักอย่างสูง ๕ กิโลกรัม

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษภายในน้ำหนัก ๕ กิโลกรัมแรก ค่าไปรษณียากร ๒๐ สตางค์ ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษในระวางน้ำหนัก ๕ กิโลกรัมหลัง ถึง ๑๐ กิโลกรัม ค่าไปรษณียากร ๑๐ สตางค์

ถ้าฝากถึงหรือส่งจากแม่ย่องสอนและแม่สอด ภายในน้ำหนัก ๕ กิโลกรัม ค่าไปรษณียากร ๔๐ สตางค์ ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษ

(๙) พัสดุไปรษณีย์เก็บเงิน ค่าไปรษณียากรเก็บตามน้ำหนักเช่นเดียวกันกับพัสดุไปรษณีย์

ค่าฝากส่งหีบหรือห่อละ ๒๕ สตางค์

ค่าเก็บเงินทุก ๆ จำนวน ๒ บาท ๑ สตางค์

เขตต์จำกัดไปรษณีย์นั้น คือเขตต์จ่ายของที่ทำการไปรษณีย์ทั่วไป ซึ่งได้กำหนดเส้นรัศมีไว้เป็นระยะทาง ๒๐๐ เส้น (๘ กิโลเมตร) โดยรอบจากที่ทำการนั้น ๆ

ให้ใช้อัตราใหม่นี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป นอกจากนี้คงให้เป็นไปตามประกาศเดิม

กระทรวงเกษตรพาณิชยการ

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษานุประพัทธ์

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม หน้า ๒๓๑)

11/10/2566

ประกาศเปลี่ยนอัตราค่าคำโทรเลข ภายในพระราชอาณาจักรสยาม

เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการราษฎร ให้เปลี่ยนอัตราค่าคำโทรเลขภายในพระราชอาณาจักรสยาม ดั่งต่อไปนี้

๑. โทรเลขธรรมดา ใน ๑๐ คำแรก ค่าธรรมเนียม ๘๐ สตางค์ คำต่อ ๆ ไปคำละ ๕ สตางค์

๒. โทรเลขข่าว ใน ๒๐ คำแรก ค่าธรรมเนียม ๘๐ สตางค์ คำต่อ ๆ ไปคำละ ๓ สตางค์

๓. โทรเลขด่วน เรียกค่าธรรมเนียมสองเท่าอัตราค่าคำของโทรเลขธรรมดา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

กระทรวงเกษตรพาณิชยการ

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษานุประพัทธ์

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม หน้า ๒๓๕)

11/10/2566

ประกาศเปลี่ยนแปลงอัตราไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์

เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการราษฎรให้เปลี่ยน อัตราไปรษณียากร อากาศไปรษณีย์ภายในพระราชอาณาจักรสยามและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ประเภทไปรษณียภัณฑ์	ในประเทศ	สำหรับส่งต่อไปต่างประเทศ
	สต.	สต.
จดหมาย		
น้ำหนักทุก ๒๐ กรัม หรือเศษของ ๒๐ กรัม	๑๕	–
น้ำหนักใน ๒๐ กรัม หรือเศษของ ๒๐ กรัมแรก	–	๒๐
น้ำหนักทุก ๒๐ กรัม หรือเศษของ ๒๐ กรัมหลัง	–	๑๕
ไปรษณียบัตร		
ชะนิดธรรมดา	๖	๑๓
ชะนิดมีตอบรับ	–	๒๓

ประเภทไปรษณียภัณฑ์	ในประเทศ	สำหรับส่งต่อไปต่างประเทศ
ของตีพิมพ์	สต.	สต.
น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐ กรัม	๔	๕
หนังสือพิมพ์ขึ้นทะเบียนแล้ว		
น้ำหนักใน ๑๐๐ กรัม หรือเศษของ ๑๐๐ กรัมแรก	๔	–
น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐ กรัมหลัง	๔	–
หนังสือกิติยคดี		
น้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐ กรัม	๔	๕
แต่ต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำไม่น้อยกว่า	๑๕	๑๕
ตัวอย่างสินค้า		
น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐ กรัม	๔	๕
แต่ต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำไม่น้อยกว่า	๑๐	๑๐
ของต่างชะนิดรวมห่อเดียวกัน		
น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐ กรัม	๔	๕

21/10/2566

ประเภทไปรษณียภัณฑ์	ในประเทศ	สำหรับส่งต่อไปต่างประเทศ
	สต.	สต.
ถ้ามีหนังสือกิติยคดีรวมอยู่ด้วย ต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำไม่น้อยกว่า	๑๕	๑๕
ถ้ามีตัวอย่างสินค้ารวมอยู่ด้วยต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำไม่น้อยกว่า	๑๐	๑๐
พัสดุไปรษณีย์		
น้ำหนักทุก ๕๐๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐๐ กรัม	๔๐	-
ถ้าส่งไปมากับต่างประเทศ ต้องเพิ่มค่าไปรษณียากรขึ้นอีก ๔๐ สตางค์ ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐๐ กรัม จากอัตราไปรษณียากรซึ่งปรากฏในบัญชีค่าธรรมเนียมพัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศ		

ให้ใช้อัตราใหม่นี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

กระทรวงเกษตรพาณิชยการ

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษานุประพันธ์

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม หน้า ๒๓๖)

ประกาศกำหนดหน้าที่เสนาบดี
และตั้งคณะกรรมการกลางกลาโหม

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมปรึกษาลงมติพ้องกันว่าตามรูปโครงการของกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นกระทรวงบ้องกันอาณาจักร มีทั้งทหารบกและทหารเรือดั่งที่เปลี่ยนแปลงไปใหม่แล้วนั้น สมควรจะกำหนดหน้าที่เสนาบดีไว้โดยกว้าง ๆ เพื่อให้ราชการในกองทัพบกและกรมทหารเรือซึ่งเป็นทางเทฆนิคอยู่ส่วนหนึ่ง ดำเนิรไปโดยสะดวก มิต้องให้เสนาบดีมีภาระครอบงำในทางเทฆนิคนั้น ๆ ดั่งต่อไปนี้

๑) มีหน้าที่ติดต่อกับกรรมการราษฎรและเจ้ากระทรวงอื่น ๆ

๒) มีหน้าที่ทางธุระการอันเป็นงานประจำอย่างสามัญ

๓) มีหน้าที่จัดการเรื่องเบี้ยหวัดเบี้ยบำนาญ

๔) มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร

๕) มีหน้าที่ในทางกฎหมายและการศาลทหาร

๖) มีหน้าที่ในการสุขาภิบาลและการรักษาพยาบาล

๗) มีหน้าที่อำนวยการเงินตามมติของคณะกรรมการกลางกลาโหม

ส่วนการเพิ่ม ลด ปลด ย้าย ตำแหน่งข้าราชการหรือการวางอัตรากำลังเครื่องรบเครื่องอุปกรณ์การรบในกองทัพบกกับกรมทหารเรือ ตลอดจนการวางงบประมาณเงินนั้นให้กระทำไปโดยอำนาจของคณะกรรมการกลางกลาโหมซึ่งในชั้นต้นนี้ให้ผู้บัญชาการทหารบกและผู้บัญชาการทหารเรือเลือกบุคคลเข้าเป็นกรรมการรวม ๑๔ คน เป็นทหารบกกึ่งหนึ่งทหารเรือกึ่งหนึ่ง ผู้บัญชาการทหารบกกับผู้บัญชาการทหารเรือเป็นกรรมการประจำโดยตำแหน่ง ในคณะกรรมการกลางนี้ให้เสนาบดีเป็นประธานกรรมการ ต่อไปเมื่อกรรมการขาดจำนวนลง ก็ให้คณะกรรมการเลือกบุคคลเข้าเป็นกรรมการจนครบจำนวน ระเบียบการปฏิบัติอันจำเป็นต้องมีเพื่อเป็นหลักดำเนินการนั้น ให้คณะกรรมการเป็นผู้วางขึ้นแล้วนำเสนอเสนาบดีเพื่อรับอนุมัติให้ใช้ระเบียบนั้นต่อไป

11/10/2566

กิจการใดที่คณะกรรมการกลางจะต้องวินิจฉัยนั้น คณะกรรมการกลางมีอำนาจเลือกตั้งผู้ชำนาญฉะเพาะการ ฉะเพาะเหล่า ฉะเพาะชะนิดหรือหน่วย เป็นกรรมการมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนขึ้นพิจารณาเสียชั้นหนึ่งก่อนก็ได้

นอกจากนี้คณะกรรมการกลางมีอำนาจเรียกผู้ที่รับราชการอยู่ในกระทรวงกลาโหมซึ่ง อาจชี้แจงสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาให้มาชี้แจงข้อที่คณะกรรมการต้องการทราบได้ทุกเมื่อ

ส่วนองค์ประชุมของคณะกรรมการกลางนั้นต้องมีกรรมการทหารบกและทหารเรือเป็นจำนวนเท่ากัน อย่างน้อยฝ่ายละ ๔ คนจึงจะเป็นองค์ประชุมได้

ข้อมติของคณะกรรมการกลางกลาโหมนั้น ถ้าไม่เกี่ยวกับนโยบายของราชการ ก็ให้เสนาบดีดำเนินการไป แต่ถ้าข้อมติของคณะกรรมการเป็นเรื่องเกี่ยวแก่นโยบายของราชการแล้ว ก็ให้เสนาบดีนำเสนอคณะกรรมการราษฎรเพื่อวินิจฉัยสั่ง แล้วจึงปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม หน้า ๒๐๙)

ประกาศ
ให้โอนกรมตรวจเงินแผ่นดินในกระทรวง พระคลังมหาสมบัติมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้เป็นการสมควรที่จะโอนกรมตรวจเงินแผ่นดินมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎรโดยตรง และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไปให้โอนกรมตรวจเงินแผ่นดินมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม หน้า ๒๑๓)

ประกาศ
ให้สมทบกรมฝี่ฝนและกรมสรรพสามิตต์ เข้ากับกรมสรรพากร

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะสมทบกรมฝี่ฝนและกรมสรรพสามิตต์เข้ากับกรมสรรพากร และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้สมทบกรมฝี่ฝนและกรมสรรพสามิตต์เข้ากับกรมสรรพากร ให้ยุบตำแหน่งอธิบดีกรมฝี่ฝนและอธิบดีกรมสรรพสามิตต์เสีย และให้อธิบดีกรมสรรพากรเป็นผู้บังคับบัญชาการทั้งสิ้นตลอดจนอำนาจและ

11/10/2566

หน้าที่ใด ๆ อันได้มอบหมายไว้แก่อธิบดีกรมฝิ่นหรืออธิบดีกรมสรรพสามิตต์ ก็ให้ตกไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของอธิบดีกรมสรรพากรตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม หน้า ๒๑๕)

11/10/2566

ประกาศตั้งกรมพัสดุแห่งชาติ

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นพ้องกันว่าสมควรจัดตั้งกรมพัสดุแห่งชาติขึ้นเพื่อรวมการจัดหาและจำหน่ายพัสดุอันเป็นเครื่องใช้ในราชการซึ่งแยกกันอยู่ตามกระทรวงทะบวงการในเวลานี้ ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ วางโครงการพัสดุแห่งชาติไว้ให้เป็นระเบียบดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ตั้งกรมขึ้นกรมหนึ่งเรียกว่า "กรมพัสดุแห่งชาติ" ขึ้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ข้อ ๒ ให้กรมนี้มีกรรมการอำนวยการคณะหนึ่งมีจำนวน ๑๕ นาย เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเป็นนายก

11/10/2566

เสนาบดีจะได้เลือกตั้งกรรมการอีก ๑๔ นายด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการราษฎร กรรมการอีก ๑๔ นายนี้อยู่ในตำแหน่งได้คนละ ๔ ปี เมื่อถึงกำหนดแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ อนึ่งเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นแก่กรรมการคนใด ที่คณะกรรมการราษฎรเห็นสมควรจะขอให้ออกเสียเมื่อใดก็ได้

นอกจากกรรมการอำนวยการ ให้กรมนี้มีเลขานุการคนหนึ่งหรือหลายคนแล้วแต่คณะกรรมการอำนวยการจะเห็นว่าเป็นการจำเป็นแก่การงานของกรมนี้

ข้อ ๓ กรมนี้มีหน้าที่ จัดหา รักษา จ่าย พัสดุ ให้แก่กระทรวงทะบวงการต่าง ๆ

ข้อ ๔ เมื่อกระทรวงทะบวงการเมืองใดจำต้องใช้พัสดุอย่างใดซึ่งกรมพัสดุแห่งชาติมีหน้าที่จัดหาแล้ว กระทรวงทะบวงการเมืองนั้นจะจัดหาโดยลำพังไม่ได้ ต้องเบิกมายังกรมพัสดุแห่งชาติ

ค่าแห่งพัสดุและค่าใช้จ่ายในการส่งพัสดุ ให้เบิกจ่ายในงบประมาณของกระทรวงทะบวงการที่เบิกพัสดุ

ข้อ ๕ ให้กรมพัสดุแห่งชาติวางระเบียบเรื่องการจัดหาของใช้ราชการและเบิกจ่ายและอื่น ๆ รวมถึงการควบคุมรักษา

11/10/2566

พัสดุแห่งชาติ ระเบียบการนั้น เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการราษฎรแล้วให้เป็นอันใช้ได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม หน้า ๒๑๗)

11/10/2566

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลทหารบก พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะแก้พระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ ให้เข้ารูปกับตำแหน่งที่เปลี่ยนแปลงใหม่ตามระเบียบการปกครองกันอาณาจักร และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลทหารบก พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ให้แก้คำบางคำในพระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ ดั่งต่อ ไปนี้ คือ

(๑) คำว่า "มณฑลทหารบก" ให้แก้เป็น "จังหวัดใหญ่ทหารบก"

(๒) คำว่า "ศาลมณฑลทหารบก" ให้แก้เป็น "ศาลจังหวัดใหญ่ทหารบก"

(๓) คำว่า "ผู้บัญชาการมณฑลทหารบก" ให้แก้เป็น "ผู้บังคับการจังหวัดใหญ่ทหารบก"

(๔) คำว่า "จังหวัดทหารบก" ให้แก้เป็น "จังหวัดน้อยทหารบก"

(๕) คำว่า "ศาลจังหวัดทหารบก" ให้แก้เป็น "ศาลจังหวัดน้อยทหารบก"

(๖) คำว่า "ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก" ให้แก้เป็น "ผู้บังคับการจังหวัดน้อยทหารบก"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๓ หมายเลข ๒ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในศาลจังหวัดใหญ่ทหารบก ศาลทหารบกกลาง ผู้บังคับเหล่าหรือผู้บังคับกองพัน ซึ่งอยู่ต่างจังหวัดกับผู้บังคับเหล่า

หรือผู้ซึ่งเทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาจำเลย เป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ แต่ถ้าจำเลยอยู่ในบังคับบัญชาผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าชั้นผู้บังคับเหล่า ก็ให้ผู้ที่มีตำแหน่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ"

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม หน้า ๒๒๐)

11/10/2566

พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกข้อความในหมายเลข ๑ หมวดที่ ๓ แห่งพระราชบัญญัติพิกัด

อัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

๑. บุหรี่ซิกาเรตต์ส บุหรี่ซิการ์ และยาสูบทุกชะนิด ทั้งที่ได้ทำขึ้นแล้วและที่ยังมิได้ทำขึ้น

แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่า

บุหรี่ซิกาเรตต์ส และบุหรี่ซิการ์ กิโลกรัมละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์

ใบยาสูบทั้งก้าน กิโลกรัมละ ๗๕ สตางค์

ยาสูบอย่างอื่นทุกชะนิด กิโลกรัมละ ๑ บาท ๒๐ สตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม หน้า ๒๒๓)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลเตาปูน ซึ่งแยกมาจากตำบลเขาดิน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ด้วยมณฑลราชบุรีแจ้งมาว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้แยกหมู่บ้านในตำบลเขาดิน ท้องที่อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ตั้งขึ้นเป็นอีกตำบลหนึ่ง เรียกว่า "ตำบลเตาปูน" ขึ้นอยู่ในท้องที่อำเภอเดียวกัน ตำบลเขาดินได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความนี้ว่าตำบลเตาปูนซึ่งแยกมาจากตำบลเขาดินนี้ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาประมวญวิชาพูล

ทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๗ สิงหาคม หน้า ๒๕๕)

11/10/2566

กฎมนเทียรบาล
ว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า กฎมนเทียรบาลว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์นั้น ได้ทรงพระราชดำริมาก่อนที่ได้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้วว่า ควรจะเปลี่ยนแปลงให้เหมาะแก่สมัย สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยพระราชดำริ

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตรากฎมนเทียรบาลขึ้นไว้ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้ใช้กฎมนเทียรบาลนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันที่ใช้กฎมนเทียรบาลนี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎมนเทียรบาล กฎและข้อบังคับ

อื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในกฎมนเทียรบาลนี้ หรือซึ่งแย้งกับกฎมนเทียรบาลนี้

มาตรา ๓ พระราชวงศ์ตั้งแต่หม่อมเจ้าขึ้นไป ถ้าจะทำการสมรสกับผู้ใด ท่านว่าต้องนำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเสียก่อน

มาตรา ๔ เจ้าหญิงองค์ใด ถ้าจะทำการสมรสกับผู้อื่นซึ่งมิใช่เจ้าในพระราชวงศ์ อันเป็นการไม่ต้องด้วยพระราชประเพณีนิยมดั่งนั้นไซร้ ท่านว่าต้องกราบถวายบังคมลาออกจากฐานันดรศักดิ์แห่งพระราชวงศ์เสียก่อน

มาตรา ๕ ถ้าพระราชวงศ์องค์ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไซร้ ท่านว่าให้ถอดเสียจากฐานันดรศักดิ์แห่งพระราชวงศ์

ประกาศมาณวันที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๑ สิงหาคม หน้า ๒๕๖

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

11/10/2566

"มาตรา ๑๐ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เอง หรือให้ผู้แทนอยู่เฝ้ารักษา และซึ่งมิได้ใช้เป็นที่ไว้สินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรม ท่านให้งดเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป"

มาตรา ๔ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไปให้ยกเลิกภาษีที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ตามภาค ๒ มาตรา ๑๖,๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๕ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไปให้ลดค่าภาษีตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งกำหนดเก็บโดยอัตราร้อยละสิบห้าแห่งค่ารายปีลงเป็นเก็บโดยอัตราร้อยละสิบสองกึ่งแห่งค่ารายปี

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

11/(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๕๔

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ควรจัดให้มีการควบคุมครอบงำการนำเข้ามา การจำหน่าย การมีไว้ในครอบครอง การเพาะปลูกทำผล การประดิษฐ์และการใช้ ซึ่งสิ่งที่เป็นพิษเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ พิษที่มาจากสัตว์ เชื้อราที่เป็นพิษ การทำวัคซีน (Vaccines) และซีรา (Sera) เพื่อความปลอดภัยแห่งประชาชน และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไปให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาสิ่งที่เป็นภัยแก่มนุษย์ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ ดังต่อไปนี้

(๑) เชื้อจุลินทรีย์ (The Pathogenic Micro-organisms) คือเชื้อที่ทำให้เกิดโรค ตัวอย่างเช่น เชื้ออหิวาต์และกาฬโรค

(๒) วีรุส (Virus) คือเชื้อจำพวกหนึ่งที่เกิดโรคติดต่ออันร้ายแรง เช่นไข้ทรพิษและโรคกลัวน้ำ

(๓) ตอกซิน (Toxins) คือพิษเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ทั่วไป

(๔) พิษที่มาจากสัตว์ (The Venoms) เช่น พิษงูต่าง ๆ หรือพิษมาจากเนื้อสัตว์ที่เป็นพิษ เช่น เนื้อหรือไข่ของปลาบึกเป้า ฯลฯ

(๕) เชื้อราที่เป็นพิษ (The Vegetable Parasites) คือเชื้อราที่ทำให้เกิดโรค

มาตรา ๕ การนำสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ เข้ามาในประเทศสยามนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๖ เมื่อยานพาหนะใดเข้ามาในประเทศสยามมีสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ มาด้วย ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อนำไปส่งประเทศอื่นหรือไม่ก็ตาม ผู้ครอบครองยึดถือหรือผู้รักษาสิ่งเช่นว่านั้นต้องแจ้งความให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบเรื่องโดยพลัน และมอบสิ่งนั้นให้เจ้าหน้าที่นั้นผนึกประทับตราควบคุมไว้ จนกว่าจะออกไปจากประเทศสยาม ถ้าละเลยเสียมิได้แจ้งความเช่นว่านั้น ท่านให้ถือว่าเป็นการนำสิ่งต้องห้ามเข้ามาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยนัยแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ นั้น ท่านว่าต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ เว้นไว้แต่ซีราและวัคซีนที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลได้ตรวจตราแล้ว ซึ่งมีไว้สำหรับใช้ในการประกอบโรคศิลปะ ถ้าหากได้มีอยู่ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้จัดการขออนุญาตภายในกำหนดสามเดือน

มาตรา ๘ ผู้ใดจะทำการตรวจค้นในทางวิทยาศาสตร์ทางวิทยาการและประกอบทำสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ ตลอด

11/10/2566

ถึงการทำวัคซีนและซีราสำหรับแก้หรือกันโรคซึ่งจะเกิดจากสิ่งเหล่านั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่และประกอบทำในสถานที่ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ เมื่อสถานวิทยาศาสตร์หรือโรงพยาบาลที่เป็นของรัฐบาลหรือของบุคคลหรือคณะบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวกับราชการ มีความประสงค์จะทำการตรวจหรือทำการสอนวิชชาเพื่อทดลองวิทยาการประเภทที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นหรือประธานผู้รับผิดชอบในสถานวิทยาศาสตร์หรือโรงพยาบาลนั้นแล้วแต่กรณีจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ เพื่อการนั้นเสียก่อน

การควบคุมของเจ้าหน้าที่นั้น ให้ทำเพียงเมื่อการทำการตรวจค้นหรือทำการสอนวิชชาเพื่อทดลองวิทยาการเช่นนั้นจะเป็นภัยหรือน่ากลัวจะเป็นภัยแก่ประชาชน ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดสั่งเข้ามาหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ หรือกระทำการโดยไม่มีใบอนุญาตเมื่อพระราชบัญญัตินี้ว่าต้องมี หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๖ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

11/10/2566

มาตรา ๑๑ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิความสามารถรอบรู้วิทยาการเกี่ยวกับเรื่องดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ หนึ่งนายขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัตินี้

เจ้าหน้าที่ดั่งระบุไว้ในวรรคก่อนนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยแล้ว มีอำนาจตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยและเจ้าพนักงานได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยหรือตัวแทนที่ได้รับตั้งแต่งโดยชอบเพื่อการนั้น มีสิทธิเข้าไปตรวจค้นสถานที่ของผู้ถือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ในระวางเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และมีสิทธิตรวจบรรดาบัญชีและทะเบียนอันหนึ่งอันใด หรือทั้งหมดดั่งกล่าวไว้ในกฎเสนาบดีนั้น ตลอดทั้งตรวจจำนวนสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ ที่อยู่ในครอบครองยึดถือของบุคคลนั้นได้ด้วย บรรดาสิ่งเช่นว่านั้นเมื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจโดยชอบเรียกตรวจ บุคคลนั้นจะต้องนำออกแสดงให้แก่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยหรือเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ วรรคต้นมีอำนาจออกหมายค้นสถานที่ของบุคคลใด ๆ ที่ไม่ได้มีใบอนุญาต และซึ่งมีเหตุควรสงสัยว่ามีสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ โดยผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือ

ใช้/2566

สงสัยว่าผู้นั้นเจตนาจะขายหรือจำหน่ายจ่ายแจกสิ่งเช่นว่านั้นต่อไป

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะยึดสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ ได้เมื่อเจ้าของไม่สามารถแสดงความบริสุทธิ์ได้ว่ามีไว้ในครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ สิ่งที่ยึดมานั้นให้ส่งมอบแก่เจ้าพนักงานเพื่อการนั้น และถ้าปรากฏว่ามิได้มีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น ก็ให้คืนแก่เจ้าของไปภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๕ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีได้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๖๒)

ประกาศ
แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม
การทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะ
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ควรลดอัตราค่าธรรมเนียมการทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะลงเพียงเท่าอัตราเก่า และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมในประกาศแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสีย และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมในประกาศ

11/10/2566

แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๕๗ สืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๖๘)

11/10/2566

ประกาศลดพิกัดเก็บเงินค่านา

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าควรลดพิกัดเก็บเงินค่านา และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ลดพิกัดเก็บเงินค่านาจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ทั้งฟางลอยและคู่โค ให้คงเก็บโดยพิกัดต่อไปนี้

นาคู่โค

นาเอก	เก็บไร่ละ ๕๐ สตางค์	งานละ ๑๒ สตางค์
นาโท	เก็บไร่ละ ๔๐ สตางค์	งานละ ๑๐ สตางค์
นาตรี	เก็บไร่ละ ๓๐ สตางค์	งานละ ๗ สตางค์
นาจัตวา	เก็บไร่ละ ๒๐ สตางค์	งานละ ๕ สตางค์
นาเบญจ	เก็บไร่ละ ๑๕ สตางค์	งานละ ๓ สตางค์

11/10/2566

นาฟางลอย

นาเอก เก็บไร่ละ ๖๐ สตางค์ งานละ ๑๕ สตางค์
นาโท เก็บไร่ละ ๕๐ สตางค์ งานละ ๑๒ สตางค์
นาตรี เก็บไร่ละ ๔๐ สตางค์ งานละ ๑๐ สตางค์
นาจัตวา เก็บไร่ละ ๓๐ สตางค์ งานละ ๗ สตางค์
นาเบญจ เก็บไร่ละ ๒๐ สตางค์ งานละ ๕ สตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๑)

11/10/2566

ประกาศ
แก้ไขประกาศว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนบุริมสิทธิทรัพยสิทธิและนีติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

มีพระบรมราชโองการใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในประกาศลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๓ ว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนบุริมสิทธิ ทรัพยสิทธิและนีติกรรม เพื่อปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๔ แห่งประกาศลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๓ นั้นเสีย และใช้ความดังต่อไปนี้แทนเป็นข้อ ๒ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

"ข้อ ๒ ในจังหวัดที่มีเจ้าพนักงานที่ดินแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินปฏิบัติการเรื่องที่กล่าวไว้ในข้อ ๑ อันเกี่ยวกับที่ดินที่มีโฉนดตราจองหรือใบไต่สวน (อย่างใหม่) หรือปฏิบัติการอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่อยู่ในที่ดินนั้น ๆ อนุโลมตามแบบที่หอทะเบียนที่ดินปฏิบัติอยู่ในเวลานี้

ในจังหวัดที่ไม่มีเจ้าพนักงานที่ดิน หรือในส่วนที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญดั่งระบุไว้ในวรรคก่อน หรือในส่วนอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นอันอยู่ในที่ดินนั้น ให้นายอำเภอท้องที่เป็นผู้จัดทำตามเดิม แต่ให้มีการจดทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน"

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๓)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยตามประกาศกระทรวงเกษตราธิการ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๗๔ กำหนดเวลาให้ผู้ขุดหาแร่พึงขุดหาได้ในระยะเวลาโควตาที่ ๒ มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ และกำหนดให้ขุดหาแร่ได้เป็นจำนวนร้อยละ ๖๗.๕ ของจำนวนแร่ขุดได้ ซึ่งกรรมการประเมินได้ประเมินไว้ทั้งสิ้น ๖๘๘๗.๖ ตัน ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ปรากฏว่า ผู้ขุดหาแร่ที่ได้รับโควตาไปแล้ว บางรายไม่สามารถจะทำการขุดหาแร่ได้ตลอดระยะเวลาโควตา กับมีพฤตติการณ์บางอย่างทำให้ส่วนโควตาของประเทศที่สงวนกันไว้สำหรับแร่บางประเภทเหลือใช้ ส่วนโควตาของประเทศที่มิได้ใช้เนื่องแต่เหตุที่กล่าวนี้ สมควรจะนำมาเฉลี่ยเพิ่มเป็นโควตาให้ผู้ขุดหาแร่ต่อไป

เพราะฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๗๔ กับพระราชบัญญัติแก้ข้อความบางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดีซึ่งเกี่ยวกับการราชโลหกิจ ฯ ล ฯ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ผู้ขุด

11/10/2566

หาแร่ซึ่งได้รับใบสุทธิแร่สำหรับระยะเวลาโควตาที่ ๒ นั้น ให้ได้รับจำนวนโควตาเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๐ แห่งจำนวนโควตาซึ่งระบุไว้ในใบสุทธิแร่นั้น ๆ แต่ผู้ถือใบสุทธิแร่จะต้องนำใบสุทธิของตนไปให้เจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่เพิ่มจำนวนโควตาให้เสียก่อน จึงจะเป็นอันใช้ได้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์ตรี พระยาจ่าแสนยบดี
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๖)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่องป้องกันโรคร้าย

ด้วยปรากฏว่ามีอหิวาตกโรคเกิดขึ้นในเมืองเอ้หมึง มาเก๊า และฮ่องกง เพราะฉะนั้นจึงขอประกาศตามความในมาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พุทธศักราช ๒๔๕๖ ว่า เมืองเอ้หมึง มาเก๊า และฮ่องกง เป็นเมืองที่มีโรคร้ายที่ติดกันได้

ให้เรือทุก ๆ ลำซึ่งออกจากเมืองเอ้หมึง มาเก๊า และฮ่องกง ซึ่งเข้ามาถึงในน่านน้ำสยามในวันหรือภายหลังวันที่ ๒๐ สิงหาคมศกนี้ ถ้าจะเข้ามาในเขตต์ท่ากรุงเทพมหานคร ต้องแวะจอดที่ด่านตรวจโรคจังหวัดสมุทรปราการ และให้อยู่ณที่นั้นจนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้เข้ามา จึงเข้ามาได้ ถ้ามีคนในเรือเป็นอหิวาตกโรคเจ้าพนักงานแพทย์มีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ควบคุมเรือปฏิบัติหรือจัดการได้ตามที่เห็นจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้อหิวาตกโรคลุกลามเข้ามาในกรุงเทพมหานคร

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาจ่าแสนยบดี

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๗)

ประกาศ
ให้โอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรม
มาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้เป็นการสมควรจะโอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรมมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎรโดยตรง และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ให้โอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรมมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎรสืบไป และให้ประธานคณะกรรมการราษฎรเป็นนายกกรรมการกรมร่างกฎหมายโดยตำแหน่ง

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒ ๗๕)

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ดำเนินการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีการธนาคารและการประกันภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จึงออกกฎเสนาบดีไว้ว่าผู้ตรวจการกรมประเมินภาษีในกรมสรรพากรนั้น พึงได้รับตั้งแต่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒๘๓)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เนื่องจากประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เพิ่มโควตาให้แก่ผู้ขุดหาแร่ซึ่งได้รับใบสุทธิแร่สำหรับระยะโควตาที่ ๒ อีกร้อยละ ๑๐ แห่งจำนวนโควตาที่ได้ระบุไว้ในใบสุทธิแร่ นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่าผู้ขุดหาแร่บางรายที่ไม่สามารถจะทำเหมืองให้หมดโควตาตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตไป ด้วยเหตุว่ามีอุปสรรคบางประการได้ขอคืนโควตาที่เหลือใช้นั้นให้แก่รัฐบาล กับมีเหมืองแร่บางรายซึ่งเปิดทำการภายหลังระยะเวลาโควตา มีโควตาเหลือใช้อยู่อีกบ้างรายละเล็ก ๆ น้อย ๆ สมควรนำมาเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ใช้อีก

เพราะฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๗๕ กับพระราชบัญญัติแก้ข้อความบางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดีซึ่งเกี่ยวกับการราชโลหกิจ ฯลฯ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศเพิ่มโควตาให้แก่ผู้ขุดหาแร่ในครั้งนี้อีกร้อยละ ๓ หรือรวม ๒ คราวเป็นจำนวนร้อยละ ๑๓ แห่งจำนวนโควตาซึ่งระบุไว้ในใบสุทธิแร่นั้น ๆ

11/10/2568

แต่ผู้ถือใบสุทธิแรกจะต้องนำใบสุทธิของตนไปให้เจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่เพิ่มจำนวนโควตาเสียก่อน จึงจะเป็นอันใช้ได้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์ตรี พระยาจ่าแสนยบดี
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒๙๔)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่องกำหนดระยะเวลาโควตาและจำนวนโควตา ตามพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๗๔

ด้วยตามประกาศกระทรวงเกษตราธิการฉะบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔ กำหนดเวลาให้ผู้ขุดหาแร่ได้ในระยะเวลาโควตาที่ ๒ มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นไป ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้จวนจะครบกำหนดระยะเวลาโควตาครั้งที่ ๒ แล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ และพระราชบัญญัติแก้ข้อความบางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดีอันเกี่ยวกับการราชโลหกิจ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

๑. ระยะเวลาโควตาครั้งที่ ๓ นี้ ให้มีกำหนดเวลา ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

๒. แร่ที่สงวนหรือกันไว้สำหรับแร่ในครอบครอง, แร่ร่อน, และแร่ที่เฉลี่ยให้แก่ผู้ขุดหาสำหรับระยะเวลาโควตาที่ ๓ มีจำนวนดังนี้

ก. จำนวนแร่ ๑๐,๐๐๐ ตันซึ่งประเทศพึงขุดหาและจำหน่ายได้ตลอดปีนั้น ให้สงวนหรือกันไว้สำหรับแร่ในครอบครองซึ่งเจ้าของได้บอกขึ้นทะเบียนไว้ตั้งแต่วันประกาศ

ใช้พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และยังมิได้จำหน่ายในเวลานี้เป็นจำนวน ๘๕.๗๐ ตัน

ข. สงวนเหลือกันไว้สำหรับผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ ๖ เดือน ๑๐๐.๐๐ ตัน

รวม ๑๘๕.๗๐ ตัน

ค. เมื่อหักจำนวน ๑๘๕.๗๐ ตันออกจาก ๑๐,๐๐๐. ตันแล้ว คงเหลือ ๙,๘๑๔.๓๐ ตัน ฉะนั้นในระยะเวลา ๖ เดือน จึงแบ่งเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ทำการขุดหาและจำหน่ายได้เป็นจำนวน ๔,๙๐๒.๑๕ ตัน

จำนวนแร่ขุดได้ตามที่กรรมการประเมินโดยมีผู้ยื่นเรื่องราวขอใบสุทธิแร่ไว้ในครั้งนี้ คิดตลอดปีเป็นจำนวน ๑๕,๐๗๑.๑๐ ตัน เมื่อแบ่งเฉลี่ยออกสำหรับเวลา ๖ เดือน เป็นจำนวนแร่ขุดได้ ๗,๕๓๕.๕๐ ตัน คงสูงกว่าจำนวนที่อนุญาตให้ขุดหาได้ ๒,๖๓๓.๓๕ ตัน

เพราะฉะนั้น จึงกำหนดโควตาให้ขุดหาแร่ส่งออกจำหน่ายได้ในระยะเวลาโควตาครั้งที่ ๓ นี้เป็นจำนวนร้อยละ ๖๕ ของจำนวนแร่ขุดได้ ๗,๕๓๕.๕๐ ตัน

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาจ่าแสนยบดี

เสนาบดี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒๘๕)

พระราชบัญญัติ
จัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พ.ศ. ๒๔๖๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘-๙-๑๐-๑๑ และ ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พ.ศ. ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ รถไฟหลวงนั้นเป็นสมบัติของแผ่นดิน อยู่ในความบังคับบัญชาของกรมรถไฟหลวง ขึ้นอยู่ในกระทรวงเกษตรพาณิชยการมีผู้บัญชาการเป็นหัวหน้าบัญชากิจการอยู่ภายใต้ความบังคับบัญชาและรับผิดชอบต่อเสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ"

มาตรา ๙ ให้มีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า สภากรรมการรถไฟ เพื่อดำเนิรการตามพระราชบัญญัติรถไฟและทางหลวง และเพื่อรับปรึกษาหารือในข้อราชการสำคัญให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการเป็นประธานโดยตำแหน่ง ให้ผู้บัญชาการกรมรถไฟหลวงเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับมีกรรมการอื่นอันเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในกิจการซึ่งเกี่ยวกับการรถไฟอีก ๑๓ นาย ที่จะได้ประกาศตั้งขึ้น

11/10/2566

กรรมการ ๑๓ นายที่ประกาศตั้งขึ้นนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๔ ปีและอาจประกาศตั้งซ้ำกันอีกได้เป็นคราว ๆ

มาตรา ๕ กิจการบางอย่าง เป็นการสำคัญ ท่านว่าเสนาบดีต้องนำขึ้นปรึกษาในที่ประชุมสภากรรมการรถไฟ กล่าวคือ

(๑) จัดวางโครงการ และวางนโยบายของการรถไฟ

(๒) วินิจฉัยการลงทุนใหม่

(๓) วินิจฉัยงบประมาณประจำปี

(๔) วินิจฉัยการทำหนังสือสัญญาจ้างเจ้าพนักงานผู้ชำนาญในวิชชาการ

(๕) กิจการอันกรรมการได้เสนอขึ้นและสภาได้ลงมติให้ถือเป็นการสำคัญ

กิจการอันได้กล่าวในข้อ ๑-๒ นั้น เมื่อสภากรรมการได้ลงมติประการใดแล้ว ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการราษฎรก่อนจึ่งให้ดำเนินการไปได้

มาตรา ๖ สภากรรมการนี้ย่อมมีอำนาจเรียกผู้ใด ๆ มาปรึกษาหารือ และเรียกเจ้าหน้าที่คนใดๆ ในกรมรถไฟหลวงมาสอบสวน หรือจะตั้งอนุกรรมการขึ้นสอบสวนข้อความใด ๆ ก็ย่อมจะทำได้

15/10/2566

มาตรา ๗ สภากรรมการนี้ ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการเป็นผู้เรียกประชุม

อนึ่งผู้บัญชาการรถไฟหลวง หรือกรรมการอื่น ๒ นาย รวมกันก็ย่อมร้องขอให้เสนาบดีเรียกประชุมได้

มาตรา ๘ การประชุมของสภากรรมการนี้ ท่านว่าต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อย ๑๐ นาย จึ่งให้ถือเป็นองค์ประชุมได้

การลงมติให้ถือเอาคะแนนข้างมากของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ สิงหาคม หน้า ๒๘๘)

11/10/2566

พระราชกำหนดเครื่องแบบทหารบก
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรเปลี่ยนแปลงเครื่องแบบบางอย่างของทหารบก เพื่อเป็นไปในทางสะดวกและทางประหยัดทรัพย์ยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

หมวด ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า "พระราชกำหนดเครื่องแบบทหารบก พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๖ ตั้งแต่วันใช้พระราชกำหนดนี้ ให้ยกเลิกพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พุทธศักราช ๒๔๖๒ กับทั้งประกาศแก้ไขทั้งปวงซึ่งเกี่ยวกับเครื่องแต่งตัวแบบทหารบกเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

หมวด ๒

ประเภทเครื่องแต่งตัว

มาตรา ๕ เครื่องแต่งตัวทหารบกแบ่งออกเป็น ๖ ประเภท คือ

๑. เครื่องปกติ

๒. เครื่องหัด

๓. เครื่องสนาม

๔. เครื่องสโมสร (แต่งได้ฉะเพาะนายทหารชั้นสัญญาบัตร)

11/10/2566

๕. เครื่องเต็มยศขาว (แต่งได้ฉะเพาะนายทหารชั้นสัญญาบัตร)

๖. เครื่องเต็มยศ

มาตรา ๖ เครื่องแต่งตัวปกติมีดั่งต่อไปนี้

๑. หมวกกันแดดสีกากีแกมเขียว สำหรับทหารพลรบด้านหน้าหมวกติดตราทำด้วยโลหะสีทอง เป็นรูปอุณาโลมอยู่กลางจักร รอบภายนอกวงจักรมีลายเปลวในขอบในของวงจักรมีอักษรว่า "สละชีพเพื่อชาติ"

ทหารผู้ช่วยพลรบและธุรการใช้หมวกกันแดดสีกากีแกมเขียว ด้านหน้าติดตราอุณาโลม

อนึ่งนายทหารชั้นสัญญาบัตร ทั้งพลรบและผู้ช่วยพลรบให้ใช้หมวกกันแดดสีขาวสำหรับประกอบกับเสื้อขาวได้ด้วย

หมวกกันแดดสีขาวสำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตร ให้มีสายรัดคางไหมทองกว้าง ๑ เซ็นติเมตรครึ่ง หมวกกันแดดสีกากีแกมเขียวสำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรและนายสิบพลทหารใช้สายรัดคางหนังสีน้ำตาลแทน

๒. เสื้อแบบราชการผ้าหรือสักหลาดสีกากีแกมเขียว มีดุมที่อกเสื้อ ๗ ดุม มีกะเป๋าเย็บติดภายนอก ข้างขวาและซ้ายข้างละ ๒ เป็นกะเป๋าบนและล่างอย่างละ ๒ กะเป๋าบนมีใบปก

รูปมนชายกลางแหลมมีแถบเย็บติดตรงกึ่งกลางตามทางดิ่ง กะเป๋าล่างเป็นอย่างย่ามมีใบปกรูปตัด ทั้ง ๔ กะเป๋ามีรังดุมที่ใบปกสำหรับขัดดุมซึ่งติดอยู่ตรงปากกับมีอินทรธนูสีเดียวกันกับเสื้อเย็บเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมเรียวจากทางด้านไหล่ไปทางคอติดอยู่เหนือบ่าทั้ง ๒ ข้าง ด้านทางไหล่กว้าง ๓.๕ เซ็นติเมตร เย็บติดกับตะเข็บเสื้อ ด้านทางคอกว้าง ๒.๕ เซ็นติเมตร ปลายมน และขัดดุมโดยวิธีเจาะเสื้อสอดก้านดุมลงไปติดควงภายในเสื้อ ดุมทั้งสิ้นที่กล่าวแล้วมีลักษณะกลมแบน ทำด้วยวัตถุสีน้ำตาลแก่

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้เสื้อแบบราชการสีขาวมีอินทรธนูทำนองเดียวกันกับเสื้อสีกากีแกมเขียว มีดุมที่อกเสื้อ ๕ ดุม ดุมทั้งสิ้นทำด้วยโลหะสีทองเพื่อใช้ประกอบกับกางเกงสีขาวขายาว

๓. กางเกงทำด้วยผ้าหรือสักหลาดสีกากีแกมเขียว แบบขาสั้นสำหรับผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ขี่ม้า และแบบขี่ม้าสำหรับผู้ซึ่งมีหน้าที่ขี่ม้า

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้กางเกงสีกากีแกมเขียวขายาวพับปลายขาประกอบกับเสื้อสีกากีแกมเขียว หรือกางเกงขาวขายาวพับปลายขาประกอบกับเสื้อสีขาวด้วย สำหรับนักเรียนนายร้อยให้ใช้กางเกงสีกากีแกมเขียวขายาวพับปลายขาได้ด้วย

11/10/2566

๔. ผ้าพันแข้ง ทำด้วยผ้าหรือสักหลาดสีกากีแกมเขียว

๕. รองเท้า ชะนิดหุ้มข้อทำด้วยหนังสีดำ

นายสิบพลทหารจะพันแต่แข้งไม่สรวมรองเท้าก็ได้

นายสิบนักเรียนนายร้อย ใช้รองเท้าสูงหนังสีดำ หรือสนับแข้งหนังสีดำประกอบกับรองเท้าหนังสีดำในโอกาสลำลองก็ได้

นักเรียนนายร้อย นายทหารชั้นสัญญาบัตรถ้าใช้กางเกงขายาว ให้ใช้รองเท้าชูสีดำหรือสีน้ำตาลประกอบกับถุงสีดำหรือสีน้ำตาลแก่ตามสีรองเท้า

๖. เข็มขัดหนังสีน้ำตาล สำหรับนายสิบพลทหาร นักเรียนนายร้อยคาดทับเสื้อ

จ่านายสิบและนายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้เข็มขัดสายโยง ๑ สายคาดทับเสื้อ ในเวลาแต่งเครื่องสีกากีแกมเขียว ฉะเพาะนายทหารสัญญาบัตรถ้าแต่งกางเกงสีกากีแกมเขียวขายาวจะงดเข็มขัดสายโยงก็ได้ แต่ถ้าใช้เครื่องขาวไม่ต้องใช้เข็มขัดสายโยง

มาตรา ๗ เครื่องหัด คงแต่งเช่นเดียวกันกับเครื่องปกติ แต่ต้องใช้เครื่องสีกากีแกมเขียวสรวมกางเกงแบบขาสั้น หรือแบบขี่ม้า

11/ส0/2566

จ่านายสิบและนายทหารชั้นสัญญาบัตรให้ใช้เข็มขัดสายโยง ๑ สาย คาดทับเสื้อ รองเท้าหุ้มข้อ หนังสีดำประกอบกับผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว หรือสนับแข้ง หรือรองเท้าสูงหนังสีดำ

มาตรา ๘ เครื่องสนาม คงแต่งอย่างเครื่องหัด แต่ไม่มีเข็มขัดสายโยงสำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรและจ่านายสิบ ส่วนเครื่องประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่น ๆ นั้น ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นสำหรับเหล่าและจำพวกทหาร เพื่อให้เหมาะแก่การที่จะต้องทำตามหน้าที่

มาตรา ๙ เครื่องสโมสรใช้ได้ฉะเพาะนายทหารชั้นสัญญาบัตรนั้น ให้แต่งดั่งต่อไปนี้

๑. หมวกกันแดดสีขาว

๒. เสื้อแบบราชการสีขาว

๓. กางเกงขายาวสีขาว

๔. รองเท้าชะนิดหุ้มข้อหนังสีดำ

มาตรา ๑๐ เครื่องเต็มยศขาว ใช้ได้ฉะเพาะนายทหารชั้นสัญญาบัตร ให้แต่งเช่นเดียวกันกับเครื่องสโมสร แต่ให้ประดับเครื่องราชอิสสริยาภรณ์เพิ่มขึ้น

11/10/2566

มาตรา ๑๑ เครื่องเต็มยศ มีดั่งต่อไปนี้

๑. นายทหารชั้นสัญญาบัตร จ่านายสิบ นายสิบ พลทหารทั่วไป นักเรียนนายร้อย แต่งเช่นเดียวกันกับเครื่องหัดแต่ให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพิ่มขึ้น

๒. กองพันทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเครื่องเต็มยศดั่งต่อไปนี้

ก. หมวกยอดสีขาวมีตราราชวัลลภที่ด้านหน้าประกอบกับสายรัดคาง และยอดทำด้วยโลหะสีทอง กับพู่สีดำบนยอดหมวก

ข. เสื้อสักหลาดสีแดง สำหรับนายสิบพลทหารคอเป็นสีดำมีไหมเหลือง ๑ แถบ ข้อมือเป็นสีดำมีไหมเหลืองและขาวบั๊ก สำหรับจ่านายสิบมีลายช่อชัยพฤกษ์ไหมเหลืองที่ด้านหน้าของคอกับที่ใต้แถบปลายแขน และที่พื้นตรงปากกะเป๋าหลัง สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรคอและปากกะเป๋าหลังเป็นสีดำ มีไหมทองบั๊กเป็นลายช่อชัยพฤกษ์เสื้อทั้งสิ้นดั่งกล่าวมาแล้วนี้ ด้านนอกของข้อมือเสื้อบั๊กเป็นอักษร ส.พ.ป.ม.จ. ไขว้กัน กับบั๊กเป็นแถบ ๓ แถบเคียงกันพันรอบข้อมือใต้อักษร

11/10/2556

ค. อินทรธนูอย่างเดียวกันกับเครื่องปกติ แต่ใช้ผ้าสักหลาดสีเดียวกันกับเสื้อและขัดดุมขนาดเล็กลักษณะเดียวกันกับดุมเสื้อ

ฆ. กางเกงทำด้วยสักหลาดสีน้ำเงินแก่แบบขายาว มีแถบสักหลาดที่ตะเข็บขาด้านนอก สำหรับนายสิบพลทหารเป็นสีแดงกว้าง ๑ เซ็นติเมตร ๑ แถบ สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรเป็นสีแดง ๒ แถบเคียงกัน รวมทั้ง ๒ แถบกว้าง ๕ เซ็นติเมตร

ง. รองเท้า หุ้มข้อหนังสีดำ

จ. คันชีพสายสะพายทำด้วยหนังสีขาว มีตราราชวัลลภทำด้วยโลหะสีทอง สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรคันชีพทำด้วยหนังสีน้ำเงินแก่ สายสะพายทำด้วยหนังและพื้นนอกเป็นไหมทอง

ฉ. เข็มขัดหนังสีขาวพร้อมด้วยซองดาบปลายปืนคาดทับเสื้อ ฉะเพาะนายสิบพลทหาร

ช. นายทหารชั้นสัญญาบัตรคาดประคดทำด้วยไหมริ้วทองสลับเงิน

๓. กองพันทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ มีเครื่องเต็มยศดังต่อไปนี้

11/10/2566

ก. หมวกยอดสีขาว มีตราครุฑพ่าห์ที่ด้านหน้าหมวก สายรัดคางและยอดทำด้วยโลหะสีทอง กับพู่สีน้ำเงินหม่นบนยอดหมวก

ข. เสื้อสักหลาดสีน้ำเงินหม่นแบบทหารทวน มีขลิบแถบเหลืองคั่นข้อมือปลายคอเสื้อและหลังมีอักษรพระปรมาภิไธยย่อ ร.ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎทำด้วยโลหะสีทองติดที่ข้อมือเสื้อทั้ง ๒ ข้าง

ค. อินทรธนู อย่างเดียวกันกับเครื่องปกติแต่ใช้ผ้าสักหลาดสีเดียวกันกับเสื้อและขัดดุมขนาดเล็กลักษณะเดียวกันกับดุมเสื้อ

ฆ. กางเกง ทำด้วยสักหลาดสีน้ำเงินหม่นแบบขี่ม้า มีเส้นเหลืองที่ตะเข็บขาด้านนอก

นายทหารชั้นสัญญาบัตรที่ไม่บังคับแถวทหาร ใช้กางเกงสีน้ำเงินหม่นมีเส้นเหลืองที่ตะเข็บขาแบบขายาวได้

ง. รองเท้าหุ้มข้อและสนับแข้งหนังสีดำ

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้รองเท้าสูงหนังสีดำแทนรองเท้าหุ้มข้อและสนับแข้งได้ด้วย

จ. คันชีพสายสะพาย ทำด้วยหนังสีน้ำตาลมีตราครุฑพ่าห์ทำด้วยโลหะสีทอง สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรคันชีพ

17/10/2562

ทำด้วยหนังสีน้ำเงินแก่ สายสะพายทำด้วยหนังฟันนอกเป็นไหมทอง

ฉ. ประคต สำหรับนายสิบพลทหารทำด้วยไหมเหลือง แต่สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรทำด้วยไหมทองคาดทับเสื้อ

๔. กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๑ รักษาพระองค์ มีเครื่องเต็มยศดั่งต่อไปนี้

ก. หมวกยอดสีขาว มีตราครุฑพ่าห์ที่ด้านหน้าหมวก สายรัดคางและยอดทำด้วยโลหะสีทอง

ข. เสื้อแบบราชการสีขาว มีปลอกคอและปลอกข้อมือทำด้วยสักหลาดสีเหลือง มีขลิบแถบเหลืองแก่ สำหรับนายสิบพลทหารทำด้วยด้าย สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรทำด้วยไหมทอง ที่ปลายคอ ๑ เส้น ที่ข้อมือ ๒ เส้น แต่สำหรับนายทหารชั้นนายพันที่ปลายคอ ๒ เส้น ที่ข้อมือ ๓ เส้น กับมีลวดขดประกอบที่ปลายคอและข้อมือด้วย

ค. อินทรธนู เช่นเดียวกันกับเครื่องปกติแต่ใช้ผ้าสีเดียวกันกับเสื้อและขัดดุมขนาดเล็กลักษณะเดียวกันกับดุมเสื้อ

ฆ. กางเกงสีน้ำเงินแก่แบบขาสั้น ฉะเพาะผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ขี่ม้า และแบบขี่ม้าฉะเพาะผู้ซึ่งมีหน้าที่ขี่ม้า

11/10/2566

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้กางเกงสักหลาดสีน้ำเงินแก่ มีแถบเหลือง ๒ แถบเคียงกันรวมทั้ง ๒ แถบกว้าง ๕ เซ็นติเมตรที่ตะเข็บขาด้านนอก และในเวลาที่ไม่บังคับแถวทหารใช้กางเกงแถบขายาวได้

ง. รองเท้าหุ้มข้อและสนับแข้งหนังสีดำ

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้รองเท้าสูงหนังสีดำแทนรองเท้าหุ้มข้อและสนับแข้งได้ด้วย

จ. คันชีพสายสะพาย เช่นเดียวกันกับทหารกองพันทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์

ฉ. เข็มขัดหนังสีน้ำตาลคาดทับเสื้อ ฉะเพาะนายสิบพลทหาร

ช. ประคต สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรเช่นเดียวกันกับนายทหารกองพันทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ ฯลฯ

๕. นายพลและจอมพลพลรบที่แต่งอย่างกองพันทหารรักษาพระองค์ มีเครื่องเต็มยศเช่นเดียวกันกับนายทหารชั้นสัญญาบัตรในกองพันนั้น ๆ

11/10/2566

หมวด ๓

เครื่องหมายยศ

มาตรา ๑๒ เครื่องหมายยศมีดังต่อไปนี้

๑. ชั้นนายสิบให้มีบั้งสีกากีเย็บติดที่แขนเสื้อตอนเหนือข้อศอกข้างซ้าย เป็นรูปมุมข้อศอกหันมุมลงทางล่าง คือ

นายสิบตรี ๑ บั้ง

นายสิบโท ๒ บั้งซ้อน

นายสิบเอก ๓ บั้งซ้อน

จ่านายสิบ ๔ บั้งซ้อน

นายสิบ จ่านายสิบ ในกองพันทหารรักษาพระองค์ เมื่อแต่งเต็มยศ ให้ใช้บั้งไหมทองประกอบกับตราโดยลักษณะเดียวกันกับตราหมวกยอดติดแทนบั้งสีกากี

๒. นายดาพให้มีขีดสีกากีเย็บติดที่ข้อมือเสื้อด้านนอกทั้ง ๒ ข้าง ข้างละ ๑ ขีด

๓. นายร้อยพลรบให้มีดาว ๕ กลีบ ทำด้วยโลหะสีทองติดที่บนอินทรธนูทั้ง ๒ ข้าง

นายร้อยตรี ๑ ดาว

นายร้อยโท ๒ ดาว (ติดเรียงตามยาวอินทรธนู)

นายร้อยเอก ๓ ดาว (ติดเรียงตามยาวอินทรธนู)

11/10/2566

นายร้อยผู้ช่วยพลรบและธุรการให้มีจักรขนาดเล็กทำด้วยโลหะสีเงินติดบนอินทรธนูแทน

๔. นายพันพลรบให้มีดาวและติดเช่นเดียวกันกับนายร้อยพลรบ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีทองติดบนอินทรธนูที่ปลายบ่าข้างละ ๑ ขีด

นายพันผู้ช่วยพลรบและธุรการให้มีจักรและติดเช่นเดียวกับนายร้อยผู้ช่วยพลรบและธุรการ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีเงินติดบนอินทรธนูที่ปลายบ่าข้างละ ๑ ขีด

๕. นายพลพลรบให้มีดาวและติดเช่นเดียวกันกับนายพันพลรบ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีทองที่อินทรธนูเป็นข้างละ ๒ ขีด

๖. นายพลผู้ช่วยพลรบและธุรการให้มีจักรและติดเช่นเดียวกันกับนายพันผู้ช่วยพลรบและธุรการ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีเงินที่อินทรธนูเป็นข้างละ ๒ ขีด

๗. จอมพลให้มีคทากับกระบี่ไขว้กันทำด้วยโลหะสีทองติดบนอินทรธนูทั้ง ๒ ข้าง และมีขีดทำด้วยโลหะสีทองติดบนอินทรธนูเช่นเดียวกับนายพลพลรบด้วย

หมวด ๔

เครื่องหมายเหล่า และจำพวก

มาตรา ๑๓ เครื่องหมายแสดงเหล่า และจำพวกทหารมีดังต่อไปนี้

11/10/2564

๑. สำหรับทหารพลรบให้มีเครื่องหมายแสดงเหล่าทำด้วยโลหะสีทองติดที่คอเสื้อข้างขวา แต่ทหารนอกประจำการติดที่ใต้ปกกะเป๋าเสื้อบนด้านข้างซ้าย คือ

ทหารราบ	ใช้	ตับกะสุนกลางบั้วกนก
ทหารม้า	ใช้	กีบม้ากับกระบี่ไขว้กลางบั้วกนก
ทหารปืนใหญ่	ใช้	ลูกระเบิดมีเปลวกลางบั้วกนก
ทหารช่าง	ใช้	สมอพลั่วและขวานไขว้กันกลางบั้วกนก
ทหารสื่อสาร	ใช้	สายแสงฟ้าแลบกลางบั้วกนก
ทหารรถยนต์รบ	ใช้	รถถังกลางบั้วกนก
ทหารอากาศ	ใช้	เครื่องบินกลางบั้วกนก
นักเรียนนายร้อย	ใช้	ร. กลางบั้วกนก

๒. สำหรับทหารผู้ช่วยพลรบและธุรการให้มีเครื่องหมายทำด้วยโลหะสีเงินแสดงจำพวกที่คอเสื้อทั้ง ๒ ข้าง คือ

สัมภารและธุรการ (ทั่วไป) ใช้ ดอกจันทน์

สัมภาร (ฉะเพาะในกรมปลัดบัญชี) ใช้ บช

11/10/2566

สัมภารและธุรการ (ฉะเพาะในกรมยกกระบัตรทหารบก)	ใช้	ยบ
เสนารักษ์	ใช้	สร
สัตวรักษ์	ใช้	พส
แตรวง	ใช้	ตว
ช่างแสง	ใช้	ชส
ช่างอากาศ	ใช้	ชอ
เรือนจำ	ใช้	รจ
เสมียนตรา	ใช้	สม
สัสดี	ใช้	สด
พระธรรมนูญ	ใช้	ธน
แผนที่	ใช้	ผท
ครู	ใช้	คร
อนุศาสนาจารย์	ใช้	อจ

หมวด ๕

เครื่องหมายสังกัด

มาตรา ๑๔ ทหารบกพลรบมีเครื่องหมายแสดงสังกัดกองพันทหารคือใช้เลขหมายนามกองพันนั้น ๆ กลางบัวกนกทำด้วยโลหะสีทองติดที่คอเสื้อข้างซ้าย

มาตรา ๑๕ ทหารในกองพันทหารรักษาพระองค์ให้ใช้อักษรพระปรมาภิไธยย่อทำด้วยโลหะสีทองติดเพิ่มขึ้นที่อกเสื้อข้างขวา คือ

กองพันทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้ จ.ป.ร.

กองพันทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ ใช้ ร.ร. ๖

กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๑ รักษาพระองค์ ใช้ ป.ป.ร.

มาตรา ๑๖ ทหารพลรบที่มิได้สังกัดกองพันทหารซึ่งใช้เลขหมายเป็นนามตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔ ใช้เครื่องหมายแสดงเหล่านั้น ๆ ติดที่คอเสื้อข้างซ้าย เว้นแต่ทหารพลรบในกองนักเรียนนายร้อยใช้ ร. กลางบัวกนกติดแทน นายทหารราชองครักษ์เวรประจำกรมราชองครักษ์ให้ติดครุฑกลางบัวกนกที่คอเสื้อข้างซ้าย

มาตรา ๑๗ นายทหารนอกประจำการไม่มีสิทธิที่จะติดเครื่องหมายสังกัดตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔, ๑๖

หมวด ๖
เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๘ นายทหารราชองครักษ์ให้มีสายยงยศไหมทองหรือไหมเหลืองซึ่งเป็นสายถัก ๒ เส้น เกลียว ๒ เส้น

(10/2566

ติดฉะเพาะอินทรธนูข้างขวา และมีอักษรพระปรมาภิไธยย่อทำด้วยโลหะสีทองติดที่อินทรธนูข้างเดียวกัน เมื่อได้เป็นราชองครักษ์ขึ้นในรัชชกาลใดก็ติดอักษรพระปรมาภิไธยย่อในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชชกาลนั้น เวลาแต่งเสื้อขาวเครื่องสโมสร เต็มยศขาว หรือเต็มยศ ให้ใช้สายยงยศฉะเพาะราชองครักษ์เวรประจำกรมราชองครักษ์ และราชองครักษ์เวรฉะเพาะเวลาที่อยู่เวรประจำพระองค์ให้ใช้สายยงยศในเวลาแต่งเครื่องปกติและเครื่องหัดด้วย

การใช้สายยงยศนั้น ให้ใช้สายยงยศไหมทองฉะเพาะเมื่อแต่งเต็มยศขาวและเต็มยศ นอกนั้นใช้สายไหมเหลือง และถ้าติดสายหมายตำแหน่งราชองครักษ์นี้แล้ว จะติดสายยงยศอย่างอื่นอีกไม่ได้ ทั้งบนอินทรธนูข้างที่ติดอักษรพระปรมาภิไธยย่อนี้ไม่ต้องติดดาวและขีดเครื่องหมายยศอีก

มาตรา ๑๙ นักบินผู้มีหน้าที่ฉะเพาะการขับไล่ จะเป็นนักบินประจำกองหรือนอกกองก็ตามให้มีสายยงยศไหมแดงเป็นสายถัก ๑ เส้น สายเกลี้ยง ๒ เส้น ติดฉะเพาะอินทรธนูข้างขวา นักบินนอกจากกำหนดนี้ติดไม่ได้

มาตรา ๒๐ เครื่องแต่งตัวและเครื่องหมายตามที่กล่าวแล้วข้างต้นนี้ ถ้า

๑. จำเป็นจักต้องใช้เครื่องประกอบการแต่งกายในทางทหาร หรือ

๒. จำเป็นจักต้องใช้เครื่องประกอบการแต่งกายตามประเพณีนิยม นอกจากที่กล่าวไว้ในพระราชกำหนดนี้ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดให้ใช้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๑ ทหารซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสสริยาภรณ์ หรือได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประดับเครื่องราชอิสสริยาภรณ์ต่างประเทศ ให้ประดับเครื่องราชอิสสริยาภรณ์นั้น ๆ ในเวลาแต่งเต็มยศขาวและเต็มยศ แต่ถ้าแต่งปกติหรือแต่งเครื่องหัต เครื่องสนาม หรือแต่งเครื่องสโมสร ให้ใช้แพรแถบของเครื่องราชอิสสริยาภรณ์ทำเป็นแผ่นผ้ากว้างไม่เกินกว่า ๑ เซ็นติเมตรครึ่ง ติดที่อกเสื้อเบื้องซ้าย กับในเวลาแต่งเครื่องสโมสรนั้นจะประดับเครื่องราชอิสสริยาภรณ์จำลองขนาดย่อมก็ได้ และถ้าในหมายหรือใบเชิญปรากฏว่าให้ประดับเครื่องราชอิสสริยาภรณ์ก็ให้ประดับอย่างแต่งเครื่องเต็มยศ หรือถ้ามีว่าให้สรวมสายสะพายด้วยก็ให้สรวม

11/10/2566

มาตรา ๒๒ เพื่อป้องกันมิให้บังเกิดความเข้าใจผิด และมีการแต่งเครื่องแบบทหารบกผิดแปลกต่าง ๆ นา ๆ กันไป ให้กรมยกกระบัตรทหารบกทำตัวอย่างเครื่องแต่งตัวและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในพระราชกำหนดนี้ไว้ทุกสิ่งมิให้ทหารใช้เครื่องแต่งตัวผิดจากแบบนั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๒๓ เวลาแต่งเครื่องแบบทหารบก ห้ามใช้เครื่องประดับกายอย่างอื่นซึ่งมิได้กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ หรือที่เสนาบดีมิได้กำหนดให้ใช้ตามอำนาจในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ ติดนอกหรือทับเครื่องแต่งตัวแบบทหาร

มาตรา ๒๔ ทหารคนใดประพฤติให้ผิดต่อพระราชกำหนดนี้ ให้ถือว่ากระทำผิดต่อวินัยทหาร

มาตรา ๒๕ ห้ามนายสิบพลทหารนอกประจำการแต่งตัวด้วยเครื่องทหารตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามแบบอย่างเก่าซึ่งทหารยังคงใช้แต่งเข้าสู่ราชการ เว้นแต่เมื่อเวลาเรียกระดมหรือเข้ารับราชการทหารอย่างใด ๆ ในตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องแต่งตัวตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์แห่งการประหยัดทรัพย์ ท่านว่าบรรดาเครื่องแต่งตัวอย่างเก่าสำหรับทหารบกซึ่งยังมีเหลือ

อยู่และใช้อยู่ในเวลานี้ ให้คงใช้ได้สืบไปจนกว่าของเก่าจะหมดและถ้าจะต้องใช้ของใหม่ตามพระราชกำหนดนี้ประกอบบ้างก็ให้ทำได้ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดให้ใช้ได้ตามสมควร

มาตรา ๒๗ บุคคลผู้ใดหรือพวกใด บรรดาที่ไม่มีสิทธิแต่งตัวด้วยเครื่องทหารตามพระราชกำหนดนี้ บังอาจแต่งตัวเองก็ดี หรือผู้ใดจัดหรืออุดหนุนให้ผู้ที่ไม่มีสิทธิแต่งตัวด้วยเครื่องทหารนี้ แต่งตัวด้วยเครื่องทหารอันต้องด้วยพระราชกำหนดนี้ก็ดี หรือต้องแบบอย่างเก่าซึ่งทหารยังคงใช้แต่งเข้ามาสู่ราชการก็ดี บุคคลผู้นั้นหรือพวกนั้นมีความผิดตามสมควรแก่กาละดั่งจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

๑. ถ้าผู้ใดได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู ท่านให้ลงอาชญาจำคุกไม่เกิน ๕ ปี

๒. ถ้าผู้ใดมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู แต่ได้กระทำในเวลาสงครามหรือในเขตต์ซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยยการศึก ท่านให้ลงอาชญาจำคุกไม่เกิน ๓ ปี

๓. ถ้าผู้ใดได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ท่านให้ลงอาชญาจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ

11/10/2566

ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำและปรับ ด้วยกันทั้ง ๒ สถาน

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ สิงหาคม หน้า ๒๘๒)

11/10/2566

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ถอนยายกเว้นจากประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) ให้อยู่ในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดียาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเห็นว่ายาเสพย์ติดให้โทษบางขนานซึ่งได้ประกาศให้ยกเว้นในประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) แล้วนั้น สมควรจะเปลี่ยนเป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัดได้ เพราะฉะนั้นให้ยกเว้นยาดั่งต่อไปนี้ในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) คือ

๑. Wampole's Creo Terpin Compound. (Elixir creosoti et terpini compositum, Wampole) ของห้าง Henry K. Wampole & Co. Ltd., Perth, Ontario, Canada.

๒. Sirop Famel ของห้าง P. Famel, Pharmacien Chimiste, Paris.

๓. Expectorans Compositum. (Expectorant Compound) ของห้าง E. Merck, Darmstadt.

๔. Pulmo Bailly ของห้าง Bengué & Co. Ltd.

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์ตรี พระยาจ่าแสนยบดี
เสนาบดี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ สิงหาคม หน้า ๓๓๓)

พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรออกกฎหมายว่าด้วยสำนักงานจัดหางานเพื่อรักษาผลประโยชน์ของพวกกรรมกร

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"สำนักงานจัดหางาน" หมายความว่า ที่ทำการใด ๆ ไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าอย่างใด ซึ่งจัดการโดยบุคคล สมาคม หรืออย่างอื่นเพื่อกระทำการให้เปล่า หรือคิดสินจ้างในการเป็นคนกลาง ระวางนายจ้างผู้ต้องการลูกจ้างกับลูกจ้างหรือเสมียน คนใช้ หรือกรรมกรอื่น ๆ ผู้ต้องการหางานทำ

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ได้ตั้งแต่งไว้เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

"บุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล

"สินจ้าง" หมายความว่า เงินค่าป่วยการหรือเงินจำนวนใด ๆ จ่ายให้แก่สำนักงานจัดหางาน หรือทรัพย์สินแรงงานที่คิดเป็นมูลค่าราคาเงิน เพื่อการนั้น ๆ

มาตรา ๔ บรรดาสำนักงานจัดหางานซึ่งตั้งอยู่แล้ว หรือจะได้ตั้งขึ้นใหม่นั้น ต้องอยู่ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

21/10/2566

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน ไม่ว่าจะกระทำให้เปล่า หรือเรียกสินจ้าง โดยมิได้รับอนุญาตจากเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๖ การขออนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ นั้น ให้ทำเรื่องราวเป็นหนังสือ ถ้าในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นณที่ทำการสมุหเทพระนครบาล ถ้าในจังหวัดอื่น ให้ยื่นณที่ทำการผู้ว่าราชการจังหวัด

เรื่องราวนั้นให้แสดง

(๑) นามและสำนักที่อยู่ของบุคคลผู้ซึ่งประกอบกิจการอยู่แล้ว หรือเจตนาจะประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน

(๒) สถานที่ซึ่งสำนักงานตั้งอยู่แล้ว หรือจะได้ตั้งขึ้น

(๓) สำนักงานนั้นเป็น หรือจะเป็นสำนักงานทั่วไป หรือสำนักงานโดยฉะเพาะ และถ้าเป็นสำนักงานโดยฉะเพาะให้แสดงด้วยว่ากรรมกรประเภทใดที่สำนักงานเจตนาจะหางานให้ทำ

(๔) สำนักงานนั้นเป็น หรือจะเป็นสำนักงานชะนิดที่ทำการให้เปล่า หรือคิดสินจ้าง และถ้าเป็นสำนักงานชะนิดคิดสินจ้างให้บอกจำนวนสินจ้างไว้ด้วย

(๕) รายละเอียดอย่างอื่นๆ ตามที่กฎเสนาบดีจะได้ระบุไว้

มาตรา ๗ ให้ส่งเรื่องราวตามที่กล่าวในมาตราก่อนพร้อมกับรายงานของสมุหพระนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องราวไปยังเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตแล้วแต่จะเห็นสมควร เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจะต้องให้คำชี้ขาดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องราว และรายงานคำชี้ขาดนั้นให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน ณที่โฮเตลโรงแรม ที่พักเดินทาง โรงขายอาหาร โรงกาแฟ หรือสถานที่อื่นๆ ซึ่งขายเครื่องดื่ม หรืออาหาร

สำนักงานจัดหางานซึ่งได้รับอนุญาตให้ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าประสงค์จะย้ายสำนักงานไปที่อื่น ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานก่อน จึงจะย้ายได้

มาตรา ๙ ห้ามมิให้อนุญาตให้บุคคลใดประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน นอกจากบุคคลผู้นั้นจะมีใบสำคัญที่อำเภอทำให้และส่งมาพร้อมเรื่องราว แสดงว่าบุคคลผู้นั้น

1/10/2566

มีความประพฤติดีและไม่เคยถูกลงโทษจำคุก นอกจากในฐานความผิดที่กระทำลงโดยประมาท หรือความผิดฐานลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ถ้าเป็นสำนักงานจัดหางานที่เรียกสินจ้างจำนวนสินจ้างที่จะต้องเสียให้นั้น ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๑๑ กิจการของสำนักงานจัดหางาน คือช่วยเหลือให้นายจ้างกับลูกจ้างได้ติดต่อกันได้ เพื่อการทำสัญญาจ้างเท่านั้น

การงานกิจธุระทั้งหลายของสำนักงานนี้ ห้ามมิให้เป็นไปเพื่อหรือเกี่ยวข้องแก่การเมือง หรือการทางศาสนา

มาตรา ๑๒ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ให้ประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางานเสียได้เมื่อ

(๑) ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้ถูกลงโทษจำคุกนอกจากในฐานความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดฐานลหุโทษ

(๒) รับสินจ้างเกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

11/10/2566

ถ้าผู้มีส่วนได้เสียไม่พอใจในคำชี้ขาดของเสนาบดี ก็ให้อุทธรณ์คำชี้ขาดต่อศาลได้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันรับคำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๑๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจสั่งให้ปิดสำนักงานจัดหางานได้เมื่อ

(๑) สำนักงานนั้นไม่ได้รับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบกิจการเป็นบุคคลผู้ถูกเพิกถอนการอนุญาตเสียแล้ว

(๒) สำนักงานนั้นตั้งอยู่เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๘ หรือเมื่อผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้กระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑

ในกรณีเหล่านี้ให้ถือว่าคำชี้ขาดของเสนาบดีเป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปในสำนักงานจัดหางาน หรือโรงเรือนของสำนักงานในเวลาอันสมควรระวางพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจดูว่าการได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้โดยครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๑๕ ผู้ประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางานอยู่ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จะต้องทำเรื่องราวให้ถูกต้องตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๖ ภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ถ้าละเลยไม่กระทำตามห้ามมิให้ให้อนุญาต

มาตรา ๑๖ บุคคลใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕, ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๗ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีเกี่ยวกับการที่จะตั้งแต่งเจ้าพนักงานกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๑๕)

11/10/2566

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจะแก้ไขกฎหมายลักษณอาญา ร.ศ. ๑๒๗ บางมาตราเสียใหม่

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๘๕ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘๕ ถ้าผู้ใดวางเพลิงจุดเผาสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงพันบาท ด้วยอีกโสดหนึ่ง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๘๖ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘๖ ถ้าผู้ใดวางเพลิงจุดเผาทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งเหล่านี้ คือ

(๑) เผาเคหสถานที่คนอยู่อาศัยก็ดี

(๒) เผาสาธารณสถาน หรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาก็ดี

(๓) เผาป่าไม้ก็ดี

(๔) เผาสถานที่และเรือแพอย่างใด ๆ อันเป็นที่เก็บหรือเป็นที่ทำสิ่งของและสินค้าก็ดี

(๕) เผาอสังหาริมทรัพย์อื่นใดอันมิใช่เป็นทรัพย์ของมันก็ดี

11/10/2566

ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไปจนตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่พันบาทขึ้นไปจนถึงหมื่นบาท

ถ้าการที่มันวางเพลิงนี้เป็นเหตุให้ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตายไซร้ ท่านให้ประหารชีวิตมันเสีย หรือจำคุกจนตลอดชีวิต"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๘๗ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดเอาเพลิงจุดเผาทรัพย์ใด ๆ โดยลักษณะอันน่ากลัวจะเป็นอันตรายแก่ผู้คน หรือทรัพย์ของผู้อื่นหรือซึ่งผู้อื่นมีประโยชน์เกี่ยวข้องอยู่ด้วย ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงพันบาท ด้วยอีกโสดหนึ่ง

ถ้าเนื่องแต่การกระทำเช่นว่านี้ ได้เกิดมีภยันตรายแก่ผู้คนหรืออสังหาริมทรัพย์ดั่งว่ามาในมาตรา ๑๘๖ ไซร้ ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๖ นั้น

ผู้ใดได้ตระเตรียมเพื่อจะกระทำการวางเพลิงจุดเผาทรัพย์ดั่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๕ และมาตรา ๑๘๖ ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี และปรับไม่เกินพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง"

11/10/2566

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๐๓ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐๓ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดั่งว่าต่อไปในมาตรานี้ คือ

(๑) ปลอมเงินตรา หรือแปลงเงินตราก็ดี

(๒) เอาเงินตราซึ่งมันรู้อยู่ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลงนั้นเข้ามาในพระราชอาณาจักรก็ดี

(๓) จำหน่ายเงินตรา ซึ่งมันรู้อยู่ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลง หรือมันมีของเช่นนั้นไว้เพื่อจะจำหน่ายก็ดี

ท่านว่ามันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต และให้ปรับตั้งแต่พันบาทขึ้นไปจนถึงหมื่นบาทหรือสิบเท่าราคาเงินปลอมหรือแปลงนั้น จำนวนไหนมากกว่ากันให้ถือจำนวนนั้นด้วยอีกโสดหนึ่ง"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๐๔ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดได้เงินตราอันเป็นของปลอมหรือของแปลงมาไว้โดยมันมิรู้ว่าเป็นของเช่นนั้น ถ้าเมื่อความจริงปรากฏขึ้นแก่มันแล้วว่าเป็นของปลอมหรือของแปลง มันยังขืนเอาเงินนั้นออกจำหน่ายไซร้ ท่านว่ามันมีความผิด

ที่ 10/2566

ต้องระวางโทษานุโทษเป็นสามสถาน คือ สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าสิบปี สถานหนึ่งให้ปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือสิบเท่าราคาเงินปลอมหรือแปลงนั้น จำนวนไหนมากกว่ากันให้ถือจำนวนนั้น สถานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๐๕ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุอย่างใด ๆ ขึ้นไว้ด้วยเจตนาจะปลอมเงินตรา หรือแปลงเงินตราก็ดี หรือปรากฏว่ามันมีเครื่องมือหรือวัตถุเช่นนั้นไว้ก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงสิบห้าปี และให้ปรับตั้งแต่พันบาทขึ้นไปจนถึงหมื่นบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๑๐ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑๐ ผู้ใดกระทำบัตรหรือโลหธาตุอย่างใด ๆ ให้เป็นรูปและสีสัณฐานคล้ายคลึงกับธนบัตรหรือเงินตราก็ดี หรือมันจำหน่ายของเช่นนั้นก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษานุโทษเป็นสามสถาน คือ สถานหนึ่งให้จำคุกไม่

เกินกว่าหนึ่งปี สถานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าพันบาท สถานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน"

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๒๓)

11/10/2566

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรจะเพิ่มบทบัญญัติขึ้นในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศ เพื่อให้เหมาะแก่กาลสมัยและความเจริญแห่งการเดินอากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมเป็นเสนาบดีผู้มีอำนาจและเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

ประกาศมาณวันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๒๙)

11/10/2566

๒๘๑

พระราชกำหนดอภัยโทษ ในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าณโอกาสที่ได้ประกาศใช้ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินขึ้นเป็นครั้งแรกในกรุงสยามนี้ สมควรที่จะลดและอภัยโทษแก่ผู้ต้องพระราชอาชญาให้ได้รับความชื่นชมทั่วหน้ากัน ส่วนผู้ที่พ้นจากเวรจำออกไปก็จะได้ตั้งหน้าพยายามบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดีได้เป็นกำลังของชาติบ้านเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกำหนดนี้ขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

11/10/2566

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า "พระราชกำหนดอภัยโทษในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่สามสิบวันภายหลังที่เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับท้องตราเสนาบดีผู้บัญชาการเรือนจำเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ปล่อย

(ก) บรรดานักโทษที่มีความผิดตามลักษณะต่อไปนี้ คือ

๑. โทษตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร หรือกระทำผิดฐานหลบหนีราชการทหาร หรือตำรวจ

๒. โทษให้อยู่ภายในเขตต์ที่อันมีกำหนด

(ข) บรรดานักโทษที่มีลักษณะต่อไปนี้ คือ

๑. ชรา มีอายุไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์ และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๒. พิการ เช่นตาบอด ๒ ข้าง มือด้วน ๒ ข้าง หรือเท้าด้วน และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีหรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๓. นักโทษทุพพลภาพ ป่วยเจ็บทรมานด้วยโรคภัยซึ่งแพทย์ของรัฐบาลได้ตรวจลงความเห็นสอดคล้องต้องกัน

ตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ว่าไม่สามารถจะรักษาให้ทุเลาได้ในประเภทโรคต่อไปนี้

ก. แขนทั้ง ๒ ข้างหรือขาเป็นอัมพาต หรือถูกบาดเจ็บจนใช้การไม่ได้

ข. เป็นโรคเรื้อนจนนิ้วมือและเท้ากุดหรือหงิกงอ

ค. เป็นวรรณโรคปอดซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ฆ. เป็นโรคภายในเรื้อรังอย่างอื่น ซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๔. ต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีและตลอดเวลา ๒๐ ปีนี้มิได้ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดอาชญาใด ๆ เลย

มาตรา ๔ บรรดานักโทษซึ่งมิได้รับพระมหากรุณาให้ลดโทษเพราะเหตุที่ต้องพระราชอาชญาตามคำพิพากษามากกว่ากะทงหนึ่งตามพระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ ลงวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น หากว่ายังคงรับพระราชอาชญาอยู่ในเรือนจำในวันประกาศพระราชกำหนดนี้ ให้ลด

(10/2566

โทษตามเกณฑ์และอัตราในพระราชกำหนดนั้นเสียก่อน แล้วให้ได้ลดหรืออภัยโทษตามพระราชกำหนดนี้อีกสถานหนึ่งด้วย

มาตรา ๕ บรรดานักโทษทั้งหลายรวมทั้งจำพวกที่ได้รับพระมหากรุณาลดโทษด้วยเกณฑ์และอัตราในพระราชกำหนดอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ให้ได้รับพระมหากรุณาลดโทษอีกตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. นักโทษที่ต้องพระราชอาชญาประหารชีวิตให้ลดลงเป็นจำคุกตลอดชีวิต

๒. นักโทษที่ต้องพระราชอาชญาจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นจำคุก ๒๐ ปี

๓. นักโทษที่ต้องพระราชอาชญาจำคุกต่ำกว่าตลอดชีวิตลงมาให้ลดลง ๑ ใน๕ ของกำหนดโทษ

มาตรา ๖ ความตามมาตรา ๓ - ๕ นั้นให้ใช้แต่ฉะเพาะคดีที่ถึงที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๗ ให้ใช้วิธีปฏิบัติการในการปล่อยและลดโทษนักโทษตามวิธีปฏิบัติการในพระราชกำหนดพระราชอภัยโทษลงวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นโดยอนุโลม

15/10/2566

มาตรา ๘ ให้เสนาบดีผู้บัญชาการเรือนจำเป็นเจ้าหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พรยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๓๑)

11/10/2566

ประกาศใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ฉะเพาะอำเภอชั้นนอก

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจะให้ใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพในท้องที่จังหวัดพระนครและธนบุรีในบางอำเภอ และตามความในพระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๒ ว่า ถ้าจะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในหัวเมืองมณฑลใด จะประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ให้ใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในท้องที่จังหวัดพระนคร เฉพาะ อำเภอบางซื่อ อำเภอบางกะปิ อำเภอบางเขน อำเภอลาดกระบัง และอำเภอมีนบุรี ในท้องที่จังหวัดธนบุรี เฉพาะ อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอบางขุนเทียน อำเภอภาษีเจริญ อำเภอตลิ่งชัน

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๓๖)

11/10/2566

ประกาศตั้งสภาศึกษา

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรมีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่งเพื่อเป็นที่ปรึกษาดำริจัดวางการศึกษาแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศตั้งสภากรรมการขึ้นด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้มีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า "สภาศึกษา" มีสมาชิกเป็นกรรมการในสภานี้ ๑๕ นายที่จะได้ประกาศตั้งขึ้น

ข้อ ๒. ให้สภานี้มีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของกระทรวงธรรมการ และมีอำนาจเรียกผู้หนึ่งผู้ใดมาชี้แจงหรือให้

11/10/2566

ความเห็น หรือตั้งอนุกรรมการขึ้นพิจารณาข้อความใด ๆ อันเกี่ยวแก่การศึกษาได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๓. ให้กรรมการแห่งสภานี้อยู่ในตำแหน่งได้คนละ ๔ ปี เมื่อถึงกำหนดแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ถ้าในระวางกำหนดนี้กรรมการคนใดต้องออกจากตำแหน่งโดยเหตุใดก็ดี ก็จะได้เลือกตั้งคนอื่นขึ้นเป็นกรรมการแทน แต่กรรมการแทนนี้จะอยู่ในตำแหน่งได้เท่าเวลาที่กรรมการคนที่ออกจะอยู่ได้เท่านั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๓๘)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น
เพื่อตัดถนนและขยายตรอกเนื่องจากเพลิงไหม้
ตำบลถนนเจริญกรุง ถนนเยาวราช และถนนปทุมคงคา

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่าที่ตำบลระวางถนนเจริญกรุง ถนนเยาวราชและถนนปทุมคงคา และถนนเยาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร มีบ้านเรือนปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อนไม่มีถนนหรือตรอกเพียงพอที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปป้องกันหรือระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาดและโดยที่ทรัพย์สินของประชาชนในตำบลนั้นเป็นอันตราย เสียหาย เนื่องจากอัคคีภัย เมื่อวันที่ ๕ และวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก เพราะไม่มีทางป้องกันหรือระงับ

อัคคีภัยได้ทันท่วงที สมควรจะตัดถนนกับขยายตรอกเข้าไปในบริเวณไฟไหม้ และขยายลานตอนที่ถนนมารวมกันให้กว้างขึ้นเพื่อจะได้มีโอกาสบ้องกันหรือระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาดในกาลภายหน้าให้ดียิ่งขึ้น และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่จัดการตัดถนนในละแวกนี้ ๔ สาย และขยายตรอก ๑ ตรอก มีเขตต์แนวทางดั่งจะกล่าวต่อไปนี้

สายที่ ๑ ตั้งต้นแต่ถนนปทุมคงคาถึงถนนเจริญกรุงตอนสามแยกตอนหนึ่ง และจากถนนพระรามที่ ๔ ตอนสะพานเจริญสวัสดิ์ถึงถนนเจริญกรุงตอนสามแยกอีกตอนหนึ่ง เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๖ เมตร ยาวประมาณ ๔๑๐ เมตร

สายที่ ๒ ตั้งต้นแต่ถนนทรงวาดตอนถนนพาดสายถึงถนนเจริญกรุงตอนสามแยก เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๒ เมตร ยาวประมาณ ๒๕๕ เมตร

สายที่ ๓ ตั้งต้นแต่ถนนปทุมคงคาถึงถนนสำเพ็งตอนตรอกวัดอุภัยราชบำรุง เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๒ เมตร ยาวประมาณ ๑๔๕ เมตร

11/10/2566

กับให้มีลานตรงที่ถนนสายที่ ๑ และที่ ๒ มารวมกันที่ถนนเจริญกรุงตอนสามแยก มีขนาดกว้างประมาณ ๕๐ เมตร ยาวประมาณ ๖๐ เมตร

สายที่ ๔ ตั้งต้นแต่ถนนราชวงศ์ถึงถนนคลองศาลเจ้าใหม่ถม เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๒๐ เมตร

กับให้ขยายตรอกเต๊าจากถนนเยาวราชถึงถนนสำเพ็ง มีขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาวประมาณ ๑๑๐ เมตร

มาตรา ๒ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำถนนจัดการบีกกรุยถนนและขยายตรอกตามเขตต์แนวทางซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑ และตามแนวประเมินดั่งได้หมายไว้ในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ และห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดลงในที่ดินภายในเขตต์นั้น นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้ลงมือจัดการบีกกรุยแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตต์ที่ได้บีกกรุยไว้แล้วนี้กลับคืนมาเป็นของรัฐบาล และเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้ายึดถือครอบครองจัดการทำถนนและขยายตรอกได้ทันที

มาตรา ๓ บุคคลผู้ชอบที่จะขอร้องให้เจ้าพนักงานพิจารณากำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เนื่องแต่การที่รัฐบาลตัดถนนและขยายตรอกไปในที่ดิน ดังที่กล่าวไว้นั้นคือเจ้าของที่ดินกับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ก่อสร้างในที่ดินและผู้เช่า แต่ห้ามมิให้ยกเอาข้อโต้เถียงในเรื่องกำหนดราคาหรือค่าทดแทนมาเป็นเหตุขัดขวางต่อการทำถนนและขยายตรอกนี้ ส่วนผู้ใดควรจะได้รับราคาหรือค่าทดแทนเพียงไรหรือไม่นั้น ให้เป็นไปตามลักษณะดังนี้ คือ

(๑) ถ้าที่ดินของผู้ใดที่ต้องถูกถนนหรือขยายตรอกนั้นยังมีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของเนื้อที่ติดต่ออยู่กับถนนหรือตรอกทั้ง ๒ ข้างหรือแต่ข้างใดข้างหนึ่ง และเนื้อที่ที่เหลือนั้นไม่เป็นที่ซึ่งยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ดินทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรแล้ว รัฐบาลจะไม่ต้องใช้ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น เพราะเหตุว่าการทำถนนหรือขยายตรอกเข้าไปในเนื้อที่ของผู้ใด เจ้าของที่ดินอาจได้รับผลจากการทำถนนหรือขยายตรอกอยู่ด้วย เช่นกระทำให้ที่ดินมีราคายิ่งขึ้นโดยทำการ

11/10/2566

ก่อสร้างตึก บ้าน โรงเรือนที่อยู่หรือให้พักให้เช่า เก็บผลประโยชน์ได้มากเป็นต้น ซึ่งเป็นการทดแทนกันอยู่แล้ว

(๒) ที่ดินของผู้ใดถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหายหมดจำนวนเนื้อที่อย่างหนึ่ง หรือที่ดินเหลือน้อยกว่าครึ่งจำนวนเนื้อที่ที่ถูกทำถนนหรือขยายตรอกอย่างหนึ่ง หรือที่ดินส่วนใดที่เหลือติดต่อถนนหรือตรอกยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรอย่างหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานรับซื้อที่ดินที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกรวมทั้งที่ดินที่เหลืออยู่นั้น ตามราคาธรรมดาที่ซื้อขายกันในที่ใกล้เคียงในครั้งที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกาฉะบับนี้ เว้นไว้แต่ถ้าเจ้าของเห็นว่าจะยึดถือกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลืออยู่ไว้จะได้ประโยชน์คุ้มแก่การที่ต้องเสียหายไปในการทำถนนหรือขยายตรอกแล้ว จะไม่ขายที่ดินที่เหลือนั้นให้เจ้าพนักงานก็ได้ เมื่อเจ้าของได้เลือกเอาทางที่ไม่ขายแทนที่จะได้รับราคาหรือค่าทดแทนสำหรับที่ดินที่เจ้าพนักงานจะซื้อเช่นนี้แล้ว รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่ายราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น

11/10/2566

(๓) ที่ดินที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกนั้นจะแยกเป็นกี่โฉนดกี่แปลงก็ตาม ถ้าเนื้อที่นั้นติดต่อเป็นผืนเดียวกันไปรวมอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของเดียว ห้ามมิให้แยกวินิจฉัยเป็นรายแปลง เว้นแต่ที่ที่ไม่ติดต่อเป็นผืนเดียวกันได้ จึงให้วินิจฉัยฉะเพาะแปลงที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหายเท่านั้น ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้วินิจฉัยเด็ดขาดในข้อโต้เถียงทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้และที่เกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้ในข้อ (๑) (๒) ข้างต้น บรรดาที่มิได้กำหนดลงไว้ชัดแจ้งด้วย

(๔) สิ่งที่ก่อสร้างลงในแนวเขตต์ที่จะทำถนนหรือขยายตรอกก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือสิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศ แต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไขนั้น ถ้าเป็นสิ่งถาวรซึ่งหากจะรื้อลงจะเสียหายเกินควรและไม่อาจทำให้คืนคงสภาพเดิมได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้แก่เจ้าของพอสมควรแก่ราคาตามอายุของสิ่งที่ก่อสร้างซึ่งปรากฏอยู่ในเวลานี้ เจ้าของต้องออกจากที่ไปภายในกำหนดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างน้อยหกสิบวัน

11/10/2566

ส่วนสิ่งที่ก่อสร้างไม่เป็นสิ่งที่ถาวรดั่งกล่าวในวรรคก่อนนั้นเจ้าของต้องรื้อถอนไปให้เสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้ฉะเพาะการรื้อถอนและค่าที่จะต้องก่อสร้างขึ้นใหม่พอควร

การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เป็นหน้าที่นายช่างกรมนคราทรเป็นผู้ตรวจตราและกำหนด

แต่สิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้โดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานเจ้าของจะเรียกร้องราคาหรือค่าทดแทนอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เลย เจ้าพนักงานจะสั่งให้ย้ายถอนไปให้เสร็จในเวลาอันสมควรได้

(๕) ผู้เช่าต้องนำหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ทำไว้โดยชอบด้วยกฎหมายมาแสดงเป็นหลักฐาน สัญญาเช่านั้นต้องปรากฏว่าได้ทำไว้ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือได้ทำขึ้นภายหลังแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไข ค่าทดแทนนั้นพึงกำหนดให้ฉะเพาะเท่าที่ผู้เช่าได้เสียหายไปจริง ๆ เนื่องแต่เหตุที่ต้องออกจากที่เช่าก่อนครบกำหนดตามสัญญาเช่านั้น

(๖) การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนนั้น ให้เจ้าพนักงานแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้าง หรือผู้เช่าโดยชอบด้วยกฎหมายอันจะต้องเสียหายเพราะการทำถนนและขยายตรอกนี้ ให้ไปทำความตกลงกับเจ้าพนักงานโดยมีเวลาอันแน่นอนณที่ใดที่หนึ่งแล้วแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดตามสมควร และเพื่อการนี้จะแต่งตั้งผู้แทนโดยมีหนังสือมอบฉันทะเป็นหลักฐานไปทำความตกลงแทนก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานได้แจ้งความไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มาตามกำหนดนัด ก็ให้เจ้าพนักงานแจ้งความบอกกำหนดไปอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่สุด ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้บอกไปด้วยว่าถ้าไม่มาเองหรือตั้งผู้แทนมาเพื่อทำความตกลงดั่งกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานจะเป็นผู้กำหนดราคาหรือค่าทดแทนแต่ฝ่ายเดียว

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งละเลยไม่มาหรือไม่ตั้งผู้ใดมาแทนตามกำหนดครั้งหลังนี้แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานกำหนดราคาหรือค่าทดแทนตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อเจ้าพนักงานได้กำหนดเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้ถือเป็นยุตติเพียงเท่านั้น แล้วให้เจ้าพนักงานแจ้งความให้อีกฝ่ายหนึ่งมารับเงินนั้น ๆ ไป

11/10/2566

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งมาตามกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานไกล่เกลี่ยให้ตกลงราคากัน เมื่อปรองดองตกลงกันได้ก็ให้จดบันทึกข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อมีพะยานรู้เห็นเป็นสำคัญ ถ้าไม่ตกลงกันก็ให้ตัดสินโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ คือให้เจ้าพนักงานกับอีกฝ่ายหนึ่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน ถ้าและอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันก็ให้อนุญาโตตุลาการนั้นเลือกตั้งผู้ชี้ขาดคนหนึ่ง ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ดี หรืออนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันตั้งผู้ชี้ขาดก็ดี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายมีสิทธิขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดได้ ถ้าหากว่าจะมีการใช้จ่ายหรือเสียค่าธรรมเนียมเนื่องในการนี้ ฝ่ายใดที่กำหนดราคาหรือค่าทดแทนไกลจากคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการแล้ว ก็ให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้เสีย ถ้ากึ่งกันให้เสียฝ่ายละกึ่ง

มาตรา ๔ บรรดาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่รับซื้อไว้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเหลือจากที่ได้ทำถนนและขยายตรอกแล้ว ให้เจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายขายเสีย เมื่อได้เงินมากน้อยเท่าใดให้นำส่งกระทรวงพระคลังมหาสมบัติหักใช้รายจ่ายในการทำถนนและขยายตรอก หรือ

จะส่งที่ดินนั้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ สุดแล้วแต่เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยกับเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะเห็นสมควร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นแต่เขตต์แนวทางถนนโดยประเมินเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงานได้บังคับรุยแน่นอนแล้วจะได้หมายลงไว้เป็นหลักฐานในแผนที่ ๒ ฉะบับ ซึ่งจะได้เก็บไว้ณกรมนครบาลฉะบับหนึ่ง และกรมทะเบียนที่ดินอีกฉะบับหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลบัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๔ กันยายน หน้า ๓๔๑)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
แก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่งและอาชญา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรเลิกระเบียบเรื่องนำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตในเมื่อพระราชวงศ์ หรือข้าราชการชั้นสัญญาบัตรเกี่ยวข้องต้องหาในทางอรรถคดี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่งและอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาชญา ร.ศ. ๑๒๐ นั้นเสีย

มาตรา ๔ บรรดาพระราชกำหนดกฎหมายกฎข้อบังคับและระเบียบการ เรื่องนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ในเมื่อพระราชวงศ์หรือข้าราชการชั้นสัญญาบัตร หรือบุคคลอื่นอันต้องปฏิบัติการอย่างเดียวกับข้าราชการชั้นสัญญาบัตรเกี่ยวข้องต้องหาในทางอรรถคดีนั้นให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๓ กันยายน หน้า ๓๕๕

11/10/2566

พระราชบัญญัติ

ยกความผิดให้แก่ผู้ทำผิด - พระราชบัญญัติ ลักษณะเกณฑ์ทหารและผู้ขาดหนีราชการทหาร และตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกความผิดให้แก่ผู้ทำผิด-พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารและผู้ขาดหนีราชการทหารและตำรวจ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

11/10/2566

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกความผิดให้แก่ผู้กระทำผิด พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร และผู้ขาดหนีราชการทหารและตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาผู้ที่กระทำผิดพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารโดยเหตุต่าง ๆ ก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ยกความผิดเสีย มิให้พ้องร้องสืบไป

มาตรา ๔ บรรดาทหารและตำรวจที่ถูกเกณฑ์หรืออาสาสมัคร หรือโดยสัญญาจ้างเข้าประจำราชการทหารหรือตำรวจตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารก่อน พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งหนีขาดราชการนั้น ท่านให้ยกความผิดเสียมิให้เอาโทษ และให้เจ้ากระทรวงสั่งปลดจากประจำการเสีย

มาตรา ๕ บรรดาทหารและตำรวจที่ถูกเกณฑ์หรืออาสาสมัครหรือโดยสัญญาจ้างเข้าประจำราชการทหารหรือตำรวจตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารใน พ.ศ. ๒๔๗๔ และใน พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งหนีขาดราชการไปก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าถ้ากายในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

นี้ได้กลับเข้ามารับราชการเองแล้ว ให้ยกความผิดเสียมิให้ผู้ร้องเอาโทษ

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๑ กันยายน หน้า ๓๕๗

11/10/2566

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง ในเขตต์เพลิงไหม้ ที่ตำบลสี่แยก มหานาค จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรมีการควบคุมการก่อสร้างในที่บริเวณที่เพลิงไหม้ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ตำบลสี่แยกมหานาค ท้องที่อำเภอบ้อมปราบ จังหวัดพระนคร เพื่อจะได้ป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง เพื่อประโยชน์อนามัย

11/10/2566

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ ที่ตำบลสี่แยกมหานาค จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามไม่ให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณตำบลสี่แยกมหานาค ท้องที่อำเภอบ้อมปราบ จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนครบาล

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่าการปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่เพลิงไหม้

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนครบาลเพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนครบาลมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนผังหรือรายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) เพื่อประโยชน์อนามัย

(๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการปลูกสร้างต่อกรมนครบาลตามความในมาตรา ๖ แล้ว ให้กรมนครบาลสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้นมากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนครบาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงไว้ในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการก่อสร้างให้กรมนครบาลทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนครบาลเข้าไปตรวจได้ตามคราวที่เห็นสมควร

11/10/2566

มาตรา ๑๐ การที่กรมนครบาลได้ตรวจแผนผังและรายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนครบาลในทางใด ๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนครบาลเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่นแผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐ ตารางเมตรของพื้นชั้นที่ ๑ หรือที่ ๒ ๑.๐๐ บาท

พื้นเหนือชั้นที่ ๒ ขึ้นไป ๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจากแผนผังหรือรายการซึ่งกรมนครบาลอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกรมนครบาลกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนครบาลร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๙ กันยายน หน้า ๓๖๒)

11/10/2566

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง ในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลสามแยกตอนริมคลอง วัดสามจีนใต้ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรมีการควบคุมการก่อสร้างในที่บริเวณที่เพลิงไหม้เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ณตำบลสามแยกตอนริมคลองวัดสามจีนใต้ ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร เพื่อจะได้ป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง เพื่อประโยชน์อนามัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลสามแยก ตอนริมคลองวัดสามจีนใต้ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามไม่ให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณตำบลสามแยก ตอนริมคลองวัดสามจีนใต้ ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนครบาล

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่าการปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่เพลิงไหม้

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนครบาลเพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนครบาลมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือ

11/10/2556

รายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) เพื่อประโยชน์อนามัย

(๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการปลูกสร้างต่อกรมนครบาลตามความในมาตรา ๖ แล้ว ให้กรมนครบาลสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้นมากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนครบาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงไว้ในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการก่อสร้างให้กรมนครบาลทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนครบาลเข้าไปตรวจได้ตามคราวที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ การที่กรมนครบาลได้ตรวจแผนผังและรายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนครบาลในทางใด ๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนครบาลเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่นแผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐ ตารางเมตรของพื้นชั้นที่ ๑ หรือที่ ๒	๑.๐๐ บาท

ขึ้นเหนือชั้นที่ ๒ ขึ้นไป ๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจากแผนผังหรือรายการซึ่งกรมนครบาลอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกรมนครบาลกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนครบาลร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๖๗)

11/10/2566

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง ในเขตตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า ที่บริเวณตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง ท้องที่อำเภอบ้อมปราบ จังหวัดพระนคร มีสิ่งปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อนยากแก่การป้องกันและระงับอัคคีภัยและทรัพย์สินของประชาชนในตำบลที่กล่าวแล้ว เป็นอันตรายเพราะอัคคีภัย เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก สมควรที่จะควบคุมการก่อ

สร้างในบริเวณที่เพลิงไหม้ เพื่อจะได้ป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง เพื่อประโยชน์อันงามย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามไม่ให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง ท้องที่อำเภอบ้อมปราบ จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนครบาล

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่าการปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่ไฟไหม้

11/10/2566

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนคราทร เพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนคราทรมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือรายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) เพื่อประโยชน์อนามัย

(๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการปลูกสร้างต่อกรมนคราทรตามความในมาตรา ๖ แล้ว ให้กรมนคราทรสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้นมากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนคราทรมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงไว้ในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการก่อสร้างให้กรมนคราทรทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนคราทรเข้าไปตรวจได้ตามคราวที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ การที่กรมนครบาลได้ตรวจแผนผังและรายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนครบาลในทางใดๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนครบาลเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่นแผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐ ตารางเมตรของพื้นชั้นที่ ๑ หรือที่ ๒ ๑ บาท

พื้นเหนือชั้นที่ ๒ ขึ้นไป ๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจากแผนผังหรือรายการซึ่งกรมนครบาลอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกรมนครบาลกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนครบาลร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๗๒)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อตัดถนนและขยายตรอกเนื่องจากเพลิงไหม้ ที่ตำบลระวางถนนวรจักร กับถนนหลวง

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า ที่ตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง ท้องที่อำเภอบ้อมปราบ จังหวัดพระนคร มีบ้านเรือนปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อนไม่มีถนนหรือตรอกเพียงพอที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปป้องกันหรือระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาด และทรัพย์สินของประชาชนในตำบลนั้นเป็นอันตรายเสียหายเนื่องจากอัคคีภัยเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก เพราะไม่มีทางป้องกันหรือระงับอัคคีภัยได้ทันท่วงที สมควร

31/10/2566

จะตัดถนนและขยายตรอกในที่เพลิงไหม้ เพื่อจะได้มีโอกาสป้องกันหรือระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาดในกาลภายหน้าให้ดียิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่ตัดถนนในละแวกนี้ ๓ สาย และขยายตรอก ๑ ตรอก มีเขตต์แนวทางดั่งจะกล่าวต่อไปนี้

สายที่ ๑ ตั้งต้นแต่ถนนวรจักรด้านใต้ของวัดดิศานุการามถึงถนนอิฐหน้าวิหารวัดดิศานุการาม เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๔๐ เมตร

สายที่ ๒ ตั้งต้นแต่ถนนหลวงไปบรรจบปลายถนนสายที่ ๑ เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๑๐ เมตร

สายที่ ๓ ตั้งต้นแต่ถนนหลวงไปบรรจบถนนสายที่ ๑ ตอนกลาง เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๒๐ เมตร

และขยายตรอกจากถนนวรจักรถึงถนนสายที่ ๒ ให้มีขนาดกว้าง ๔ เมตรยาวประมาณ ๑๓๐ เมตร

http://...

มาตรา ๒ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำถนนจัดการบีกกรุยถนนและขยายตรอกตามเขตต์แนวทางซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑ และตามแนวประเมินดั่งได้หมายไว้ในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ และห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดลงในที่ดินภายในเขตต์นั้น นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้ลงมือจัดการบีกกรุยแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตต์ที่ได้บีกกรุยไว้แล้วนี้กลับคืนมาเป็นของรัฐบาล และเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้ายึดถือครอบครองจัดการทำถนนได้ทันที

มาตรา ๓ บุคคลผู้ชอบที่จะขอร้องให้เจ้าพนักงานพิจารณากำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เนื่องแต่การที่รัฐบาลตัดถนนและขยายตรอกไปในที่ดินดั่งที่กล่าวไว้นั้นคือ เจ้าของที่ดินกับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ก่อสร้างในที่ดินและผู้เช่า แต่ห้ามมิให้ยกเอาข้อโต้เถียงในเรื่องกำหนดราคาหรือค่าทดแทนมาเป็นเหตุขัดขวางต่อการทำถนนและขยายตรอกนี้ ส่วนผู้ใดควรจะได้รับราคาหรือค่าทดแทนเพียงไรหรือไม่นั้น ให้เป็นไปตามลักษณะดั่งนี้ คือ

11/10/2566

(๑) ถ้าที่ดินของผู้ใดที่ต้องถูกถนนหรือขยายตรอกนั้นยังมีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่าสิ่งจำนวนของเนื้อที่ติดต่ออยู่กับถนนหรือขยายตรอกทั้ง ๒ ข้าง หรือแต่ข้างใดข้างหนึ่ง และเนื้อที่ที่เหลือนั้นไม่เป็นที่ซึ่งยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ดินทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรแล้ว รัฐบาลจะไม่ต้องใช้ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น เพราะเหตุว่าการทำถนนหรือขยายตรอกเข้าไปในเนื้อที่ของผู้ใดเจ้าของที่ดินอาจได้รับผลจากการทำถนนหรือขยายตรอกอยู่ด้วย เช่นกระทำให้ที่ดินมีราคายิ่งขึ้นโดยทำการก่อสร้างตึก บ้าน โรง เรือน ที่อยู่ หรือให้พักให้เช่า เก็บผลประโยชน์ได้มากเป็นต้น ซึ่งเป็นการทดแทนกันอยู่แล้ว

(๒) ที่ดินของผู้ใดถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหายหมดจำนวนเนื้อที่อย่างหนึ่ง หรือที่ดินเหลือน้อยกว่าสิ่งจำนวนเนื้อที่ที่ถูกทำถนนหรือขยายตรอกอย่างหนึ่ง หรือที่ดินชิ้นใดที่เหลือติดต่อถนนหรือตรอกยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรอย่างหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานรับซื้อที่ดินที่ต้องถูกทำถนน

11/10/2564

หรือขยายตรอกรวมทั้งที่ดินที่เหลืออยู่นั้น ตามราคาธรรมดาที่ซื้อขายกันในที่ใกล้เคียงในครั้งที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ เว้นไว้แต่ถ้าเจ้าของเห็นว่าจะยึดถือกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลืออยู่ไว้จะได้ประโยชน์คุ้มแก่การที่ต้องเสียหายไปในการทำถนนหรือขยายตรอกแล้ว จะไม่ขายที่ดินที่เหลือนั้นให้เจ้าพนักงานก็ได้ เมื่อเจ้าของได้เลือกเอาทางที่ไม่ขายแทนที่จะได้รับราคาหรือค่าทดแทนสำหรับที่ดินที่เจ้าพนักงานจะซื้อเช่นนี้แล้ว รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่ายราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น

(๓) ที่ดินที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกนั้น จะแยกเป็นกี่โฉนดกี่แปลงก็ตาม ถ้าเนื้อที่นั้นติดต่อเป็นผืนเดียวกันไปรวมอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของเดียวห้ามมิให้แยกวินิจฉัยเป็นรายแปลง เว้นแต่ที่ที่ไม่ติดต่อเป็นผืนเดียวกันได้ จึงให้วินิจฉัยฉะเพาะแปลงที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหายเท่านั้น ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้วินิจฉัยเด็ดขาดในข้อโต้เถียงทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และที่เกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้ในข้อ (๑)–(๒) ข้างต้นบรรดาที่มิได้กำหนดลงไว้ชัดแจ้งด้วย

(๔) สิ่งที่ก่อสร้างลงในแนวเขตต์ที่จะทำถนนหรือขยายตรอกก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือสิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศ แต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไขนั้น ถ้าเป็นสิ่งถาวรซึ่งหากจะรื้อลงจะเสียหายเกินควรและไม่อาจทำให้คืนคงสภาพเดิมได้แล้วให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้แก่เจ้าของพอสมควรแก่ราคาตามอายุของสิ่งที่ก่อสร้างซึ่งปรากฏอยู่ในเวลานั้น เจ้าของต้องออกจากที่ไปภายในกำหนดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างน้อยหกสิบวัน

ส่วนสิ่งที่ก่อสร้างไม่เป็นสิ่งถาวรดังกล่าวไว้ในวรรคก่อนนั้น เจ้าของต้องรื้อถอนไปให้เสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้ฉะเพาะการรื้อถอนและค่าที่จะต้องก่อสร้างขึ้นใหม่พอควร

การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เป็นหน้าที่นายช่างกรมนครบาลเป็นผู้ตรวจตราและกำหนด

แต่สิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ โดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

14/10/2568

เจ้าของจะเรียกร้องราคาหรือค่าทดแทนอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เลย เจ้าพนักงานจะสั่งให้ย้ายถอนไปให้เสร็จในเวลาอันสมควรได้

(๕) ผู้เช่าต้องนำหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ทำไว้โดยชอบด้วยกฎหมายมาแสดงเป็นหลักฐาน สัญญาเช่านั้นต้องปรากฏว่าได้ทำไว้ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือได้ทำขึ้นภายหลังแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไข ค่าทดแทนนั้นพึงกำหนดให้ฉะเพาะเท่าที่ผู้เช่าได้เสียหายไปจริง ๆ เนื่องแต่เหตุที่ต้องออกจากที่เช่าก่อนครบกำหนดตามสัญญาเช่านั้น

(๖) การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนนั้น ให้เจ้าพนักงานแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้าง หรือผู้เช่าโดยชอบด้วยกฎหมายอันจะต้องเสียหายเพราะการทำถนนและขยายตรอกนี้ ให้ไปทำความตกลงกับเจ้าพนักงานโดยมีเวลาอันแน่นอนณที่ใดที่หนึ่งแล้วแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดตามสมควร และเพื่อการนี้ จะแต่งตั้งผู้แทนโดยมีหนังสือมอบฉันทะเป็นหลักฐานไปทำความตกลงแทนก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานได้แจ้งความไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มาตามกำหนดนัด ก็ให้เจ้าพนักงานแจ้งความบอกกำหนดไปอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่สุด ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้บอกไปด้วยว่าถ้าไม่มาเองหรือตั้งผู้แทนมาเพื่อทำความตกลงดั่งกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานจะเป็นผู้กำหนดราคาหรือค่าทดแทนแต่ฝ่ายเดียว

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งละเลยไม่มา หรือไม่ตั้งผู้ใดมาแทนตามกำหนดครั้งหลังนี้แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานกำหนดราคาหรือค่าทดแทนตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อเจ้าพนักงานได้กำหนดเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้ถือเป็นยุตติเพียงเท่านั้น แล้วให้เจ้าพนักงานแจ้งความให้อีกฝ่ายหนึ่งมารับเงินนั้นๆไป

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งมาตามกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานไกล่เกลี่ยให้ตกลงราคากันเมื่อปรองดองตกลงกันได้ก็ให้จดบันทึกข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อมีพะยานรู้เห็นเป็นสำคัญ ถ้าไม่ตกลงกันก็ให้ตัดสินโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ คือให้เจ้าพนักงานกับอีกฝ่ายหนึ่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน ถ้าและอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันก็ให้อนุญาโตตุลาการนั้นเลือกตั้งผู้ชี้ขาดคนหนึ่ง

11/10/2566

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ดี หรืออนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันตั้งผู้ชี้ขาดก็ดี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีสิทธิขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดได้ ถ้าหากว่าจะมีการใช้จ่ายหรือเสียค่าธรรมเนียมเนื่องในการนี้ ฝ่ายใดที่กำหนดราคาหรือค่าทดแทนไกลจากคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการแล้ว ก็ให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้เสีย ถ้ากึ่งกันให้เสียฝ่ายละกึ่ง

มาตรา ๔ บรรดาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่รับซื้อไว้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเหลือจากที่ได้ทำถนนและขยายตรอกแล้วให้เจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายขายเสีย เมื่อได้เงินมากน้อยเท่าใดให้นำส่งกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ หักใช้รายจ่ายในการทำถนนและขยายตรอกหรือจะส่งที่ดินนั้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้สุดแล้วแต่เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยกับเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะเห็นสมควร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นแต่เขตต์แนวทางถนนโดยประเมินเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงานได้ปักกรุยแน่นอนแล้วจะได้หมายลงไว้เป็นหลัก

11/10/2556

ฐานในแผนที่ ๒ ฉะบับซึ่งจะได้เก็บไว้ณกรมนครบาลฉะบับหนึ่ง และกรมทะเบียนที่ดินอีกฉะบับหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๙ กันยายน หน้า ๓๗๖)

11/10/2566

พระราชบัญญัติอากรแสตมป์
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรเพิ่มรายได้ของแผ่นดินโดยวิธีเก็บอากรแสตมป์

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อครบกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ คำว่า

11/10/2566

"ตราสาร" หมายความรวมถึงเอกสารทั้งหลายอันต้องเสียอากรตามพระราชบัญญัตินี้

"กระดาษ" รวมทั้งแผ่นหนังฟอก หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งใช้เขียนตราสาร

"แสตมป์" รวมทั้งแสตมป์ที่ดุนเป็นรูปเด่นด้วยแม่พิมพ์หรือแสตมป์ที่ปิดทับกระดาษ

"กระทำ" ใช้เกี่ยวกับตราสาร หมายความว่า ลงนามตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"ปิดแสตมป์" หมายความรวมถึงการมีแสตมป์ดุนด้วย

"ปิดแสตมป์บริบูรณ์" เมื่อใช้แก่ตราสาร หมายความถึงตราสารอันมีแสตมป์ไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย ซึ่งได้ปิดและขีดฆ่าแล้วตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่แสตมป์ดุน

"ใบรับ" หมายความว่า โน๊ต บันทึก หรือหนังสืออย่างใด ๆ ที่รับรองหรือแสดงว่าได้รับหรือได้รับฝากหรือได้รับชำระซึ่งเงินหรือตั๋วเงินเป็นจำนวนเกินยี่สิบบาท หรือที่รับรองว่าหนี้หรือการเรียกร้องอันเป็นจำนวนเกินยี่สิบบาทได้ชำระหรือใช้จนครบหรือได้ปลดแล้ว หรือที่เป็นเครื่องหมายหรือแสดงความหมายแห่งการรับรองที่กล่าวแล้วนั้น

11/10/2566

โน๊ต บันทึก หรือหนังสือนั้น ๆ จะมีลายมือชื่อของบุคคลใด ๆ หรือไม่ก็ได้

"กำหนด" หมายความว่า กำหนดโดยกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ภาค ๑

ตราสารที่ต้องเสียอากร

และวิธีแสดงค่าอากร

มาตรา ๔ ท่านให้เก็บอากรตราสารที่ระบุไว้ในบัญชี ก. (ช่องที่๑) ตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีที่กล่าวนั้น (ช่องที่๒)

มาตรา ๕ ตราสารอันจะต้องเสียอากรนั้นให้เสียด้วยวิธีปิดแสตมป์แสดงไว้ที่ตราสารนั้นเอง

มาตรา ๖ ภายในบังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ ตราสารนั้นยังไม่ถือว่าได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว เว้นแต่บุคคลดั่งระบุไว้ในบัญชี ก. (ช่องที่ ๓) ได้ขีดฆ่าแสตมป์โดยลงลายมือชื่อของตนหรือลงชื่อห้างร้านลงไปบนแสตมป์ หรือขีดคร่อมแสตมป์กับทั้งวันเดือนปีอันแท้จริงที่ขีดฆ่าเพื่อมิให้แสตมป์นั้นใช้สำหรับตราสารอื่นได้

11/10/2566

ถ้าต้องใช้แสตมป์เกินกว่าหนึ่งดวงแสดงค่าอากรตราสารฉะบับหนึ่ง ท่านว่าจะต้องขีดฆ่าแสตมป์ทุกดวงโดยวิธีเดียวกับที่กล่าวแล้ว แต่แสตมป์หลายดวงนั้นจะขีดฆ่าในคราวเดียวกันโดยลายมือชื่อเดียวก็ได้

ถ้าบุคคลผู้จะต้องเขียนวันเดือนปีอันแท้จริงลงบนแสตมป์นั้นเป็นผู้ไม่รู้หนังสือไซร้ ท่านว่าพะยานคนใดที่เป็นผู้รับรองลายมือชื่อตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นจะเขียนวันเดือนปีแทนก็ได้ มิฉะนั้นถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้ได้รับคำร้องขอ ท่านว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานนั้นต้องลงวันเดือนปีโดยมิชักช้า

มาตรา ๗ ตราสารทุกฉะบับซึ่งเขียนบนกระดาษที่มีแสตมป์ดุนอยู่แล้ว ท่านว่าต้องเขียนโดยวิธีที่ให้แสตมป์ปรากฏอยู่ในด้านหน้าของตราสาร และใช้สำหรับตราสารอื่นใดอีกไม่ได้

มาตรา ๘ ตราสารทุกฉะบับที่ได้เขียนแต่บางส่วนหรือทั้งหมดโดยยังมิได้ปิดแสตมป์นั้น ท่านว่าต้องปิดแสตมป์ในด้านหน้าโดยวิธีปิดซึ่งเห็นได้ชัดว่ามิใช่สำหรับตราสารอื่นซึ่งเขียนบนแผ่นกระดาษเดียวกัน

11/10/2566

ถ้าเขียนตราสารมากกว่าหนึ่งตราสารบนกระดาษแผ่นเดียวกัน ท่านว่าต้องปิดแสตมป์ค่าอากรที่จะต้องเสียแยกออกจากกันให้ชัดเจนทุกตราสาร

มาตรา ๙ ตราสารฉะบับใดมีหลายเรื่องหรือเกี่ยวกับหลายเรื่องนั้น ท่านว่าต้องเสียอากรแยกกันให้ชัดเจนตามรายเรื่องซึ่งจะต้องเสียอากรนั้น

มาตรา ๑๐ สัญญาใดได้เกิดขึ้นโดยมีหนังสือโต้ตอบกัน ถ้าพิสูจน์ได้ว่าหนังสือฉะบับหนึ่งซึ่งจำเป็นในการที่ทำให้เกิดสัญญาขึ้นนั้นปิดแสตมป์เต็มราคาค่าอากรแล้ว ให้ถือว่าสัญญานั้นปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วด้วย

มาตรา ๑๑ คู่ฉะบับแห่งตราสารอันจะต้องเสียอากรนั้น มิให้ถือว่าได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว เว้นแต่จะได้ปิดที่คู่ฉะบับเหมือนดั่งตราสารต้นฉะบับนั้นเอง หรือเว้นแต่จะนำต้นฉะบับออกแสดงให้ปรากฏหรือมีพะยานหลักฐานอย่างอื่นเป็นที่พอใจศาลหรือเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ว่าตราสารต้นฉะบับนั้นได้เสียอากรเต็มจำนวนและถูกต้องแล้ว ในกรณีเช่นนี้ท่านให้ปิดแสตมป์คู่ฉะบับนั้นตามที่บัญญัติไว้ในบัญชี ก.

11/10/2566

มาตรา ๑๒ ตราสารฉะบับใดต้องเสียอากรตามราคาและราคานั้นแสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านให้คำนวณค่าอากรตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศเป็นเงินตราสยาม ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติกำหนดไว้เป็นคราวๆ

ภาค ๒

ความรับผิดของบุคคลผู้เสียอากร

มาตรา ๑๓ ถ้าไม่มีข้อตกลงไว้เป็นอย่างอื่น การเสียอากรแสตมป์นั้นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้เสีย

(๑) ถ้าเป็นตราสารที่ระบุไว้ในช่องที่ ๑ แห่งบัญชี ข. บุคคลที่ระบุไว้ในช่อง ๒ แห่งบัญชีนั้นเป็นผู้เสีย

(๒) ถ้าเป็นตราสารอย่างอื่น ๆ บุคคลผู้สั่งจ่าย ผู้ทำ หรือผู้กระทำตราสารนั้นเป็นผู้เสีย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดรับรอง จ่ายเงิน หรือทำการโดยวิธีอื่นในทางโอนตั๋วเงินโดยที่ตั๋วเงินนั้นยังมิได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องปรับเป็นสินไหมสิบบาท หรือสิบเท่าอากรแสตมป์แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

มาตรา ๑๕ ถ้าผู้ใดที่จะต้องเสียอากรแสตมป์ตามความในภาค ๒ นี้เป็นรัฐบาลสยาม หรือเจ้าพนักงานคนหนึ่งคนใดผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ของตน หรือบุคคลผู้กระทำการในนามของรัฐบาลไซร้ ท่านว่าตราสารนั้นไม่ต้องเสียอากรแสตมป์

มาตรา ๑๖ ค่าอากรแสตมป์ซึ่งมากเกินไปเพราะชำระผิด แต่ไม่น้อยกว่าสองบาทสำหรับตราสารฉะบับเดียว และค่าปรับอย่างใดๆ ซึ่งได้ปรับผิดไปนั้น ท่านว่าจะคืนให้แก่ผู้เสียอากรในเวลาอันสมควร เมื่อผู้นั้นทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีกรมสรรพากรก็ได้ แต่ต้องทำคำร้องเช่นว่านั้นยื่นภายในเวลาหกเดือนนับแต่วันปิดแสตมป์หรือลงโทษปรับ และต้องเสนอคำชี้แจงหรือเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรเห็นควรให้ยื่นมาสนับสนุนนั้นด้วยโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ

มาตรา ๑๗ รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งแต่งเจ้าพนักงานไว้ให้เป็นผู้มีหน้าที่แจ้งแก่ผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งที่มาถามว่าตราสารฉะบับใดฉะบับหนึ่งจะต้องเสียอากรหรือไม่ อากรซึ่งจะต้องเสียเป็นเงินเท่าใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบในการเสียอากรหรือขีดฆ่าแสตมป์

11/10/2566

ภาค ๓

กำหนดเวลาปิดแสตมป์ที่ตราสาร

มาตรา ๑๘ บรรดาตราสารซึ่งต้องเสียอากรและเป็นตราสารซึ่งบุคคลผู้อยู่ในประเทศสยามกระทำขึ้นนั้น ท่านว่าต้องปิดแสตมป์ก่อนจึงกระทำ

มาตรา ๑๙ ถ้าตราสารซึ่งต้องเสียอากรนั้นกระทำขึ้นนอกสยาม ท่านว่าผู้ทรงตราสารคนแรกในสยามต้องปิดแสตมป์ตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ก่อน จึงยื่นตราสารนั้นเพื่อให้จ่ายเงิน รับรอง สลักหลัง หรือทำการอย่างอื่นในทางโอน หรือถือเอาประโยชน์แห่งตราสารนั้น การปิดแสตมป์ตามวรรคนี้กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ให้ปิดภายในสามสิบวันนับแต่เวลาที่ผู้ทรงคนแรกในสยามได้รับตราสารนั้น

แต่ผู้ทรงคนใดมีตราสารอยู่ในครอบครองก่อนพ้นกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในวรรคแรกนั้น จะปิดแสตมป์ให้บริบูรณ์ก็ได้ โดยไม่เสื่อมสิทธิไล่เบี้ยจากผู้ทรงคนแรก

มาตรา ๒๐ ถ้าตั๋วเงินที่ยื่นให้ชำระเงินมิได้ปิดแสตมป์ไซร้ ท่านว่าผู้รับตั๋วจะปิดแสตมป์ตามที่จำเป็นก็ได้ เมื่อได้ขีดฆ่าแสตมป์ตามวิธีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว

11/10/2566

ผู้นั้นจะเรียกให้ผู้ซึ่งควรจะต้องเสียอากรเสียค่าอากรที่ออกไปนั้นก็ได้ หรือจะหักค่าอากรจากจำนวนเงินที่จะต้องชำระก็ได้ ตั๋วเงินเช่นว่านี้เมื่อกล่าวฉะเพาะส่วนค่าอากรท่านให้ถือว่าสมบูรณ์ แต่ทั้งนี้ไม่เกี่ยวถึงความรับผิดของบุคคลผู้จะต้องปิดแสตมป์ตามพระราชบัญญัตินี้

ภาค ๔

การแสดงตราสารเป็นพะยานหลักฐาน

มาตรา ๒๑ ตราสารซึ่งตามกฎหมายจะต้องปิดแสตมป์นั้น ถ้ากระทำขึ้นโดยมิได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ไซร้ ท่านว่าจะใช้ต้นฉะบับหรือสำเนาเป็นพะยานหลักฐานในศาลมิได้ จนกว่าจะได้ปิดแสตมป์อันจำเป็นต้องปิด แสตมป์นั้นจะปิดในเวลาใด ๆ ก่อนที่ศาลรับต้นฉะบับหรือสำเนาตราสารก็ได้

ถ้าผู้ที่ยื่นหรือเรียกร้องให้ยื่นตราสารนั้น มิใช่บุคคลผู้ต้องรับผิดเสียอากรแสตมป์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นย่อมมีสิทธิเรียกเอาค่าอากรอันตนได้เสียไปนั้นจากบุคคลผู้ต้องรับผิด

11/10/2566

ตราสารใดอันเจ้าพนักงานรัฐบาลต้องลงนามหรือรับรู้หรือต้องกระทำขึ้นต่อหน้าเจ้าพนักงานรัฐบาล หรือต้องให้เจ้าพนักงานรัฐบาลลงบันทึกไซร้ ท่านห้ามมิให้เจ้าพนักงานลงนาม รับรู้ กระทำขึ้น หรือบันทึก เว้นแต่ตราสารนั้นจะได้ปิดแสตมป์อันจำเป็นต้องปิด

มาตรา ๒๒ ส่วนในการพิจารณาคดีอาชญา ท่านว่าตราสารไม่ว่าจะปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วหรือไม่ ย่อมรับฟังเป็นพะยานหลักฐานได้

ภาค ๕

ความผิดและบทลงโทษ

มาตรา ๒๓ บุคคลใดท่านกำหนดให้ปิดหรือขีดฆ่าแสตมป์ตามพระราชบัญญัตินี้ เพิกเฉยเสียหรือปฏิเสธไม่ปิดหรือไม่ขีดฆ่าให้บริบูรณ์สำเร็จเด็ดขาดตามวิธีการซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท หรือไม่เกินห้าเท่าแห่งค่าอากรที่ยังไม่ได้เสีย แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

มาตรา ๒๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจ เขียนหรือกระทำตราสารที่จะต้องเสียอากร และที่ปกปิดหรือที่แสดงให้ผิดไปซึ่งข้อความจริงหรือพฤตติการณ์ใด ในทางหลีก

เลี่ยงไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดลงวันเท็จในแสตมป์เพื่อแสดงว่าตราสารได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ บุคคลใด

(๑) ถูกเรียกร้องให้ออกใบรับที่ต้องเสียอากร ปฏิเสธหรือเพิกเฉยเสียไม่ออกใบรับ หรือออกใบรับโดยไม่ปิดแสตมป์บริบูรณ์ หรือ

(๒) ออกใบรับไม่เกินยี่สิบบาทสำหรับเงินจำนวนเกินยี่สิบบาท หรือแบ่งหรือแยกเงินที่ได้รับชำระนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียอากร

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

ภาค ๖

หน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และ

17/10/2566

ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดวิธีการในเรื่องแสตมป์ตั้งเจ้าพนักงานและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๒๗)

11/10/2566

บัญชี ก.

ตราสารดั่งระบุต่อไปนี้ต้องเสียค่าอากรแสตมป์

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องขีดฆ่าแสตมป์
๑. เช่าที่ดิน โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นและแพ		
ก. ถ้าไม่มีแป๊ะเจี๊ยะทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาทแห่งค่าเช่าทั้งหมดตลอดเวลาเช่า	๑๐ สตางค์	
ข. มีแป๊ะเจี๊ยะและไม่มีค่าเช่าทุกจำนวนเงิน๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	
ค. มีทั้งแป๊ะเจี๊ยะและค่าเช่า	ต้องเสียค่าอากรทั้งในเงินแป๊ะเจี๊ยะและค่าเช่าตามอัตราที่กล่าวไว้ใน ก. และ ข.	ผู้เช่า

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
หมายเหตุ ถ้ามิได้มีกำหนดเวลาเช่า การเช่านั้นให้ถือว่ามีกำหนดเวลา ๓ ปี		
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
การเช่าทรัพย์สินใช้ในการทำนาไร่สวน		
๒. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธบัตร และใบรับรองหนี้ซึ่งสมาคมหรือบริษัทเป็นผู้ออก ให้คิดตามราคาในตราสาร ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้โอน
๓. เช่าซื้อทรัพย์สินใด ๆ ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท แห่งราคาทั้งหมด	๑๐ สตางค์	ผู้เช่า
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
เช่าซื้อทรัพย์สินใช้ในการทำนาไร่สวน		

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
๔. จ้างทำของ ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท และเศษของ ๑๐๐ บาท แห่งสินจ้างซึ่งกำหนดไว้ ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร สัญญาที่กระทำขึ้นนอกสยามและการปฏิบัติตามข้อสัญญานั้นได้ทำนอกสยาม	๒๕ สตางค์	ผู้รับจ้าง
๕. สัญญากู้ยืมเงิน จำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้ยืม
๖. กรมธรรม์ประกันภัย ก. กรมธรรม์ประกันวินาศภัยทุกชะนิด รวมทั้งประกันภัยทางทะเลด้วย คิดในจำนวนทุก ๑๐ บาทหรือเศษของ ๑๐ บาทแห่งเบี้ยประกันภัย	๔ สตางค์	ผู้รับประกันภัย

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดแสตมป์
ข. กรมธรรม์ประกันชีวิตคิดในจำนวนทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท แห่งจำนวนเงินที่เอาประกันภัย	๑๐ สตางค์	ผู้รับประกันภัย
ค. กรมธรรม์เงินปีคิดในจำนวนทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท แห่งต้นทุนเงินปีนั้น หรือถ้าไม่ปรากฏต้นทุน ให้คิดในจำนวนทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท แห่ง ๓๓ ๑/๓ เท่าของรายได้ประจำปี	๑๐ สตางค์	
ง. บริษัทประกันภัยนำประกันภัยไปให้ผู้อื่นประกันอีกต่อหนึ่ง	๑๐ สตางค์	
จ. ใบรับเงินค่าเบี้ยประกันภัย เมื่อต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยเดิม	กึ่งอัตราซึ่งเรียกสำหรับกรมธรรม์เดิม	ผู้รับประกันภัย

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
๗. ใบมอบอำนาจ (Power of Attorney)		
ก. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือ หลายคน กระทำการครั้งเดียว	๑ บาท	บุคคลผู้กระทำตราสาร
ข. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือ หลายคน กระทำการกว่าครั้งหนึ่ง	๕ บาท	
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
๑. ใบมอบอำนาจซึ่งลูกจ้างมอบให้ผู้อื่นรับค่าจ้างแรงงานหรือเบี้ยหดแทนรายจ่ายของตน		
๒. ใบไว้ความและใบมอบอำนาจซึ่งทนายความให้แก่เสมียนของตนเพื่อไปฟังการพิจารณาคดีแทน		
๘. ใบมอบฉันทะสำหรับให้ลงมติในที่ประชุมของบริษัทที่ได้ตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมาย		

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
ก. มอบฉันทะให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนแทนในชุมนุมเดียว	๒๕ สตางค์	บุคคลผู้กระทำตราสาร
ข. มอบฉันทะให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนแทนในชุมนุมกว่าครั้งหนึ่งขึ้นไป	๑ บาท	
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
ใบมอบฉันทะให้ลงมติในชุมนุมของสมาคมในการศาสนา การกุศลหรือวรรณคดีอันมิได้ค้ากำไร		
๙. ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน		
ก. จ่ายเมื่อเห็น	๕ สตางค์	ผู้สั่งจ่าย
ข. จ่ายเวลาอื่นนอกจากจ่ายเมื่อเห็นทุก ๒๕๐ บาท หรือเศษของ ๒๕๐ บาท	๕ สตางค์	

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดและขีดฆ่าแสตมป์
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
ถ้าตั๋วออกเป็นสำรับและฉบับแรกในสำรับนั้นปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วฉบับอื่น ๆ ไม่ต้องปิดอีก แต่ต้องสลักหลังฉบับนั้น ๆ ไว้ว่าได้เสียค่าอากรแล้ว		
๑๐. บิล ออฟ เลดิง		
ถ้าออกเป็นสำรับและฉบับแรกในสำรับนั้นปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว ฉบับอื่น ๆ ไม่ต้องปิดอีก แต่ต้องสลักหลังฉบับนั้น ๆ ไว้ว่าได้เสียค่าอากรแล้ว	๒๕ สตางค์	บุคคลผู้กระทำตราสาร
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
บิลออฟเลดิง สำหรับสินค้าที่ส่งเข้ามาในสยาม		
๑๑. ใบหุ้น หรือใบหุ้นกู้	๑๐ สตางค์	บุคคลซึ่งตามกฎหมายต้องลงลายมือชื่อในตราสาร

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
๑๒. เช็ค หรือหนังสือคำสั่งชะนิดใด ๆ ใช้แทนเช็คซึ่งให้จ่ายเงินแก่บุคคลที่สามหรือให้โอนเงินจากบัญชีของบุคคลคนหนึ่งเข้าบัญชีของบุคคลอีกคนหนึ่ง	๕ สตางค์	ผู้สั่งจ่าย
๑๓. ใบฝากเงินมีดอกเบี้ย		
ก. ใบฝากที่มีจำนวนเงินต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕ สตางค์	ผู้รับฝาก
ข. ใบฝากที่มีจำนวนเงิน ๕๐๐ บาทหรือกว่านั้นขึ้นไป	๕๐ สตางค์	
๑๔. เลตเตอร์ออฟเครดิต		
ก. ออกในสยามเงินต่ำกว่า ๑๒๐๐ บาท	๑ บาท	ผู้ออกตราสาร
เงิน ๑๒๐๐ บาทขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๖๐๐๐ บาท	๓ บาท	
เงิน ๖๐๐๐ ขึ้นไป	๕ บาท	
ข. ออกในเมืองต่างประเทศ ชำระเงินในสยามคราวละ	๒๕ สตางค์	ผู้จ่าย

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
๑๕. เช็คสำหรับผู้เดินทาง		
ก. ออกในสยามฉะบับละ	๑๐ สตางค์	ผู้ออกเช็ค
ข. ออกในเมืองต่างประเทศแต่จ่ายเงินในสยามฉะบับละ	๒๕ สตางค์	ผู้ไปขึ้นเงิน
๑๖. ใบรับของซึ่งเรือ หรือนายสินค้าของ เรือออกให้คือตราสารซึ่งลงลายมือชื่อพนักงานเรือหรือนายสินค้าของเรือ บอกรับของดั่งระบุไว้ในใบรับนั้น เมื่อไม่ได้ออก บิล ออฟ เลดิง สำรับละ	๒๕ สตางค์	ผู้ออกใบรับ
๑๗. สัญญาค้ำประกัน	๑ บาท	ผู้ค้ำประกัน
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
หนังสือสัญญาประกันในศาล		
๑๘. สัญญาจำนำเงินทุก ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้จำนำ

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องขีดฆ่าแสตมป์
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
ตั๋วจำนำของโรงจำนำอันจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงจำนำ ร.ศ. ๑๑๔		
๑๙. ใบรับของคลังสินค้า	๒๕ สตางค์	นายคลังสินค้า
๒๐. คำสั่งให้ส่งมอบของ คือ ตราสารซึ่งบุคคลผู้ปรากฏนามในนั้น หรือผู้ซึ่งบุคคลนั้นตรานามไว้หรือผู้ทรงชอบที่จะรับมอบสินค้าอันอยู่ในอู่หรือเมือง ท่า หรือคลังสินค้าซึ่งรับเก็บหรือรับฝากโดยเรียกค่าเช่าที่เก็บหรือรับสินค้าอันอยู่ที่ท่าสินค้า โดยที่เจ้าของลงลายมือชื่อเอง หรือมีผู้อื่นลงลายมือแทนในเมื่อขายหรือโอนทรัพย์สินอันปรากฏในตราสารนั้น	๕ สตางค์	ผู้ออกคำสั่ง
๒๑. สัญญาตัวแทน	๕ บาท	ตัวการ

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดและทำแสตมป์
๒๔. หนังสือบริคณสนธิของบริษัทจำกัดที่ส่งต่อนายทะเบียน	๑๐ บาท	ผู้เริ่มก่อการ
๒๕. ข้อบังคับของบริษัทจำกัดที่ส่งต่อนายทะเบียน	๑๐ บาท	กรรมการ
๒๖. ข้อบังคับใหม่หรือสำเนาหนังสือบริคณสนธิหรือข้อบังคับของบริษัทจำกัดซึ่งเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ส่งต่อนายทะเบียน	๑๐ บาท	กรรมการ
๒๗. หนังสือสัญญาห้างหุ้นส่วนและหนังสือสัญญาที่แก้ไข	๑ บาท	ผู้เป็นหุ้นส่วน
๒๘. ใบรับที่ออกให้สำหรับเงินเกินกว่ายี่สิบบาท หรือเมื่อได้รับชำระเงินเกินกว่ายี่สิบบาท	๕ สตางค์	บุคคลผู้ออกใบรับ
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร		
(ก) การรับเงินที่เขียนหรือมีอยู่ในตราสารซึ่งปิดแสตมป์บริบูรณ์		

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องขีดฆ่าแสตมป์
๒๒. คำชี้ขาดซึ่งมิใช่คำชี้ขาดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗		
ก. ในกรณีซึ่งพิพาทกันด้วยจำนวนเงินหรือราคา ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	อนุญาโตตุลาการหรือผู้ตัดสิน
ข. ในกรณีซึ่งไม่กล่าวถึงจำนวนเงินหรือราคา	๑๐ บาท	
๒๓. คู่ฉบับหรือคู่ฉีกแห่งตราสารอันต้องเสียอากร และต้นฉบับแห่งตราสารนั้นได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ตามมาตรา ๑๐ แล้ว		
ก. ถ้าต้นฉบับต้องเสียอากรไม่เกิน ๕๐ สตางค์	(เท่ากับอากรที่เสียสำหรับต้นฉบับ)	คนเดียวกับผู้ขีดฆ่าต้นฉบับ
ข. ถ้าเกิน ๕๐ สตางค์	๕๐ สตางค์	

11/10/2566

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	บุคคลผู้ต้องปิดฆ่าแสตมป์
(ข) ใบรับเงินบำนาญ บำเหน็จ สินจ้าง และเบี้ยทดแทนรายจ่ายซึ่งรัฐบาลหรือผู้จ้างจ่ายให้		
(ค) ใบรับที่ออกให้สำหรับเงินฝากธนาคาร หรือฝากนายธนาคาร ซึ่งผู้รับฝากมีความรับผิดต่อบุคคลที่เป็นผู้ฝาก และแสดงว่าได้รับจากผู้นั้น		
(ง) ใบรับเงินที่รัฐบาลจ่ายคืน		
(จ) ใบรับเงินซึ่งผู้ประกอบการเกษตรเป็นผู้ออกให้ในการจำหน่ายพืชผลดิบอันเกิดจากเกษตรกรรมของตน เช่น เข้าเปลือก ผัก ปลา สัตว์ ของป่า ฯลฯ		
(ฉ) ใบรับเงินที่ชำระเป็นค่าเช่าที่ดินทำการเกษตรกรรม		

ณ 10/2566

บัญชี ข.
บุคคลผู้ต้องเสียอากรแสตมป์
(ตามมาตรา ๑๓)

ประเภทตราสาร (เลขลำดับตามบัญชี ก.)	ผู้ต้องเสียอากร
๑. เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นและแพ (เลขลำดับที่ ๑)	
(ก) สัญญา	ผู้ให้เช่า
(ข) คู่ฉบับ	ผู้เช่า
๒. โอน (เลขลำดับที่ ๒)	ผู้รับโอน
๓. เช่าซื้อ (เลขลำดับที่ ๓)	อย่างเดียวกับเลขลำดับที่ ๑
๔. จ้างทำของ (เลขลำดับที่ ๔)	
(ก) สัญญา	ผู้ว่าจ้าง
(ข) คู่ฉบับ	ผู้รับจ้าง
๕. กู้ยืมเงิน (เลขลำดับที่ ๕)	
(ก) สัญญา	ผู้ให้ยืม
(ข) คู่ฉบับ	ผู้ยืม
๖. จำนำ	
(ก) สัญญา	ผู้จำนำ
(ข) คู่ฉบับ	ผู้รับจำนำ
๗. ตั้งผู้แทน	
(ก) สัญญา	ตัวการ
(ข) คู่ฉบับ	ตัวแทน

พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีไม้ขีดไฟที่ทำขึ้นในพระราชอาณาเขตต์

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำขึ้นในพระราชอาณาเขตต์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ภาษีภายในซึ่งเก็บไม้ขีดไฟทุกชะนิด

(๑) ถ้าบรรจุกล้กคิดถ้วกล้กหนึ่ง
มีจำนวนไม่เกิน ๖๐ อัน ร้อยกล้ก ๑ บาท

(๒) ถ้าบรรจุกล้กคิดถ้วกล้กหนึ่ง
มีจำนวนเกินกว่า ๖๐ อัน ร้อยกล้ก ๑ บาท
กับคิดภาษีเพิ่มขึ้นดั่งนี้
คือ จำนวนไม้ขีดไฟที่
เกินกว่า ๖๐ อันในกล้กหนึ่ง
เพิ่มค่าภาษีขึ้นทุกๆ ๓๐ อัน
หรือเศษของ ๓๐ อัน ร้อยกล้ก ๕๐ สตางค์

(๓) ไม้ขีดไฟที่ไม่ได้บรรจุกล้ก
และเมื่อทำถูกต้องตามอนุมัติ

11/10/25

และเงื่อนไขของรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงพระคลังมหา
สมบัติแล้ว กิโลกรัมละ ๔ บาท"
ประกาศมาณวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ มีนาคม หน้า ๖๖๕)

11/10/2566

พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/12/2556

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกใบแนบแสดงพิกัดอัตราภาษีศุลกากรต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉะบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๔ นั้นเสีย และให้ใช้ใบแนบแสดงพิกัดอัตราภาษีศุลกากรใหม่ในพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใด อันต้องด้วยพิกัดอัตราภาษีหมวด ๗ แห่งใบแนบต่อท้ายนี้ เป็นครั้งคราวก็ได้ โดยมิพักคำนึงว่าของประเภทนั้น ได้มีระบุไว้เป็นพิเศษในพิกัดอัตราภาษีหมวดที่ว่านั้นหรือไม่ ท่านให้ถือราคาเช่นว่านี้เป็นเกณฑ์ประเมินค่าภาษีเข้าในประเภทที่ประกาศนั้น นับแต่วันลงในประกาศในราชกิจจานุเบกษาจนกว่าจะได้เพิกถอนระงับไว้ หรือเปลี่ยนแปลงในประกาศฉะบับหลังในราชกิจจานุเบกษา

11/10/2566

อัตราค่าภาษีเข้า

หมวด ๑

เหล้าเบียร์ เหล้าไวน์ และสุรา

๑.	เหล้าเบียร์ รวมทั้งเหล้าเอล เหล้าสะเต๊าต์ เหล้าปอรเตอร์ และน้ำไซเดอร์ และน้ำเมาอย่างใด ๆ ที่ขายในลักษณะชะนิดของเหล่านี้ หรือเป็นสิ่งใช้แทนชะนิดของเหล่านี้ และซึ่งไม่ต้องด้วยพิกัดภาษีในอัตราที่สูงกว่า ตามพิกัดอัตราภาษีฉะบับนี้	ลิตร์ละ ๑๕ สตางค์ หรือตามราคาร้อยละ ๓๓ $\frac{1}{3}$ สุดแต่ว่าภาษีอย่างใดจะสูงกว่า
๒.	เหล้าไวน์	ตามราคาร้อยละ ๑๒
๓.	บรั่นดี วิสกี้ เหล้ารัม ยิน ยินีวา หรือของเทียมสุราเหล่านี้	ตามจำนวนแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ลิตร์ละ ๕ บาท แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อยกว่า ๒ บาท ๕๐ สตางค์ต่อลิตร์

11/10/2566

หมายเหตุ ถ้าบรรจุขวดหรือไหและใส่หีบห่อเข้ามาเพื่อการประเมินเก็บภาษีของ จำนวนรวมแห่งน้ำสุราทั้งหมดในหีบห่อเช่นนั้น ให้ถือว่ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๙ ลิตร์

๔.	สุรากลั่นบริสุทธิ์แล้วสำหรับใช้ในศาลาแยกธาตุของรัฐบาลหรือโรงพยาบาลของรัฐบาล หรือในสถานแยกธาตุหรือโรงพยาบาลอื่นๆ ที่รัฐมนตรีอนุมัติให้ใช้ ตามเงื่อนไขการควบคุม ซึ่งรัฐมนตรีอนุมัติ เมื่อไม่ได้นำสุรากลั่นบริสุทธิ์แล้วนี้ไปใช้ในการปรุงเป็นของต่างๆ ซึ่งสิ่งของนั้น ถ้าได้นำมา	ตามจำนวนแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ลิตร์ละ ๑ บาท ๖๐ สตางค์

11/10/2566

จากต่างประเทศก็จักต้องเสียภาษีตามพิกัดภาษีฉะบับนี้ในอัตราที่สูงกว่า	
๕. สุราอย่างอื่นทุกชะนิด ซึ่งมิได้ระบุไว้ในที่อื่นในหมวดนี้	ตามจำนวนแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ลิตร์ละ ๓ บาท ๕๐ สตางค์ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อยกว่า ๑ บาท ๕ สตางค์ต่อลิตร์
๖. น้ำหอมและของปรุงสำหรับเป็นเครื่องลูบไล้หรือชำระอันมีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์อยู่ด้วยเกินกว่า ๕ ส่วนในร้อย	
ก. ถ้ามีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ๕๐ ส่วนในร้อยหรือมากกว่านั้น	ลิตร์ละ ๕ บาท หรือตามราคาร้อยละ ๓๓ $\frac{1}{3}$ สุดแต่ว่าภาษีอย่างใดจะสูงกว่ากัน

11/10/2566

	ข. ถ้ามีแอลกอฮอล์ต่ำกว่า ๔๐ ส่วนในร้อย	ลิตร์ละ ๒ บาท ๕๐ สตางค์ หรือตามราคาร้อยละ ๓๓ $\frac{1}{3}$ สุดแต่ว่าภาษีอย่างใดจะสูงกว่ากัน
๗.	สุราซึ่งก่อนที่จะขนไป หรือรับจากคลังสินค้ามีทัณฑ์บนได้แปรธรรมชาติแล้วเป็นที่พอใจอธิบดีกรมศุลกากร	ลิตร์ละ ๔ สตางค์ หรือตามราคาร้อยละ ๒๕ สุดแต่ว่าภาษีอย่างใดจะสูงกว่ากัน

หมายเหตุ การชั่นสูตร์ดีกรีแอลกอฮอล์นั้นให้ใช้เครื่องวัดดีกรีแอลกอฮอล์ชะนิดเกลุสสัค

หมวด ๒

ของต้องพิกัดภาษีอัตราฉะเพาะ

๑.	น้ำมันเบนซิน	ก้ลลอน (๔.๕๔๖ ลิตร์) ละ ๓๕ สตางค์
๒.	เทียนไข	กิโลกรัมละ ๑๓ สตางค์
๒. (ก)	ปูนซิเมนต์ ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าใช้ในการก่อสร้างได้	เมตริกต้นละ ๙ บาท

11/10/2566

๓. ฟิลมภาพยนตร์ (ชะนิดปอสิติฟ) มีภาพซึ่งจะได้ล้างแล้วหรือไม่ก็ตามและนำเข้ามาเพื่อแสดงภาพหรือเพื่อแสดงให้คนดูด้วยประการใด ๆ โดยอาศัยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน	กว้างตามขนาดนิยม ๓๕ มิลลิเมตร ยาว ๓๐.๔๘ เมตร (ร้อยฟิต) ต่อ ๑ บาท
๔. น้ำมันเคโรซิน	กัลลอน (๔.๕๔๖ลิตร์) ละ ๑๕ สตางค์
๕. ไม้ขีดไฟ และวัตถุทำไม้ขีดไฟ	
(๑) ไม้ขีดไฟทุกชะนิด	
ก. ถ้าบรรจุกล่องคิดถ้วยกล่องหนึ่งมีจำนวนไม่เกินหกสิบอัน	ร้อยกล่อง ๑ บาท ๒๐ สตางค์
ข. ถ้าบรรจุกล่องคิดถ้วยกล่องหนึ่งมีจำนวนเกินกว่าหกสิบอัน	ร้อยกล่อง ๑ บาท ๒๐ สตางค์

11/10/2566

กับคิดค่าภาษีเพิ่มขึ้นดังนี้ คือ
จำนวนไม้ขีดไฟที่เกินกว่าหกสิบ
อันในกล่องหนึ่ง เพิ่มค่าภาษีขึ้น
ทุก ๆ สามสิบอัน หรือเศษของ
สามสิบอัน ร้อยกล่องละ ๖๐ สตางค์

(๒) ซีกไม้และเวเนียร์ (ไม้ที่ได้ทำแล้วเป็นแผ่นบาง) และไม้อื่น ๆ ซึ่งโดยปกติใช้สำหรับทำไม้ขีดไฟ กิโลกรัมละ ๕ บาท

๖. น้ำมันแร่ใช้ในการหยอดเครื่อง เฮคโตลิตร์ละ ๒ บาท

๗. สะบู่ ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ที่อื่นในพิกัดอัตราภาษีฉะบับนี้ กิโลกรัมละ ๘ สตางค์

๘. น้ำตาลรวมทั้งกลูโกส แต่ไม่รวมสักฆารินเข้าด้วย กิโลกรัมละ ๕ สตางค์

๙. ใบชา กิโลกรัมละ ๓๒ สตางค์

๑๐. ยาสูบ กิโลกรัมละ ๘ สตางค์

31/10/2566

หมวด ๓

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๖๐

๑. บุหรี่ซิกาเรตต์ส์ บุหรี่ซิการ์ และยาสูบทุกชะนิดทั้งที่ได้ทำขึ้นแล้วและที่ยังมิได้ทำขึ้น แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อยกว่า

บุหรี่ซิกาเรตต์ส์ และบุหรี่ซิการ์ กิโลกรัมละ ๒ บาท

ใบยาสูบทั้งก้าน กิโลกรัมละ ๑ บาท ๒๕ สตางค์

ยาสูบอย่างอื่นทุกชะนิด กิโลกรัมละ ๑ บาท ๖๐ สตางค์

๒. อาวุธปืนและเครื่องกะสุนปืนทุกชะนิดรวมทั้งส่วนและเครื่องประกอบ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่า

(ก) ปืนทุกชะนิด กะบอกละ ๒๕ บาท

(ข) ลำกล้องสำหรับปืนข้างต้นนี้ไม่ว่าจะเป็นชะนิดเดี่ยวหรือแฝด ลำกล้องละ ๒๑ บาท

(ค) สปริงสำหรับขึ้นนกและสปริงสำหรับส่งกะสุน อันละ ๘ บาท

11/10/2566

(ง) พานท้ายและ บริชบล๊อค	อันละ ๕ บาท
(จ) ลูกโม่	อันละ ๔ บาท
(ฉ) ส่วนต่างๆ ที่เคลื่อน ไหวได้ (รวมทั้ง โครงปืนและเครื่อง สลักกะสุนปืน) ลูกเลื่อน และตุ้ม ลูกเลื่อนนกปืน และเครื่องห้าม สำหรับปืนบรรจุ ปาก	อันละ ๑ บาท
(ช) กะสุนปืนลูกปราย	ร้อยกะสุน ๔ บาท
(ซ) กะสุนปืนยาวลูก โดด	ร้อยกะสุน ๘ บาท
(ฌ) กะสุนปืนพกและ ปืนลูกโม่	ร้อยกะสุน ๓ บาท

๓. ดอกไม้เพลิง รวมทั้งกระดาษใช้ไหว้เจ้า ธูป และประทัด

0/2566

๔. โสม แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่ากรัมละ ๕ สตางค์

๕. ไพ่ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่าสำรับละ ๔ สตางค์

หมวด ๔

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๓๓$\frac{1}{3}$

๑. กล้องถ่ายรูป และของทุกชะนิดสำหรับใช้ในการถ่ายรูป เว้นแต่ฟิลมซึ่งเก็บภาษีตามอัตราในหมวด๒ แห่งพิกัดภาษีนี้ และฟิลมภาพยนตร์ทุกชะนิดที่ยังไม่ได้ถ่าย

๒. นาฬิกา และส่วนของนาฬิกา

๓. วัตถุระเบิด

๔. ภาชนะทอง ภาชนะเงิน และสิ่งของที่ทำด้วยทองเงินหรือแปลตินัม รวมทั้งที่เป็นลวดเป็นเส้น และของที่ชุบเงินชุบทอง

๕. เครื่องประดับกาย และอัญญมณี รวมทั้งของเทียมสิ่งเหล่านี้

๖. เครื่องดนตรีและส่วนของเครื่องดนตรี รวมทั้งภาชนะถาวรสำหรับใส่ของนั้น

๗. เครื่องหอมซึ่งไม่รวมอยู่ในที่อื่น หัวน้ำมันเครื่องทาแต่งสีย้อม แป้งผัด และของปรุงอย่างอื่นอันใช้ในการแต่ง รวมทั้งยาสีฟัน สะบู่ถูตัว สะบู่โกนหนวด และแชมปู

๘. แพรและของอื่นทั้งปวงที่ทำขึ้นด้วยไหม หรือที่ไหมเป็นส่วนประกอบสำคัญในค่า เว้นแต่ไหมเส้นและของทำขึ้นเพื่อใช้ในการแพทย์

๙. สิ่งที่ใช้ในการสูบยา ซึ่งมิได้ระบุไว้ที่อื่น

๑๐. ของเด็กเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องประกอบในการกีฬาไม่ใช่กลางแจ้ง

๑๑. ยางนอกและยางใน สำหรับรถยนตร์และจักรยานยนตร์ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่าพิกัดภาษีอัตราตามราคาขายปลีกเงินสดขาดตัวร้อยละ ๒๐

หมวด ๕

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๑๐

๑. ถ่านหิน และถ่านโค้ค

๒. สีย้อมที่ใช้ในอุตสาหกรรม

11/10/2566

๓. หมวก

๔. น้ำมันเชื้อเพลิงหนักสำหรับใช้ในเตาหม้อน้ำ และเครื่องยนตร์

๕. น้ำนมกะป๋องสดและข้น

๖. รถยนตร์ รถจักรยานยนตร์ รถจักรยาน (นอกจากที่เป็นของเล่น) และบรรดาส่วน และเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งยางนอกและยางในอันประกอบเป็นส่วนเครื่องครั้งแรกของยานพาหนะที่นำเข้ามาพร้อมกัน

๗. เครื่องกระเบื้องที่ใช้ในวิธีสุขาภิบาล รวมทั้งท่อระบายน้ำ

หมวด ๖

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๕

๑. เครื่องมือ และเครื่องใช้ในการเพาะปลูก

๒. เครื่องบินและส่วนของเครื่องบิน

๓. เครื่องใช้ เครื่องมือ และสิ่งของซึ่งแพทย์ทางผ่าตัด ทางยา ทางพัน หรือทางสายตา ใช้โดยฉะเพาะ คือ เครื่องใช้ (รวมทั้งเฝือก) สำหรับสวมกาย ทำฉะเพาะสำหรับดัดแก้ส่วนผิดรูปแห่งร่างกายมนุษย์ หรือสำหรับพะยุงค้ำส่วนพิการแห่งร่างกายมนุษย์ หรือสำหรับทำ

11/10/35

ให้ลักษณะพิการนั้นทุเลาลง หรือสำหรับใช้แทนส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายที่กล่าวมานั้น ถุงสวมต้นต่อแขนขาด้วน ไม้ยัน ปากแตร หลอดและเครื่องรับเสียงต่าง ๆ สำหรับคนหูตึงใช้ เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับศัลยแพทย์และทันตแพทย์ใช้ ชุดเครื่องทดลองสำหรับผู้ทำผู้ขายแว่นตา กรอบแว่น แว่นตา เลนสสำหรับแว่นตา ซองแว่นตาอย่างเกลี้ยงสามัญ บัตรและภาพสำหรับลองสายตา วัตถุของใช้สำหรับศัลยแพทย์ อายุรแพทย์ และทันตแพทย์ กล่าวคือ วัตถุที่ทำให้ปราศจากเชื้อโรคแล้วสำหรับพันหรือปิดแผล ผ้าโปร่ง ผ้าสำลี หมันสำลี สักหลาด ปอโรปลาสติค ผ้ายางติดผิวหนัง แต่ไม่รวมทั้งผ้ายางที่มียาสำหรับรักษาโรคผะสมอยู่ ผ้าโปร่งชะนิดใหญ่สำหรับใช้ประคบ ผ้าพันเอ็นแมวและวัตถุที่ได้ทำให้ปราศจากเชื้อโรคแล้ว หรือวัตถุอื่น ๆ ที่ใช้สำหรับเย็บแผล ฟันปลอม ครอบฟัน แผ่นเซลลุลอยด์ แผ่นฐานพิมพ์ แกนแผ่นฐาน แท่นและเม็ดยางกัตตเปอร์ชา อามาดู แอบสอเบนต์ ผงปูนกระเบื้อง ปูนเหลือบ แม่พิมพ์รูปรูสำหรับอุดฟัน วัตถุ

17/10/2566

สำหรับทำพิมพ์อ่อน ปูนสำหรับทำพิมพ์แข็ง อามาลแกม ซิเมนต์ และกระดาษซับดูด

๔. เครื่องและเครื่องมือที่ใช้ฉะเพาะในการวิทยาศาสตร์ คือเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ ตราชูสำหรับโลหวิเคราะห์ ตราชูสำหรับทดลองเฆมี ซึ่งชั่งได้ถึง ๒ มิลลิกรัมหรือต่ำกว่านั้น หม้อต้มกลั่น ขวดและเครื่องมือ และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทำให้เหมาะฉะเพาะสำหรับใช้ในการแยกธาตุทางเฆมีและการโลหวิเคราะห์ เตาโลหวิเคราะห์ หม้อกลั่น ชาม และเครื่องใช้อื่น ๆ ที่ทำด้วยสิลิคาหลอม หรือแปลตินัม สำหรับใช้ทำเฆมีวัตถุ หรือใช้ในการทดลองกล้องจุลทรรศน์ รวมทั้งอาไหล่และเครื่องสำรอง แต่ไม่รวมสิ่งของที่ใช้กับกล้องจุลทรรศน์

๕. ด้ายทำเทียมไหม

๖. กระสอบ และวัตถุทำเป็นกระสอบสำหรับใส่สินค้าออก

๗. โคลโรฟอร์ม อิเถอร์ปิวริฟิเกตัส สัลเฟอริกอิเถอร์ และไอโอโดฟอร์ม

๘. ของทอด้วยผ้าย

๙. ปุ๋ย

10/2566

๑๐. รถดับไฟ

๑๑. อาหารน้ำนมสำหรับทารก และน้ำนมแห้ง ซึ่งมิได้รวมอยู่ในที่อื่น

๑๒. ยากำจัดแมลงและกำจัดรา เพื่อการเพาะปลูก

๑๓. เหล็กและเครื่องเหล็ก ซึ่งมิได้ระบุไว้ที่อื่น ยกเว้นเครื่องตัดและเครื่องใช้ที่ไม่ใช่ภาชนะ

๑๔. เครื่องจักรและส่วนเครื่องจักร (ซึ่งมิได้รวมไว้ที่อื่น) และสายพานเครื่องจักร

๑๕. เครื่องแทรกเตอร์

๑๖. เครื่องโทรเลข โทรศัพท์ และวิทยุ

๑๗. พิมพ์ดีดและส่วนของพิมพ์ดีด

หมวด ๗

ของต้องเก็บภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๒๕

ของทั้งปวงอันมิได้รวมอยู่ในหมวดต่าง ๆ ข้างต้น และซึ่งมิได้ยกเว้นค่าภาษีให้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๘

ของยกเว้นค่าภาษีเข้า

๑. หีบห่อของคนโดยสารซึ่งนำเข้ามาพร้อมกับตนสำหรับใช้ส่วนตัว นอกจากยานพาหนะยนตร์ น้ำสุรา อาวุธปืน และกระสุนปืน และของอันบริโภคหมดเปลืองได้

11/10/2564

หมายเหตุ ของยกเว้นนี้ให้รวมของที่เป็นสมบัติโดยสุจริตที่ใช้แล้ว และที่เป็นของส่วนตัวของผู้โดยสาร และเครื่องใช้ในวิชชาชีพของตน อันส่งมาจากท่าเรือ หรือประเทศที่ผู้โดยสารนั้นอยู่มาก่อน และซึ่งมาถึงก่อนตัวผู้โดยสารนั้นภายในหนึ่งเดือน หรือภายหลังตัวผู้โดยสารนั้นในเวลาไม่นานกว่า

๒ สัปดาหะ ถ้ามาจากประเทศเสตรตเสตเติลเมนต์ สหรัฐมะลายู หรืออินโดจีน

๕ สัปดาหะ ถ้ามาจากภาคอื่นในทวีปอาเซีย

๑๐ สัปดาหะ ถ้ามาจากท่าเรือ หรือประเทศอื่น ๆ

๒. สมุดหนังสือ หนังสือพิมพ์ออกตามเวลากำหนด หนังสือพิมพ์ บทเพลงที่พิมพ์ขึ้น แผนที่ทะเล แผนที่ ใบพิมพ์แจ้งความ และแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์แจ้งความ

๓. ยาฆ่าเชื้อโรค คือกรดน้ำมันดินปนกันกับด่างอัลกาลิส เป็นยาพะสมซึ่งเมื่อเติมน้ำลงไปจะเป็นยาฆ่าเชื้อโรค

10/2566

อย่างคล้ายน้ำสะบู่ และยาฆ่าเชื้อโรคอย่างอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกรมศุลกากรได้ออกคำสั่งระบุชื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๔. น้ำอ้อยโมลัสส์

๕. ควินีน และแอลกาลอยด์อื่นของเปลือกซิงโกนา

๖. ตัวอย่างสินค้าซึ่งใช้ฉะเพาะเป็นตัวอย่างเท่านั้น

๗. เมล็ดพันธ์ไม้สำหรับเพาะ

๘. เซรุมวักซีน และของที่ได้และทำมาจากสัตว์สำหรับการใช้ยาฉีดเข้าใต้ผิวหนัง

๙. ไหมดิบ สำหรับใช้ทำเป็นเส้นไหม หรือใช้ทำเป็นเครื่องทอต่าง ๆ ได้

๑๐. เนื้อเงิน เนื้อทอง เหรียญต่าง ๆ และทองใบ

๑๑. ของดั่งกล่าวไว้ข้างล่างนี้ ถ้าจะต้องส่งกลับภายใน ๖ เดือน นับแต่วันนำเข้ามา ในกรณีเช่นนี้อธิบดีกรมศุลกากรจะเรียกประกันตามแบบและตามจำนวนเงินที่เห็นสมควร อธิบดีกรมศุลกากรจะคืนเงิน หรือให้ถอนหลักประกันที่วางไว้ ต่อเมื่อได้ปฏิบัติกิจทั้งปวงตามที่ได้สัญญาไว้ครบถ้วนแล้ว ก่อนหมดกำหนด ๖ เดือน จะยื่นคำร้องขอต่อกำหนดต่ออธิบดีกรมศุลกากรก็ได้

ในกรณีพิเศษอธิบดีกรมศุลกากรอาจอนุญาตให้ต่อกำหนดได้ไม่เกิน ๖ เดือน

ก. ของที่ใช้ในการแสดงละคร หรือการแสดงอย่างอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้แสดงที่ท่องเที่ยวนำเข้ามาในประเทศสยามเป็นครั้งคราว

ข. เครื่องมือและสิ่งของใช้สำหรับการทดลองหรือการแสดงซึ่งบุคคลอยู่ในประเทศสยามชั่วคราวนำเข้ามา เพื่อจัดการทดลองหรือการแสดงเช่นนั้น

ค. ยานพาหนะสำหรับเดินทางบก เรือยอต ม้าแข่ง ม้าโปโล และเครื่องบิน ซึ่งเจ้าของนำเข้ามา

ง. เครื่องสำหรับถ่ายเก็บสิ่งที่เห็นหรือได้ยินได้ ซึ่งบุคคลอยู่ในประเทศสยามชั่วคราวนำเข้ามาเพื่อจัดการถ่ายเก็บสิ่งเช่นนั้น แต่ไม่รวมฟิลมจานหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการถ่ายเก็บ

จ. อาวุธปืนที่บุคคลซึ่งเข้ามาเที่ยวชั่วคราวหรือล่าสัตว์ชั่วคราวในประเทศสยามเป็นผู้นำมา

11/10/2560

ฉ. ของไม่ขาย ที่ตั้งใจนำมาเพื่อการแสดงในลักษณะที่มหาชนดูได้ทั่วไป

๑๒. ของส่งออก ซึ่งนำกลับเข้ามาภายในเวลา ๕ ปี โดยไม่เปลี่ยนลักษณะหรือรูป และในเวลาที่ส่งออกนั้นได้รับใบรับรองสำหรับการนำกลับเข้ามา

อัตราค่าภาษีออก

๑.	เข้าเปลือก	หาบหลวงละ ๑๒.๕ สตางค์
๒.	เข้ากล้อง	หาบหลวงละ ๑๘.๔ สตางค์
๓.	ปลายเข้ากล้อง	หาบหลวงละ ๕.๔ สตางค์
๔.	รำเข้ากล้อง	หาบหลวงละ ๕.๔ สตางค์
๕.	เข้าขาว	หาบหลวงละ ๑๗.๔ สตางค์
๖.	ปลายเข้าขาว	หาบหลวงละ ๑๗.๔ สตางค์
๗.	รำเข้าขาว	หาบหลวงละ ๑๗.๔ สตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓ มีนาคม หน้า ๖๖๘)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลจักรวรรดิ์ อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร
ให้วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรโอนที่ดินว่างเปล่าริมถนนตัดใหม่ออกถนนคลองถมจักรวรรดิ์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยกที่ดินว่างเปล่าริมถนนตัดใหม่ออกถนนคลองถมจักรวรรดิ์ให้เป็นสมบัติของวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ๑ แปลง ปรากฏแนวเขตต์ตามแผนที่ข้างท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ มีเนื้อที่กว้าง ๐.๗๐ เมตร ยาว ๓๐.๘๖ เมตร รวมเป็น

ก/10/2562

เนื้อที่ ๒๑.๖๐ ตารางเมตร ด้านเหนือจดถนนตำบลศาลเจ้าอาม้าเก็ง ด้านใต้จดที่ดินผลประโยชน์ของวัดพระศรีรัตนศาสดาราม หมายเลข ๓๐ ด้านตะวันออกจดถนนตำบลศาลเจ้าอาม้าเก็ง ด้านตะวันตกจดที่ดินหมายเลข ๒๖ นั้น

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยโอนที่ดินแปลงที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ให้วัดพระศรีรัตนศาสดารามโดยมิชักช้า

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๗๖)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม อำเภอบ้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร ให้สภากาชาดสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรโอนที่ดินตรอกทางเดิรริมวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่สภากาชาดสยาม

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยกที่ดินทางเดิรพลเมืองใช้ร่วมกัน ตรอกริมวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม ให้เป็นสมบัติของสภากาชาดสยาม ๑ แปลง ปรากฏแนวเขตต์ตามแผนที่ข้างท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ มีเนื้อที่กว้าง ๒.๑๐ เมตร ยาว ๒๐.๕๐ เมตร รวม

11/07/2566

เป็นเนื้อที่ ๔๓.๐๕ ตารางเมตร ด้านเหนือจดที่ดินหมายเลข ๓๓ ของสภากาชาดสยาม ด้านใต้จดที่ดินหมายเลข ๕๕ ด้านตะวันออกจดถนนวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม ด้านตะวันตกจดตรอกทางเดินนั้น

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยโอนที่ดินแปลงที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ให้สภากาชาดสยามโดยมิชักช้า

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๘๘)

11/10/2566

ประกาศ

ยุบเลิกกรมราชเลขาธิการ

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า บัดนี้ไม่มีความจำเป็นในวิธีการที่จะมีกรมราชเลขาธิการต่อไปแล้ว สมควรประกาศยุบเลิกเสีย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยุบเลิกกรมราชเลขาธิการตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้มีกรมเลขาธิการของคณะกรรมการราษฎรขึ้นกรมหนึ่ง มีเลขาธิการเป็นหัวหน้า

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน.

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ กันยายน หน้า ๓๔๐)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
กำหนดจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษเพิ่มเติม

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า Dihydromorphine (of which the substance registered under the name of paramorfan is a salt), its esters and the salts of any of this substance and of its esters และ Morphine-N-oxide (registered trade name genomorphine), also the morphine-N-oxide derivatives, and the other pentavalent nitrogen morphine derivatives, the salts of ecgonine and thebaine, the other ethers of morphine and benzylmorphine and their salts เป็นยาเสพย์ติดให้โทษอันต้องห้ามตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ และอาศัยอำนาจที่ให้ไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ ให้เพิ่มชื่อยาดังกล่าวแล้วเข้าในบัญชีประเภท ก. ท้ายกฎเสนาบดียาเสพย์ติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ กับให้ผู้ถือใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ มีได้ในปีหนึ่งตามจำนวนต่อไปนี้

Dihydromorphine (Paramorfan)

ประเภท ก. นักปรุงยามีประกาศนียบัตร ๕๐ กรัม

11/10/2566

ประเภท ข. นักปรุงยาไม่มีประกาศนียบัตร ๕ กรัม

ประเภท ค. แพทย์มีประกาศนียบัตร ๕ กรัม

ประเภท ง. แพทย์ไม่มีประกาศนียบัตร ๒ กรัม

กุศลสังคหะสภา โรงพยาบาล ศาลา
วิทยาศาสตร์และสภาวิทยาศาสตร์ ๕๐ กรัม

Morphine-N-oxide (Genomorphine)

ประเภท ก. นักปรุงยามีประกาศนียบัตร ๕๐ กรัม

ประเภท ข. นักปรุงยาไม่มีประกาศนียบัตร ๕ กรัม

ประเภท ค. แพทย์มีประกาศนียบัตร ๕ กรัม

ประเภท ง. แพทย์ไม่มีประกาศนียบัตร ๒ กรัม

กุศลสังคหะสภา โรงพยาบาล ศาลา
วิทยาศาสตร์และสภาวิทยาศาสตร์ ๕๐ กรัม

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจ่าแสนยบดี

เสนาบดี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๙ กันยายน หน้า ๓๕๓)

พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๐ มีข้อความหลายประการ ซึ่งสมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เหมาะแก่กาลสมัย จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดั่งต่อไปนี้

ภาค ๑

ว่าด้วยนามและการใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ทั่วพระราชอาณาเขตต์ ตั้งแต่วันที่ออกประกาศพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป และการเกณฑ์บุคคลเข้าเป็นพลทหารรักษาวังและพลตำรวจ ให้กระทำเช่นเดียวกับการเกณฑ์คนเข้าเป็นทหารประจำการ

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๐ และถ้ามีข้อความในบทกฎหมายใดๆ ที่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือความในพระราชบัญญัตินี้

ภาค ๒

ความทั่วไป

มาตรา ๔ ผู้ชายที่มีสัญชาติเป็นไทย ตามพระราชบัญญัติสัญชาติ พุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๓ มีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน

มาตรา ๕ การรับคนเข้ารับราชการให้ทำด้วยวิธีเกณฑ์บุคคลเข้าเป็นทหารทุกๆ ปี หรือจะรับบุคคลที่ร้องขอเข้ารับราชการด้วยก็ได้

มาตรา ๖ บุคคลสามจำพวกที่จะกล่าวต่อไปนี้ ยกเว้นไม่ต้องเกณฑ์เป็นทหาร คือ

(๑) บุคคลพิการทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ได้ตรวจแล้วว่าไม่สามารถจะเป็นทหารได้

(๒) พระภิกษุในพระพุทธศาสนาที่มีสมณศักดิ์และที่เป็นเปรียญ

(๓) คนบ้าคนดอย ซึ่งไม่มีคุณวุฒิที่จะเป็นทหารได้ตามที่กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทยได้ตกลงเห็นพร้อมกันว่าควรยกเว้น

มาตรา ๗ บุคคลที่จะกล่าวต่อไปนี้ ให้ขึ้นบัญชีไว้ในประเภทคนกองเกินอัตรา แต่ไม่เรียกเข้าประจำการและไม่ระดมเข้ามารับการฝึกวิชาทหารในยามสงบศึก คือ

(๑) ภิกษุสามเณรรู้ธรรมกัมภิกษุฝ่ายสยามปริยัติตามที่กระทรวงธรรมการเป็นผู้กำหนด

(๒) นักบวชหรือนักพรตศาสนาอื่น ซึ่งมีหน้าที่ประจำในกิจของศาสนาตามที่กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทยจะได้ตกลงกันกำหนดขึ้นไว้ ให้ยกเว้นตลอดเวลาที่มีหน้าที่ประจำทำการนั้น

(๓) บุคคลซึ่งอยู่ในที่คุมขังโดยชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นตลอดเวลาที่ต้องคุมขัง

11/10/2566

(๔) ครูที่ประจำทำการสั่งสอนหนังสือหรือวิชชาการต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงธรรมการ และมีนักเรียนไม่ต่ำกว่าสิบห้าคนเสมอ ๆ แต่ในจำนวนนักเรียนสิบห้าคนนี้ให้งดการเรียกครูได้คนเดียว และฉะเพาะที่มีใบสำคัญของผู้ว่าราชการจังหวัด เว้นครูคนใดพ้นจากฐานะที่ควรถือใบสำคัญต้องนำใบสำคัญส่งคืนเจ้าหน้าที่ที่ตนได้รับใบสำคัญนั้นภายในสิบห้าวัน

(๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๘ บุคคลที่จะกล่าวต่อไปนี้ ให้งดการเรียกระดมในยามสงบศึก คือ

(๑) พระภิกษุสามเณรที่บวชในพระพุทธศาสนาทั้งนิกายไทยจีนและญวน

(๒) ข้าราชการพลเรือนประจำการแต่ตำแหน่งชั้นราชบุรุษขึ้นไป และข้าราชการตุลาการประจำการ

(๓) บุคคลที่กำหนดให้ผ่อนผันการเกณฑ์เข้าประจำการตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๔) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่บางตำแหน่ง ซึ่งกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทยได้ตกลงกันกำหนดขึ้นไว้

1/10/2566

(๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๙ บุคคลที่อยู่ในกองเกินอัตราและกองหนุนตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าย้ายภูมิลำเนาเปลี่ยนตำบลที่อยู่ต้องชี้แจงให้นายอำเภอท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของตนทราบ ถ้าย้ายภูมิลำเนาเปลี่ยนอำเภอต้องชี้แจงต่อนายอำเภอท้องที่แห่งภูมิลำเนาเดิมและนายอำเภอท้องที่แห่งภูมิลำเนาที่ไปอยู่ใหม่นั้นให้ทราบทั้งสองแห่งด้วย หรือถ้าไปจากภูมิลำเนาชั่วคราวตั้งแต่สิบห้าวันขึ้นไป ให้บอกกำนันท้องที่ซึ่งตนตั้งภูมิลำเนาอยู่ แต่ถ้าเป็นผู้ซึ่งอยู่ในตำบลที่ไม่มีกำนันก็ให้ชี้แจงต่อนายอำเภอซึ่งตั้งภูมิลำเนาอยู่นั้นให้ทราบด้วย เพื่อจะได้ลงบัญชีไว้ให้ถูกต้องหรือโอนแก้บัญชีก่อน

ถ้าพระภิกษุสามเณรเปรียญละเพศสมณะเมื่อใด ผู้ที่ละเพศสมณะนั้นต้องชี้แจงให้นายอำเภอประจำท้องที่นั้นทราบ หรือถ้าพระภิกษุที่ไม่มีสมณศักดิ์หรือไม่ได้เป็นเปรียญและสามเณรเปรียญย้ายอาราม พระภิกษุสามเณรที่ย้ายต้องชี้แจงต่อนายอำเภอประจำท้องที่ให้ทราบ ถ้าผู้ที่ละเพศหรือย้ายอารามนั้นมีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๙ อยู่อำเภออื่นให้นายอำเภอที่ได้รับคำชี้แจงนั้นบอกไปให้นายอำเภอประจำท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาของผู้นั้นทราบด้วย

ส่วนนักบวชหรือนักพรตนั้น ถ้าพ้นจากหน้าที่ประจำทำการตามที่ได้รับใบสำคัญนั้นเมื่อใด ต้องชี้แจงให้นายอำเภอท้องที่ที่ตนประจำอยู่ทราบ ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ท้องที่อำเภออื่น นายอำเภอที่ได้รับคำชี้แจงต้องบอกให้นายอำเภอตามภูมิลำเนาทราบด้วย กับถ้าผู้ที่ให้ใบสำคัญได้ถอนใบสำคัญเสียเมื่อใด ผู้ถอนใบสำคัญต้องบอกให้นายอำเภอประจำท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาของผู้นั้นทราบ

บุคคลที่ต้องราชทัณฑ์ เมื่อรับตัวเข้าคุมขังหรือเมื่อพ้นโทษได้ออกจากที่คุมขังเมื่อใด ผู้ปกครองเรือนจำต้องบอกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นทราบ ถ้าผู้ที่ต้องโทษหรือพ้นโทษนั้นมีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๔ อยู่ในอำเภอใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับบอกจากผู้ปกครองเรือนจำ บอกไปให้นายอำเภอประจำท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้นั้นทราบ

ตามความที่กล่าวในมาตรานี้ ให้บอกกล่าวกันภายในสิบห้าวัน

มาตรา ๑๐ บุคคลที่จะต้องขึ้นบัญชีกองเกินอัตราตามความในมาตรา ๑๕, ๑๘, ๒๓, ๒๔ ถ้ายังไม่ได้ขึ้นบัญชีตามความในสี่มาตรานั้นแล้ว ห้ามมิให้กระทรวงทะบวงการหรือกรมใดๆ ของรัฐบาลรับเข้าบรรจุตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ใดมีตำแหน่งรับราชการมีเงินเดือนอยู่แล้วและถูกเรียกเข้าประจำการหรือถูกระดมก็ดี เมื่อผู้นั้นได้ปลดเป็นกองหนุนหรือพ้นจากการระดมแล้ว เจ้ากระทรวงทะบวงการเดิมจะต้องจัดการให้ผู้นั้นได้กลับเข้ารับราชการอีก

เวลาที่รับราชการทหารในกองประจำการให้นับเข้าในกำหนดจำนวนปีรับราชการสำหรับรับบำเหน็จบำนาญด้วย

มาตรา ๑๒ นักเรียนนายร้อยทหารบกก็ดี นักเรียนนายเรือก็ดี เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีแล้ว ให้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการ ถ้านักเรียนนายร้อยนายเรือถูกถอนทะเบียนออกจากโรงเรียนในขณะที่รับราชการประจำการยังไม่ครบกำหนด ต้องส่งตัวไปรับราชการในกรมกองทหารจนกว่าจะครบกำหนดปลด ถ้าต้องออกจากโรงเรียนเมื่อได้รับราชการประจำการครบกำหนดแล้ว ให้ปลดเป็นกองหนุนสังกัดกรมกองทหารตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะรับยศเป็นนายทหารบกเรือได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนประจำการและรับราชการต่อเนื่องกันมา เว้นแต่ผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งให้มียศทหารเป็นพิเศษ

พ.ศ.2566

ผู้ที่ได้รับพระราชทานยศทหารแล้วก่อนเวลาใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงเป็นนายทหารได้ต่อไป ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใด

มาตรา ๑๔ นายทหารบกเรือทั้งปวงนอกจากผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งขึ้นเป็นนายทหารพิเศษ ถ้ายังมิได้ขึ้นทะเบียนประจำการก็ให้ขึ้นทะเบียนประจำการตามระเบียบ และผู้ที่ขึ้นทะเบียนประจำการแล้วนั้นต้องอยู่รับราชการในกองประจำการจนครบกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ถ้ากระทรวงกลาโหมเห็นว่าไม่สมควรจะให้อยู่ในกองประจำการจะปลดจากกองประจำการเป็นนายทหารประเภทใดเมื่อใดก็ได้ และถ้ามีความผิดจนถึงถูกถอดจากยศทหารแล้วก็ให้ปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ เสียทีเดียว

นายทหารซึ่งปลดจากประจำการแล้วจะต้องอยู่ในกองหนุนก็ปีจึงปลดเป็นนายทหารประเภทอื่นจะได้รับเบี้ยหวัดหรือไม่ กับเมื่อปลดจากประจำการแล้วจะให้มีหน้าที่อย่างใดหรือจะต้องกลับเข้ารับราชการในกองประจำการอีกในโอกาสใด แล้วแต่กระทรวงกลาโหมจะวางระเบียบไว้

11/10/2566

ภาค ๓
การเรียกคนเข้ารับราชการทหาร

หมวด ๑
การทำบัญชีที่อำเภอ

มาตรา ๑๕ ในต้นเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ให้นายอำเภอเรียกบรรดาผู้ชายสัญชาติไทยที่มีอายุสิบเจ็ดปีเต็มแล้วโดยวิธีนับอายุตามมาตรา๒๐ ฉะเพาะอายุเดียวอันอยู่ในท้องที่ของตนมายังที่ว่าการอำเภอ แล้วลงบัญชีและออกใบสำคัญให้ผู้นั้นรับไป กับส่งบัญชีรายนามไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยหนึ่งฉะบับ

ผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องถูกเรียกมายังที่ว่าการอำเภอดั่งกล่าวแล้ว ถึงแม้จะไม่ได้ทราบคำสั่งที่นายอำเภอเรียกก็ต้องไปแสดงตนยังที่ว่าการอำเภอก่อนวันสิ้นเดือนมีนาคมในปีนั้นทุกคน

มาตรา ๑๖ ในการเรียกร้องให้บรรดาผู้ชายสัญชาติไทยมายังที่ว่าการอำเภอ ดั่งว่าไว้ในมาตรา ๑๕ ให้ยกเว้นบุคคลที่จะกล่าวต่อไปนี้

(๑) คนบ้าคนดอยที่ยกเว้นจากราชการทหารเลยแล้วนั้นไม่ต้องมาและไม่ต้องลงบัญชี

11/10/2566

(๒) สามเณรเปรียญ ไม่ต้องมายังที่ว่าการอำเภอ แต่ให้นายอำเภอส่งเจ้าพนักงานไปไต่ถามรายนามที่เจ้าอาวาสหรือผู้ปกครองสำนักสงฆ์ แล้วลงบัญชีไว้

(๓) คนที่ต้องราชทัณฑ์อยู่ในที่คุมขัง ไม่ต้องให้มาให้ผู้ปกครองเรือนจำส่งรายนามมา

บุคคลในหมายเลข (๒), (๓) นั้น ถ้าปรากฏว่าเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๕ อยู่ในอำเภออื่น ให้นายอำเภอที่ได้รับรายนาม ส่งรายนามไปให้นายอำเภอตามภูมิลำเนาของผู้นั้นจัดการลงบัญชีเป็นคนกองเกินอัตราในอำเภอตามภูมิลำเนานั้น

มาตรา ๑๗ ผู้ใดติดขัดเพราะป่วยหรือด้วยเหตุใด ๆ ก็ดี ไม่สามารถจะมายังที่ว่าการอำเภอตามกำหนดได้ ต้องให้บิดาหรือมารดาหรือภริยาหรือญาติที่สนิทหรือผู้เลี้ยงดูปกครองแทนบิดามารดานั้นมาแทนตัวและแสดงหลักฐานให้แน่ชัดแล้วให้นายอำเภอปฏิบัติตามมาตรา ๑๕

ถ้าไม่มีผู้มาแทนหรือผู้ซึ่งอ้างว่ามาแทนแสดงหลักฐานไม่เป็นที่พอใจของนายอำเภอ ก็นับว่าหลีกเลี่ยงหรือขัดขืน

คนพิการทุพพลภาพไม่สามารถรับราชการทหารได้เลย ให้นัดมาในวันตรวจเลือกเข้ากองประจำการ เพื่อกรรมการจะ

11/10/2556

ได้ตรวจและปลดจากราชการทหารเช่นเดียวกับบุคคลจำพวกที่ ๔ ในมาตรา ๓๒

มาตรา ๑๘ บุคคลต่างชาติ ครั้นแปลงชาติเป็นไทยแล้วเมื่อใด กับบุคคลที่ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่ใหม่ซึ่งยังมิได้ลงบัญชีตามความในมาตรา ๑๕ ที่อำเภอใด ต้องไปแสดงตนต่อนายอำเภอประจำท้องที่ของตนภายในสามสิบวัน เพื่อให้ลงบัญชีไว้ตามความในมาตรา ๑๕ ถ้าไม่ไปแสดงตนให้นับว่าหลีกเลี่ยงขัดขืน เว้นเสียแต่ถ้าอายุครบสี่สิบหกปีแล้วไม่ต้องไปแสดงตน

มาตรา ๑๙ การที่จะนับว่าบุคคลมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอใดในการที่จะทำบัญชีหรือสำหรับการใด ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ชายหนุ่มที่ยังมิได้มีภริยา ถึงแม้จะอยู่ในท้องที่ใด ๆ ก็ดี ถ้ามีบิดา หรือถ้าบิดาถึงแก่กรรมแล้วมีมารดา หรือถ้าทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรมแล้ว มีผู้ที่ดูแลแทนบิดามารดาทำการหาเลี้ยงชีพประจำอยู่ในอำเภอใด ให้นับว่าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนั้น

(๒) ชายที่มีภริยาเป็นหลักฐานแล้ว ถ้าตั้งทำการหาเลี้ยงชีพประจำอยู่ในอำเภอใด ให้นับว่ามีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนั้น

11/10/2566

(๓) ชายที่สอบสวนไม่ได้ความว่าเข้าเกณฑ์อย่างใดในสองประการที่กล่าวมาแล้วนี้ เมื่อเจ้าพนักงานพบในอำเภอใดก็ให้นับว่ามีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนั้น

มาตรา ๒๐ วิธีกำหนดอายุนั้น ให้ถือเอาปีที่เกิดเป็นเกณฑ์ ถ้าเกิดในพุทธศักราชใดให้ถือเอาวันที่ ๑ เมษายนของพุทธศักราชนั้นเป็นวันเกิด ถ้าไม่ปรากฏปีเกิดให้ถือเอาตามที่เพื่อนบ้านเชื่อกันว่าอายุเท่าใด ประกอบกับการสังเกตร่างกายนั้นเป็นเกณฑ์กำหนดอายุ

หมวด ๒
การลงบัญชีคนกองเกินอัตรา

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับบัญชีที่นายอำเภอกระทำตามที่กล่าวมาแล้วในมาตรา ๑๕ ให้ลงบัญชีคนเหล่านั้นเป็นคนกองเกินอัตรา ในปีใหม่ซึ่งมีอายุสิบแปด

มาตรา ๒๒ คนที่อายุสิบแปดปีเต็มในปีใดให้เรียกว่าคนชั้นปีนั้นสำหรับราชการทหาร เช่นผู้ที่มีอายุครบสิบแปดปีเต็มใน พ.ศ. ๒๔๗๕ เรียกว่าคนชั้นปี ๒๔๗๕ ดั่งนี้เป็นต้น

มาตรา ๒๓ ผู้ที่มิได้ลงบัญชีที่อำเภอพร้อมกันคนชั้นปีเดียวกัน เพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกตัวมาลงบัญชียังที่ว่าการอำเภอ ถ้าไต่ตัวเมื่อใดให้ลงบัญชี

เมื่อนั้น แล้วให้ส่งรายนามต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับลงบัญชีเป็นคนกองเกินอัตรา ในบัญชีคนกองเกินอัตราแห่งคนชั้นปีเดียวกัน ถ้าอายุครบสามสิบปีแล้วให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่เหมาะกับอายุ แต่ถ้ามิได้ลงบัญชีจนอายุครบสี่สิบหกปีแล้ว จึงเป็นอันงดไม่ต้องลงบัญชีเลย

มาตรา ๒๔ ผู้ที่ได้แปลงชาติเป็นไทยซึ่งได้ไปชี้แจงลงบัญชีที่อำเภอตามมาตรา ๑๘ แล้วนั้น ให้จัดการลงบัญชีเป็นคนกองเกินอัตรา ในบัญชีคนกองเกินอัตราแห่งคนชั้นปีเดียวกัน ถ้าอายุครบสามสิบปีแล้ว ให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่เหมาะกับอายุ แต่ถ้ามีอายุครบสี่สิบหกปีแล้วก็เป็นอันงดไม่ต้องลงบัญชีอย่างใด

หมวด ๓
วิธีเรียกคนเข้ากองประจำการ

มาตรา ๒๕ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจเลือกชายฉกรรจ์เข้ารับราชการในกองประจำการ คือ

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน ๑

(๒) นายอำเภอท้องที่หรือผู้แทน ๑

(๓) สัสดีจังหวัดหรือผู้แทน ๑

11/10/2566

(๔) นายทหาร ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งหรือมอบให้ผู้ใดจัดตั้งไป ๑

(๕) นายแพทย์ทหารบกหรือทหารเรือ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจัดตั้งหรือมอบให้ผู้ใดจัดตั้งไปคนหนึ่งหรือหลายคน หรือถ้ามีนายแพทย์ไม่พอ จะตั้งนายแพทย์พลเรือนผู้ใดทำการแทนก็ได้

กรรมการอย่างนี้ต้องมีในขณะที่ตรวจเลือกคนเข้าประจำการทุกแห่ง

มาตรา ๒๖ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้เป็นกรรมการชั้นสูง สำหรับแนะนำและตรวจตราเหนือกรรมการตรวจเลือกอีกชั้นหนึ่ง คือ

(๑) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งหรือมอบให้ผู้ใดเป็นผู้ตั้งขึ้น ๑

(๒) เจ้าหน้าที่สัสดีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งขึ้น ๑

(๓) เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งหรือมอบให้ผู้ใดเป็นผู้ตั้งขึ้น ๑

กรรมการชั้นสูงทั้งนี้ต้องไม่ใช่คนเดียวกันกับผู้ที่เป็นกรรมการตรวจเลือกตามที่กล่าวในมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๗ การเรียกคนเข้ารับราชการในกองประจำการนั้นให้ทำในเดือนเมษายน หรือ พฤษภาคม ทุก ๆ ปี ถ้าในปีใดมีเหตุจำเป็นจะต้องเรียกคนในเดือนอื่น หรือจะต้องเรียกคนเพิ่มขึ้นอีกในเดือนใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจสั่งเรียกได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ถ้าไม่มีเหตุการณ์อันจำเป็นแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารต้องบอกไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่เป็นเวลาล่วงหน้าหกเดือน

ในการเรียกคนเข้าประจำการเป็นทหารรักษาวัง หรือตำรวจให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายนั้น ๆ บอกมายังกระทรวงกลาโหมก่อน

มาตรา ๒๘ เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ได้รับคำบอกเล่าแล้ว ให้ตรวจจำนวนชายฉกรรจ์ตามบัญชี คือตรวจบัญชีชายฉกรรจ์ที่เป็นคนกองเกินอัตราอายุยี่สิบเอ็ดปีในปีที่จะเรียกเข้ากองประจำการนั้นมีมากน้อยเท่าใด หักที่ทราบว่าต้องยกเว้นออกแล้ว จะมีพอแก่จำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการหรือไม่ ถ้าพอก็กะเรียกแต่ฉะเพาะคนอายุยี่สิบเอ็ดปี ถ้าไม่พอต้องกะเรียกคนอายุยี่สิบสองปีด้วย แล้วก็สั่งให้เรียกคนตามที่กะเรียกนั้นทั้งหมดมายังที่ว่าการอำเภอต่าง ๆ หรือที่ใดภายในจังหวัดนั้นเมื่อใด กับบอกให้ทราบด้วยว่าจะต้องการคนเข้ากองประจำการจากที่ใดเท่าใด ตามส่วนที่มีคนมากและน้อยดั่งปรากฏในบัญชี

1/10/2566

มาตรา ๒๔ ให้นายอำเภอจัดการออกหมายเรียกชายฉกรรจ์ตามอายุที่กะเรียกนั้นทั้งหมด ซึ่งมีรายนามในบัญชีคนกองเกินอัตรา คือคนที่มีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๔ อยู่ในท้องที่ของตนกับทั้งคนที่ปรากฏขึ้นใหม่ให้มายังที่ซึ่งกำหนดนั้นในวันเวลาใด

มาตรา ๓๐ เมื่อถึงวันกำหนด ผู้ที่ถูกเรียกทุกคนต้องมาให้กรรมการตรวจเลือกเริ่มต้นให้เจ้าหน้าที่หรือกรรมการอ่านบัญชีขานชื่อตรวจตัวคนเป็นตำบลว่ามาพร้อมหรือใครขาด

ถ้าผู้ใดไม่ได้ยินขานชื่อตน เมื่อเจ้าหน้าที่หรือกรรมการขานชื่อคนอื่น ๆ เสร็จแล้ว ต้องเข้าไปพบกับกรรมการตรวจเลือกก่อนเวลาทำการจับสลาก แสดงให้ทราบว่าตนได้มาตามที่เรียกเกณฑ์นั้นแล้ว

ถ้าผู้ที่ถูกเรียกเห็นว่าตนควรจะได้รับความยกเว้นตามความในมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ หรือควรได้รับความผ่อนผันตามมาตรา ๓๔ ต้องเตรียมหลักฐานของตนมาให้พร้อม เมื่อเจ้าหน้าที่หรือกรรมการขานชื่อเสร็จแล้ว ก็ให้ให้โอกาสชี้แจงแสดงหลักฐานต่อกรรมการเสียก่อนจับสลาก

11/10/2566

กรรมการต้องตรวจตัดสินว่า ควรยกเว้นผ่อนผันหรือไม่และจดหลักฐานไว้ ถ้าผู้ใดไม่ได้ร้องขอยกเว้นหรือผ่อนผันเสียก่อนจับสลาก ให้ถือว่าหมดสิทธิที่จะขอยกเว้นหรือผ่อนผัน

มาตรา ๓๑ ผู้ที่ไม่ได้มาให้เจ้าพนักงานตรวจเลือกตามซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในหมายเลข (๑) และ (๒) แห่งมาตรานี้ ต้องให้มีผู้ใดผู้หนึ่งดังว่าไว้ในมาตรา ๑๗ มาแทนตน และให้ผู้แทนแสดงหลักฐานและชี้แจงเหตุติดขัดต่อกรรมการ แล้วกรรมการปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ถ้าผู้แทนแจ้งว่าผู้นั้นป่วยไม่สามารถจะมาได้ ให้กรรมการวางบทเป็นจำพวกที่ ๓ แห่งมาตรา ๓๒ ไปก่อน เมื่อได้สอบได้ความจริงก็ให้ปฏิบัติอย่างคนจำพวกที่ ๓ ถ้าได้สอบไม่ได้ความจริงดังกล่าวแล้วต้องนับว่าผู้นั้นหลีกเลี่ยงขัดขืน

(๒) ถ้าผู้แทนแจ้งว่าผู้นั้นได้เข้าตรวจเลือกที่อื่น ให้กรรมการหมายเหตุไว้ในบัญชี แต่ถ้าได้สอบไม่ได้ความจริงต้องนับว่าผู้นั้นหลีกเลี่ยงขัดขืน

ผู้ที่นับว่าหลีกเลี่ยงขัดขืนตามที่กล่าวมาแล้วก็ดี หรือผู้ที่ไม่ได้มาให้ตรวจเลือกเพราะเหตุใดก็ดี ถ้าไม่ใช่เป็น

11/10/2566

เพราะเหตุสุดวิสัยแล้ว ก็ให้ส่งผู้นั้นเข้ากองประจำการในปีนั้นหรือปีต่อไปโดยไม่ต้องให้จับสลาก

มาตรา ๓๒ การตรวจร่างกายของคนที่เรียกมานั้น ให้คณะกรรมการตรวจแล้ววางบทแบ่งคนออกเป็นสี่จำพวก คือ

จำพวกที่ ๑ ได้แก่คนที่มีร่างกายบริบูรณ์ดี

จำพวกที่ ๒ ได้แก่คนที่มีร่างกายพิการเล็กน้อย หรือไม่บริบูรณ์ดีเหมือนจำพวกที่ ๑

จำพวกที่ ๓ ได้แก่คนที่กล่าวแล้วในจำพวกที่ ๑ หรือที่ ๒ แต่ร่างกายยังไม่แข็งแรงพอ ไม่สามารถจะรับราชการทหารในเวลานั้นได้ เพราะในเวลาที่มาให้ตรวจเลือกมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีอาการมากหรือมีอาการที่จะบำบัดให้หายภายใน สามสิบวันไม่ได้ แต่อาจจะหายและรับราชการได้ในต่อไป

จำพวกที่ ๔ ได้แก่คนที่มีร่างกายทุพพลภาพหรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถรับราชการทหารได้เลย หรือไม่สมควรจะให้เข้ารับราชการทหาร

สำหรับคนจำพวกที่ ๓ ที่ ๔ นั้นเพาะคนที่มาให้ตรวจเลือกให้กรรมการออกใบสำคัญให้ประจำตัว แสดงความตามที่กรรมการได้พิจารณาวางบทแล้วนั้น

1/10/2566

คนจำพวกที่ ๓ ให้เรียกเข้าตรวจเลือกในคราวถัดไป ถ้าได้มาให้กรรมการตรวจเลือกแล้ว ยังคงเป็นจำพวกที่ ๓ อยู่ ก็ให้เรียกในคราวต่อไปอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้มาให้กรรมการตรวจเลือกครบสามครั้งแล้วไม่เรียกอีก ถ้าไม่ได้มาให้ กรรมการตรวจเลือกตามที่กล่าวแล้วให้ เรียกในคราวต่อ ๆ ไปอีกจนกว่าอายุจะครบสามสิบปี

คนจำพวกที่ ๔ ให้เจ้าหน้าที่จัดการปลดเป็นพ้นราชการทหาร

ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม ออกข้อบังคับ วางระเบียบโดยละเอียด สำหรับการที่แพทย์จะต้องปฏิบัติในเรื่อง ตรวจร่างกายนี้ทั้ง กำหนดขนาดสูง และขนาดรอบตัวว่าต้องเป็นเท่าใดจึ่งสมควรให้เข้ากองประจำการได้

มาตรา ๓๓ พระภิกษุ สามเณรและนักบวชนักพรตกับทั้งคนซึ่งอยู่ในระหว่างคุมขังโดยชอบด้วยกฎหมาย และครู เมื่อพ้นจากฐานะที่ควรยกเว้นแล้วในปีใด ถ้าอายุตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปให้ออกหมายเรียกเข้าประจำการ เว้นแต่อายุครบ สามสิบปีแล้วจึ่งให้ปลดเป็นกองหนุน ชั้นที่เหมาะกับอายุ แต่ส่วนครูนั้นถ้าได้เป็นครูติดต่อกันไปครบห้าปี นับแต่อายุสิบแปดปีเต็มแล้วไม่ต้องเรียกเข้ากองประจำการอีก

11/10/2566

บุคคลที่ได้รับหมายเรียกแล้วแต่ไม่ได้มาให้ตรวจเลือกตามกำหนดเพราะเหตุสุดวิสัยก็ดี หรือบุคคลที่อยู่ในกำหนดซึ่งนายอำเภอจะต้องออกหมายเรียกเข้ากองประจำการ แต่ยังส่งหมายไม่ได้ก็ดี ถ้าอายุยังไม่ถึงสามสิบปี ก็ให้ออกหมายเรียกมาตรวจเลือกเข้ากองประจำการ

บุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้ตัวขึ้นทะเบียนกองเกินอัตราเมื่ออายุยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไป ถ้าอายุยังไม่ถึงสามสิบปีให้ออกหมายเรียกมาตรวจเลือกเข้ากองประจำการ

มาตรา ๓๔ เมื่อได้คัดคนที่ยกเว้นด้วยเหตุต่าง ๆ ออกแล้ว ถ้าจำนวนคนซึ่งตรวจเลือกแล้วว่ารับราชการทหารได้นั้นมีมากกว่าจำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการ ให้จัดการผ่อนผันแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

(๑) บุตรที่จำเป็นต้องหาเลี้ยงบิดาหรือมารดาซึ่งทุพพลภาพไม่มีหนทางหาเลี้ยงชีพและไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดู ผ่อนผันให้ฉะเพาะเวลาที่จำเป็นหาเลี้ยงบิดาหรือมารดานั้น ถ้าบิดาหรือมารดาที่ทุพพลภาพมีบุตรที่จะต้องประจำการพร้อมกันหลายคน คงผ่อนผันแต่คนใดคนหนึ่งคนเดียว ตามที่บิดาหรือมารดาจะเลือกให้เป็นผู้หาเลี้ยง

11/10/2566

(๒) นักเรียนซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนชั้นอุดมศึกษา ผ่อนผันรอการเรียกเข้าประจำการไว้ตลอดเวลาที่ยังศึกษาอยู่ ตามรายนามที่กระทรวงธรรมการได้ยื่นต่อกระทรวงกลาโหมขอให้สั่งการผ่อนผัน

(๓) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นอุดมศึกษาแล้วและกำลังรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งเจ้ากระทรวงได้ร้องขอให้ผ่อนผัน

(๔) ผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือ ผ่อนผันรอการเรียกเข้าประจำการไว้ตลอดเวลาที่เป็นผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือ ตามรายนามที่กระทรวงธรรมการได้ยื่นต่อกระทรวงกลาโหมขอให้ผ่อนผัน

(๕) ผู้ทำการเพาะปลูกด้วยกำลังแรงของตนเองประกอบด้วยกำลังทรัพย์ของตนเอง และผลที่ได้หรือเสียไปเป็นของตนเองโดยแท้ ทั้งได้เสียอากรแล้วไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินซึ่งกระทรวงกลาโหมจะได้ประกาศวางกำหนดไว้ฉะเพาะท้องที่เป็นราย ๆ ไปตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ผ่อนผันให้ฉะเพาะเวลาในรอบสิบสองเดือนนับแต่วันที่ได้เสียเงินค่าอากรแล้วเป็นต้นไป

11/10/2566

ผู้ซึ่งมีสิทธิจะได้รับการผ่อนผันตามที่กล่าวในหมายเลข (๑) และหมายเลข (๕) แห่งมาตรานี้จักต้องร้องขอผ่อนผันต่อนายอำเภอที่ตนได้รับหมายเรียกนั้นเสียก่อนวันตรวจเลือกเข้ากองประจำการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน กับต้องร้องต่อกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือกตามระเบียบที่ว่าไว้ในมาตรา ๓๐ อีกครั้งหนึ่งด้วย

เมื่อนายอำเภอได้รับคำร้องขอผ่อนผันต้องจัดการสอบสวนหลักฐานไว้เสียก่อนวันตรวจเลือก เพื่อกรรมการตรวจเลือกจะได้พิจารณาตัดสินได้ทันที

การผ่อนผันนั้น หมายความว่ายังไม่ส่งเข้ากองประจำการ ให้คงอยู่ในประเภทกองเกินอัตราแล้วให้มาแสดงตนอีกทุก ๆ คราวที่มีการเรียกคนเข้ากองประจำการ มีการตรวจสอบอีกทุก ๆ ครั้ง ถ้าได้ผ่อนผันเรื่อยไปทุก ๆ ปี จนคนชั้นปีเดียวกับตนได้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ หรืออายุครบสามสิบปีแล้ว จึงปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ เหมือนกัน ถ้าหมดเหตุผ่อนผันแล้วก่อนถึงกำหนดปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ ให้ตรวจเลือกเข้ากองประจำการเช่นเดียวกับคนที่ไม่มีการผ่อนผัน

11/10/2566

อนึ่งถ้าไม่สามารถจะผ่อนผันให้บุคคลทั้งห้าประเภทดั่งกล่าวมานั้นได้ทั้งหมด เพราะจะทำให้คนไม่พอตามจำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการ ก็ให้ผ่อนผันคนประเภทที่ ๑ ก่อน คนยังเหลือจึ่งผ่อนผันคนประเภทที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ เป็นลำดับไป ถ้าจำนวนคนในประเภทใดจะผ่อนผันไม่ได้ทั้งหมดต้องให้คนประเภทนั้นจับสลากกัน

มาตรา ๓๕ ถ้าได้ผ่อนผันคนทั้งห้าประเภทจนหมดแล้วก็ยังมีคนมากกว่าจำนวนที่ต้องการ ก็ให้จับสลากเลือกคนในหมู่ที่ไม่ได้รับความผ่อนผันนั้น สลากนั้นมีสีแดงอย่างหนึ่งสีดำอย่างหนึ่ง สลากสีแดงให้มีเท่ากับจำนวนคนที่ต้องการเข้าประจำการ นอกจากนั้นเป็นสลากสีดำ ถ้าจะต้องส่งเข้าประจำการในคราวเดียวกัน แห่งเดียวกันหลายแผนก เช่น มีทหารบก ทหารรักษาวัง ตำรวจ เป็นต้น ในสลากสีแดงต้องเขียนแผนกลงไว้ให้ทราบทุกฉะบับตามจำนวนที่ต้องการ ผู้ที่จับได้สลากสีแดงแผนกใดให้ส่งเข้าประจำการแผนกนั้น ผู้ที่จับได้สลากสีดำให้คงอยู่ในกองเกินอัตราต่อไป ผู้ที่จับสลากแล้วนี้จะสับเปลี่ยนตัวกันรับราชการให้ผิดไปจากสลากไม่ได้เป็นอันขาด

1/10/2566

มาตรา ๓๖ ถ้ากรรมการตรวจเลือกมีความสงสัยอย่างใดในหลักฐานที่จะยกเว้นหรือผ่อนผัน หรือเรื่องอื่นๆและรู้สึกว่ากรรมการไม่สามารถจะตัดสินเด็ดขาดลงไปได้เพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ให้หารือไปยังผู้ที่เป็นกรรมการชั้นสูง

ถ้าผู้ที่ถูกเรียกมาไม่พอใจในคำตัดสินของกรรมการในเรื่องที่ตนได้ร้องไว้ก่อนจับสลาก โดยเห็นว่าตัดสินไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นยุตติธรรม ก็ให้ยื่นใบร้องทุกข์ต่อผู้ที่เป็นกรรมการชั้นสูง แต่ต้องส่งเข้าประจำการตามคำตัดสินของกรรมการตรวจเลือกนั้นไปก่อน จนกว่าจะได้รับคำตัดสินของกรรมการชั้นสูง

มาตรา ๓๗ เมื่อกรรมการชั้นสูงผู้ใดผู้หนึ่งได้รับคำหารือของกรรมการตรวจเลือกหรือใบร้องทุกข์ของผู้ต้องเกณฑ์ตามที่กล่าวในมาตรา ๓๖ แล้ว ให้นำความปรึกษาและตัดสินเด็ดขาดในคณะกรรมการชั้นสูงซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๒๖ แต่ปัญหาที่กรรมการชั้นสูงต้องปรึกษาตัดสินนั้นเกี่ยวกับอาการโรคใด ๆ ด้วยแล้ว คณะกรรมการชั้นสูงต้องจัดการให้แพทย์ซึ่งอยู่ในลักษณะที่เป็นกรรมการตรวจเลือกได้นั้นตรวจเสียก่อนไม่น้อยกว่าสามนาย และต้องไม่ใช่แพทย์ที่เป็นกรรมการตรวจเลือกสำหรับผู้นั้นมาแล้ว

มาตรา ๓๘ ผู้ที่ตกลงแล้วว่าต้องเข้ากองประจำการนั้น ให้ขึ้นทะเบียนกองประจำการ แล้วให้สัสดีทำบัญชีรายนามมอบพร้อมกับตัวคนให้ฝ่ายทหารหรือตำรวจซึ่งเป็นฝ่ายที่ต้องการคนเข้าประจำการนั้นรับตัวไป

ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือได้มอบตัวแก่ฝ่ายทหารหรือตำรวจแล้ว ถ้ายังไม่ได้จำหน่ายหรือปลดจากประจำการให้นับว่าเป็นทหารประจำการ

หมวด ๔
ระเบียบรับราชการทหาร

มาตรา ๓๙ บรรดาผู้ที่ต้องเข้าประจำการ ให้รับราชการในประเภทต่าง ๆ เป็นลำดับไปดังนี้

อยู่ในกองประจำการสองปี

อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ เจ็ดปี

อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๒ สิบปี

อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๓ หกปี

กำหนดเวลารับราชการในกองประจำการสองปีนั้น เป็นกำหนดสำหรับบุคคลสามัญทั่วไป แต่ถ้าเป็นผู้ที่สำเร็จการ

11/10/2566

ศึกษาชั้นอุดมศึกษาของประเทศสยาม หรือต่างประเทศแล้ว ให้รับราชการประจำการแต่เพียงหนึ่งปี

วันเริ่มรับราชการนั้นให้นับเอาวันที่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นเกณฑ์

ผู้ที่อายุสิบแปดปีแล้วแต่ยังไม่ถึงสามสิบปีและยังไม่ได้เข้าในประเภทใดตามที่กล่าวนี้ ถ้าไม่มีข้อยกเว้นตามความในมาตรา ๖ ให้อยู่ในประเภทคนกองเกินอัตราทั้งสิ้น

มาตรา ๔๐ ผู้ใดได้รับราชการในกองประจำการครบกำหนดแล้วนอกจากที่กล่าวในมาตรา ๔๓ ให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ ครบกำหนดเจ็ดปี แล้วปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๑ อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๑ ครบกำหนดสิบปี แล้วปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๑ อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๑ ครบกำหนดหกปีแล้วปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๑

มาตรา ๔๑ ผู้ที่อยู่ในประเภทกองเกินอัตราจนคนชั้นปีเดียวกับตนถูกปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ คืออายุสามสิบปี แล้วให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒ เมื่ออายุครบสี่สิบปีแล้วปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๒ เมื่อ

อายุครบสี่สิบหกปีแล้วปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒

มาตรา ๔๒ การปลดคนกองประจำการเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ นั้น ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเห็นว่ามีเหตุจำเป็นที่จะเลื่อนเวลาไป ให้มีอำนาจสั่งเลื่อนเวลาไปได้เป็นเวลาสี่เดือน ถ้ามีราชการสำคัญซึ่งควรให้คนกองประจำการคงรับราชการต่อไปยังไม่ปลดเป็นกองหนุน และเมื่อมีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว คนกองประจำการต้องคงรับราชการต่อไปตามกำหนดที่มีในประกาศ

เมื่อได้ประกาศกฎอัยยการศึกในท้องที่ใดแล้ว จะงดการปลดคนกองประจำการออกเป็นกองหนุนในท้องที่นั้น

มาตรา ๔๓ ผู้ต้องรับโทษจำขังระหว่างที่อยู่ในกองประจำการ ผู้ใด

(ก) เมื่อรวมวันราชการกับวันที่ต้องโทษจำขัง ซึ่งมีกำหนดโทษไม่น้อยกว่าสามเดือนเข้าด้วยกันแล้ว ครบกำหนดปลด หรือ

(ข) เมื่อรวมวันราชการกับวันที่ต้องโทษจำขังซึ่งมีกำหนดโทษเกินกว่าหนึ่งปีขึ้นไปเข้าด้วยกันแล้วแม้ยังไม่ครบกำหนดปลด ก็ตาม

11/10/2566

ให้ปลดผู้นั้นเป็นกองหนุนตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ถ้าอายุไม่ครบสามสิบปี ให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๒ จนกว่าอายุจะครบสามสิบปี

ถ้าอายุครบสามสิบปีแล้วให้จัดการปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒ หรือกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๒ หรือพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ ตามกำหนดอายุคือปลดเช่นเดียวกับคนกองเกินอัตราซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๔ ถ้าคนกองเกินอัตราหรือกองประจำการหรือกองหนุนซึ่งยังไม่ครบกำหนดปลดพ้นราชการทหารมีอาการพิการทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการทหารได้ในประการใด ๆ หรือทหารกองประจำการมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งไม่สามารถจะรับราชการทหารได้หรือไม่สมควรจะให้รับราชการประจำการต่อไป ทั้งจะบำบัดให้หายไม่ได้ตลอดชีวิตก็ให้ปลดพ้นราชการทหาร

มาตรา ๔๕ คนกองประจำการต้องรับราชการทหารประจำอยู่ในหน่วยทหารตามที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารจะกำหนดให้

มาตรา ๔๖ คนกองเกินอัตรา หรือกองหนุนชั้นที่ ๑ นั้น ในยามปกติเจ้าหน้าที่ทหารมีอำนาจเรียกเข้ามาฝึกวิชาทหารปีหนึ่งไม่เกินสองเดือน แต่ถ้ามีการระดมพลใหญ่ต้องเข้ารับราชการในกองประจำการทันที

11/10/2566

มาตรา ๔๗ คนกองหนุนชั้นที่ ๒ ในยามปกติเจ้าหน้าที่ทหารมีอำนาจเรียกเข้ามาฝึกวิชชาทหารปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งเดือน แต่ถ้ามีการระดมพลใหญ่และฝ่ายทหารเรียกต้องเข้ารับราชการในกองประจำการทันที

มาตรา ๔๘ คนกองหนุนชั้นที่ ๓ นั้น เมื่อมีการระดมพลใหญ่และฝ่ายทหารเรียก ต้องเข้ารับราชการในกองประจำการทันที

มาตรา ๔๙ คนกองหนุนชั้นที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และคนกองเกินอัตราที่ได้รับการฝึกวิชชาทหารแล้วตามความในมาตรา ๔๖ นอกจากหน้าที่ซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๔๖–๔๗–๔๘ นั้นแล้ว ในยามปกติ ถ้าเจ้าหน้าที่ทหารเรียกระดมพลย่อยเพื่อทดลองความพร้อมซึ่งกำหนดปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งวัน ก็ให้เข้ามารายงานเป็นการรับตรวจตามกำหนดนั้น

มาตรา ๕๐ คนกองเกินอัตราและกองหนุนชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒ ปีใดได้เรียกเข้ามาฝึกวิชชาทหาร ถ้าได้เสียเงินรัชชูปการแล้วจะจ่ายเงินทดแทนให้เท่ากับจำนวนที่ได้เสียเงินรัชชูปการไป แต่ถ้ายังมิได้เสียเงินรัชชูปการก็ไม่ต้องเสียในปีนั้น

11/10/2566

มาตรา ๕๑ ทหารที่อยู่ในกองหนุนและกองเกินอัตรา ในขณะที่ถูกเรียกเข้ามาฝึกวิชาทหาร จะได้รับแต่เบี้ยเลี้ยงเท่าอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

มาตรา ๕๒ ในการปลดทหารจากกองประจำการเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ กับการปลดคนกองเกินอัตราและปลดคนจากกองหนุนชั้นที่ ๑ เป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ จากกองหนุนชั้นที่ ๒ เป็นกองหนุนชั้นที่ ๓ จากกองหนุนชั้นที่ ๓ ให้พันราชการนั้น ให้เป็นหน้าที่สัสดีพร้อมกับผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบสำคัญ เจ้าหน้าที่ในกรมกองทหารออกสมุดระดมพลประจำตัวแล้วเอาประกับกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้ถือประจำตัวอยู่เสมอ แต่สมุดระดมพลนั้น ถ้ากระทรวงกลาโหมเห็นว่าไม่จำเป็นต้องออกให้แก่บุคคลในประเภทใดก็งดเสียได้

ถ้าใบสำคัญหรือสมุดระดมพลที่ออกให้ไว้ตามที่กล่าวแล้วชำรุดเสียหายเพราะเหตุใด ผู้ที่ต้องถือใบสำคัญและสมุดระดมพลนั้นต้องรีบไปแจ้งความต่อนายอำเภอท้องที่ซึ่งตนตั้งภูมิลำเนาอยู่หรือที่ตนไปอยู่ชั่วคราว ขอรับใบแทนใหม่ภายในสิบห้าวัน ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อจัดการในเรื่องออกใบแทนฉะบับที่ชำรุดเสีย

11/10/25

หายตามระเบียบที่กระทรวงกลาโหมจะกำหนดตลอดจนเงินค่าธรรมเนียมในการนี้

มาตรา ๕๓ ทหารประจำการและผู้ที่ถูกระดมหรือเข้ามารับการฝึกวิชาทหาร ให้ขึ้นอยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารตามลำดับชั้น ส่วนนอกจากที่กล่าวนี้ให้อยู่ในความปกครองของเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่อย่างพลเมืองทั่วไป เว้นแต่นายทหารสัญญาบัตรและนายดาพนอกกองประจำการต้องพึงบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารด้วย

หมวด ๕

การเรียกคนเวลาระดมพล

มาตรา ๕๔ การระดมพลแบ่งเป็น ๒ ชนิด

(๑) การระดมพลใหญ่ สุดแต่จะมีประกาศให้จัดการระดมเมื่อใด

(๒) การระดมพลย่อย แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือระดมเพื่อฝึกวิชาทหาร และระดมเพื่อทดลองความพร้อม

มาตรา ๕๕ เจ้าหน้าที่ทหารเป็นฝ่ายเตรียมการอำนวยการระดมพลทั้งสิ้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่เป็นผู้จัดการเรียกตัวส่งตัวผู้ต้องเข้ารับราชการเวลาระดมตามความประสงค์ของราชการทหาร จำแนกทางการออกเป็นสองอย่างต่างกัน คือ

11/10/2566

(๑) การระดมพลใหญ่ ต้องการความรวดเร็ว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารกำหนดการล่วงหน้าไว้เพื่อให้เรียกระดมพลได้ไม่ว่าเวลาหนึ่งเวลาใด แล้วทำความตกลงกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่เตรียมการไว้ให้พร้อมที่จะเรียกตัวบุคคลเข้ารับราชการระดมได้ทุกขณะ เมื่อถึงโอกาสที่จะทำการระดม ก็ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจสั่งการโดยอนุมัติของเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่ได้โดยตรง แต่เมื่อได้สั่งการไปแล้วประการใด ต้องรีบแจ้งข้อสั่งการทั้งหลายแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ให้ทราบด้วยทุกครั้ง

(๒) การระดมพลย่อย ย่อมกำหนดเป็นปี ๆ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้แจ้งความประสงค์แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่แล้วทำความตกลงกันฉะเพาะคราว ก่อนถึงวันกำหนดระดมอย่างน้อยสามเดือน

ภาค ๔

ว่าด้วยบุคคลที่ร้องขอเข้าประจำการ

มาตรา ๕๖ บุคคลที่จะร้องขอเข้ารับราชการประจำการได้นั้นมี ๓ จำพวก คือ

(๑) เป็นผู้ที่มีอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีพวกหนึ่ง

(๒) เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแล้วขึ้นไปจนถึง

10/2556

ยี่สิบเก้าปี แต่เจ้าหน้าที่ยังไม่ได้กำหนดให้เข้ากองประจำการพวกหนึ่ง

(๓) เป็นผู้ที่ได้เป็นทหารประจำการจนครบกำหนดปลดแล้วพวกหนึ่ง

มาตรา ๕๗ บุคคลจำพวกที่ ๑ ถ้าเจ้าหน้าที่ต้องการก็ให้รับเข้ารับราชการได้โดยมีสัญญา ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรจะให้ผู้นั้นออกจากประจำการเมื่อใดก็ให้ออกได้ทุกเมื่อ ถ้าในสัญญาไม่มีกำหนดเวลารับราชการ ผู้นั้นจะลาออกก็ได้ แต่ต้องยื่นใบลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๕๘ บุคคลจำพวกที่ ๑ ที่รับเข้ารับราชการนั้นยังไม่ต้องขึ้นทะเบียนประจำการและปลดอย่างใด แต่ต้องอยู่ในวินัยอย่างทหารประจำการทุกประการ ถ้ารับราชการต่อไปอายุครบสิบแปดปีเมื่อใดต้องขึ้นทะเบียนประจำการตามระเบียบ และต้องเป็นไปอย่างเดียวกับคนจำพวกที่ ๒ ที่กล่าวในมาตราต่อไป

มาตรา ๕๙ บุคคลจำพวกที่ ๒ มีสิทธิเลือกแผนกเลือกเหล่าเลือกหน่วยที่จะเข้ารับราชการนั้นได้ ถ้าไม่มีเหตุขัดข้องแล้วให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารบรรจุตามความประสงค์ แต่

11/10/2566

เจ้าหน้าที่จะไม่รับผู้ใดก็ได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้ตกลงรับคนใดเข้าเป็นทหารแล้ว ให้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการตามระเบียบ

มาตรา ๖๐ ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการแล้วนั้น ต้องรับราชการในกองประจำการเต็มกำหนดสองปี

ถ้าเป็นข้าราชการชั้นสัญญาบัตร หรือเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมบริบูรณ์ หรือสำเร็จการศึกษาโรงเรียนใดๆ ซึ่งกระทรวงธรรมการรับรองให้เทียบเสมอชั้นมัธยมบริบูรณ์ของประเทศสยาม ให้รับราชการในกองประจำการแต่เพียงหนึ่งปี

ถ้าเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นอุดมศึกษาของประเทศสยามหรือต่างประเทศ ให้รับราชการในกองประจำการแต่เพียงหกเดือน

นอกจากนี้ ถ้าผู้ที่ร้องขอเข้าประจำการนั้นเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกวิชาทหารมาจากโรงเรียนใด ๆ ตามระเบียบของกระทรวงกลาโหมแล้ว กระทรวงกลาโหมมีอำนาจวางระเบียบในกฎกระทรวง กำหนดเวลารับราชการประจำการให้น้อยกว่าสองปีก็ได้

11/10/2566

มาตรา ๖๑ ผู้ที่กำหนดเวลารับราชการประจำการน้อยกว่าหนึ่งปีนั้น จะให้เริ่มเข้ารับราชการในเดือนใด แล้วแต่กระทรวงกลาโหมจะกำหนดตามที่เห็นสมควร และผู้ที่ได้รับราชการในกองประจำการครบกำหนดแล้ว ให้ปลดตามระเบียบที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๐

มาตรา ๖๒ บุคคลจำพวกที่ ๓ นั้น การรับเข้ารับราชการ การออกจากประจำการ การอยู่ในวินัยอย่างทหารประจำการ ให้เป็นไปอย่างเดียวกับบุคคลจำพวกที่ ๑ ทุกประการ

ภาค ๕

โทษขัดขืนพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๓ ผู้ที่พ้นจากการยกเว้นตามที่กล่าวในมาตรา ๗ หมายเลข (๔) ไม่ส่งใบสำคัญคืน หรือผู้ที่อยู่ในกองเกินอัตราหรือกองหนุน ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนไปจนถึงหนึ่งปี

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาลงบัญชีที่อำเภอตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือหลีกเลี่ยงขัดขืนไม่มาตามกำหนดที่นายอำเภอเรียกมาสำหรับตรวจเลือกให้เข้ากองประจำการ หรือหลีกเลี่ยงขัดขืนไม่เข้ารับราชการระดม หรือหลีกเลี่ยง

ขัดขืนไม่เข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ในประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี ถ้าผู้สมรู้เป็นใจให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงขัดขืนดั่งที่กล่าวมานี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปจนถึงหนึ่งปี

มาตรา ๖๕ ผู้ใดที่กรรมการตรวจเลือกได้กำหนดให้เข้ากองประจำการแล้วหลบหนีไปเสียก่อนที่ไปถึงกรมกองทหาร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี ถ้าผู้ใดสมรู้เป็นใจให้ผู้อื่นหลบหลีกดั่งว่ามาแล้ว มีความผิดเสมอกับผู้ที่หลบหลีกให้ลงอาชญาดุจกัน

มาตรา ๖๖ ผู้ใดทำร้ายร่างกายตนเองหรือให้ผู้อื่นทำเพื่อจะให้พ้นจากราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงแปดปี ผู้ที่สมรู้เป็นใจในการที่ผู้ใดทำร้ายตนเองตามที่กล่าวมาแล้วนี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงสี่ปี

ภาค ๖

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการทะบวงการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ปก

ครองท้องที่เป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ จำแนกตามข้อความอันอยู่ในหน้าที่ของกระทรวงนั้น ๆ และมีอำนาจสั่งการหรือออกกฎกระทรวงวางระเบียบการให้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ มีนาคม หน้า ๓๒๔)

11/10/2566

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๑ ในเรื่องพระราชทานวิสุงคามสีมา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีข้อความ

เกี่ยวด้วยการพระราชทานวิสุงคามสีมา ซึ่งขัดแย้งกับบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การพระราชทานวิสุงคามสีมานั้น ท่านว่าจะ
ได้ออกให้เป็นพระราชบัญญัติ และเป็นอันบังคับได้ตั้งแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นรายๆ ไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ มีนาคม หน้า ๗๖๑)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจำกัดการยึดทรัพย์สินของกสิกร เพื่อให้กสิกรสามารถประกอบการอาชีพในทางกสิกรรมต่อไปได้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สป/10/2566

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมาย ซึ่งมีข้อความแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ "กสิกร" หมายความว่า ผู้ที่มีอาชีพในการกระทำการกสิกรรม เช่นทำนาหรือทำสวนหรือทำไร่ หรือเลี้ยงสัตว์

มาตรา ๕ ทรัพย์สินของกสิกรดั่งจะกล่าวต่อไปนี้ ท่านห้ามมิให้เจ้าหนี้ยึด คือ

(ก) พืชผลที่ยังไม่ถึงเวลาเก็บเกี่ยว

(ข) พืชพันธุ์ที่จะใช้ในปีต่อไปตามปริมาณอันสมควร โดยเทียบเคียงกับเนื้อที่ซึ่งกสิกรได้ทำในปีที่แล้วมา

(ค) พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุรูปสำหรับปีหนึ่ง

(ฆ) สัตว์และเครื่องมืออันประกอบการอาชีพที่มีไว้พอควรแก่การดำเนินอาชีพต่อไป

มาตรา ๖ ทรัพย์สินของกสิกรดั่งกล่าวในมาตรา ๕ นั้น ถ้าหากถูกยึดอยู่และยังมิได้ขายจนถึงวันใช้พระราชบัญญัตินี้

11/10/2566

เจ้าของก็อาจร้องขอให้ถอนการยึดเสียได้ก่อนที่ได้ขายทอดตลาด

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พรยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ กันยายน หน้า ๓๕๖)

11/10/2566

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ให้ยกเว้นยาที่ปรุงด้วยยาเสพย์ติดให้โทษอีก ๑ ขนานอยู่ในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดียาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ คือ

Syrup Terpine Hydrate ปรุงด้วยไดโอนีนกับโอสถสารอื่น ๆ มีส่วนไดโอนีนไม่เกินร้อยละ ๐.๒๒๘ กรัม (Evans Sons Lescher & Webb Ltd.)

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจ่าแสนยบดี
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ กันยายน หน้า ๓๕๘)

11/10/2566

พระราชบัญญัติสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสมุดเอกสารและหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๐ เพื่อประโยชน์แห่งสันติภาพและความสงบเรียบร้อยแห่งประชาชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

1/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทบัญญัติในมาตราต่อไปนี้เข้าในพระราชบัญญัติสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๐ และให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งพระราชบัญญัตินั้นสืบไป

มาตรา ๔ เอกสารลับของรัฐบาลหรือของสภาในราชการซึ่งตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือกิจการลับของที่ประชุมในราชการซึ่งสาธารณชนเข้าไปไม่ได้ ท่านห้ามมิให้เอามาลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก่อนได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕ เสนาบดีกระทรวงกลาโหมหรือเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ มีอำนาจที่จะออกคำสั่งห้ามโฆษณาในหนังสือพิมพ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการทหารบกทหารเรือ หรือเกี่ยวกับการเมืองระวางสยามกับต่างประเทศแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ หนังสือพิมพ์รายวันนั้น ถ้ามิได้ออกจำหน่ายต่อเนื่องกันเป็นเวลาสามสิบวัน ท่านให้ถือว่าใบอนุญาตหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน หรือมีกำหนดเวลาออกจำหน่ายอย่างอื่นนั้น ถ้ามิได้ออกจำหน่ายเกินกำหนดเป็นเวลากว่าสามสิบวันไซร้ ท่านให้ถือว่าใบอนุญาตหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

11/10/2556

มาตรา ๗ หนังสือพิมพ์ฉะบับใดโฆษณาข้อความอันเข้าอยู่ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามบทบังคับแห่งพระราชบัญญัติสมุดเอกสารและหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๐ มาตรา ๑๙ ซึ่งเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะถอนใบอนุญาตหนังสือพิมพ์อยู่แล้วนั้น ท่านว่าสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลมีอำนาจที่จะสั่งผ่อนผันเพียงให้หนังสือพิมพ์ฉะบับนั้นเสนอข้อความที่จะโฆษณาต่อไป มาให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวตรวจก่อนในระวางเวลามีกำหนด

มาตรา ๘ ในการตรวจข่าวหนังสือพิมพ์ เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวมีอำนาจที่จะ

(๑) ห้ามมิให้โฆษณาหนังสือพิมพ์นั้นทั้งหมด หรือ

(๒) อนุญาตให้โฆษณาได้ แต่ต้องเอาข้อความบางตอนออก หรือปิดข้อความบางตอนเสียไม่ให้เห็น ตามแต่เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวจะเห็นสมควร

มาตรา ๙ ถ้าหนังสือพิมพ์ฉะบับใดได้รับคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ให้เสนอข้อความให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวตรวจเสียก่อน แต่ขืนโฆษณาโดยมิได้เสนอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว และมีบทประพันธ์ ซึ่งเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวเห็นว่าควรจะห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือบรรณาธิการ

11/10/2566

ไม่เชื่อฟังคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวก็ดี ท่านว่านายตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปเมื่อได้รับแจ้งความของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวแล้ว มีอำนาจห้ามมิให้ขาย หรือจ่ายแจกหนังสือพิมพ์นั้นได้ หรือยึดหนังสือพิมพ์ที่ออกนั้นทุกฉะบับได้

มาตรา ๑๐ บรรณาธิการคนใดไม่พอใจในคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว จะอุทธรณ์ไปยังเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยก็ได้ คำชี้ขาดของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยนั้นให้เป็นที่สุด แต่ในระวางที่รอฟังคำชี้ขาดของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยนั้น ท่านว่าต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว

มาตรา ๑๑ บรรณาธิการคนใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ หรือฝ่าฝืนคำสั่งเสนาบดีตามความในมาตรา ๙ หรือเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วตามมาตรา ๖ ยังกระทำการพิมพ์หนังสือเพื่อจำหน่ายต่อไป ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ เมื่อสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลได้มีคำสั่งให้หนังสือพิมพ์ใดเสนอข้อความให้เจ้าพนักงาน

11/10/2566

ผู้ตรวจข่าวตรวจเสียก่อน แต่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้นบังอาจขัดขืนโฆษณาหนังสือพิมพ์นั้นโดยมิได้เสนอหนังสือพิมพ์ต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ บรรณาธิการคนใดโฆษณาหนังสือพิมพ์ที่ได้เสนอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวแล้ว แต่มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดขายหรือจ่ายแจก หรือเสนอขายเสนอจ่ายแจกซึ่งหนังสือพิมพ์ใด ๆ อันออกโฆษณาโดยมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นออกโดยมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นนั้นไซร้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ หนังสือพิมพ์ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ว่าเป็นหนังสือพิมพ์สามัญหรือเทฆนิค หรือเป็นหนังสือพิมพ์สำหรับลงประกาศแจ้งความ ฯ ล ฯ หรือว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออก

11/10/2566

โดยมีระยะเวลานั้น ถ้าทำผิดความประสงค์ที่แจ้งไว้ตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสมุดเอกสารและหนังสือพิมพ์พุทธศักราช ๒๔๗๐ ไซร้ ท่านว่าบรรณาธิการมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๖ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจตั้งเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวตามความในพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติดาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กันยายน หน้า ๔๐๑)

11/10/2566

คำแถลงการณ์ คณะกรรมการราษฎร
เกี่ยวแก่พระราชบัญญัติสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เนื่องในการที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติสมุดเอกสาร และหนังสือพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ คณะกรรมการราษฎรเห็นสมควรออกคำแถลงการณ์ เพื่อแสดงนโยบายของรัฐบาลในการที่ออกกฎหมายฉะบับนี้

ก่อนอื่นรัฐบาลใคร่แสดงว่า การปิดปากของหนังสือพิมพ์นั้นไม่ใช่นโยบายของรัฐบาลนี้เลย กรรมการบางคนของคณะกรรมการราษฎรได้แสดงต่อหนังสือพิมพ์หลายครั้งหลายหน ว่ารัฐบาลมีความยินดีที่จะฟังคำติและคำชมของประชาชน แต่ขอว่าเป็นคำติคำชมอันสุภาพและติชมด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ใช่ผรุสวาท ไม่ใช่ปรักปรำแกล้งกล่าวใส่ร้ายเสียดสี หรือยุยงส่งเสริมให้เกิดความแตกร้าวกันอันเป็นเหตุนำมาซึ่งความไม่สงบ หรือกล่าวความอันเป็นเชิงชวนมาซึ่งความยุ่งยากในทางต่างประเทศเหล่านี้เป็นของไม่พึงปรารถนา ประชาชนทุกคนที่มีน้ำใจอันเที่ยงธรรมเห็นแก่ความมั่นคงความดีความงาม ความรุ่งเรือง ของบ้านเมืองแล้ว

ก็ไม่ควรมีความคิดที่จะทำเช่นนั้น ตามพระราชบัญญัติฉะบับก่อนเจ้าพนักงานไม่มีทางจะทำอย่างไรได้ นอกจากสั่งปิดเมื่อสั่งปิดลงไปครั้งใด ความเสียหายไม่ใช่บังเกิดขึ้นแก่หนังสือพิมพ์ผู้กระทำผิด เป็นการเดือดร้อนแก่คนงานซึ่งเป็นลูกจ้างชั้นผู้น้อย บางทีไม่รู้ไม่เห็นในความผิดของหนังสือพิมพ์ก็พลอยต้องขาดงานทำไปด้วย เพื่อผ่อนผันความข้อนี้จึงคิดว่า เมื่อหนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวอันไม่สมควรแล้วหาอุบายอย่างไรเพียงแต่อย่าให้มีข่าวเช่นนั้นอีก และถ้าไม่จำเป็นก็อย่าให้ถึงกับเป็นความเดือดร้อนแก่คนงานได้ ในความปรารถนาเช่นนี้เกิดความคิดในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉะบับนี้ขึ้น ความในมาตรา ๗ นี้ ปรากฏอยู่ชัดในตัวหนังสือนั้นว่า หนังสือพิมพ์ฉะบับใดที่ได้กระทำผิดแล้วตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉะบับนี้ หรือได้กระทำผิดแล้วตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติฉะบับก่อน ซึ่งความผิดเหล่านั้นกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะถอนใบอนุญาตปิดโรงพิมพ์ได้อยู่แล้ว แต่มาตรา ๗ นี้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานที่จะผ่อนผันบรรเทาลงเพียงแต่ต่อไปให้นำข่าวมาให้เจ้าพนักงานตรวจเสียก่อนตามกำหนดเวลาที่เห็นสมควร ดั่งนี้หนังสือพิมพ์ก็ยังคงออกได้อยู่ คนงานก็ไม่เดือดร้อน เป็นการผ่อนหนักให้เป็นเบา

11/10/2566

อีกประการหนึ่งข้อความบางประเภท กล่าวคือ เอกสารลับของราชการ ข่าวทหารและข่าวที่เกี่ยวกับต่างประเทศเป็นต้น เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ถ้าหนังสือพิมพ์ฉวยผิดฉวยพลาดอาจนำมาซึ่งความยุ่งยากในราชการเป็นอเนกประการ รัฐบาลจึงเห็นควรมีบัญญัติไว้เป็นพิเศษดังในมาตรา ๔-๕

วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กันยายน หน้า ๔๐๗)

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดจะขอจดทะเบียนสำนักงานจัดหางาน หรือขอรับอนุญาตประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน หรือย้ายสำนักงาน หรือจะขอให้กรมการอำเภอทำใบสำคัญรับรองความประพฤติ ให้ทำเรื่องราวร้องขอตามแบบซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้

ข้อ ๒ การร้องขอประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางานนั้น ผู้ขอต้องมีใบสำคัญรับรองความประพฤติที่กรมการอำเภอทำให้ ส่งมาพร้อมด้วยเรื่องราว แต่การขอต่ออนุญาตที่สิ้นอายุตามความในข้อ ๔ แห่งกฎนี้ ไม่ต้องส่งใบสำคัญเช่นว่านั้น

ข้อ ๓ ใบสำคัญรับรองความประพฤตินั้น ให้กรมการอำเภอท้องที่ซึ่งผู้ขอรับอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ เป็นผู้ออกให้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน มีกำหนดให้ใช้ได้เพียงวันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๕ สินจ้างที่สำนักงานจัดหางานจะเรียกได้ตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินั้น ให้เรียกได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ แห่งจำนวนเงินเดือน หรือค่าจ้างที่ลูกจ้างจะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรกที่ลูกจ้างเข้าทำงาน

ข้อ ๖ เจ้าของสำนักงานจัดหางานประสงค์จะย้ายสำนักงานจัดหางานให้ยื่นเรื่องราวต่อสมุหพระนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้สมุหพระนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่งการ ถ้าเห็นควรอนุญาตก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ตั้งแต่ชั้นกรมการอำเภอขึ้นไป หรือตำรวจภูธร ตำรวจนครบาล ตั้งแต่ชั้นว่าที่นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

ข้อ ๘ ให้เรียกค่าธรรมเนียมดั่งต่อไปนี้

ค่าจดทะเบียนสำนักงานจัดหางาน ๑ บาท

11/10/2560

ค่าใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในทาง
สำนักงานจัดหางาน ๑ บาท
ค่าออกใบแทนใบอนุญาต ๑ บาท
ค่าใบอนุญาตและจดทะเบียนการย้าย
สำนักงานจัดหางาน ๑ บาท
ค่าใบสำคัญรับรองความประพฤติ ๑ บาท
ค่ากระดาษคำร้องฉะบับละ ๑๐ สตางค์

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ฤกษ์ให้ไว้ณวันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจ่านเสนยบดี
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒ ตุลาคม หน้า ๔๑๐)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ว่าด้วยทางการผ่อนผันขยายเวลาเก็บเงินรัชชูปการ จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ในอัตราปกติ แก่บุคคลบางจำพวก

เนื่องแต่ความไม่ปกติในทางเศรษฐกิจของโลกเป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงการค้าขายในประเทศ ผู้ต้องชำระเงินรัชชูปการบางคนอาจจะหาเงินไปชำระภายในเดือนกันยายนนี้ไม่ได้

เงินรัชชูปการนั้นเป็นเงินซึ่งชายฉกรรจ์บริจาคเป็นส่วนช่วยการทำนุบำรุงชาติและประเทศมาแล้วช้านาน เวลานี้การเงินของรัฐบาลก็มิได้อยู่ในฐานะอันบริบูรณ์ และแม้ต่อไปนี้จะได้คิดเก็บภาษีอย่างอื่นจากบุคคลที่อยู่ในชั้นที่มีรายได้มาก เช่น ภาษีรายได้ ก็ดี เงินที่จะได้รับนั้นก็หาเป็นการพอเพียงแก่ความจำเป็นในการทำนุบำรุงบ้านเมืองไม่ จึงยังจำเป็นต้องขอให้ชายฉกรรจ์ทั้งปวงหาเงินมาพลีให้แก่ชาติต่อไปตามเดิมก่อน

เพราะฉะนั้น เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจึงประกาศตามอำนาจในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พ.ศ. ๒๔๖๙ ให้ทราบทั่วกันว่า จะผ่อนผันขยาย

11/10/2566

เวลาให้บุคคลที่อัตคัดขัดสนมีโอกาสได้หาเงินรัชชูปการไปชำระตามอัตราปกติไปก่อน และได้สั่งเจ้าหน้าที่ทั้งปวงว่าในระวางตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้งดการใช้งานโยธาผู้ค้างเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ไว้ก่อน และภายในเวลา ๓ เดือนที่กล่าวนี้ ผู้ใดนำเงินรัชชูปการไปชำระโดยดี ก็ให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บแต่ตามอัตราปกติ

แต่ส่วนผู้ซึ่งมีทรัพย์สมบัติอันพอควรชำระเงินรัชชูปการได้แต่หากยังมิได้ชำระนั้น เจ้าพนักงานจะต้องลงมือทำการเร่งรัดตามความในมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ผู้มีทรัพย์ผู้ใดไม่รีบนำเงินไปชำระ จนถึงเจ้าพนักงานต้องลงมือเร่งรัดดั่งกล่าวแล้ว ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามอัตราทวีคูณ

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒ ตุลาคม หน้า ๔๑๒)

11/10/2566

กฎข้อบังคับ
ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ และ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ฯ ให้ออกกฎข้อบังคับว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือนดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปจากสำนักงานประจำเป็นเงินที่กำหนดให้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไม่ใช่เพื่อให้เป็นกำไรแก่ผู้ไปราชการ จำแนกเป็น

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าพาหนะ

(๓) ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด

ที่เรียกว่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางนั้น คือ เงินที่ข้าราชการจะเบิกได้เป็นค่าใช้จ่ายในเวลาเดินทางไปมาโดยราชการ

ที่เรียกว่าค่าพาหนะนั้น คือ ค่าจ้างสัตว์พาหนะ หรือยานพาหนะ หรือคนที่ต้องจ้างแรงเป็นพาหนะ

11/10/2566

ทำนองคนหาบหามสิ่งของตามสมควรแก่ความจำเป็นที่ข้าราชการจะต้องใช้เมื่อเวลาเดินทางไปมาด้วยราชการ

ที่เรียกว่าค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ดนั้น คือ ค่าใช้จ่ายในระวางเดินทางอันเป็นเครื่องอุปกรณ์แก่หน้าที่ราชการที่จะต้องกระทำ เช่นค่าเครื่องเขียน ตั๋วตราไปรษณีย์โทรเลข และค่าส่งรายงานสื่อสารแก่สำนักงานเป็นต้น

ข้อ ๒ ข้าราชการที่จะเบิกเงินค่าพาหนะหรือเบี้ยเลี้ยงเดินทาง หรือทั้งสองประเภทตามกฎข้อบังคับนี้ได้ ต้องอยู่ในลักษณะดังกล่าวต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการที่มีตำแหน่งเงินเดือนประจำในงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ผู้ที่ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการหรือถูกปลดจากประจำการตามกฎหมายลักษณะการเกณฑ์ทหาร

(๓) นักเรียนต่างประเทศซึ่งมียศเป็นนายทหารแล้ว

(๔) ข้าราชการที่ทางราชการบรรจุเข้าตำแหน่งแล้วเดินทางไปรับหน้าที่

11/10/2564

ข้อ ๓ การเดินทางจากตำบล ๑ ถึงตำบล ๑ ในพระราชอาณาเขตต์ ถึงแม้ว่าการเดินทางนั้นจำเป็นจะต้องผ่านเขตต์แดนต่างประเทศ ก็นับเหมือนเดินทางภายในพระราชอาณาเขตต์

ข้อ ๔ ข้าราชการที่มีสัญญากับรัฐบาลกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นอย่างอื่นคงเบิกจ่ายตามข้อสัญญานั้น ไม่เข้าอยู่ในบทบังคับแห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ข้าราชการมีตำแหน่งรับราชการประจำอยู่ หรือไปราชการณที่ใด ตามข้อบังคับนี้ให้ถือว่าเป็นผู้อยู่ณที่นั้น

ข้อ ๖ ข้าราชการเดินทางด้วยกิจธุระของตนเอง หรือเพื่อกิจธุระของตนเอง ไม่ควรได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ข้อ ๗ ข้าราชการเดินทางไปมาด้วยราชการ แต่หยุดพักอยู่ที่แห่งใดด้วยเหตุอันไม่จำเป็น แม้จะได้รับอนุญาตให้หยุดก็ตาม สำหรับวันหยุดเหล่านั้นเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางไม่ได้

ถ้าผู้ไปราชการเกิดเจ็บป่วยขึ้นในระวางที่เดินทางในพระราชอาณาเขตต์เป็นเวลาเกิน ๑๐ วัน

11/10/2556

ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ และส่งใบตรวจของแพทย์ไปด้วย เบี้ยเลี้ยงเดินทางหลัง ๑๐ วัน นั้นจะเบิกได้เพียงวันที่เจ้ากระทรวงรับรองว่าสมควรจะได้รับ

ข้อ ๘ อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางมีแจ้งในบัญชีต่อท้ายหมายเลขดังนี้

เบี้ยเลี้ยงเดินทางภายในพระราชอาณาเขตต์

สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารบกรวมทั้งค่าเช่าที่พักด้วย หมายเลข ๑

สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารเรือรวมทั้งค่าเช่าที่พักด้วย หมายเลข ๒

สำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนรวมทั้งค่าเช่าที่พักด้วย หมายเลข ๓

เบี้ยเลี้ยงเดินทางนอกพระราชอาณาเขตต์

สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารบกและทหารเรือ หมายเลข ๔

สำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือน หมายเลข ๕

ข้อ ๙ (๑) อัตราค่าพาหนะในพระราชอาณาเขตต์มีแจ้งในบัญชีต่อท้ายหมายเลข ๖

(๒) การคิดคำนวณอัตราเทียบพาหนะบรรทุกสิ่งของเดินทางที่วางอัตราไว้ตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม ถ้ามีเศษตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไป ให้นับเป็นจำนวนเต็ม

(๓) การบรรทุกสิ่งของเดินทางย้ายครอบครัวไปประจำการต่างสำนักงาน หรือกลับภูมิลำเนา อนุญาตเฉพาะเครื่องเรือน และของใช้ตลอดจนสิ่งของในการครัวที่จำเป็นแก่ครอบครัว

ส่วนยวดยานพาหนะหรือของเล่น เช่นต้นไม้และสัตว์เลี้ยงถือว่าไม่เป็นสิ่งจำเป็นแก่ครอบครัว เบิกจ่ายค่าพาหนะไม่ได้

ข้อ ๑๐ การเดินทางในพระราชอาณาเขตต์จะเบิกค่าโดยสารรถหรือเรือได้ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าโดยสารชั้น ๑ อนุญาตแก่ข้าราชการพลเรือนชั้นเจ้ากรม หรือมีตำแหน่งเทียบเสมอเจ้ากรมขึ้นไป และนายทหารชั้นนายพันและนายนาวาขึ้นไป

(๒) ค่าโดยสารชั้น ๒ อนุญาตแก่ข้าราชการพลเรือน และนายทหารชั้นสัญญาบัตรอื่น ๆ แต่เจ้าพาหนะนั้นไม่มีชั้น ๒ ก็ให้โดยสารชั้น ๑ ได้

11/10/2...

(๓) ค่าโดยสารชั้น ๓ หรือชั้นต่ำที่สุดสำหรับข้าราชการนอกจากจำพวกที่กล่าวมาข้างต้น

ถ้าการเดินทางโดยรถไฟ ต้องค้างคืนในรถหรือตามระเบียบต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ อนุญาตให้เบิกได้ตามชั้นของตน

ถ้าการไปราชการนั้นเป็นการชั่วคราวจะเบิกค่าโดยสารได้แต่ฉะเพาะตัวผู้นั้น จะเบิกสำหรับครอบครัวด้วยไม่ได้

ค่าโดยสารจะเบิกได้เท่าที่จ่ายไปจริง

ข้อ ๑๑. ผู้ไปราชการในพระราชอาณาเขตต์ต่างสำนักงานเพื่อช่วยทำงาน หรือรักษาการแทนผู้อื่นตามปกติให้ไปได้ไม่เกิน ๓ เดือน (๙๐ วัน) ถ้าหากมีเหตุผลจำเป็นจะต้องอยู่เกินกว่ากำหนดนี้ ซึ่งรวมทั้งสิ้นต้องไม่เกินกว่า ๑ ปี ก็ให้เจ้ากระทรวงชี้แจงเหตุผลมายังกระทรวงพระคลัง ฯ ให้ทราบเสียก่อน

เบี้ยเลี้ยงสำหรับผู้ไปช่วยทำงานหรือไปรักษาราชการแทนผู้อื่นให้เบิกเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๑๒. การไปราชการทั้งในและนอกพระราชอาณาเขตต์จะเบิกค่าพาหนะจากที่พักไปสำนักงานที่ไปประจำการไม่ได้

ข้อ ๑๓. ในระวางเดินทางในเรือเมล์ซึ่งมีค่าอาหารรวมอยู่ในค่าโดยสารด้วยให้เบิกเบี้ยเลี้ยงได้เพียง ๑ ใน ๓ ของอัตรา

ข้อ ๑๔. ในการคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางประจำวันมีเกณฑ์ดังนี้

(๑) การไปราชการตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไปนับเท่ากับครึ่งวัน

(๒) การเดินทางตั้งแต่ ๒๔ ชั่วโมงขึ้นไปคิด ๒๔ ชั่วโมงเท่ากับ ๑ วัน

ข้อ ๑๕. ผู้ที่ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำเมื่อไปราชการ ถ้าเบิกเบี้ยเลี้ยงเป็นรายวันจะต้องงดเบิกเบี้ยเลี้ยงประจำ จะเบิกจ่ายทั้ง ๒ ประเภทไม่ได้

ข้อ ๑๖. ห้ามมิให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้

(๑) การไปรับการอบรมเพื่อเลื่อนฐานะ

(๒) การย้ายตำแหน่ง

(๓) การถูกเรียกมาไต่สวน ในเมื่อการไต่สวนนั้นปรากฏว่ามีมลทิน

(๔) การเดินทางของผู้ที่มีหน้าที่ต้องเดินทางเป็นประจำ

11/10/2561

ข้อ ๑๗. การเดินทางจะต้องไปทางสั้น หรือทางตรงซึ่งจะไปถึงที่มุ่งหมายโดยเร็วที่สุด ถือความสำเร็จประโยชน์ของราชการเป็นสำคัญ และให้เป็นไปในทางประหยัด

ข้อ ๑๘. ผู้ไปราชการจะเบิกค่าโดยสารชั้น ๓ หรือชั้นต่ำที่สุดได้สำหรับคนใช้ที่นำไปด้วยตามอัตราในลำดับชั้นข้าราชการดังต่อไปนี้

ชั้น ๑ ข้าราชการทหารตั้งแต่ชั้นนายพันและนายนาวาขึ้นไป ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเจ้ากรมขึ้นไป

ชั้น ๒ ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่นายร้อยเอก นายเรือเอกลงมา ข้าราชการพลเรือนชั้นสัญญาบัตรต่ำกว่าชั้นเจ้ากรมลงมา

ชั้น ๓ ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร

	ไปประจำการต่างสำนักงาน อัตราคนใช้ไม่เกิน	ไปราชการชั่วคราว แรมคืน อัตราคนใช้ไม่เกิน	ไปราชการไม่แรมคืน อัตราคนใช้ไม่เกิน
ชั้น ๑	๖ คน	๒ คน	๑ คน
ชั้น ๒	๔ คน	๒ คน	๑ คน
ชั้น ๓	๒ คน	— —	— —

11/10/2560

ผู้ไปราชการต่างประเทศชั่วคราว หรือผู้ที่ประจำการอยู่ต่างประเทศไปราชการชั่วคราวจะเบิกค่าโดยสาร หรือพาหนะสำหรับคนใช้ไม่ได้

ข้อ ๑๙. ถ้าการเดินทางเป็นการย้ายตำแหน่งในพระราชอาณาเขตต์ ครอบครัวซึ่งต้องพึ่งผู้ย้ายจะได้รับค่าโดยสารชั้นเดียวกับข้าราชการผู้นั้น ดังนี้

(๑) ภริยา ๑ คน

(๒) บุตร เท่าที่มี

(๓) บิดามารดาของตัวข้าราชการและภริยาข้าราชการด้วยทั้ง ๒ ฝ่าย

ข้อ ๒๐. ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนาเบิกจ่ายได้ตามอัตราค่าพาหนะไปประจำการต่างถิ่นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เบิกได้ตามอัตราเงินเดือนของข้าราชการผู้นั้น ถ้าการออกจากราชการเป็นเพราะ (ก) ข้าราชการผู้นั้นป่วยทุพพลภาพ (ข) ข้าราชการผู้นั้นถูกปลดโดยไม่มีความผิด หรือมีความผิดอย่างไม่ร้ายแรง (ค) ครอบครัวของข้าราชการที่ถึงแก่กรรม

11/10/2566

(๒) เบิกได้ในอัตราชั้น ๓ ถ้าการออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่นนอกจากกล่าวแล้วในข้อ (๑) ข้างต้น

(๓) ข้าราชการที่ถูกปลดจากราชการเพราะมีความผิดอย่างร้ายแรงนั้น ถ้าเจ้ากระทรวงเห็นสมควรจะไม่ให้ค่าพาหนะก็ได้

ข้อ ๒๑. ผู้ที่จะเบิกค่าพาหนะกลับภูมิลำเนานั้น ต้องไม่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาในที่ซึ่งออกจากราชการนั้นเอง

"ภูมิลำเนา" หมายความว่าที่อยู่เดิมหรือที่ซึ่งมีเคหะสถานไว้ และตั้งใจจะไปอยู่จริง ๆ

ข้อ ๒๒. ผู้มารับการอบรมหน้าที่ราชการเพื่อสอบไล่เลื่อนฐานะตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน เบิกค่าพาหนะระวางจังหวัดที่รับราชการกับจังหวัดที่ทำการอบรมได้ภายในเขตต์ความตกลงซึ่งเจ้ากระทรวงได้กระทำไว้ต่อกระทรวงพระคลัง ฯ

ข้อ ๒๓. ผู้ทำหน้าที่เลขานุการ ซึ่งต้องทำงานกับหัวหน้าในระวางเดิรทางประเภทหนึ่ง ผู้มีหน้าที่นำแขกเมืองเดิรทางประเภทหนึ่ง และเจ้าพนักงานเดิรทางชายแดนประเภทหนึ่ง จะเดิรทางชั้นเดียวกันกับ

11/10/2566

หัวหน้าหรือแขกเมือง หรือเจ้าพนักงานฝ่ายต่างประเทศซึ่งเทียบตำแหน่งเสมอกันได้

ข้อ ๒๔. บรรดาสิ่งของหลวงที่ต้องนำไปด้วยเพื่อใช้ราชการในระวางเดินทาง อนุญาตให้เบิกค่าบรรทุกได้ตามที่ต้องจ่าย

ข้อ ๒๕. การเดินทางในพระราชอาณาเขตต์เบิกค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดประเภทค่าพาหนะที่จำเป็นได้ในรายการเหล่านี้ โดยยื่นใบสำคัญคู่จ่าย คือ

(๑) ค่ารถและเรือระวางสถานีหรือท่าเรือกับที่พัก

(๒) ค่าบรรทุกของรวมทั้งค่าจ้างคนขนของในการถ่ายรถถ่ายเรือ

(๓) ค่าตั๋วตราไปรษณีย์โทรเลข

ข้อ ๒๖. การเดินทางไปราชการต่างประเทศ เบิกค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดที่จำเป็นได้ในประเภทต่อไปนี้

(๑) ค่าเครื่องแต่งตัวตามอัตราในบัญชีต่อท้ายหมายเลข ๗

(๒) ค่ารถและเรือ

11710/2566

(๓) ค่าบรรทุกของรวมทั้งค่าจ้างคนขนของในการถ่ายรถถ่ายเรือ

(๔) ค่าเครื่องเขียนและตั๋วตราไปรษณีย์โทรเลข

(๕) ค่ารับรองเป็นทางราชการ

เงินค่ารับรองจะต้องตกลงกับกระทรวงพระคลัง ฯ ก่อนออกเดินทาง

ข้อ ๒๗. ในการเบิกเงินตามกฎข้อบังคับนี้ผู้เบิกต้องยื่นบัญชีแสดงรายการใช้จ่ายตามแบบของกระทรวงพระคลัง ฯ และต้องยื่นรายงานเดินทาง (เว้นไว้แต่การย้ายตำแหน่ง) ประกอบพร้อมด้วยใบสำคัญคู่จ่ายให้สิ้นเชิง

ข้อ ๒๘. เงินค่าใช้จ่ายในการไปราชการจะเบิกล่วงหน้าได้ตามสมควรแก่เหตุการณ์

ข้อ ๒๙. ข้าราชการที่รับเงินในการเดินทางล่วงหน้าแล้ว ไม่ยื่นบัญชีและรายงานการเดินทางพร้อมด้วยใบสำคัญคู่จ่ายภายในเวลาอันสมควร ซึ่งต้องไม่เกิน ๓ เดือน นับแต่วันกลับจากราชการแล้ว กระทรวงพระคลัง ฯ อาจหักเงินที่จ่ายล่วงหน้าจากเงินเดือนหรือเงินใด ๆ ที่ข้าราชการผู้นั้นจะเบิกจากคลังในคราวหน้าก็ได้

11/10/2566

ข้อ ๓๐. ให้ยกเลิกกฎว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและค่าเดินทาง รัตนโกสินทรศก ๑๑๘ และกฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติว่าด้วยเบี้ยเลี้ยงย้ายตำบลชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๕๗ และกฎข้อบังคับใด ๆ ซึ่งขัดกับกฎข้อบังคับนี้

ให้ใช้กฎข้อบังคับฉะบับนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๘ ตุลาคม หน้า ๔๑๕)

11/10/2566

บัญชีหมายเลข ๑

(ตามความข้อ ๘)

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในพระราชอาณาเขตต์ และค่าเช่าที่พักสำหรับทหารบก

๑. อัตราเบี้ยเลี้ยงมีดังนี้

เสนาบดี	วันละ ๘ บาท
นายพลและนายพันเอกซึ่งเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี	วันละ ๖ บาท
นายพันเอก	วันละ ๕ บาท
นายพันโท	วันละ ๔ บาท
นายพันตรี	วันละ ๓ บาท
นายร้อยเอก	วันละ ๒ บาท
นายร้อยโท นายร้อยตรี นักเรียนทำการนายร้อย	วันละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์
นายดาพ	วันละ ๑ บาท
นักเรียนทำการนายดาพนายสิบเสมียนพนักงาน (ชั้นผู้บังคับหมู่)	วันละ ๕๐ สตางค์
พนักงาน คนงาน (ชั้นลูกแถว)	วันละ ๒๕ สตางค์

๒. อัตราค่าเช่าที่พัก (ไม่รวมค่าอาหาร) เบิกได้วันหนึ่งไม่เกินอัตราเบี้ยเลี้ยงประจำวัน

11/10/2566

ทั้งนี้จะเบิกได้ไม่เกินกว่าที่จ่ายจริง โดยยื่นใบสำคัญประกอบรายจ่าย

๓. ข้าราชการพลเรือนในกระทรวงการทหารเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงได้ตามยศโดยอนุโลมเทียบยศนายทหาร

บัญชีหมายเลข ๒

(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในพระราชอาณาเขตต์ และค่าเช่าที่พักสำหรับทหารเรือ

๑. อัตราเบี้ยเลี้ยงมีดังนี้

เสนาบดี	วันละ ๘ บาท
นายพลเรือและนายนาวาเอก ซึ่งเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี	วันละ ๖ บาท
นายนาวาเอก	วันละ ๕ บาท
นายนาวาโท	วันละ ๔ บาท
นายนาวาตรี	วันละ ๓ บาท
นายเรือเอก	วันละ ๒ บาท
นายเรือโท นายเรือตรี	วันละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์

11/10/2566

พันจ่า จ่า เสมียนพนักงาน เงินเดือน ๒๐ บาทขึ้นไป	วันละ ๕๐ สตางค์
เสมียนพนักงานมีเงินเดือนต่ำกว่า ๒๐ บาท	วันละ ๒๕ สตางค์

๒. อัตราค่าเช่าที่พัก (ไม่รวมค่าอาหาร) เบิกได้วันหนึ่งไม่เกินอัตราเบี้ยเลี้ยงประจำวัน

ทั้งนี้จะเบิกได้ไม่เกินกว่าที่จ่ายจริง โดยยื่นใบสำคัญประกอบรายจ่าย

๓. ข้าราชการพลเรือนในกระทรวงการทหารเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงได้ตามยศโดยอนุโลมเทียบยศนายทหาร

บัญชีหมายเลข ๓

(ตามความข้อ ๙)

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในพระราชอาณาเขตต์ และค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการพลเรือน

๑. อัตราเบี้ยเลี้ยงมีดังนี้

เสนาบดี	วันละ ๙ บาท
อธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเสมออธิบดี	วันละ ๖ บาท

11/10/2566

เจ้ากรมหรือตำแหน่งที่เทียบเสมอเจ้ากรม	วันละ ๕ บาท
ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า ๓๐๐ บาท ถึง ๔๐๐ บาท	วันละ ๓ บาท
ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า ๒๐๐ บาทถึง ๓๐๐ บาท	วันละ ๒ บาท
ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า ๘๐ บาท ถึง ๒๐๐ บาทหรือที่มีตำแหน่งเทียบเสมอชั้นสัญญาบัตร	วันละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์
ข้าราชการชั้นราชบุรุษ หรือตำแหน่งที่เทียบเสมอราชบุรุษ	วันละ ๑ บาท
ข้าราชการชั้นเสมียนพนักงาน	วันละ ๕๐ สตางค์

๒. อัตราค่าเช่าที่พัก (ไม่รวมค่าอาหาร) เบิกได้วันหนึ่งไม่เกินอัตราเบี้ยเลี้ยงประจำวัน

๓. คนใช้ส่วนตัวเบิกค่าเช่าที่พักได้คนหนึ่งวันละ ๒๕ สตางค์

ทั้งนี้จะเบิกได้ไม่เกินกว่าที่จ่ายจริง โดยยื่นใบสำคัญประกอบรายจ่าย

การเทียบตำแหน่งในที่นี้ให้อนุโลมตามตารางเทียบของสภาการคลังที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑

11/10/2566

บัญชีหมายเลข ๔
(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางนอกพระราชอาณาเขตต์ รวมค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการทหารมีดังนี้

	อัตรา ก.	อัตรา ข.
นายพล นายพลเรือ และ นายพันเอก นายนาวาเอก ซึ่งเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี	วันละ ๔๔ บาท	๓๓ บาท
นายพันเอก นายพันโท นายนาวาเอก นายนาวาโท	วันละ ๓๓ บาท	๒๗.๕๐ บาท
นายพันตรี นายนาวาตรี นายร้อย นายเรือ	วันละ ๒๗.๕๐ บาท	๒๒ บาท

อัตรา ก. สำหรับผู้ไปราชการในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น

อัตรา ข. สำหรับผู้ไปราชการที่อื่นนอกจากที่กล่าวในอัตรา ก.

หมายเหตุ ส่วนผู้ที่ไปราชการกับเรือหลวง ให้ตกลงกับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเป็นครั้งคราว

11/10/2566

บัญชีหมายเลข ๕

(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางภายนอกพระราชอาณาเขตต์ รวมค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการพลเรือนมีดังนี้

	อัตรา ก.	อัตรา ข.
อธิบดี หรือตำแหน่งเทียบเสมอกับอธิบดี	วันละ ๔๔ บาท	๓๓ บาท
เจ้ากรม หรือตำแหน่งเทียบเสมอเจ้ากรม	วันละ ๓๓ บาท	๒๗.๕๐ บาท
ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า ๘๐ บาทถึง ๔๐๐ บาท	วันละ ๒๗.๕๐ บาท	๒๒ บาท

อัตรา ก. สำหรับผู้ไปราชการในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น

อัตรา ข. สำหรับผู้ไปราชการที่อื่นนอกจากที่กล่าวในอัตรา ก.

การเทียบตำแหน่งในที่นี้ให้อนุโลมตามตารางเทียบของสภาการคลังที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑

การไปราชการชายแดนจะเบิกเบี้ยเลี้ยงได้ตามที่ตกลงกับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติต่างหาก

11/10/2566

บัญชีอัตราพาหนะหมายเลข ๖

(ตามความข้อ ๕)

๑. อัตราพาหนะมีดังนี้

ชั้น	ทหาร	พลเรือน	อัตรา ก. น้ำหนักไม่เกินกิโลกรัม	อัตรา ข. น้ำหนักไม่เกินกิโลกรัม
๑	นายพล	อธิบดีหรือตำแหน่ง	๒,๐๐๐	๖๐๐
	นายพลเรือ	เทียบเสมออธิบดี		
	นายพันเอก	เจ้ากรมหรือตำแหน่ง		
	นายนาวาเอก	เทียบเสมอเจ้ากรม		
๒ ก.	นายพันโท	ข้าราชการชั้นสัญญา	๑,๕๐๐	๒๐๐
	นายพันตรี	บัตรตำแหน่งต่ำกว่า		
	นายนาวาโท	เจ้ากรมลงมา		
	นายนาวาตรี			
ข.	นายร้อย นายเรือ		๑,๐๐๐	
๓	ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร	ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร	๔๐๐	๕๐

11/10/2566

อัตรา ก. สำหรับผู้ไปประจำการต่างถิ่น

อัตรา ข. สำหรับผู้ไปราชการต่างถิ่นชั่วคราวแรมคืน

หมายเหตุ ข้าราชการพลเรือนใน กระทรวงการทหาร เบิกจ่ายค่าพาหนะตามยศโดยอนุโลมเทียบยศนายทหาร

๒. อัตราเทียบพาหนะมีดังนี้

ก. (๑) ช้าง ๑ เชือก บรรทุกได้ ๖๐ กิโลกรัม

(๒) เกวียนโค ๑ เล่ม บรรทุกได้ ๑๕๐ กิโลกรัม

(๓) ม้าต่าง ๑ ต่าง บรรทุกได้ ๔๐ กิโลกรัม

(๔) ลาต่าง ๑ ต่าง บรรทุกได้ ๖๐ กิโลกรัม

(๕) โคต่าง ๑ ต่าง บรรทุกได้ ๕๐ กิโลกรัม

(๖) คนหาบหาม ๑ คน บรรทุกได้ ๑๕ กิโลกรัม

(๗) รถยนตร์ บรรทุกได้ตามน้ำหนักอนุญาตประจำรถ

(๘) เรือบรรทุก บรรทุกได้ตามขนาดเรือ

ข. การบรรทุกให้ใช้พาหนะที่มีในท้องที่นั้น ซึ่งพึงจะจัดหาได้ด้วยราคาถูกเพื่อให้เป็นไปในทางประหยัด

ค. การไปราชการ ชั่วคราว แรมคืน ใช้คน หาบหาม เป็นพาหนะล้วนนั้นมีจำนวนจำกัดตามอัตราดังนี้

11/10/2566

ชั้น ๑	ไม่เกิน	๘ คน
ชั้น ๒	ไม่เกิน	๔ คน
ชั้น ๓	ไม่เกิน	๒ คน

บัญชีหมายเลข ๗

(ตามความข้อ ๒๖)

อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปราชการต่างประเทศ

๑. ค่าเครื่องแต่งตัวพลเรือนไปราชการในยุโรปและอเมริกา ๘๐๐ บาท

๒. ค่าเครื่องแต่งตัวทหาร ๔๐๐ บาท

๓. ค่าเครื่องแต่งตัวพลเรือนไปราชการในประเทศใกล้เคียง ๖๐๐ บาท

๔. ถ้าผู้ไปราชการได้ไปราชการครั้งหลัง กลับมาไม่เกิน ๓ ปีให้จ่ายเป็นค่าซ่อมแซมและเพิ่มเติมพอสมควรไม่เกินกึ่งอัตรา

การเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวให้จ่ายเป็นการเหมา

11/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
แก้ไขเพิ่มเติม
ออกตามความในมาตรา ๔๒
แห่ง
พระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยออกกฎแก้ไขเพิ่มเติมไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๙ แห่งกฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๙ ค่าธรรมเนียมเพิ่มตามความในมาตรา ๒๕ ให้เรียกดังนี้

รถยนตร์สาธารณ	งวดละ ๑ บาท
รถยนตร์ประเภทอื่น	งวดละ ๕ บาท"

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจ่าแสนยบดี
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

11/(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๖ ตุลาคม หน้า ๔๓๘)

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
แก้ไขเพิ่มเติม
ออกตามความในมาตรา ๔๒
แห่ง
พระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ ออกกฎแก้ไขเพิ่มเติมไว้ดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งกฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการออกตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๐ ค่าธรรมเนียมเพิ่มตามความในมาตรา ๒๕ ให้เรียกดั่งนี้

รถยนตร์สาธารณ	งวดละ ๑ บาท
รถยนตร์ประเภทอื่น	งวดละ ๕ บาท"

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๖ ตุลาคม หน้า ๔๓๘)

14/10/2566

ข้อบังคับสภากาชาดสยามแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉะบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจโดยพระราชบัญญัติสภากาชาดเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๖๓ สมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพันวัสสามาตุจฉาเจ้า องค์สภานายิกาสภากาชาดสยาม ทรงพระดำริว่า ณบัดนี้สมควรจะรวมกองแยกสำหรับกิจการบรรเทาทุกข์และกองแยกสำหรับกิจการอนามัย เข้าเป็นกองเดียวกัน เรียกว่ากองบรรเทาทุกข์และอนามัยสภากาชาดสยาม จึ่งโปรดเกล้า ฯ ให้แก้ข้อบังคับข้อ ๓๓ แห่งข้อบังคับสภากาชาดสยาม พ.ศ. ๒๔๖๓ โดยอนุมัติและความยินยอมของคณะกรรมการสภากาชาดสยาม คือ

ให้ยกเลิกข้อบังคับข้อ ๓๓ แล้วใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๓๓ การงานของสภาจักมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำแบ่งออกเป็น ๓ กองแยก คือ

๑) กองแยกสำหรับการบรรเทาทุกข์และอนามัย

๒) กองแยกสำหรับการวิทยาศาสตร์

๓) กองแยกสำหรับการอนุสภากาชาดสยาม"

ประกาศมาณวันที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๖ ตุลาคม หน้า ๔๔๐)

11/10/2566

ข้อบังคับมรรยาททนายความ
ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสุภาพเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๑๘ กรรมการเนติบัณฑิตยสภาปรึกษาตกลงให้เติมความลงอีกวรรค ๑ ต่อท้ายข้อ ๑ แห่งข้อบังคับมรรยาททนายความว่าด้วยเครื่องแต่งกายสุภาพลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๕๘ มีความดังต่อไปนี้

"ทนายความไทยคนใดประสงค์จะสวมกางเกงสีขาวขายาวแทนการนุ่งผ้าก็ให้สวมได้ และต้องสวมถุงเท้ารองเท้าหุ้มส้นเสมอไป"

ข้อบังคับนี้ได้รับอนุมัติเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมและอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์แล้ว ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

11/10/2566
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๖ ตุลาคม หน้า ๔๔๑)

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อย พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ เงินภาษีค่าที่ไร่อ้อยสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราที่เรียกเก็บอยู่ในเวลานี้ทุกท้องที่ ซึ่งมีการเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อย

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๔๖)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ เงินอากรสวนจากสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราเดิมและให้เรียกเก็บเพียงไร่ละหกสตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๔๘)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ เงินภาษีไร่ยาสูบสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราที่เรียกเก็บอยู่ในเวลานี้ทุกท้องที่ ซึ่งมีการเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๕๐)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาลโตนด
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาลโตนด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาลโตนด พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินภาษีต้นตาลโตนดสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราเดิมและให้เรียกเก็บเพียงต้นละสิบสองสตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๕๒)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินค่าที่สวนในมณฑลนครศรีธรรมราช
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเงินค่าที่สวนที่จัดเก็บอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ในมณฑลนครศรีธรรมราช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินค่าที่สวนในมณฑลนครศรีธรรมราช พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ เงินค่าที่สวนที่จัดเก็บอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ในมณฑลนครศรีธรรมราช สำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราเดิม และให้เรียกเก็บเพียงไร่ละสิบแปดสตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๕๔)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรวางระเบียบจัดตั้งสำนักงานกลางจัดหางานขึ้นในกระทรวงมหาดไทย และจัดตั้งสำนักงานจัดหางานขึ้นทุกท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือนายจ้างและลูกจ้างในเรื่องผลประโยชน์อันมีอยู่ต่อกันในส่วนการงาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"ลูกจ้าง" หมายความว่า บุคคลผู้รับจ้างทำงานของผู้อื่นซึ่งเรียกว่า "นายจ้าง" รวมทั้งเสมียน คนงาน คนใช้ และกรรมกรทุกประเภท

"นายทะเบียน" หมายความว่า หัวหน้าในสำนักงานกลางจัดหางาน ซึ่งขึ้นอยู่ในกระทรวงมหาดไทย

"ผู้จัดการ" หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น

"เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งสำนักงานกลางจัดหางานขึ้นในกรุงเทพมหานคร โดยมีนายทะเบียนเป็นผู้จัดการอยู่ในความดูแลตรวจตราและควบคุมของเสนาบดี

มาตรา ๕ ให้นายอำเภอจัดตั้งสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นขึ้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี เรียกว่าสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น สำนักงานเหล่านี้ต้องจัดการโดยไม่คิดมูลค่า

11/10/2566

มาตรา ๖ สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นนั้น ให้นายอำเภอจัดการในฐานเป็นผู้จัดการ โดยอยู่ในความดูแลตรวจตราและควบคุมของนายทะเบียน

มาตรา ๗ สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นต้องปฏิบัติการในระวางนี้อย่างไรนั้น ให้นายทะเบียนเป็นผู้สั่ง

มาตรา ๘ เมื่อเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าภาวะแห่งการที่คนไม่มีงานทำจำต้องจัดตั้งสำนักงานจัดหางานขึ้นตามท้องถิ่นอื่น ก็ให้เสนาบดีมีอำนาจจัดตั้งได้

มาตรา ๙ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตั้งเจ้าพนักงานและออกกฎเสนาบดีว่าด้วยวิธีที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้เป็นอันใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พรยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

11/10/256

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๕๗)

พระราชบัญญัติ
ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า การให้กู้ยืมเงินโดยอัตราดอกเบี้ยสูงเกินควรนั้น ย่อมเป็นทางเสื่อมประโยชน์ของบ้านเมือง สมควรจะป้องกันราษฎรมิให้ต้องเสียดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อครบสามเดือน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บุคคลใด

(ก) ให้บุคคลอื่นยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือ

(ข) เพื่อปิดบังการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎหมาย บังอาจกำหนดข้อความอันไม่จริงในเรื่องจำนวนเงินกู้หรืออื่น ๆ ไว้ในหนังสือสัญญา หรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้ หรือ

(ค) นอกจากดอกเบี้ย ยังบังอาจกำหนดจะเอา หรือรับเอาซึ่งกำไรอื่นเป็นเงินหรือสิ่งของ หรือโดยวิธีเพิกถอนหนี้ หรืออื่น ๆ จนเห็นได้ชัดว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากเกินส่วนอันสมควรตามเงื่อนไขแห่งการกู้ยืม

ท่านว่าบุคคลนั้นมีความผิดฐานเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔ บุคคลใดโดยรู้อยู่แล้ว ได้มา แม้จะได้เปล่า ซึ่งสิทธิที่จะเรียกร้องจากบุคคลอื่นอันผิดบัญญัติที่กล่าวไว้ในมาตราก่อน และใช้สิทธินั้นหรือพยายามถือเอาประโยชน์

แห่งสิทธินั้น ท่านว่าบุคคลนั้นมีความผิดต้องระวางโทษดั่งที่บัญญัติไว้ในมาตราก่อนนั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๖๑)

11/10/2566

คำแถลงการณ์ คณะกรรมการราษฎร
เกี่ยวแก่พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

เนื่องในการที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ คณะกรรมการราษฎรเห็นสมควรออกคำแถลงการณ์ เพื่อแสดงนโยบายของรัฐบาลในการออกกฎหมายฉะบับนี้

เหตุผลที่จูงใจให้รัฐบาลออกกฎหมายฉะบับนี้ คือหวังจะบำรุงการกู้ยืมให้เป็นไปในทางที่ควร

การกู้ยืมนั้นโดยปกติผู้กู้ต้องการทุน เมื่อได้ทุนแล้วไปประกอบกิจการอันใดอันหนึ่งมีผลงอกงามขึ้น ก็แบ่งผลนั้นใช้เป็นดอกเบี้ยบ้าง เหลือรวบรวมไว้เพื่อใช้หนี้ทุนต่อไป ดั่งนี้ฝ่ายเจ้าหนี้ก็ได้ดอกเบี้ยเป็นค่าบำรุงการ และมีโอกาสที่จะได้รับใช้ทุนคืนในภายหลัง แต่ถ้าดอกเบี้ยเรียกแรงเกินไปแล้ว ลูกหนี้ได้ผลไม่พอที่จะใช้ดอกเบี้ยได้ ย่อมต้องย่อยยับไปด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย ด้วยเหตุนี้ประเทศทั้งหลายและประเทศของเราเองจึงมีกฎหมายมาแต่โบราณกาลกำหนดอัตราดอกเบี้ยอย่างสูงไว้ กล่าวคือ ชั่งละ ๑ บาทต่อเดือน

11/10/2556

(หรือร้อยละ ๑๕ ต่อปี) อันที่จริงอัตรานี้เป็นอัตราที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว แต่แม้กระนั้นยังปรากฏว่าทุกวันนี้มีการให้กู้ยืมกันโดยอัตราสูงกว่านั้น และเจ้าหนี้กับลูกหนี้ต่างร่วมใจร่วมมือกันหลีกเลี่ยงกฎหมาย เพราะฝ่ายหนึ่งอยากได้ อีกฝ่ายหนึ่งกฎความจำเป็นบังคับ ในที่สุดก็ได้ผลอันไม่พึงปรารถนาดังกล่าวแล้ว

ก่อนที่จะร่างกฎหมายนี้ขึ้น รัฐบาลได้คิดแล้วถึงอัตราดอกเบี้ย เห็นว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว แต่ข้างฝ่ายลูกหนี้ได้ทุนมาประกอบการด้วยตนเองได้โอกาสดำเนินอาชีพและมีโอกาสพอควรที่จะหากำไรมาใช้ดอกเบี้ย เหลือบ้างก็รวบรวมไว้ใช้ทุน เพราะฉะนั้นถ้าทั้ง ๒ ฝ่ายต่างคิดไปในทางที่ควรของการค้า ก็ไม่มีทางจะได้รับความขัดข้องเพราะกฎหมายฉะบับนี้ แต่ถ้าจะดำเนินความคิดไปในทางไม่ดูทางไกลแล้ว ก็อาจจะหาเรื่องบ่นได้

เพราะฉะนั้น เป็นการสมควรที่จะเพิ่มเติมข้อบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ ดังที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติฉะบับนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๖๔)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น
เพื่อขยายถนนคลองถมจักรวรรดิ์

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า ถนนคลองถมจักรวรรดิ์เป็นถนนสำคัญสายหนึ่ง เพราะอยู่ในที่ชุมนุมการค้าขาย และเป็นถนนเชื่อมการคมนาคมระวางทางบกและทางน้ำ เวลานี้มีขนาดกว้างเพียง ๑๐ เมตร ซึ่งนับว่าแคบมากสมควรจะขยายออกให้มีขนาดกว้างเป็น ๑๕ เมตร เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมในกาลภายหน้ายิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่ขยายถนนคลองถมจักรวรรดิ์ให้มีขนาดกว้างเป็น ๑๕ เมตรตลอดทั้งสาย

11/10/2566

มาตรา ๒ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำถนนจัดการปักกรุยและขยายถนนตามเขตต์แนวทางซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑ และตามแนวประเมินดั่งได้หมายไว้ในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ และห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดลงในที่ดินภายในเขตต์นั้น นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้ลงมือจัดการปักกรุยแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตต์ที่ได้ปักกรุยไว้แล้วนั้นกลับคืนมาเป็นของรัฐบาล และเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้ายึดถือครอบครองจัดการทำถนนได้ทันที

มาตรา ๓ บุคคลผู้ชอบที่จะขอร้องให้เจ้าพนักงานพิจารณากำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เนื่องแต่การที่รัฐบาลขยายถนนไปในที่ดินดั่งที่กล่าวไว้นั้น คือ เจ้าของที่ดินกับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ก่อสร้างในที่ดินและผู้เช่า แต่ห้ามมิให้ยกเอาข้อโต้เถียงในเรื่องกำหนดราคาหรือค่าทดแทนมาเป็นเหตุขัดขวางต่อการขยายถนนนี้ ส่วนผู้ใดควรจะได้รับราคาหรือค่าทดแทนเพียงไรหรือไม่นั้น ให้เป็นไปตามลักษณะดั่งนี้ คือ

11/10/2566

(๑) ถ้าที่ดินของผู้ใดที่ต้องถูกขยายถนนนั้นยังมีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของเนื้อที่ติดต่ออยู่กับถนนทั้ง ๒ ข้างหรือแต่ข้างใดข้างหนึ่ง และเนื้อที่ที่เหลือนั้นไม่เป็นที่ซึ่งยาวตามถนนต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ดินทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรแล้ว รัฐบาลจะไม่ต้องใช้ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น เพราะเหตุว่าการขยายถนนเข้าไปในเนื้อที่ของผู้ใด เจ้าของที่ดินอาจได้รับผลจากการขยายถนนอยู่ด้วย เช่นกระทำให้ที่ดินมีราคายิ่งขึ้น โดยทำการก่อสร้างตึก บ้าน โรง เรือน ที่อยู่ หรือให้พักให้เช่าเก็บผลประโยชน์ได้มาก เป็นต้น ซึ่งเป็นการทดแทนกันอยู่แล้ว

(๒) ที่ดินของผู้ใดถูกขยายถนนเสียหายหมดจำนวนเนื้อที่อย่างหนึ่ง หรือที่ดินเหลือน้อยกว่ากึ่งจำนวนเนื้อที่ที่ถูกขยายถนนอย่างหนึ่ง หรือที่ดินชิ้นใดที่เหลือติดต่อถนนยาวตามถนนต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรอย่างหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานรับซื้อที่ดินที่ต้องถูกขยายถนนรวมทั้งที่ดินที่เหลืออยู่นั้นตามราคาธรรมดาที่ซื้อขายกันในที่ใกล้เคียงในครั้งที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกาฉะบับนี้ เว้นไว้แต่ถ้าเจ้าของ

14/10/2568

เห็นว่าจะยึดถือกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลืออยู่ไว้จะได้ประโยชน์คุ้มแก่การที่ต้องเสียหายไปในการขยายถนนแล้ว จะไม่ขายที่ดินที่เหลือนั้นให้เจ้าพนักงานก็ได้ เมื่อเจ้าของได้เลือกเอาทางที่ไม่ขายแทนที่จะได้รับราคาหรือค่าทดแทนสำหรับที่ดินที่เจ้าพนักงานจะซื้อเช่นนี้แล้ว รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่ายราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น

(๓) ที่ดินที่ต้องถูกขยายถนนนั้นยังจะแยกเป็นกี่โฉนดกี่แปลงก็ตาม ถ้าเนื้อที่นั้นติดต่อเป็นผืนเดียวกันไปรวมอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของเดียว ห้ามมิให้แยกวินิจฉัยเป็นรายแปลงเว้นแต่ที่ที่ไม่ติดต่อเป็นผืนเดียวกันได้ จึ่งให้วินิจฉัยฉะเพาะแปลงที่ต้องถูกขยายถนนเสียหายเท่านั้น ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้วินิจฉัยเด็ดขาดในข้อโต้เถียงทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และที่เกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้ในข้อ (๑)-(๒) ข้างต้นบรรดาที่มิได้กำหนดลงไว้ชัดแจ้งด้วย

(๔) สิ่งที่ก่อสร้างลงในแนวเขตต์ที่จะขยายถนนก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือสิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศ แต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไขนั้น ถ้าเป็นสิ่งถาวรซึ่งหาก

จะรื้อลง จะเสียหายเกินควรและไม่อาจทำให้คืนคงสภาพเดิมได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้แก่เจ้าของพอสมควรแก่ราคาตามอายุของสิ่งที่ก่อสร้างซึ่งปรากฏอยู่ในเวลานี้ เจ้าของต้องออกจากที่ไปภายในกำหนดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างน้อยหกสิบวัน

ส่วนสิ่งที่ก่อสร้างไม่เป็นสิ่งถาวรดั่งกล่าวไว้ในวรรคก่อนนั้น เจ้าของต้องรื้อถอนไปให้เสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้ฉะเพาะการรื้อถอนและค่าที่จะต้องก่อสร้างขึ้นใหม่พอควร

การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เป็นหน้าที่นายช่างกรมนคราทรเป็นผู้ตรวจตราและกำหนด

แต่สิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้โดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน เจ้าของจะเรียกร้องราคาหรือค่าทดแทนอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เลย เจ้าพนักงานจะสั่งให้ย้ายถอนไปให้เสร็จในเวลาอันสมควรได้

(๕) ผู้เช่าต้องนำหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ทำไว้โดยชอบด้วยกฎหมายมาแสดงเป็นหลักฐาน สัญญาเช่านั้นต้องปรากฏว่าได้ทำไว้ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือได้ทำขึ้น

11/10/2566

ภายหลังแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน โดยปราศจากเงื่อนไข ค่าทดแทนนั้นพึงกำหนดให้ฉะเพาะเท่าที่ผู้เช่าได้เสียหายไปจริง ๆ เนื่องแต่เหตุที่ต้องออกจากที่เช่าก่อนครบกำหนดตามสัญญาเช่านั้น

(๖) การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนนั้น ให้เจ้าพนักงานแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้าง หรือผู้เช่าโดยชอบด้วยกฎหมายอันจะต้องเสียหายเพราะการขยายถนนนั้น ให้ไปทำความตกลงกับเจ้าพนักงานโดยมีเวลาอันแน่นอนณที่ใดที่หนึ่งแล้วแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดตามสมควร และเพื่อการนี้ จะแต่งตั้งผู้แทนโดยมีหนังสือมอบฉันทะเป็นหลักฐานไปทำความตกลงแทนก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานได้แจ้งความไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มาตามกำหนดนัด ก็ให้เจ้าพนักงานแจ้งความบอกกำหนดไปอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่สุดให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้บอกไปด้วยว่าถ้าไม่มาเองหรือตั้งผู้แทนมาเพื่อทำความตกลงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานจะเป็นผู้กำหนดราคาหรือค่าทดแทนแต่ฝ่ายเดียว

11/10/2566

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งละเลยไม่มา หรือไม่ตั้งผู้ใดมาแทนตามกำหนดครั้งหลังนี้แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานกำหนดราคาหรือค่าทดแทนตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อเจ้าพนักงานได้กำหนดเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้ถือเป็นยุตติเพียงเท่านั้น แล้วให้เจ้าพนักงานแจ้งความให้อีกฝ่ายหนึ่งมารับเงินนั้น ๆ ไป

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งมาตามกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานไกล่เกลี่ยให้ตกลงราคากัน เมื่อปรองดองตกลงกันได้ก็ให้จดบันทึกข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อมีพะยานรู้เห็นเป็นสำคัญ ถ้าไม่ตกลงกันก็ให้ตัดสินโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ คือ ให้เจ้าพนักงานกับอีกฝ่ายหนึ่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน ถ้าและอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกัน ก็ให้อนุญาโตตุลาการนั้นเลือกตั้งผู้ชี้ขาดคนหนึ่ง ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ดี หรืออนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันตั้งผู้ชี้ขาดก็ดี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีสิทธิขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดได้ ถ้าหากว่าจะมีการใช้จ่ายหรือเสียค่าธรรมเนียมเนื่องในการนี้ ฝ่ายใดที่กำหนดราคาหรือค่าทดแทนไกลจากคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการแล้วก็ให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้เสีย ถ้าถ้ากึ่งกันให้เสียฝ่ายละกึ่ง

/2566

มาตรา ๔ บรรดาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่รับซื้อไว้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเหลือจากที่ได้ขยายถนนแล้ว ให้เจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายขายเสีย เมื่อได้เงินมากน้อยเท่าใดให้นำส่งกระทรวงพระคลังมหาสมบัติหักใช้รายจ่ายในการขยายถนนหรือจะส่งที่ดินนั้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้สุดแล้วแต่เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยกับเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะเห็นสมควร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นแต่เขตต์แนวทางถนนโดยประเมินเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงานได้บีกกรุยแน่นอนแล้วจะได้หมายลงไว้เป็นหลักฐานในแผนที่ ๒ ฉะบับซึ่งจะได้เก็บไว้ณกรมนครบาลฉะบับหนึ่ง และกรมที่ดินอีกฉะบับหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลบัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

14/10/2566
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๖ วันที่ ๑๕ ตุลาคม หน้า ๔๖๖

ประกาศ
โอนตำบลลาดโตนด อำเภอนนทบุรี และตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มาขึ้นอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เขตต์การปกครองของจังหวัดนนทบุรี กับจังหวัดพระนครระวางแดนที่ติดต่อซึ่งกำหนดไว้เดิมนั้น บัดนี้ปรากฏว่าหมู่บ้านในตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอปากเกร็ด กับหมู่บ้านหมู่ที่ ๑-๒-๓ ในตำบลลาดโตนด อำเภอนนทบุรี อันเป็นเขตต์ของจังหวัดนนทบุรี มีความไม่สะดวกแก่การปกครอง และทั้งไม่เป็นความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้านดั่งกล่าวนี้ ในเมื่อมีกรณีหรือกิจธุระเกี่ยวข้องแก่เจ้าพนักงาน ถ้าได้โอนหมู่บ้านดั่งกล่าวนี้ไปเป็นของจังหวัดพระนคร ขึ้นอยู่ในความปกครองของอำเภอบางเขนแล้ว จะเป็นการสะดวกแก่การปกครองและสะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น

11/10/2566

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ให้โอนหมู่บ้านในตำบลทุ่งสองห้องจากอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และให้โอนหมู่บ้านที่ ๑–๒–๓ ในตำบลลาดโตนด จากอำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ไปอยู่ในเขตต์จังหวัดพระนคร อยู่ในความปกครองของอำเภอบางเขนตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๗๕)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ การเก็บเงินอากรสวนใหญ่จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้เก็บฉะเพาะตามรายการและอัตราที่ลดลง ดั่งปรากฏในบัญชีข้างท้ายนี้เท่านั้น

มาตรา ๔ ต้นผลไม้ใดที่ยังไม่ได้ขนาดต้องด้วยพิกัด แต่หากมีผลแล้ว ให้เรียกเก็บเงินอากรโดยอัตราอย่างเดียวกับต้นผลไม้ที่ต้องด้วยพิกัด

มาตรา ๕ การเก็บเงินอากรสวนใหญ่จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ฉะเพาะมะพร้าวและมะปรางในจังหวัดชลบุรีนั้น ให้เก็บลดลงครึ่งหนึ่งของอัตราในบัญชีข้างท้ายนี้

ประกาศมาณวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน หน้า ๔๗๓)

อัตราเงินอากรสวนใหญ่

รายชื่อต้นไม้	จำนวน	เงินอากร สตางค์
ทุเรียน	ต้นละ	๕๐
มังคุด ลางสาด มะม่วง มะปราง	ต้นละ	๖
มะพร้าว	ต้นละ	๔
มะขาม	ต้นละ	๓
มะพร้าวหมูสี	ต้นละ	๒
หมากทุกชะนิด (แต่หมากเล็กให้ยกเว้นไม่เก็บภาษี) สะท้อน เงาะ ลิ้นจี่ ลำไย มะตูม ฝรั่ง มะไฟ สาเก	ต้นละ	๑

11/10/2566

รายชื่อต้นไม้	จำนวน	เงินอากร สตางค์
ขนุน ละมุด ชมพู่ทุกชะนิด พุทรา มะขวิด	ต้นละ	๑

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ราชองครักษ์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๔ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติราชองครักษ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ คำว่า "ปลอกแขน" ในมาตรา ๑๕ (ค) แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ นั้น ให้แก้เป็น "ครุฑเชิญพระมหามงกุฎสีทอง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ และใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ ในโอกาสที่ผู้เป็นราชองครักษ์เข้ากระทำหน้าที่ราชองครักษ์โดยฉะเพาะ เช่น รับ นำ ตาม หรือแซงเสด็จนั้น ให้ประดับครุฑเชิญพระมหามงกุฎสีทองที่เหนือกระเป๋าเสื้อข้างบนเบื้องขวาณที่ซึ่งเห็นได้ชัดเจน"

มาตรา ๕ ให้ขีดฆ่าคำว่า "กระทรวงทหารเรือ" ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ออกเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน หน้า ๔๘๘)

ประกาศ
จัดวางโครงการณ์กรมตำรวจ

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจัดวางโครงการณ์กรมตำรวจขึ้นใหม่ เพื่อให้ได้ราชการดียิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้เปลี่ยนชื่อ "กรมตำรวจภูธร" เป็น "กรมตำรวจ" ให้เป็นกรมชั้นอธิบดี และมีรองอธิบดีเป็นผู้ช่วย

ข้อ ๒. กรมตำรวจแบ่งกิจการออกเป็น ๔ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ กองบังคับการ

ส่วนที่ ๒ ตำรวจนครบาล

ส่วนที่ ๓ ตำรวจภูธร

ส่วนที่ ๔ ตำรวจสันติบาล มีหน้าที่เป็นกำลังช่วยเหลือตำรวจนครบาลและภูธร

11/10/2566

ข้อ ๓. ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจัดแบ่งแผนกงานรายย่อยออกไปตามสมควรแก่รูปการ และเมื่อได้รับอนุมัติของคณะกรรมการราษฎรแล้วให้ถือว่าเป็นอันใช้ได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน หน้า ๔๔๒)

11/10/2566

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
เรื่องจัดแบ่งแผนกงานรายย่อย
ในกรมตำรวจ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการราษฎรให้จัดแบ่งแผนกงานรายย่อยในกรมตำรวจ ตามความในข้อ ๓ แห่งประกาศจัดวางโครงการณ์กรมตำรวจลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ดั่งต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑ กองบังคับการ

แบ่งออกเป็น ๖ กอง คือ

๑. กองกลาง มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ แผนก คือ ๑. แผนกลำ ๒. แผนกสารบรรณและคดี ๓. แผนกทะเบียนพลและสถิติ ๔. แผนกแพทย์

๒. กองบัญชี มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๒ แผนก คือ ๑. แผนกคลังเงิน ๒. แผนกยกกระบัตร

๓. กองโรงเรียน มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๒ กองร้อย คือ กองร้อยที่ ๑ และกองร้อยที่ ๒

11/10/2566

๔. กองฟ้องคดี มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็นแผนกศาลโปริสภาที่ ๑ แผนกศาลโปริสภาที่ ๒ แผนกศาลโปริสภาที่ ๓ และแผนกคดีต่างประเทศ

๕. กองตรวจคนเข้าเมือง มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ แผนก คือ ๑. แผนกสารบรรณ ๒. แผนกบัญชี ๓. แผนกทะเบียนออกใบอนุญาต ๔. แผนกตรวจคนโดยสารและยานพาหนะ

๖. กองทะเบียนกลาง มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๖ แผนก คือ ๑. แผนกทะเบียนปืน ๒. แผนกสมาคมเอกสารหนังสือพิมพ์ และการพิมพ์ ๓. แผนกโรงหญิงนครโสเภณี โรงรับจำนำ ร้านค้าของเก่าและรักษาของเก็บตก ๔. แผนกพิจารณาภาพยนตร์ ๕. แผนกการเนรเทศกำหนดเขตต์คนจรจัด และปล่อยนักโทษ ๖. แผนกทะเบียนรถ สอบความรู้ จัดระเบียบยานพาหนะ

ส่วนที่ ๒ ตำรวจนครบาล

แบ่งออกเป็น ๓ คือ

๑. ตำรวจนครบาลเหนือ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สายดังนี้

11/10/2566

สายที่ ๑

สถานีตำรวจนครบาล จักรวรรดิ์

สถานีตำรวจนครบาล สามยอด

สถานีตำรวจนครบาล สำราญราษฎร์

สถานีตำรวจนครบาล พาหุรัด

สถานีตำรวจนครบาล พระราชวัง

สถานีตำรวจนครบาล ลหุโทษ

สถานีตำรวจนครบาล กลาง

สายที่ ๒

สถานีตำรวจนครบาล ชะนะสงคราม

สถานีตำรวจนครบาล บางขุนพรหม

สถานีตำรวจนครบาล นางเลิ้ง

สถานีตำรวจนครบาล สามเสน

สถานีตำรวจนครบาล ดุสิต

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล สวนจิตร

สถานีตำรวจนครบาล บางซื่อ

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล ลาดพร้าว

สายที่ ๓

สถานีตำรวจนครบาล พญาไท

สถานีตำรวจนครบาล หัวหมาก
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล หลอแหล
สถานีตำรวจนครบาล สี่แยกบางเขน
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล โคกคราม
สถานีตำรวจนครบาล มีนบุรี

สายที่ ๔

สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดนนทบุรี
สถานีตำรวจนครบาลกองเรือนจำมหันตโทษ

๒. ตำรวจนครบาลใต้ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๕ สายดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจนครบาล สัมพันธวงศ์
สถานีตำรวจนครบาล สามแยก
สถานีตำรวจนครบาล บ้อมปราบ ฯ
สถานีตำรวจนครบาล ปทุมวัน
สถานีตำรวจนครบาล ศาลาแดง

สายที่ ๒

สถานีตำรวจนครบาล บางรัก
สถานีตำรวจนครบาล สาธร

สถานีตำรวจนครบาล บ้านทะวาย

สถานีตำรวจนครบาล วัดพระยาไกร

สายที่ ๓

สถานีตำรวจนครบาล พระโขนง

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล ประเวศน์

สถานีตำรวจนครบาล ลาดกระบัง

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล จะเข้น้อย

สายที่ ๔

สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

สายที่ ๕

สถานีตำรวจนครบาลเกาะสีชังและโรงเรียนตัดสันดาน

๓. ตำรวจนครบาลธนบุรี มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๓ สายดั่งนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจนครบาล บางโพ

สถานีตำรวจนครบาล บางพลัด

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล โคกสมอ

สถานีตำรวจนครบาล วัดลิงขบ

11/10/2566

สถานีตำรวจนครบาล บางยี่ขัน
สถานีตำรวจนครบาล บางกอกน้อย
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล วัดลวก
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล บางขุนนนท์
สถานีตำรวจนครบาล ตลิ่งชัน
สถานีตำรวจนครบาล บางเสาธง
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล ศาลาแดง

สายที่ ๒

สถานีตำรวจนครบาล บางกอกใหญ่
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล วัดเจ้ามูล
สถานีตำรวจนครบาล บุบผาราม
สถานีตำรวจนครบาล บางยี่เรือ
สถานีตำรวจนครบาล ปากคลองสาร
สถานีตำรวจนครบาล บางลำภูล่าง
กึ่งสถานีตำรวจนครบาล อาเหนียว
สถานีตำรวจนครบาล บางคอแหลม

สายที่ ๓

สถานีตำรวจนครบาล ภาษีเจริญ
สถานีตำรวจนครบาล หนองแขม

กิ่งสถานีตำรวจนครบาล หลักสอง

สถานีตำรวจนครบาล บางขุนเทียน

กิ่งสถานีตำรวจนครบาล บางมด

สถานีตำรวจนครบาล ท่าข้าม

สถานีตำรวจนครบาล บุคคโล

สถานีตำรวจนครบาล ราษฎร์บูรณะ

กิ่งสถานีตำรวจนครบาล ทุ่งครุ

ให้มีหัวหน้าตามสายต่าง ๆ เป็นผู้กำกับการสายละ ๑ นาย ตามสถานีต่าง ๆ นอกจากกิ่งสถานีมีหัวหน้าเป็นสารวัตรสถานีละ ๑ นาย มีนายร้อยนายดาบเป็นผู้ช่วย เรียกว่ารองสารวัตร

ส่วนที่ ๓ ตำรวจภูธร

แบ่งออกเป็น ๕ ภาคคือ

๑. ตำรวจภูธรภาคกลาง มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๕ สาย ดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดบางปะอิน

11/10/2566

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี
สถานีตำรวจภูธร อำเภอรังสิต
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสระบุรี
สถานีตำรวจภูธร ลพบุรี
สถานีตำรวจภูธร สิงห์บุรี
สถานีตำรวจภูธร อ่างทอง
สถานีตำรวจภูธร นครสวรรค์
สถานีตำรวจภูธร อุทัยธานี
สถานีตำรวจภูธร ชัยนาท

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครปฐม
สถานีตำรวจภูธร อำเภอนครชัยศรี
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานีตำรวจภูธร สมุทรสาคร

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดราชบุรี
สถานีตำรวจภูธร อำเภอบ้านโป่ง
สถานีตำรวจภูธร สมุทรสงคราม
สถานีตำรวจภูธร เพ็ชรบุรี

10/2566

สถานีตำรวจภูธร ประจวบคีรีขันธ์
สถานีตำรวจภูธร กาญจนบุรี
สถานีตำรวจภูธร อำเภอวังกะ

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดปราจีนบุรี
สถานีตำรวจภูธร อำเภอกระบินทร์บุรี
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครนายก
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานีตำรวจภูธร อำเภอหนองจอก
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี

สายที่ ๕

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดจันทบุรี
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดตราษ
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดระยอง

๒. ตำรวจภูธรภาคตะวันออก มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สายดั่งนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครราชสีมา
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดบุรีรัมย์

11/10/2566

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดชัยภูมิ

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดร้อยเอ็ด

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดมหาสารคาม

สถานีตำรวจภูธร อำเภอหล่ม

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดขุขันธ์

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสุรินทร์

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุดรราชธานี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดหนองคาย

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดเลย

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดขอนแก่น

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครพนม

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสกลนคร

๓. ตำรวจภูธรภาคเหนือ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สายดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดเชียงใหม่
สถานีตำรวจภูธร อำเภอสันมหาพน
สถานีตำรวจภูธร อำเภอจอมทอง
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดลำพูน

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดเชียงราย
สถานีตำรวจภูธร อำเภอเชียงแสน
สถานีตำรวจภูธร อำเภอพะเยา
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดลำปาง
สถานีตำรวจภูธร อำเภองาว
สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมืองเถิน
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดแพร่
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดน่าน
สถานีตำรวจภูธร อำเภอบ้านม่วง
สถานีตำรวจภูธร อำเภอบัว

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดแม่ฮ่องสอน
สถานีตำรวจภูธร อำเภอแม่สะเรียง

11/10/2566

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพิษณุโลก
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุตรดิตถ์
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสวรรคโลก
สถานีตำรวจภูธร อำเภอสุโขทัยธานี
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดกำแพงเพ็ชร
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดตาก
สถานีตำรวจภูธร อำเภอแม่สอด
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพิจิตร
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดเพ็ชรบูรณ์
สถานีตำรวจภูธร อำเภอหล่มศักดิ์

๔. ตำรวจภูธรภาคใต้ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สาย

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานีตำรวจภูธร อำเภอปากพนัง
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพัทลุง
สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานีตำรวจภูธร อำเภอไชยา

11/10/2566

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร

สถานีตำรวจภูธร อำเภอขันเงิน

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสงขลา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอหาดใหญ่

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสตูล

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดตรัง

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดปัตตานี

สถานีตำรวจภูธร อำเภอตะลุบัน

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนราธิวาส

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดยะลา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอเบตง

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดภูเก็ต

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพังงา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอตะกั่วป่า

11/10/2566

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดกระบี่

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดระนอง

ให้มีหัวหน้าตามสายต่าง ๆ เป็นผู้กำกับการสายละ ๑ นาย ตามสถานีต่าง ๆ ที่จัดเป็นกองร้อย ให้มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับกองแห่งละ ๑ นาย มีนายร้อย นายดาพเป็นผู้ช่วย เรียกว่าประจำกอง

ส่วนที่ ๔ ตำรวจสันติบาล

ให้รวมกรมตำรวจภูบาล ตำรวจกองพิเศษ กับตำรวจภูธรกลาง เป็น "ตำรวจสันติบาล" มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๓ กอง คือ กองที่ ๑ กองที่ ๒ กองที่ ๓ และกองตำรวจแผนกสรรพากร มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการกองละ ๑ นาย กองที่ ๑ และกองที่ ๒ มีหน้าที่เป็นกำลังช่วยเหลือตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด ส่วนกองที่ ๓ ให้แบ่งเป็น ๔ แผนก

๑. แผนกทะเบียนพิมพ์ลายนิ้วมือ

๒. แผนกบันทึกแผนประทุษฐกรรม

๓. แผนกวิทยาการ

๔. แผนกบัญชีโจรผู้ร้าย ออกรูปพรรณผู้ร้ายหลบหนี และของหาย

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจ่าแสนยบดี

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน หน้า ๔๙๙)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
จัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕
(ฉะบับที่ ๒)

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๔ เพื่อให้ความสะดวกแก่การสร้างรถไฟหัตถกรรมยิ่งขึ้น

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ (ฉะบับที่ ๒)"

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมข้อความต่อไปนี้เป็น วรรค ๒ และวรรค ๓ ในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๔

"แต่ว่ารถไฟหัตถกรรมที่เดินทั้งภายในและภายนอกบริเวณที่ดินอันเป็นที่ประกอบการของห้างหรือบริษัทนั้น ถ้าหากใช้ลากเข็นด้วยแรงคนหรือแรงสัตว์และเดินบนทางชั่วคราวเพื่อกิจการชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินสองปี และมิได้มีการบังคับซื้อที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นไซร้ ท่านให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้อันว่าด้วยรถไฟหัตถกรรมที่เดินเฉพาะภายในบริเวณที่ดินอันเป็นที่ประกอบการของห้างหรือบริษัทนั้นเป็นบทบังคับ คำร้องขออนุญาตสร้างและเดินรถไฟชะนิดนี้ และคำร้องขออนุญาตใช้ที่หลวงชั่วคราวเพื่อประโยชน์แห่งการนั้น ท่านให้ยื่นต่อสมุหเทศาภิบาลเพื่อให้แสดงความเห็นแล้วส่งต่อไปยังสภากรรมการรถไฟ สภากรรมการรถไฟมีอำนาจที่จะสั่งอนุญาตตามคำร้องโดยกำหนดให้เสียค่าเช่าในการใช้ที่หลวงชั่วคราว และกำหนดเงื่อนไขเพื่อรักษาประโยชน์ของบุคคลภายนอก และความ

11/10/2566

ปลอดภัยแห่งประชาชนตามแต่จะเห็นควร การให้อนุญาตนั้นท่านว่าจะให้ได้ต่อเมื่อสมุหเทศาภิบาลได้แสดงความเห็นว่าควรให้อนุญาตเท่านั้น

ถ้าสภากรรมการรถไฟสั่งยกคำร้องเสีย เพราะเหตุรถไฟนั้นมิได้อยู่ในความหมายของวรรค ๒ แห่งมาตรานี้ไซร้ ท่านว่าการที่สั่งยกคำร้องเสียนั้นไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้ร้องในอันที่จะดำเนินการตามความในวรรค ๑ ”

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน หน้า ๕๑๓)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๒๒ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน หน้า ๕๑๖)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางเขน	ตลาดบางเขน
			กูบแดง
			คลองถนน
			ท่าแร้ง
			ออเงิน
		บ้านทะวาย	บ้านทะวาย
			วัดยานนาวา
			โรงพยาบาลฝรั่งเศส
			ห้างสี่ตา
			วัดสุทธิวราราม
			ป้อมปราบ
			บางโพงพาง
			ช่องนนทรี
		บางกะปิ	บางกะปิ
			วังทองหลาง
			คลองจั่น

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางกะปิ	หัวหมาก คลองกุ่ม ลาดพร้าว สะพานสูง คันนายาว จระเข้บัว

11/10/2566

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
เปลี่ยนการยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษจากประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) เป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดียาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเห็นว่ายาบางขนานซึ่งได้ประกาศยกเว้นในประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) แล้วนั้น สมควรจะเปลี่ยนเป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัดได้ เพราะฉะนั้นให้ยกเว้นยาดั่งต่อไปนี้ในประเภทไม่จำกัดตามความ ข้อ ๓ (ก) คือ

๑. Chlorodyne ของห้าง The British Drug Houses Ltd.

๒. Chlorodyne ของห้าง May & Baker Ltd.

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจ่าแสนยบดี

เสนาบดี

11/10/2564

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๔ ธันวาคม หน้า ๕๑๕)

พระราชบัญญัติ
เพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือน และเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเฝ้า พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนและเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเฝ้าเสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนและเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเฝ้า พุทธศักราช ๒๔๗๕"

566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กรรมการราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการผู้มีตำแหน่งเฝ้าซึ่งสังกัดขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร มีเครื่องแบบตามพระราชบัญญัตินี้โดยลักษณะและแต่งได้ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ก. เครื่องยศปกติ

(๑) หมวกกันแดดสีขาวแบบราชการติดตราพระครุฑพ่าห์หน้าหมวก สายรัดคางหนังสีน้ำตาล

(๒) เสื้อผ้าสีขาวแบบราชการ

(๓) ดุมโลหะเกลี้ยงสีทอง

(๔) กางเกงผ้าสีขาวขายาวแบบราชการ

(๕) รองเท้าหนังสีดำและใช้ถุงเท้าสีดำ

(๖) ติดแผ่นทาบคอที่เสื้อดังนี้

(ก) กรรมการราษฎร ใช้แผ่นทาบคอพื้นกำมะหยี่ดำ มีลายกนกทองและมีแถบสีธงชาติขนาดกว้างหนึ่งเซ็นติเมตร ทาบกลาง

(ข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใช้แผ่นทาบคอพื้นกำมะหยี่ขาว มีลายกนกทองและมีแถบสีธงชาติขนาดกว้างหนึ่งเซ็นติเมตรทาบกลาง

1/10/2566

(ค) ผู้มีตำแหน่งเฝ้าซึ่งสังกัดขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎ ใช้แผ่นทาบคอพื้นกำมะหยี่ดำมีลายกนกทอง และมีแถบสีแดงชาดขนาดกว้างหนึ่งเซ็นติเมตรทาบกลาง

ข. เครื่องครึ่งยศ เต็มยศ และเต็มยศใหญ่

หมวก เสื้อ แผ่นทาบคอ ตุม รองเท้า ถุงเท้า เหมือนเครื่องปกติ เว้นแต่

(๑) สายรัดคางหมวกเปลี่ยนเป็นสายแถบทอง

(๒) กางเกงสักหลาดสีดำขายาวแบบราชการ

(๓) ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ค. เครื่องราตรีสโมสร

เหมือนเครื่องยศปกติ เว้นแต่

(๑) หมวกให้ใช้หมวกแก๊บทรงหม้อตาลพื้นสักหลาดสีดำ กระบังหน้าหมวกหนังดำ สายรัดคางแถบทอง ติดตราพระครุฑพ่าห์หน้าหมวก

(๒) กางเกงสักหลาดสีดำขายาวแบบราชการ

มาตรา ๔ ข้าราชการพลเรือนประจำการและข้าราชการผู้มีตำแหน่งเฝ้าสังกัดกระทรวงนอกจากดั่งกล่าวแล้ว ให้แต่งกายตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ฉะเพาะแผ่นทาบคอให้ใช้พื้นกำมะหยี่ตามสีของกระทรวงซึ่งตนสังกัด ไม่มีแถบทาบกลาง

แต่ผู้ใดมีเครื่องแต่งกายตามพระราชกำหนดเดิมอยู่แล้ว จะสมัครแต่งกายตามพระราชกำหนดเดิมก็ได้

มาตรา ๕ ให้กรมเลขาธิการของคณะกรรมการราษฎร จัดทำแบบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

ประกาศมาณวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๕๒๑)

11/10/2566

พระราชบัญญัติล้างมลทินผู้กระทำผิดทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐ พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรประกาศล้างมลทินผู้กระทำผิดทางการเมือง เมื่อ ร.ศ. ๑๓๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรว่า บรรดาผู้ที่ถูกวางโทษสถานใด ๆ โดยพระบรมราชวินิจฉัยลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ร.ศ. ๑๓๑ นั้น ให้ได้รับพระราชทานล้างมลทินอันพึงเกิดแต่การที่ถูกวางโทษและการเสียไปซึ่งสิทธิใด ๆ อันเนื่องแต่การนั้นเสียสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๒๒๕)

พระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกเลิกรัฐมนตรีเสีย

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี รัตนโกสินทรศก ๑๑๓ และบรรดาพระราชกำหนดกฎหมาย

11/10/2566

กฎข้อบังคับและประกาศต่าง ๆ อันว่าด้วยรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินั้น

ประกาศมาณวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๕๒๗)

11/10/2566

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม

สมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก มหันตเดชนดิลกรามาธิบดี พระปกเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนกาลเป็นอดีตภาค ๒๔๗๕ พรรษา ปัจจุบันนสมัย จันทรคตินิยม ปละวังคสมพัตสร มฤคศิรมาส ศุกลปักษ์ เตรสีดิถี สุริยคติกาล ธันวาคมมาส ทศมสุรทิน สนิวาร โดยกาลบริจเฉท

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก มหันตเดชนดิลกรามาธิบดี เทพยปรียมหาราชรวิวงศ อสัมภินพงศพีระกษัตร บุรุษรัตนราชนิกโรดม จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราช สังกาศ อุภโตสุชาตสำศุทธเคราหณี จักรีบรมนาถ จุฬาลงกรณราชวรางกูร มหามกุฎวงศวิรสูรชิษฐ ราชธรรมทศพิธ อุต์กฤษฎนิบุณ อดุลยกฤษฎาภินีร์หาร บูรพาธิการสุสาธิต ธันยลักษณวิจิตรเสาภาคยสรรพางค์ มหาชโนตมางคมานท สนธิมตสมันตสมาคม บรมราชสมภาร ทิพยเทพาวตาร

1110/2566

ไพศาลเกียรติคุณ อดุลยศักดิเดช สรรพเทเวศปริยานุรักษ มงคลลัคนเนมาหวัย สุโขทัยธรรมราชา อภิเนาวศิลปศึกษา เดชนาวุธ วิชัยยุทธศาสตรโกศล วิมลนรรยพินิต สุจริตสมาจาร ภัทรภิชญานประดิภานสุนทร ประวรศาสโนปสดมภก มูลมุขมาตยวรนายกมหาเสนานี สราชนาวีพยูหโยธโพยมจร บรมเชษฐโสทรสมมต เอกราชยยศสธิคมบรมราชสมบัติ นพปฏลเศวตฉัตราดิฉัตร ศรีรัตโนปลักษณ มหาบรมราชาภิเษกาภิษิกต์ สรรพทศทิควิชิตเดโชไชย สกลมไหศวรยมหาสวามินทร มเหศวรมหินทรมหารามาธิราชวโรดม บรมนาถชาติอาชันยาศรัย พุทธาทิไตรรัตนศรณารักษ วิศิษฏศักดอัครนเรศวราธิบดี เมตตากรุณาศีตลหฤทัย อโนปไมยบุนยการ สกลไพศาลมหารัษฎราธิบดินทร ปรมินทรธรรมิกมหาราชาธิราช บรมนาถบพิตร พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

เสด็จออกณพระที่นั่งอนันตสมาคม ท่ามกลางอุดมสันนิบาต พระบรมราชวงศานุวงศ์ และทูตานุทูตผู้แทนนานาประเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนามาตยราชบริพาร เฝ้าเบื้องบาทบงกชพรั่งพร้อมกันโดยอนุกรม

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศความพระราชปรารภว่า ข้าราชการทหารพลเรือน และ

อาณาประชาราษฎรของพระองค์ ได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานรัฐธรรมนูญเพื่อให้สยามราชอาณาจักรได้มีการปกครองตามวิสัยอารยประเทศในสมัยปัจจุบัน

ทรงพระราชดำริเห็นว่า สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินในพระบรมราชจักรีวงศ์ ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชย์ผ่านสยามพิภพ ทรงดำเนินพระราโชบายปกครองราชอาณาจักร ด้วยวิธีสมบูรณาญาสิทธิราชภายในทศพิธราชธรรมจรรยา ทรงทำนุบำรุงประเทศให้รุ่งเรืองไพบูลย์สืบมาครบ ๑๕๐ ปีบริบูรณ์ ประชาชนชาวสยามได้รับพระบรมราชบริหารในวิถีความเจริญนานาประการโดยลำดับ จนบัดนี้มีการศึกษาสูงขึ้นแล้ว มีข้าราชการประกอบด้วยวุฒิปรีชาในรัฐาภิปาลโนบาย สามารถนำประเทศชาติของตน ในอันที่จะก้าวหน้าไปสู่สากลอารยธรรมแห่งโลกโดยสวัสดี สมควรแล้วที่จะพระราชทานพระบรมราชวโรกาส ให้ข้าราชการและประชาชนของพระองค์ ได้มีส่วนมีเสียงตามความเห็นดีเห็นชอบในการจรรโลงประเทศสยามให้วัฒนาการในภายภาคหน้า จึงทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามตามความประสงค์ เมื่อ

11/10/2566

วันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นการชั่วคราว พอให้สภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการราษฎร ได้จัดรูปงานดำเนินประศาสโนบายให้เหมาะสมแก่ที่ได้เปลี่ยนการปกครองใหม่ ครั้นแล้ว โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สภาผู้แทนราษฎรปรึกษาร่างพระราชกำหนดบทรัฐธรรมนูญอันจะพึงตรึงเป็นหลักถาวรแห่งประศาสนวิธีต่อไป ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้แต่งตั้งอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบการร่างรัฐธรรมนูญนั้น

บัดนี้ อนุกรรมการได้เรียบเรียงรัฐธรรมนูญฉบับถาวรสนองพระเดชพระคุณสำเร็จลงด้วยดี นำเสนอสภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาปรึกษาลงมติแล้ว จึ่งทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายคำปรึกษาแนะนำด้วยความยินยอมพร้อมที่จะตราเป็นรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินได้ เมื่อและทรงพระราชวิจารณ์ถี่ถ้วนทั่วกระบวนความแล้ว ทรงพระราชดำริเห็นสมควรพระราชทานพระบรมราชานุมัติ

จึ่งมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม สั่งให้ตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม ประสิทธิ์ประสาทประกาศพระราชทานแก่ประชากรของพระองค์ ให้ดำรงอิสสราธิปไตยโดยบริบูรณ์ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

11/10/2566

ขอให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรของเรานี้ จงเป็นหลักที่สถาพรสถิตประดิษฐานสมรรถภาพอันประเสริฐ เป็นบ่อเกิดความผาสุกสันติคุณวิบุลราศีแก่อาณาประชาชนตลอดจำเนียรกาลประวัติ นำประเทศสยามบรรลุสรรพพิพัฒนชัยมงคล อเนกศุภผลสกลเกียรติยศมโหฬาร ขอให้พระบรมราชวงศานุวงศ์ และข้าราชการทั้งทหารพลเรือนทวยอาณาประชาราษฎร จงมีความสมัครสโมสรเป็นเอกฉันท์ในอันจะรักษาปฏิบัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามนี้ ให้ยืนยงอยู่คู่กับสยามรัฐราชสีมา ตราบเท่ากัลปาวสานสมดั่งพระบรมราชประณิธาน ทุกประการเทอญ

บททั่วไป

มาตรา ๑ สยามประเทศเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกมิได้

ประชาชนชาวสยามไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

มาตรา ๒ อำนาจอธิปไตยย่อมมาจากปวงชนชาวสยาม พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

11/10/2566

หมวด ๑

พระมหากษัตริย์

มาตรา ๓ องค์พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการ ผู้ใดจะละเมิดมิได้

มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นพุทธมามกะและทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพสยาม

มาตรา ๖ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๗ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาลที่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

มาตรา ๙ การสืบราชสมบัติท่านว่าให้เป็นไปโดยนัยแห่งกฎมนเทียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ.๒๔๖๗ และประกอบด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๐ ในเมื่อพระมหากษัตริย์จะไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักร หรือด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งจะทรงบริหารพระ

1410/2566

ราชภาระไม่ได้ จะได้ทรงตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นคณะขึ้นให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากพระมหากษัตริย์มิได้ทรงตั้งหรือไม่สามารถจะทรงตั้งได้ไซร้ ท่านให้สภาผู้แทนราษฎรปรึกษากันตั้งขึ้น และในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรยังมิได้ตั้งผู้ใด ท่านให้คณะรัฐมนตรีกระทำหน้าที่นั้นไปชั่วคราว

มาตรา ๑๑ พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไปโดยกำเนิดหรือโดยแต่งตั้งก็ตาม ย่อมดำรงอยู่ในฐานะเหนือการเมือง

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ของชนชาวสยาม

มาตรา ๑๒ ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย ฐานันดรศักดิ์โดยกำเนิดก็ดี โดยแต่งตั้งก็ดี หรือโดยประการอื่นใดก็ดี ไม่กระทำให้เกิดเอกสิทธิ์อย่างใดเลย

มาตรา ๑๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาหรือลัทธิใด ๆ และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่

ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน

มาตรา ๑๔ ภายในบังคับแห่งบทกฎหมายบุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย เคหสถาน ทรัพย์สิน การพูด การเขียน การโฆษณา การศึกษาอบรม การประชุมโดยเปิดเผย การตั้งสมาคม การอาชีพ

มาตรา ๑๕ บุคคลมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมายและมีหน้าที่ป้องกันประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไขและโดยอาการที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด ๓
สภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๖ สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งขึ้น

มาตรา ๑๗ คุณสมบัติแห่งผู้เลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้งอีกทั้งวิธีเลือกตั้งและจำนวนสมาชิก ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๘ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปี ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนให้

เต็มตำแหน่งที่ว่างอยู่ แต่สมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๙ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องปฏิญาณในที่ประชุมแห่งสภา ว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๒๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวสยาม มิใช่แทนแต่ฉะเพาะผู้ที่เลือกตั้งตนขึ้นมา ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ

มาตรา ๒๑ สมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภา

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๕) สภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยให้ออกจากตำแหน่งโดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่สภา มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

21/10/2566

มาตรา ๒๒ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรตามมติของสภา ให้เป็นประธานแห่งสภาหนึ่งนาย เป็นรองประธานนายหนึ่งหรือหลายนายก็ได้

มาตรา ๒๓ ประธานแห่งสภามีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามระเบียบ รองประธานมีหน้าที่กระทำกิจการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๒๔ ในเมื่อประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกเลือกตั้งกันเองขึ้นเป็นประธานการประชุมในคราวประชุมนั้น

มาตรา ๒๕ การประชุมทุกคราว ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๒๖ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นไว้แต่เรื่องซึ่งมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษในรัฐธรรมนูญนี้

สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๗ ในที่ประชุมแห่งสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ๆ ในทางแสดงข้อความหรือแสดงความเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ท่านว่าเป็นเอกสิทธิ์อันเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใด ๆ มิได้

เอกสิทธิ์นี้คุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์และโฆษณารายงานการประชุมโดยคำสั่งของสภา และคุ้มครองไปถึงบุคคลที่สภาเชิญมาแสดงข้อความหรือออกความเห็นในที่ประชุมด้วย

มาตรา ๒๘ ในปีหนึ่งท่านให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งหรือหลายสมัย แล้วแต่สภาจะกำหนด การประชุมครั้งแรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่การเลือกตั้งเสร็จแล้ว วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี ท่านให้สภากำหนด

มาตรา ๒๙ สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆท่านว่ามีกำหนดเวลาเก้าสิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้า ฯ ให้ขยายเวลาออกไปก็ได้

อนึ่งในระหว่างเวลาเก้าสิบวันนั้น จะโปรดเกล้า ฯ ให้ปิดประชุมก็ได้

มาตรา ๓๐ พระมหากษัตริย์ทรงเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามสมัยประชุม และทรงเปิดปิดประชุม

11/10/2566

พิธีเปิดประชุม จะทรงพระกรุณาเสด็จพระราชดำเนินมาทรงทำหรือจะโปรดเกล้า ฯ ให้รัชชทายาทที่บรรลุนิติภาวะแล้ว หรือนายกรัฐมนตรีกระทำพิธีแทนพระองค์ก็ได้

มาตรา ๓๑ เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรก็ได้

มาตรา ๓๒ เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด เห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐแล้ว ย่อมมีสิทธิรวมกันทำคำร้องขอต่อประธานแห่งสภา ให้นำความกราบบังคมทูลขอให้ทรงเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรได้ ในกรณีเช่นนี้ท่านให้ประธานแห่งสภานำความกราบบังคมทูลและรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๓๓ ในระหว่างสมัยประชุม ผู้ใดจะฟ้องสมาชิกแห่งสภาในทางอาชญา ท่านว่าศาลจะต้องได้รับอนุญาตจากสภาก่อนจึ่งพิจารณาได้ และการพิจารณาคดีนั้นต้องมิให้เป็นการขัดขวางต่อการที่สมาชิกผู้นั้นจะมาเข้าประชุม

อนึ่งการพิจารณาคดีที่ศาลได้กระทำไปก่อน มีคำอ้างว่าผู้ต้องหาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านว่าเป็นอันใช้ได้

11/10/2566

มาตรา ๓๔ ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับหรือหมายเรียกตัวสมาชิกไปกักขัง เว้นไว้แต่จับในขณะกระทำผิด แต่ต้องรีบรายงานไปยังประธานแห่งสภา และประธานแห่งสภาอาจสั่งปล่อยผู้ถูกจับให้พ้นจากการกักขังได้

มาตรา ๓๕ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกมาใหม่ ในพระราชกฤษฎีกาให้ยุบสภาเช่นนี้ ต้องมีกำหนดให้เลือกตั้งสมาชิกใหม่ภายในเก้าสิบวัน

มาตรา ๓๖ บรรดาพระราชบัญญัติทั้งหลาย จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๗ งบประมาณแผ่นดินประจำปี ท่านว่าต้องตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ ถ้าและพระราชบัญญัติออกไม่ทันปีใหม่ ท่านให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง

มาตรา ๓๘ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้ร่างพระราชบัญญัติขึ้นสำเร็จแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้

11/10/2566

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ท่านให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

มาตรา ๓๙ ถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินั้น จะได้พระราชทานคืนมายังสภาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีนำทูลเกล้า ฯ ถวายก็ดี หรือมิได้พระราชทานคืนมายังสภาภายในหนึ่งเดือนนั้นก็ดี สภาจะต้องปรึกษากันใหม่และออกเสียงลงคะแนนลับโดยวิธีเรียกชื่อ ถ้าและสภาลงมติตามเดิมไซร้ ท่านให้นำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธย พระราชทานลงมาภายในสิบห้าวันแล้ว ท่านให้ประกาศพระราชบัญญัตินั้นใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

มาตรา ๔๐ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดิน

ในที่ประชุม สมาชิกทุกคนมีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ แต่รัฐมนตรีย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน

มาตรา ๔๑ สภาย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะลงมติความไว้ใจในรัฐมนตรีรายตัวหรือทั้งคณะ

ญัตติความไว้ใจนั้น ท่านมิให้ลงมติในวันเดียวกันกับวันที่ปรึกษา

มาตรา ๔๒ การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นการเปิดเผย ตามลักษณะที่จะได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา แต่การประชุมลับก็ย่อมมีได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีร้องขอหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมกันไม่ต่ำกว่าสิบห้าคนร้องขอ

มาตรา ๔๓ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมาธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกก็ตาม เป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนข้อความใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาแล้วรายงานต่อสภา คณะกรรมาธิการที่กล่าวนี้ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือพิจารณาอยู่นั้นได้

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ นั้น ท่านว่าคุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำหน้าที่ตามมาตรานี้ด้วย

11/10/2566

มาตรา ๔๔ การประชุมคณะกรรมาธิการตามมาตรา ๔๓ นั้น ท่านว่าต้องมีกรรมาธิการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน จึ่งเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๔๕ สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจตั้งข้อบังคับการประชุม และการปรึกษาของสภา เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

หมวด ๔

คณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๖ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกนายหนึ่ง และรัฐมนตรีอีกอย่างน้อยสิบสี่นาย อย่างมากยี่สิบสี่นาย

ในการตั้งนายกรัฐมนตรี ประธานแห่งสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ให้คณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๔๗ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีกสิบสี่นาย ต้องเลือกจากสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร นอกนั้นจะเลือกจากผู้ที่เห็นว่ามีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ แม้มิได้เป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่อาจดำรงตำแหน่งการเมืองได้

11/10/2566

มาตรา ๔๘ รัฐมนตรีผู้มิได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ย่อมมีสิทธิไปประชุมและแสดงความเห็นในสภาผู้แทนราษฎรได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ นั้น ท่านให้นำมาใช้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ การตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นรัฐมนตรีนั้น ไม่ทำให้ผู้ได้รับตั้งจำต้องลาออกจากสมาชิกภาพ

มาตรา ๕๐ ในการบริหารราชการแผ่นดินคณะรัฐมนตรีต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไว้ใจของสภาผู้แทนราษฎร

รัฐมนตรีผู้ได้รับแต่งตั้งให้บัญชาการกระทรวงทบวงการต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนต่อสภาผู้แทนราษฎรในทางรัฐธรรมนูญและรัฐมนตรีทุกคนจะได้รับแต่งตั้งให้บัญชาการกระทรวงทบวงการหรือไม่ก็ตาม ต้องรับผิดชอบร่วมกันในนโยบายทั่วไปของรัฐบาล

มาตรา ๕๑ รัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้ใจในคณะ หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ให้ความไว้ใจแก่คณะรัฐมนตรีในขณะเข้ารับหน้าที่นั้นสิ้นสุดลง ในกรณีทั้งสองนี้ ท่านว่าคณะรัฐมนตรีที่ออกนั้น ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

นอกจากนี้ความเป็นรัฐมนตรีจะสิ้นสุดลงฉะเพาะตัวโดย

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ (๔)

(๔) สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้ใจ

มาตรา ๕๒ ในเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้ทันท่วงทีมิได้ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดั่งเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ท่านให้นำพระราชกำหนดนั้นเสนอต่อสภาเพื่ออนุมัติ ถ้าสภาอนุมัติแล้ว พระราชกำหนดนั้นก็เป็นพระราชบัญญัติต่อไป ถ้าสภาไม่อนุมัติไซร้ พระราชกำหนดนั้นก็เป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น

คำอนุมัติและไม่อนุมัติของสภาที่กล่าวนี้ ท่านว่าให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๓ พระมหากษัตริย์ทรงประกาศใช้กฎอัยยการศึกตามลักษณะและวิธีการในพระราชบัญญัติกฎอัยยการศึก

11/10/2566

มาตรา ๕๔ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศสงคราม ทำหนังสือสัญญาสันติภาพสงบศึก และทำหนังสือสัญญาอื่น ๆ กับนานาประเทศ

การประกาศสงครามนั้น จะทรงทำต่อเมื่อไม่ขัดแก่บทบัญญัติแห่งกติกาสันนิบาตชาติ

หนังสือสัญญาใด ๆ มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตต์สยาม หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญาไซร้ ท่านว่าต้องได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕๕ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๕๖ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

มาตรา ๕๗ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๓๒ และ ๕๖ บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และพระบรมราชโองการใด ๆ อันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ท่านว่ารัฐมนตรีนายหนึ่งต้องลงนามรับสนองพระบรมราชโองการเป็นผู้รับผิดชอบ

11/10/2566

หมวด ๕

ศาล

มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ท่านว่าเป็นอำนาจของศาลโดยฉะเพาะ ซึ่งจะต้องดำเนิรตามกฎหมายและในนามพระมหากษัตริย์

มาตรา ๕๙ บรรดาศาลทั้งหลายจักตั้งขึ้นได้แต่โดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๐ ผู้พิพากษาย่อมมีอิสสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย

หมวด ๖

บทสุดท้าย

มาตรา ๖๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ๆ มีข้อความแย้งหรือขัดแก่รัฐธรรมนูญนี้ ท่านว่าบทบัญญัตินั้น ๆ เป็นโมฆะ

มาตรา ๖๒ ท่านว่าสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งสิทธิเด็ดขาดในการตีความแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญนี้ จะแก้ไขเพิ่มเติมได้แต่โดยเงื่อนไขต่อไปนี้

๑. ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติม ท่านว่าต้องมาจากคณะรัฐมนตรีทางหนึ่ง หรือมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรวมกันมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสี่แห่งจำนวนสมาชิกทั้งหมดทางหนึ่ง

๒. เมื่อสมาชิกได้ลงมติครั้งหนึ่งแล้ว ท่านให้รอไว้หนึ่งเดือน เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้นำขึ้นเสนอสภาเพื่อลงมติอีกครั้งหนึ่ง

๓. การออกเสียงลงคะแนน ท่านให้ใช้วิธีเรียกชื่อ และต้องมีเสียงเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ไม่ต่ำกว่าสามในสี่แห่งจำนวนสมาชิกทั้งหมด

เมื่อการออกเสียงลงมติได้เป็นไปตามที่กล่าวข้างบนนี้แล้ว ท่านจึงให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๔.๓๕

หมวด ๗

การใช้รัฐธรรมนูญและบทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๔ ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติหมวดนี้ ให้ใช้รัฐธรรมนูญนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

มาตรา ๖๕ เมื่อราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ยังมี

11/10/2566

การศึกษาไม่จบประถมศึกษาสามัญมากกว่ากึ่งจำนวนทั้งหมด และอย่างช้าต้องไม่เกินกว่าสิบปี นับแต่วันใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕ สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภทมีจำนวนเท่ากัน

(๑) สมาชิกประเภทที่ ๑ ได้แก่ผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามเงื่อนไขในบทบัญญัติมาตรา ๑๖,๑๗

(๒) สมาชิกประเภทที่ ๒ ได้แก่ผู้ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงตั้งขึ้น ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างเวลาที่ใช้บทบัญญัติฉะเพาะกาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๖๖ ในระหว่างกำหนดเวลาที่กล่าวในมาตรา ๖๕ หากว่ามีการยุบสภาตามความในมาตรา ๓๕ ไซร้ ท่านให้มีการเลือกตั้งสมาชิกใหม่ฉะเพาะในส่วนสมาชิกประเภทที่ ๑

มาตรา ๖๗ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๑ (๒) (๓) (๔) (๕) ท่านว่าสมาชิกประเภทที่ ๒ คงอยู่ในตำแหน่งได้ตลอดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๕ แต่ท่านมิให้มีการประชุมดำเนิร การ ของ สภาใน ระหว่าง ที่สภา ต้อง ยุบตาม ความในมาตรา ๓๕

11/10/2566

มาตรา ๖๘ ในระหว่างเวลาตั้งแต่ใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าสมาชิกตามมาตรา ๖๕ นั้นจะได้เข้ารับหน้าที่แล้ว ท่านว่าสภาผู้แทนราษฎรคงประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีอยู่แล้วโดยพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ ธันวาคม หน้า ๕๒๘)

11/10/2566

ประกาศแก้ไขข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงตำรงตำแหน่งสภานายกกรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งสยาม ทรงพระราชดำริว่า เป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ พุทธศักราช ๒๔๖๑ สำหรับความบางแห่งในหมวดที่ ๓ ซึ่งว่าด้วยการปกครองประจำมณฑล เพื่อให้การปฏิบัติได้เป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิกข้อ ๒๗ และใช้ความต่อไปนี้แทน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

"ข้อ ๒๗ เมื่อเจ้าหน้าที่ทุกชั้นตลอดทั้งผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือต้องย้ายและออกไปแล้ว เป็นอันขาดจากหน้าที่และไม่มีสิทธิที่จะแต่งเครื่องแบบได้ต่อไป

สำหรับผู้ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แต่งได้ต่อไปนั้น ให้ปลดอักษรย่อนามมณฑลออกเสีย และจะใช้รูปเครื่องหมายลูกเสือติดที่หน้าอกเสื้อเหนือกะเป๋าขวาในเวลาแต่งกายปกติไม่ได้"

11/10/2566

บรรดาข้อความใดๆ ในข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ พุทธศักราช ๒๔๖๑ ซึ่งขัดกับข้อ ๒๗ ที่แก้ไขใหม่นี้ ให้ยกเลิก

ประกาศมาณวันที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ ธันวาคม หน้า ๕๕๒)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างเวลาที่ใช้บทบัญญัติฉะเพาะกาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจัดวางระเบียบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างเวลาที่ใช้บทบัญญัติฉะเพาะกาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร

11/10/2565

สยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕" และให้เรียกโดยย่อว่า "พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ภาค ๑

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓ การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นให้ดำเนินตามลำดับดังนี้

๑. ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงในตำบลเลือกตั้งผู้แทนตำบล ๆ ละหนึ่งคน

๒. ผู้แทนตำบลในจังหวัดเลือกตั้งผู้แทนราษฎรจังหวัดละหนึ่งคน ถ้าจังหวัดใดมีพลเมืองเกินกว่าหนึ่งแสน ให้เลือกตั้งผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุก ๆ หนึ่งแสน เศษของหนึ่งแสนถ้าถึงครึ่งให้นับเป็นหนึ่งแสน ถ้าต่ำกว่าครึ่งให้ปัดเศษ

11/10/2566

มาตรา ๔ ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบล ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย แต่

(ก) ถ้าบิดาเป็นชาวต่างประเทศ จะได้แต่งงานกับมารดาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ต้องเป็นผู้ที่ได้เรียนหนังสือไทยจนได้ประกาศนียบัตรชั้นมัธยมปีที่ ๓ หรือได้รับราชการประจำการตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร แล้ว หรือได้รับราชการประจำแผนกอื่น ๆ ในตำแหน่งตั้งแต่เสมียนพนักงานขึ้นไปโดยมีเงินเดือนประจำแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

(ข) ถ้าเป็นคนที่แปลงชาติมาเป็นไทยต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ใน (ก) หรือได้อยู่ในราชอาณาจักรสยามเป็นเวลาติดต่อกันนับแต่เมื่อได้แปลงชาติมาแล้วไม่ต่ำกว่าสิบปี

๒. มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

๓. ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตต์ฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

๔. ไม่เป็นผู้ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลในขณะมีการเลือกตั้ง

17/10/2566

๕. ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวชในขณะมีการเลือกตั้ง

๖. ไม่ถูกศาลพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิออกเสียง

มาตรา ๕ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลหรือเป็นผู้แทนราษฎร นอกจากมีคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) แล้วจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้อีก

๑. มีอายุยี่สิบสามปีบริบูรณ์แล้ว

๒. ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสเพลเป็นอาจิณหรือติดยาเสพย์ติดให้โทษ

๓. มีความรู้ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้

๔. ไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะเหนือการเมืองตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑

มาตรา ๖ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบล มีชื่ออยู่ในสำมะโนครัวตำบลใด ให้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลของตำบลนั้น

มาตรา ๗ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลของตำบลใดต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือมีอสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นบุคคลที่เกิดในตำบลนั้น

11/10/2566

มาตรา ๘ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดใดต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือมีสังหาริมทรัพย์หรือเป็นบุคคลที่เกิดในจังหวัดนั้น

ข้าราชการรับพระราชทานเงินเดือนของรัฐบาลในตำแหน่งประจำในจังหวัดใด จะสมัครรับเลือกเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดนั้นไม่ได้ และถ้าได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดอื่นแล้วต้องลาออกจากตำแหน่งประจำการ แต่ให้มีสิทธิได้บำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑ มาตรา ๖ หรือพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๑ มาตรา ๖ ถ้าเป็นข้าราชการทหารอาจจะได้รับเบี้ยหวัดแทนบำเหน็จบำนาญตามระเบียบการของทหารก็ได้

อนึ่งเมื่อออกจากสมาชิกภาพโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการในตำแหน่งชั้นเดียวกับตำแหน่งประจำการเดิมอีก ท่านว่าให้เจ้ากระทรวงทะบวงการเดิมรับบรรจุก่อนผู้อื่น

มาตรา ๙ บุคคลหนึ่งจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลได้แต่ฉะเพาะตำบลเดียว และจะสมัครรับเลือกเป็นผู้แทนราษฎรได้แต่ฉะเพาะจังหวัดเดียวดุจกัน

หมวด ๒
การเลือกตั้งผู้แทนตำบล

มาตรา ๑๐ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าให้มีการเลือกตั้งผู้แทนตำบลแล้ว ให้กรมการอำเภอจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงในตำบลนั้น ๆ ขึ้นไว้ ในการทำบัญชีรายชื่อนี้ให้ถือตามทะเบียนสำมะโนครัว

มาตรา ๑๑ ก่อนถึงวันเลือกตั้งผู้แทนตำบลไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้กรมการอำเภอนำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงออกประกาศไว้ณสาธารณสถานภายในตำบล ซึ่งประชาชนเข้าไปตรวจดูได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม และให้ประกาศบัญชีรายชื่อนั้นไว้ณสถานที่ซึ่งจะออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลด้วย

บุคคลผู้ที่ไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อนั้น ถ้าเห็นว่าตนสมควรมีชื่อเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลด้วย จะทำคำร้องขอให้ลงชื่อของตนในบัญชียื่นต่อกรมการอำเภอภายในสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อ พร้อมด้วยคำชี้แจงหรือเอกสารอย่างใดเพื่อสนับสนุนคำร้องก็ได้

ถ้ากรมการอำเภอเห็นสมควรเติมชื่อผู้ร้องในบัญชีรายชื่อด้วยแล้ว ก็ให้ลงชื่อผู้นั้นไว้ในบัญชีโดยเร็ว

11/[illegible]2556

ถ้ากรมการอำเภอยังคงเห็นว่าผู้ร้องไม่สมควรมีชื่อในบัญชีเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงไซร้ ก็ให้สั่งยกคำร้องเสียทันที แต่ผู้ร้องมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลท้องถิ่นได้โดยพลัน เมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นนั้นแล้วให้ไต่สวนวินิจฉัยสั่งให้เติมชื่อหรือมิให้เติมชื่อผู้ร้องในบัญชี คำสั่งของศาลนั้นท่านให้ถือว่าเป็นที่สุด แล้วให้ศาลแจ้งคำสั่งไปยังกรมการอำเภอทันที

ถ้าหากคำสั่งของศาลไปยังไม่ถึงมือกรรมการตรวจคะแนนเสียงในขณะเลือกตั้ง ท่านให้ปฏิบัติการไปตามคำสั่งเดิมของกรมการอำเภอ

มาตรา ๑๒ บุคคลใดปรารถนารับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลของตำบลใดให้ลงชื่อสมัครที่กรมการอำเภอซึ่งตำบลนั้นขึ้นอยู่ ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ให้กรมการอำเภอสอบสวนเพื่อทราบว่าบุคคลนั้นจะสมัครรับเลือกตั้งได้ตามมาตรา ๕ และ ๗ หรือไม่ ถ้าเห็นว่าสมัครรับเลือกตั้งได้ ก็ให้ประกาศรับไว้ณที่ว่าการอำเภอโดยเร็ว

ให้ผู้สมัครนำเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งเป็นจำนวนสิบบาทและรูปถ่ายของตนขนาดหกนิ้วสี่รูปมามอบให้แก่กรมการอำเภอด้วย

11/10/2566

ก่อนวันเลือกผู้แทนตำบลอย่างน้อยสามวัน ให้กรมการอำเภอประกาศรายชื่อและรูปผู้สมัครรับเลือกตั้งไว้ในตำบลนั้น ๆ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดไม่นำเงินค่าใช้จ่ายและรูปมามอบให้แก่กรมการอำเภอตามวันที่กรมการอำเภอกำหนดให้ ท่านให้ถอนชื่อผู้นั้นจากเป็นผู้สมัคร

มาตรา ๑๓ ถ้ากรมการอำเภอไม่ยอมรับสมัคร ผู้สมัครมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาล ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรมการอำเภอกำหนดวันและสาธารณสถานที่จะออกเสียงเลือกตั้ง และให้ตั้งกรรมการตรวจคะแนนเสียงตำบลละสามคน

มาตรา ๑๕ การออกเสียงให้เริ่มแต่เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา

มาตรา ๑๖ ให้กระทรวงเจ้าหน้าที่ออกกฎว่าด้วยการควบคุมการออกเสียงและการจัดทำหีบบัตรออกเสียง

มาตรา ๑๗ ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงรับแจกบัตรออกเสียงจากกรมการอำเภอก่อนวันออกเสียง

11/10/2566

ในบัตรนั้นให้เขียนชื่อ เลขหมายบ้าน หรือหมู่บ้านของผู้มีสิทธิออกเสียง

ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงลงลายมือชื่อของตนในบัตรนั้น ถ้าลงลายมือชื่อไม่ได้ให้ลงลายนิ้วมือโดยไม่ต้องมีพะยานรับรอง

มาตรา ๑๘ ในวันออกเสียงให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไปแสดงตนต่อกรรมการตรวจคะแนนเสียง เพื่อให้กรรมการหมายไว้ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงว่าผู้นั้นได้มาออกเสียงแล้ว แล้วให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนำบัตรออกเสียงไปใส่ในหีบบัตรออกเสียงซึ่งกรรมการได้ติดเลขหมายและรูปผู้สมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา ๑๙ เมื่อสิ้นเวลาออกเสียง ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงพร้อมกันเปิดหีบบัตรออกเสียงครั้งละหีบ แล้วให้ลงเลขหมายหีบนั้นไว้บนบัตรออกเสียงทุกฉะบับและนับแล้วบันทึกไว้ในรายงานว่าหีบนั้น ๆ มีคะแนนเสียงเท่าใด เสร็จแล้วให้เก็บบัตรออกเสียงไว้ในหีบตามเดิม

มาตรา ๒๐ ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนเสียงสูงที่สุดให้ถือว่าเป็นผู้แทนตำบล ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันท่านให้ถือว่าผู้ที่มีอายุสูงกว่าเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

11/10/2568

อนึ่งถ้าศาลสั่งเพิกถอนการเลือกตั้งของผู้ได้รับคะแนนสูง ท่านให้ถือว่าผู้ที่ได้คะแนนรองลงมาเป็นผู้แทนตำบล

มาตรา ๒๑ ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงส่งหีบบัตรออกเสียงไปยังกรมการอำเภอ และให้กรมการอำเภอเก็บรักษาไว้สามปี แต่ไม่เกินเวลาที่ผู้แทนตำบลนั้นอยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบล แล้วส่งรายงานในการเลือกตั้งไปยังกรมการอำเภอ เพื่อส่งต่อไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเร็ว

มาตรา ๒๓ ภายในสิบวันนับตั้งแต่วันเลือกตั้งผู้แทนตำบล บุคคลใดเห็นว่าการเลือกตั้งของผู้ได้รับคะแนนสูงมิได้เป็นไปโดยชอบไซร้ ท่านว่าผู้นั้นมีสิทธิที่จะร้องคัดค้านต่อศาลท้องถิ่นได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องนี้แล้วให้รีบไต่สวนและวินิจฉัยว่า ควรเพิกถอนผู้รับเลือกตั้งนั้นหรือไม่ แล้วแจ้งคำสั่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเร็ว คำสั่งนี้ท่านให้ถือว่าเป็นที่สุด

ถ้าศาลสั่งเพิกถอน แต่คำสั่งไปถึงกรรมการตรวจคะแนนเสียงเลือกผู้แทนราษฎรภายหลังที่ผู้แทนตำบลนั้น

11/10/2566

ได้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรแล้ว ท่านว่าการออกเสียงของผู้แทนตำบลในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๔ ผู้แทนตำบลย่อมขาดจากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ หรือขาดความเกี่ยวข้องกับตำบลซึ่งตนเป็นผู้แทนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗

มาตรา ๒๕ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๔ ท่านว่าผู้แทนตำบลคงอยู่ในตำแหน่งตลอดอายุของสภาซึ่งตนเป็นผู้เลือกตั้งผู้แทนราษฎร

หมวด ๓

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๖ บุคคลใดปรารถนารับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดใด ให้ลงชื่อสมัครณศาลากลางจังหวัดนั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนว่า บุคคลนั้นจะสมัครรับเลือกตั้งได้ตามมาตรา ๕ และ ๘ หรือไม่ ถ้าเห็นว่าสมัครรับเลือกตั้งได้ก็ให้ประกาศรับไว้ณศาลากลางจังหวัดโดยเร็ว

11/10/2566

ให้ผู้สมัครนำเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งเป็นจำนวนห้าสิบบาทและรูปถ่ายของตนขนาดหกนิ้วสี่รูปมามอบแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยก่อนวันเลือกตั้งผู้แทนราษฎรอย่างน้อยเจ็ดวัน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศรายชื่อและรูปผู้สมัครรับเลือกไว้ณศาลากลางจังหวัดนั้น ๆ

ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒, ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดวันและสาธารณสถานที่จะออกเสียงเลือกตั้ง และตั้งกรรมการตรวจคะแนนเสียงสถานที่ละสามคน

มาตรา ๒๘ ให้ผู้แทนตำบลรับแจกบัตรออกเสียงจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนวันออกเสียง ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในวันออกเสียงให้ผู้แทนตำบลไปแสดงตนต่อกรรมการตรวจคะแนนเสียง เพื่อให้หมายไว้ในบัญชีผู้แทนตำบลว่าผู้นั้นได้มาออกเสียงแล้ว แล้วให้ผู้แทนตำบลนำบัตรออกเสียงซึ่งตนได้เขียนชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรตามจำนวนที่จังหวัดนั้นจะพึงมีได้ไปใส่ในหีบบัตรออกเสียง

11/10/2566

มาตรา ๓๐ เมื่อสิ้นเวลาออกเสียง ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงพร้อมกันเปิดหีบบัตรออกเสียงและนับ แล้วบันทึกไว้ในรายงานว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนเสียงเท่าใด

บัตรออกเสียงใดมีชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเกินกว่าจำนวนที่จังหวัดนั้นจะพึงมีผู้แทนได้ หรือมีชื่อผู้ซึ่งมิใช่เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง บัตรนั้นใช้ไม่ได้ ให้กรรมการบันทึกลงไว้ในบัตรนั้นว่า "เสีย"

มาตรา ๓๑ ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งแห่งจำนวนเสียงที่ได้ออกโดยถูกต้อง ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นผู้แทนราษฎร

แต่ถ้าในการเลือกตั้งครั้งแรกไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนดั่งกล่าวไว้ในวรรค ๑ หรือผู้ได้คะแนนเสียงดั่งกล่าวไว้นั้นยังมีไม่ครบจำนวนผู้แทนราษฎรซึ่งจังหวัดนั้นจะพึงมีได้ ก็ให้มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามจำนวนที่ยังขาดอยู่อีกครั้งหนึ่ง ภายในเวลาสามวันนับตั้งแต่วันเลือกตั้งครั้งแรก ในการเลือกตั้งครั้งที่สองนี้ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีคะแนนสูงตามลำดับลงมาเป็นผู้แทนราษฎรจนครบตามจำนวน

ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ เวลาและการควบคุมการออกเสียง การเก็บรักษาหีบบัตรออกเสียง ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕, ๑๖, ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศชื่อผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง แล้วส่งรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยโดยเร็ว

มาตรา ๓๔ ภายในยี่สิบวันนับตั้งแต่วันเลือกตั้งผู้แทนราษฎร บุคคลใดมีความเห็นว่าการเลือกตั้งนั้นมิได้เป็นไปโดยชอบไซร้ ท่านว่าผู้นั้นมีสิทธิที่จะร้องคัดค้านต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้

เมื่อได้รับคำร้องคัดค้านแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งคำร้องนั้นไปยังกระทรวงมหาดไทยโดยเร็ว เพื่อส่งต่อไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎร

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอคำร้องคัดค้านนั้นต่อสภาผู้แทนราษฎร ให้สภาผู้แทนราษฎรสอบสวนแล้ววินิจฉัยว่าผู้แทนราษฎรซึ่งถูกคัดค้านนั้นได้รับเลือกตั้งขึ้นโดยชอบแล้วหรือไม่ หรือมีมลทินจะให้มีการเลือกตั้งใหม่อีกครั้งหนึ่งก็แล้วแต่จะเห็นสมควร

1/10/2566

ในระหว่างที่สภายังมิได้สั่งเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าผู้แทนราษฎรซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งมานั้นได้รับเลือกตั้งขึ้นโดยถูกต้อง

หมวด ๔
เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๕ บรรดานายจ้างผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนบริษัท และห้างร้านใด ๆ ฯลฯ ต้องให้ความสะดวกแก่คนในบังคับบัญชาหรือลูกจ้างของตนในวันเลือกตั้งผู้แทนตามสมควร หัวหน้ากระทรวงทะบวงการต้องให้ความสะดวกแก่คนในบังคับบัญชาของตนในวันเลือกตั้งผู้แทนแต่อย่าให้เสียราชการ เพื่อผู้มีสิทธิออกเสียงผู้แทนตำบล หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้มีเวลาไปในการเลือกตั้งนั้นได้

มาตรา ๓๖ ในการพิจารณาคดีในโรงศาลภายหลังวันเลือกตั้งผู้แทน ผู้ได้ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนแล้ว ไม่จำต้องเบิกความว่าตนได้ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้ใด

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงและเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่อื่น ๆ เปิดเผยว่าผู้ใดออกเสียงเลือกตั้งผู้ใด

11/10/2566

มาตรา ๓๘ กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในภาค ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕
ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่นำรายชื่ออันครบถ้วนของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนออกปิดไว้ตามมาตรา ๑๒ และ ๒๖ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใด

๑) ละเลยไม่นัดประชุมเพื่อเลือกตั้งผู้แทนตำบลหรือผู้แทนราษฎรภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือ

๒) นัดประชุมเพื่อเลือกตั้งผู้แทนตำบลหรือผู้แทนราษฎรณสถานที่อันไม่ใช่สาธารณสถาน

ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๔๑ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใด กระทำด้วยเจตนานับบัตรออกเสียงลงคะแนนให้ผิดจากความจริง ท่าน

1140/2566

ว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใด หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดอยู่ณสถานที่ในเวลาเลือกตั้งผู้แทนตำบลหรือผู้แทนราษฎร บังอาจสอดเข้าเกี่ยวข้องกับผู้มีสิทธิออกเสียงในการออกเสียงลงคะแนนโดยให้คำมั่นว่าจะให้ประโยชน์ใด ๆ ก็ดี โดยข่มขู่หรือโดยกลฉ้อฉลก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลพิพากษาเพิกถอนสิทธิออกเสียงมีกำหนดตั้งแต่สี่ปีจนถึงสิบสองปี

มาตรา ๔๓ กรรมการตรวจคะแนนเสียง หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เปิดเผยว่าผู้ใดออกเสียงเลือกตั้งผู้ใด ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใด

๑) ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน รู้อยู่แล้วและจงใจบังอาจออกเสียงลงคะแนนก็ดี หรือ

๒) ยื่นบัตรออกเสียงลงคะแนนมากกว่าบัตรหนึ่งก็ดี หรือ

11/10/2566

๓) ออกเสียงลงคะแนนณสถานที่ออกเสียงเกินกว่าหนึ่งแห่ง ในการเลือกตั้งผู้แทนคราวเดียวกันก็ดี หรือ

๔) ออกเสียงลงคะแนนโดยใช้บัตรของผู้อื่นก็ดี

ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ บุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๕ คนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรานั้นไซร้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๔๖ บุคคลใดให้สินบนแก่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลก็ดี หรือผู้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลพิพากษาเพิกถอนสิทธิออกเสียงตั้งแต่สี่ปีจนถึงสิบสองปี

ภาค ๒

สมาชิกผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒

มาตรา ๔๗ ในชั้นต้นพระมหากษัตริย์ทรงประกาศพระราชกฤษฎีกาตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ ขึ้นตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๕

ต่อไปเมื่อจะเลือกตั้งบุคคลเข้าแทนในตำแหน่งสมาชิกที่ว่าง หรือจะต้องตั้งสมาชิกเพิ่มจำนวนขึ้นก็ดี หรือจะต้อง

11/10/2566

ปลดสมาชิกเพื่อลดจำนวนลงก็ดี เพื่อให้สมาชิกประเภทที่ ๒ คงมีจำนวนเท่ากันกับสมาชิกประเภทที่ ๑ ท่านให้สมาชิกประเภทที่ ๒ ที่มีอยู่ในขณะนั้นประชุมเลือกตั้ง หรือปลดตามจำนวนที่จำเป็น

สมาชิกประเภทที่ ๒ นี้ ท่านให้อยู่ในตำแหน่งตลอดวาระที่ใช้บทฉะเพาะกาลแห่งรัฐธรรมนูญ

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๑ ธันวาคม หน้า ๕๕๔)

11/10/2566

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
พ.ศ. ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ. ศ. ๒๔๗๕ กระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินั้น ให้กรมการอำเภอถือตามทะเบียนสำมะโนครัวที่ได้ทำขึ้นครั้งหลังที่สุด และได้แก้ไขถูกต้องกับที่เปลี่ยนแปลงตามที่จะทราบได้ในเมื่อได้ทำสำมะโนครัวนั้นแล้ว

ข้อ ๒ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง ในตำบลที่ได้แบ่งการปกครองเป็นหมู่บ้าน ให้เรียงรายชื่อไว้ตามลำดับหมู่บ้าน ในตำบลที่มิได้แบ่งการปกครองเป็นหมู่บ้าน ให้เรียงรายชื่อตามลำดับเลขบ้าน

ข้อ ๓ เมื่อกรมการอำเภอได้กำหนดวันและสาธารณสถานที่จะออกเสียงเลือกตั้งตามความในมาตรา ๑๔ แห่ง

11/10/2566

พระราชบัญญัติแล้ว ก่อนถึงวันกำหนดเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๗ วัน ให้กรมการอำเภอประกาศวันกำหนดและสถานที่แก่ราษฎรในตำบลที่จะมีการเลือกตั้ง โดยประกาศในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือปิดประกาศไว้ณที่ว่าการอำเภอ และณที่สาธารณสถานภายในตำบลไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง และให้เป็นหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่จะบ่าวประกาศแก่ราษฎรในตำบลและหมู่บ้านของตน

ข้อ ๔ การตั้งกรรมการตรวจคะแนนเสียงสำหรับการเลือกตั้งผู้แทนตำบล ห้ามมิให้กรมการอำเภอเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลในตำบลใดเป็น กรรมการตรวจคะแนนเสียงในการเลือกตั้งในตำบลนั้น

ข้อ ๕ การเลือกตั้งผู้แทนตำบลให้เป็นหน้าที่ของกรมการอำเภอท้องที่นั้น ๆ ควบคุม และจัดให้การดำเนินไปตามความในพระราชบัญญัติและกฎนี้

ข้อ ๖ หีบใส่บัตรออกเสียงนั้น จะต้องทำด้วยวัตถุที่ทนทานแข็งแรงมีกุญแจพร้อม และให้มีช่องใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนได้ในเมื่อหีบนั้นลั่นกุญแจ และถ้ามิได้ไขกุญแจออกแล้วจะเอาบัตรออกมิได้

11/10/2566

ข้อ ๗ บัตรออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลนั้น ให้ใช้กระดาษสีเหลือง และให้เรียกโดยย่อว่า "บัตรเหลือง"

ข้อ ๘ เมื่อถึงเวลาออกเสียงลงคะแนน ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงกล่าวเปิดการประชุมออกเสียงลงคะแนน และแสดงให้ผู้ที่มาประชุมออกเสียงลงคะแนนเห็นว่าหีบนั้นเป็นหีบเปล่า แล้วให้กรรมการสั่นกุญแจหีบและประทับตราโดยวิธีที่จะป้องกันมิให้หีบเปิดออกได้นอกจากต้องทำลายตรานั้น และให้ตั้งหีบนั้นไว้ณที่ซึ่งเห็นได้เพื่อรับบัตรลงคะแนน

ข้อ ๙ ก่อนที่จะให้ผู้มีสิทธิออกเสียงคนใดนำบัตรไปใส่ในหีบออกเสียง กรรมการตรวจคะแนนเสียงจะต้องหมายเหตุในบัญชีชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงว่าผู้นั้นได้มาในการออกเสียงแล้ว จึงให้ผู้นั้นนำบัตรเหลืองของตนผ่านไปใส่ในหีบออกเสียงได้

ข้อ ๑๐ การออกเสียงลงคะแนนนั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนจะต้องมาออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเอง จะตั้งให้ผู้ใดมาออกเสียงลงคะแนนแทนไม่ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อถึงเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงกล่าวแสดงว่า การออกเสียงลงคะแนนสุดสิ้นลงแล้ว และจะเปิดหีบออกนับคะแนนเสียง

ข้อ ๑๒ เมื่อได้นับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงเก็บบัตรเหลือง เข้าหีบออกเสียงดังเดิม และให้ลั่นกุญแจประทับตราหีบนั้น แล้วมอบให้กรมการอำเภอเก็บรักษาไว้

ข้อ ๑๓ เมื่อกรรมการได้ตรวจคะแนนเสียงแล้ว ให้กรรมการประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลโดยมิให้ชักช้า ประกาศนั้นให้ปิดไว้ณสาธารณสถานที่ออกเสียงเลือกตั้ง ๑ ฉบับ ที่ทำการของกำนันตำบลนั้น ๑ ฉบับ และที่ว่าการอำเภอ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๔ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลและจัดการในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ และตรวจตราให้กรมการอำเภอได้ดำเนินการไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎนี้

ข้อ ๑๕ การตั้งกรรมการตรวจคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดใดเป็นกรรมการตรวจคะแนนเสียงในการเลือกตั้งจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๖ ให้นำกฎข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้ในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

11/10/2566

ข้อ ๑๗ บัตรออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น ให้ใช้กระดาษขาว และให้เรียกโดยย่อว่า "บัตรขาว"

ข้อ ๑๘ เมื่อได้นับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงเก็บบัตรขาวเข้าหีบออกเสียงดั่งเดิม และให้ลั่นกุญแจประทับตราหีบนั้น แล้วมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเก็บรักษาไว้

ข้อ ๑๙ เมื่อกรรมการตรวจคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการเลือกตั้งแล้ว ให้รายงานผลการเลือกตั้งเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเร็ว และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรไว้ที่ศาลากลางจังหวัดหรือที่ประชุมชนโดยมิชักช้า

ข้อ ๒๐ ผู้ใดสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลต้องยื่นใบสมัครต่อกรมการอำเภอ และผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ต้องยื่นใบสมัครต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ใบสมัครต้องทำตามแบบซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจ่าแสนยบดี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๔๙ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๕๓)

11/07/2566

พระราชบัญญัติ
เทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าเป็นการสมควรจะประกาศเทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อนไว้ให้แจ้งชัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติและบทกฎหมายอื่นใด ซึ่งประกาศใช้อยู่ในเวลานี้ คำว่า เสนาบดี ให้อ่านเป็นรัฐมนตรี คำที่กล่าวถึงเสนาบดีกระทรวงใดๆ ให้หมายความว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นๆ และคำว่า กฎเสนาบดี ให้อ่านเป็นกฎกระทรวง

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๗๗)

11/10/2566

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติสำนักงาน
จัดหางานประจำท้องถิ่น
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลูกจ้างไม่มีงานทำคนใดมีความประสงค์จะรับจ้างทำงาน ให้นำความแจ้งต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนซึ่งเป็นผู้จัดการจัดหางานประจำท้องถิ่นด้วยวาจาโดยยอมให้บันทึกข้อความเหล่านี้ไว้ในทะเบียน คือ

ก. ชื่อและนามสกุล

ข. สัญชาติ

ค. อายุ

ง. ตำบลและหมายเลขบ้านที่อยู่

จ. มีความรู้ความชำนาญในงานประเภทใด

ฉ. มีความประสงค์จะทำงานประเภทใด

11/10/2566

ข้อ ๒ นายจ้างคนใดมีความประสงค์จะจ้างลูกจ้างชะนิดใดให้ตนเองหรือผู้แทนนำความแจ้งต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนซึ่งเป็นผู้จัดการจัดหางานประจำท้องถิ่นด้วยวาจาโดยยอมให้บันทึกข้อความเหล่านี้ในทะเบียน คือ

ก. ชื่อและนามสกุล

ข. ตำบลและหมายเลขบ้านที่อยู่

ค. ต้องการลูกจ้างทำงานประเภทใด

ข้อ ๓ เมื่อลูกจ้างหรือนายจ้างคนใด ซึ่งได้นำความไปแจ้งไว้ต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้ว หมดความประสงค์ที่จะรับจ้างหรือหาลูกจ้างต่อไป เนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดก็ตาม ให้ลูกจ้างหรือนายจ้างหรือผู้แทนนั้น ๆ นำความไปแจ้งต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนที่ตนเคยได้แจ้งไว้โดยพลัน

มิฉะนั้น ก็ให้จำหน่ายบัญชีเสียเมื่อพ้น ๖๐ วันไปแล้วนับแต่วันมาแจ้งความประสงค์ไว้

ข้อ ๔ ให้นายอำเภอซึ่งเป็นผู้จัดการจัดหางานประจำท้องถิ่นมีหน้าที่

11/10/2566

๑. บันทึกแยกไว้ตามประเภทซึ่งจำนวนคนไม่มีงานทำ รวมทั้งผู้ที่ต้องการลูกจ้างในท้องที่ของตน และทำทะเบียนนายจ้างและลูกจ้าง

๒. มีทะเบียน ๒ เล่มแยกตามประเภท เล่มหนึ่งสำหรับลงชื่อและสำนักที่อยู่ของผู้ที่ต้องการลูกจ้าง กับสำหรับบันทึกข้อความที่กล่าวไว้ในข้อ ๒ อีกเล่มหนึ่งสำหรับลงชื่อและสำนักที่อยู่ของผู้ต้องการหางานทำกับสำหรับบันทึกข้อความดังกล่าวไว้ในข้อ ๑ และบรรดาเอกสารต่าง ๆ ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียส่งมาให้นั้น ให้เก็บไว้ในทะเบียน

๓. จัดให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูทะเบียนและเอกสารต่าง ๆ ได้โดยไม่คิดมูลค่า ถ้าเป็นผู้ที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ พึงให้คำอธิบายและคำแนะนำด้วยวาจาตามที่จำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้ทราบความตามที่ต้องการ

๔. ทำรายงานประจำเดือนเสนอต่อนายทะเบียนตามประเภทแห่งงานโดยแสดง

ก. จำนวนผู้ที่ยังไม่มีงานทำ

ข. จำนวนงานที่มีนายจ้างบอกมา

ค. จำนวนที่ได้ทำงานแล้วในระวางเดือน

11/10/2566

๕. รับจากนายทะเบียนหรือรับโดยตรงจากสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นใด ๆ อันตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งรายการเกี่ยวด้วยการที่อำเภออื่นต้องการลูกจ้างและนายจ้างและแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอยู่ในท้องที่ของตนทราบรายการนั้นด้วยวาจาหรือโดยปิดประกาศไว้ในที่ทำการ ฯ หรือปิดไว้ข้างนอก

๖. จัดทำหรือปิดและรักษาไว้ในที่ทำการที่อนุญาตให้บุคคลเข้าออกได้ ซึ่งประกาศอันเห็นได้ชัดแจ้ง ให้ทราบว่าการงานที่สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นทำให้นั้น ทำให้โดยไม่คิดมูลค่า และห้ามมิให้ผู้ใดให้บำเหน็จสินจ้างอย่างใดแก่พนักงานของสำนักงานนั้นเป็นอันขาด

ข้อ ๕ ให้นายทะเบียนสำนักกลางจัดหางานมีหน้าที่

๑. ออกคำสั่งไปยังสำนักงานประจำท้องถิ่นว่าด้วยวิธีที่จะปฏิบัติการงาน และให้คำแนะนำตามซึ่งสำนักงานกลางจัดหางานจะพึงมีอันเกี่ยวด้วยงานที่มีผู้เสนอจะจ้างและความต้องการของลูกจ้าง

๒. ออกตรวจสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นด้วยตนเองหรือส่งผู้แทนไปตรวจ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัติ

11/10/2566

๓. แจ้งความและทำการเผยแผ่ตามที่จำเป็นเกี่ยวด้วยงาน และจำนวนผู้ที่ไม่มีงานทำ

๔. รวบรวมและจัดให้เป็นหมวดหมู่ซึ่งบรรดาข้อความอันเกี่ยวกับงาน หรือจำนวนผู้ที่ไม่มีงานทำตามซึ่งสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นรายงานมา หรือซึ่งได้มาโดยวิธีอื่น

๕. ทำรายงานและสถิติทางราชการ และให้รายงานแสดงความเห็นในเรื่องวิธีที่จะจัดการแก่คนไม่มีงานทำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งคราว

๖. ตรวจตราดูแลให้การได้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้สำนักงานจัดหางานส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้น

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจ่าแสนยบดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๗๙)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
เรื่องการเก็บเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕

ตามประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้ผ่อนผันขยายเวลาเก็บเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ในอัตราปกติ แก่บุคคลบางจำพวกนั้น

บัดนี้ได้ทราบว่าการทำนาบางท้องที่ได้ผลล่าช้ากว่าปกติไปบ้าง ผู้ต้องเสียเงินรัชชูปการบางคนอาจหาเงินไปชำระไม่ทันตามกำหนด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจึงประกาศตามอำนาจในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พ.ศ.๒๔๖๘ ให้ทราบทั่วกันว่า ฉะเพาะในระวางเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ผู้ใดนำเงินรัชชูปการไปชำระเองโดยดี เจ้าหน้าที่จะได้เรียกเก็บเงินตามอัตราปกติต่อไปอีกก่อน

แต่ส่วนผู้ซึ่งมีทรัพย์สมบัติพอควรชำระเงินรัชชูปการได้ และผู้ซึ่งอยู่ในท้องที่อันการทำมาหากินมิได้มีผลล่าช้ากว่าปกติ ถ้าหากยังมิได้ชำระเงิน เจ้าพนักงานจะเริ่มจัดการเร่งรัดไปตามทางการแห่งพระราชบัญญัติทุกประการ และผู้

ที่เจ้าพนักงานต้องทำการเร่งรัดนั้น จะต้องชำระเงินตามอัตรา
ทวีคูณ ตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๘๓)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดทำซองไปรษณยากร ไปรษณียบรรณ และไปรษณียบัตร สำหรับใช้ในการไปรษณีย์ในพระราชอาณาเขตต์ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะสังเขปดังนี้

ซองไปรษณียากรชะนิดราคา ๑๐ สตางค์

ก) ขนาดกว้าง ๑๐ เซ็นติเมตร ยาว ๑๕ เซ็นติเมตร

ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๑๐ สตางค์สีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมซ้ายเบื้องซ้าย

ไปรษณียบรรณราคา ๑๐ สตางค์

ก) ขนาดกว้าง ๑๐ เซ็นติเมตร ยาว ๑๕ เซ็นติเมตร

ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๑๐ สตางค์สีแดงพิมพ์ไว้ที่มมขวาเบื้องบน

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมซ้ายเบื้องบน

ง) มีอักษรไทยพิมพ์สีแดงว่า "ไปรษณียบรรณ" และอักษรโรมันว่า "CARTE LETTRE"

ไปรษณียบัตรราคา ๓ สตางค์

ก) ขนาดกว้าง ๙ เซ็นติเมตร ยาว ๑๔ เซ็นติเมตร

ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๓ สตางค์สีเขียวพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีเขียวพิมพ์ที่มุมซ้ายเบื้องบน

ง) มีอักษรไทยพิมพ์สีเขียวว่า "ไปรษณียบัตร" และอักษรโรมันว่า "CARTE POSTALE"

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๘๕)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๗๕๗)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บุคคโล	บุคคโล ดาวคะนองฝั่งเหนือ โรงเรียนสำเหร่ สวนกาแฟ บางไส้ไก่ บ้านสำเหร่ คลองสำเหร่ คลองบางน้ำชน กันตยาราม คลองบางสะแก

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๖ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑ มกราคม หน้า ๕๘๘)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	คลองสาน	วัดทองนพคุณ ตลาดสมเด็จ บางลำพูล่าง วัดสุทธาวาส ศาลเจ้าอาเหนี่ยว ตรอกสารภี

11/10/2566

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขอรับอนุญาตสั่งหรือนำเข้ามาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ หรือประสงค์จะขอรับอนุญาตทำการใดๆ ซึ่งพระราชบัญญัติบังคับว่าต้องมีใบอนุญาตให้ทำเรื่องราวร้องขอตามแบบซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้

ข้อ ๒ ใบอนุญาตซึ่งเจ้าหน้าที่ออกให้สำหรับสั่งหรือนำเข้ามาซึ่งสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้มีกำหนดใช้ได้ภายใน ๓ เดือนนับแต่วันออกใบอนุญาต

ใบอนุญาตอย่างอื่นให้มีกำหนดใช้ได้ ๓ ปี นับแต่วันออกใบอนุญาต แต่ไม่ให้เกินวันที่ ๓๑ เดือนมีนาคมของปีที่ ๓ นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

11/10/2566

ข้อ ๓ บุคคลใดได้รับใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้ามาซึ่งสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ เมื่อสิ่งนั้นมาถึงประเทศสยาม ให้ผู้สั่งหรือนำเข้ามาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัติทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันมาถึง เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสิ่งที่สั่งหรือนำเข้ามาเห็นเป็นการถูกต้องแล้ว จึงให้ผู้สั่งหรือนำเข้ามารับสิ่งนั้นไปได้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตซึ่งเจ้าหน้าที่ออกให้ตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ออกให้ในนามของบุคคลผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ควบคุมหรือเป็นหัวหน้าสถานวิทยาศาสตร์หรือโรงพยาบาลนั้น

ข้อ ๕ ผู้ถือใบอนุญาตทุกประเภท นอกจากใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้ามาซึ่งสิ่งดั่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ จะต้องมีทะเบียนแสดงจำนวนที่ได้มาหรือทำขึ้นและจ่ายไปซึ่งสิ่งที่ได้รับอนุญาต กับแสดงวันและเหตุที่ได้มาหรือทำขึ้นและจ่ายไปนั้น ตามแบบที่เจ้าหน้าที่จะได้ทำเป็นตัวอย่างไว้ณสำนักงานของเจ้าหน้าที่

กฎให้ไว้ณวันที่ ๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรีลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ มกราคม หน้า ๕๘๑)

11/10/2566

แบบ ช. ๑

คำร้องขอใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์
ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๔.....

ข้าพเจ้า.....

(ยศ นามเดิม นามสกุล เขียนให้เต็มและชัด)

อายุ.....ปี ชาติ.....บังคับ.....

อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... มณฑล.....

ขอยื่นคำร้องขออนุญาต.....

.....

ตามความในมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรค
และพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ ณที่.....

.....

.....

.....

นาม

11/10/2566

แบบ ช. ๒

ใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้ามา
ซึ่งสิ่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕

ใบอนุญาตที่.....

อนุญาตให้.....

ชาติ.....บังคับ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....มณฑล.....

สั่งหรือนำ.....

.....

เข้ามาในประเทศสยามได้ตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงข้อ ๓

ใบอนุญาตฉะบับนี้มีอายุใช้ได้เพียง ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๔..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๔..... จะโอนกันไม่ได้

ได้ลงนามและประทับตราให้ไว้ณวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๔.....

.....
เจ้าหน้าที่

11/10/2566

ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย

แบบ ช. ๓

ใบอนุญาตให้มี
สิ่งซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕

ใบอนุญาตที่.....

อนุญาตให้.....

ชาติ.....บังคับ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....มณฑล.....

มี.....

.....

ไว้ใน ครอบ ครอง ได้ ตาม ความ ใน มาตรา ๗ แห่ง พระราช บัญญัติ ควบคุม เชื้อโรค และพิษ ที่มา จาก สัตว์ ซึ่ง เป็น ภัย พุทธ ศักราช ๒๔๗๕

11/10/2566

ใบอนุญาตฉะบับนี้มีอายุใช้ได้เพียง ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่.....เดือน..... .....พ.ศ. ๒๔..... ถึงวันที่..... เดือน.....พ.ศ. ๒๔..... และใช้ได้ฉะเพาะตัวบุคคลที่ได้กล่าวไว้ในใบอนุญาต

ได้ลงนามและประทับตราให้ไว้ณวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๔.....

.....

เจ้าหน้าที่

ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย

11/10/2566

แบบ ช. ๔

ใบอนุญาต

ตามความในมาตรา ๘ และ ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕

ใบอนุญาตที่.....

อนุญาตให้.....

ชาติ.....บังคับ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล..... .....อำเภอ.....

จังหวัด..... มณฑล.....

ทำการ.....

.....

ตามความในมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรค
และพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้
ในสถานที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....มณฑล.....

11/10/2566

ใบอนุญาตฉะบับนี้มีอายุใช้ได้เพียง ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... ถึงวันที่..... เดือน. .....พ.ศ. ๒๕..... และใช้ได้ฉะเพาะตัวบุคคลและสถานที่ ๆ ได้กล่าวไว้ในใบอนุญาต

ได้ลงนามและประทับตราให้ไว้ณวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

.....

เจ้าหน้าที่

ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย

11/10/2566

(๖๐๔ ก.)

ทะเบียนสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรค ฯ

รับ ชื่อวัตถุ..... จ่าย

วันที่	รับจาก	จำนวนหรือปริมาณ	หมายเหตุ	วันที่	จ่ายให้	จำนวนหรือปริมาณ	คงเหลือ	หมายเหตุ

11/10/2566

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๔๒ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๕ มกราคม หน้า ๖๐๑)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร ธนบุรี	บางรัก บางพลัด	วัดหัวลำโพง บางพลัด บางอ้อ บางรัก บางพลู สวนพริก บางจาก วัดลิงขบ ปลายคลองบางจาก บ้านปูน บางยี่ขัน วัดดุสิต สุเหร่าแขกบาง กอกน้อย วัดน้อยนางหงส์ วัดยี่ส่าย คลองคราม คลองบ้านน้ำตาล

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บางพลัด	บางผักหนาม
			บางบำหรุ
		บางขุนเทียน	บางขุนเทียน
			คุ้งเผาถ่าน
			บางนางนอง
			บางค้อ
			บางประทุน
			บางมด
			ดาวคะนอง
			บางปะแก้ว
			บางบอนเหนือ
			บางบอนใต้
			แสมดำ
			ท่าข้าม
			ลูกวัว
		บางกอกใหญ่	วัดประดู่
			คลองวัดท่าพระ
		ตลิ่งชัน	ตลิ่งชัน
			บางบำหรุ
			บางระมาด

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	ตลิ่งชัน	บ้านไทร บางพรหม บางเชือกหนัง ศาลาธรรมสพน์ ทวีวัฒนา

11/10/2566

ประกาศพระบรมราชโองการ

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนนามหน่วยบางหน่วยและนามตำแหน่งบางตำแหน่ง ในกรมทหารเรือเสียใหม่ คือ

กองทัพเรือ	เปลี่ยนเป็น	กองเรือรบ
ผู้บัญชาการกองทัพเรือ	เปลี่ยนเป็น	ผู้บังคับการกองเรือรบ
ผู้บัญชาการสถานีทหารเรือกรุงเทพ ฯ	เปลี่ยนเป็น	ผู้บังคับการสถานีทหารเรือกรุงเทพ ฯ

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ มกราคม หน้า ๖๐๔)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๔ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ มกราคม หน้า ๖๐๕)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางซื่อ	บางซื่อ บางซ่อน นครชัยศรี ลาดยาว

11/10/2566

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดทำซองไปรษณียากรลงทะเบียนสำหรับใช้ในการไปรษณีย์ในพระราชอาณาเขตต์ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะสังเขปดังนี้

ซองไปรษณียากรลงทะเบียนชะนิดราคา ๑๕ สตางค์

ก) ขนาดกว้าง ๑๐ เซ็นติเมตร ยาว ๑๕ เซ็นติเมตร

ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๑๕ สตางค์ สีน้ำเงินพิมพ์ไว้ที่กลางปกซองซึ่งอยู่ข้างซ้าย

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีน้ำเงินพิมพ์ไว้ที่มุมซ้ายเบื้องบน

ง) มีเส้นสีน้ำเงินพิมพ์ผ่านกันรอบซองขวางกันเป็นกากะบาด และมีสีน้ำเงินพิมพ์ไว้อย่างหนาข้างซ้ายและขวาของซอง

ประกาศมาณวันที่ ๑๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ มกราคม หน้า ๖๐๗)

พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมข้อความสองอนุมาตราต่อไปนี้เข้าในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นอนุมาตรา ๗ และ ๘ คือ

"(๗) บุคคลอายุต่ำกว่าสิบปีที่มิได้มากับบิดาหรือมารดา เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยอยู่ก่อนแล้ว

(๘) บุคคลที่มีอายุสิบสองปีหรือกว่านั้นขึ้นไป ที่อ่านและเขียนหนังสือไทยหรือหนังสือภาษาของตนไม่ได้"

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๐๔)

11/10/2566

คำแถลงนโยบายเรื่องแก้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

รัฐบาลเห็นสมควรแถลงนโยบายให้ประชาชนทราบว่า ในการที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกพระราชบัญญัติและกฎกระทรวงมหาดไทยแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องคนเข้าเมืองทั้งนี้มิใช่ด้วยความรังเกียจชนต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยพึ่งพระบรมโพธิสมภารอยู่ณบัดนี้หรือจะเข้ามาต่อไป แต่ว่าฐานะของการเศรษฐกิจเวลานี้ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่าตกต่ำ ได้เริ่มตกต่ำมานานแล้ว ยังกำลังตกต่ำอยู่ณบัดนี้ และยังจะตกต่ำอยู่ต่อไป ไม่มีใครที่สามารถจะทำนายได้ว่ายังจะอีกนานเพียงใด ควรเป็นที่เข้าใจด้วยว่า การทั้งนี้มิใช่เป็นการภายใน เป็นเหตุที่เริ่มมาแต่ภายนอก กระทบมาถึงประเทศเรา เหตุการณ์ทั้งนี้ให้ผลที่ร้ายยิ่งอย่างหนึ่งคือ กระทำความฝืดเคืองในอาชีพทั้งปวง เพื่อบรรเทาความฝืดเคืองทั้งนี้ ก็คิดว่าอย่างหนึ่ง คือบรรเทาความแข่งขันให้น้อยลง และเพื่อบรรเทาความแข่งขัน จึงคิดจำกัดคนที่จะเข้ามาแข่งขันให้น้อยลง วิธีการดั่งนี้ประเทศอื่นบางประเทศกวดขันจนถึงปิดประตูเสียทีเดียว แต่รัฐบาลเห็นว่าเพื่อความละมุนละม่อม จึงได้เพียงแต่กำหนดวิธีการให้คนเข้ามาน้อยลงและได้เข้ามาแต่คนดี ดั่งปรากฏนัยอยู่แล้วในตัวพระราชบัญญัตินั้น

0/2560

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
(ฉะบับที่ ๔)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นต้นไป ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ข. และ ค. แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉะบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ และใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒ ข. ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้กลับเป็นเงินยี่สิบบาท ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้เป็นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกให้

11/10/2556

ค. ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นเงินร้อยบาท ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นี้ให้ใช้ได้ตลอดไป แต่ถ้าคนต่างด้าวผู้ถือใบสำคัญนั้นออกไปจากประเทศสยามเกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันสิ้นอายุ"

กฎให้ไว้ณวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

ลงนามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๑)

11/10/2566

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
(ฉะบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ทำการในตำแหน่งตรวจคนเข้าเมือง และกรมการอำเภอตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นกรรมการสอบความรู้ในเรื่องอ่านและเขียนหนังสือตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ข้อ ๒ การสอบอ่านและเขียนหนังสือนั้น ให้ถือการอ่านออกเขียนได้ในภาษาสามัญเป็นประมาณ เช่นอ่าน

หนังสือพิมพ์รายวัน และเขียนตามคำบอกสำนวนคำพูดสามัญได้

กฎให้ไว้ณวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

ลงนามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๒)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตราธิการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เรื่อง งดรับพิจารณาเรื่องราวขอรับอนุญาตสิทธิตรวจหาและทำเหมืองแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตราธิการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓ เพราะพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้วางทางการควบคุมการขุดหาแร่ดีบุกในพระราชอาณาจักรไว้แล้ว

11/10/2566

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตราธิการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เรื่องงดรับพิจารณาเรื่องราวขอรับอนุญาตสิทธิตรวจหาและทำเหมืองแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตราธิการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓ นั้นเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๒๕)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลวังหิน ซึ่งยุบไปรวมกับตำบลย่านยาว อำเภอนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ด้วยมณฑลราชบุรีแจ้งว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้ยุบตำบลวังหิน ซึ่งขึ้นอยู่ในท้องที่อำเภอนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ไปรวมกับตำบลย่านยาว ในท้องที่อำเภอเดียวกัน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ตำบลทั้งสองนี้ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้ว คือ ตำบลวังหิน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๔ และตำบลย่านยาว ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความนี้ว่า การใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลวังหินเดิม ได้ไปรวมอยู่ในตำบลย่านยาว ตรงกับทำเนียบท้องที่ของทางราชการฝ่ายปกครองแล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๕๘)

ประกาศกระทรวงธรรมการ

เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลทับยายเชียง ซึ่งแยกมาจากตำบลมะต้อง และตำบลวงฆ้อง อำเภอพรมพิราม กับตำบลป่าคาย ซึ่งแยกมาจากตำบลแก่งโสภา อำเภอเมืองนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

ด้วยมณฑลพิษณุโลกแจ้งมาว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้แยกหมู่บ้านในท้องที่อำเภอพรมพิราม และอำเภอเมืองนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ตั้งขึ้นใหม่อีก ๒ ตำบล คือ

๑. แยกหมู่บ้านที่ ๖,๘,๙ จากตำบลมะต้อง และหมู่บ้านที่ ๖ จากตำบลวงฆ้อง อำเภอพรมพิราม ตั้งขึ้นเป็นอีกตำบลหนึ่ง เรียกว่า "ตำบลทับยายเชียง" ขึ้นอยู่ในท้องที่อำเภอเดิม

๒. แยกหมู่บ้านที่ ๒,๓,๔,๕,๖,๘ และ ๑๐ จากตำบลแก่งโสภา อำเภอเมืองนครไทย ตั้งขึ้นเป็นอีกตำบลหนึ่ง เรียกว่า "ตำบลป่าคาย" ขึ้นอยู่ในท้องที่อำเภอเดิม

ทั้ง ๓ ตำบลนี้ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้ว คือ ตำบลมะต้องกับตำบลวงฆ้อง

ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๔ และตำบลแก่งโสภา ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๔ เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความนี้ว่า ตำบลทับยายเชียง และตำบลบ่าคาย ซึ่งแยกตั้งขึ้นใหม่นี้ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๕๙)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์

อาศัยความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการขอประกาศว่า ในเวลานี้ได้ให้นายทะเบียนสหกรณ์รับจดทะเบียนสหกรณ์ชะนิดที่ห้ามมิให้เฉลี่ยกำไร ประเภทหาทุนให้สมาชิกกู้ยืมเพื่อใช้ในการเพาะปลูก และบุคคลที่จะรวบรวมกันตั้งเป็นสหกรณ์นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่มีอาชีพในการทำนาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตต์ท้องที่อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มณฑลราชบุรี เพิ่มขึ้นจากแดนที่ได้ประกาศไว้แล้วแต่เดิม

ศาลาว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

ประกาศมาณวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๗)

ประกาศกระทรวงธรรมการ

ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๓๓ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๐๗)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ดุสิต	ตลาดสามเสน ถนนนครราชสีมาเหนือ วชิรพยาบาล ท่าวาสุกรี บ้านญวนสามเสน ถนนนครราชสีมาใต้ สะพานเทเวศ บ้านญวนคลองผดุง วัดเบญจมบพิตร ถนนสุโขทัย โรงเรียนวชิราวุธ โฮเต็ลพญาไท โรงงานกรมรถไฟหลวง ถนนพญาไท มักกะสัน ประตูน้ำปทุมวัน ถนนเพ็ชรบุรี บ้านแขกครัว

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ดุสิต	ทุ่งสัมป่อย
			สี่แยกมหานาค
	ธนบุรี	ภาษีเจริญ	ปากคลองภาษีเจริญ
			บางหว้า
			หลักหนึ่ง
			บางแค
			บางจาก
			สวนอ้อย
			บางด้วน
			บางแวก
			คลองขวาง
			บางไผ่
		กิ่งหนองแขม	หนองแขม
			หลักสอง
			หนองค้างพลู

11/10/2566

ประกาศ
ยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำ ในท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยุบเลิกจังหวัดตะกั่วป่า และให้รวมท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา และอำเภอกะปง เข้าไว้ในปกครองของจังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ท้องที่ในอำเภอเหล่านี้เป็นท้องที่ที่กันดารเคยได้รับความยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำ เมื่อได้โอนมารวมอยู่ในปกครองของจังหวัดพังงาซึ่งมีการเก็บเงินอากรค่าน้ำทุกท้องที่ ตามวิธีการก็จะต้องเก็บเงินอากรค่าน้ำในตำบลเหล่านั้นด้วยเช่นกัน แต่เพราะเหตุที่ความกันดารยังคงมีอยู่ จึงสมควรที่จะยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่

ตำบลเหล่านั้น เพื่อบำรุงการทำมาหาเลี้ยงชีพของราษฎรต่อไปตามเดิม

เพราะฉะนั้น ให้ยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา อำเภอกะปง ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งเป็นวันโอนการปกครองท้องที่อำเภอเหล่านั้นไปขึ้นแก่จังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๒๑)

11/10/2566

พระราชบัญญัติ
ยกเลิกการปรับไหมตามศักดินา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกเลิกการปรับไหมโดยถือเอาศักดินาเป็นหลักนั้นเสีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกการปรับไหมตามศักดินา พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกการปรับไหมตามศักดินาเป็นการชดใช้ความเสียหายที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดกฎหมายใดๆ นั้นเสีย

มาตรา ๔ ถ้าจะต้องกำหนดค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ท่านมิให้พิจารณาเอาศักดินาของคู่กรณีขึ้นเป็นเหตุเปลี่ยนแปลงการคำนวณค่าสินไหมทดแทนตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕ บทบัญญัติในมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงบรรดาอรรถคดีที่ยังค้างชำระอยู่ณศาลในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๒๓)

11/10/2566

ประกาศ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ยกเว้นยาเสพย์ติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ให้ยกเว้นยาที่ปรุงด้วยยาเสพย์ติดให้โทษอีก ๑ ขนาน อยู่ในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยยาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ คือ

Syrup Cocillana Compound ปรุงด้วย Ethylmorphine Hydrochloride กับโอสถสารอื่น ๆ มีส่วน Ethylmorphine Hydrochloride ไม่เกินร้อยละ ๐.๐๗๖ (Messrs. Burgoyne, Burbidges & Co., Ltd.)

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจ่าแสนยบดี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๖๑)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยตามประกาศกระทรวงมหาดไทยฉะบับลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ กำหนดเวลาให้ผู้ขุดหาแร่ฟิง ขุดหาได้ในระยะเวลาโควตาที่ ๓ มีกำหนด ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ จวนจะครบกำหนดระยะเวลาโควตาที่ ๓ แล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ และพระราชบัญญัติแก้ข้อความบางอย่างในกฎหมายและกฎกระทรวงอันเกี่ยวกับการราชโลหกิจ พุทธศักราช ๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

๑. ระยะเวลาโควตาที่ ๔ นี้ ให้มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

๒. จำนวนแร่ที่จะนำมาเฉลี่ยให้แก่ผู้ขุดหาแร่และสงวนหรือกันไว้สำหรับแร่ในครอบครองและแร่ร่อนในระยะเวลาโควตาที่ ๔ นั้นมีจำนวนดั่งนี้ :-

ก. จำนวนแร่ ๑๐,๐๐๐ ตันซึ่งประเทศพึงขุดหาและส่งจำหน่ายได้ตลอดปีนั้น เมื่อหักจำนวนที่กำหนดไว้ใช้ในระยะเวลาโควตาที่ ๓ แล้ว ยังคงมีเหลืออีก ๔,๙๐๒.๑๕ ตัน

ข. ในการเฉลี่ยจำนวนแร่ดีบุกออกเป็นโควตาให้แก่ผู้ขุดหาในระยะเวลาโควตาที่ ๓ มีเศษเหลืออยู่ ๓. ๔ ตัน

ค. จำนวนแร่ซึ่งได้แบ่งเฉลี่ยเป็นโควตาให้แก่ผู้ขุดหาแร่แล้วในระยะเวลาโควตาที่ ๓ แต่ผู้ขุดหามิได้ใช้ โดยเหตุที่เตรียมการทำเหมืองยังไม่เสร็จมีอยู่รวม ๒๐๕.๕ ตัน สมควรจะนำมารวมเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาในระยะเวลาโควตาที่ ๔ นี้ได้ ๒๐๕.๐๕ ตัน

รวมจำนวนแร่ในข้อ ก. ข. และ ค. ทั้งหมดเป็นจำนวน ๕,๑๑๑.๐๕ ตัน

๓. สำหรับระยะเวลาโควตาที่ ๔ ให้สงวนหรือกันไว้สำหรับแร่ในครอบครองและแร่ร่อน กับเฉลี่ยให้แก่ผู้ขุดหาแร่ ดังนี้ คือ :-

ก. สงวนหรือกันไว้สำหรับ ผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ ๑๐๐.- ตัน

ข. สงวนหรือกันไว้สำหรับแร่ค้างสต๊อก ๘๐.- ตัน

ค. เฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ ๔,๙๓๑.๐๕ ตัน

11/10/2566

รวมจำนวนแร่ในข้อ ก. ข. และ ค. ทั้งหมดเป็นจำนวน ๕,๑๑๑.๐๕ ตัน

๔. จำนวนแร่ขุดได้ของผู้ขุดหาแร่ซึ่งกรรมการประเมินได้ประเมินให้ทั้งหมดเป็นจำนวนปีละ ๑๖,๔๒๐.๓๖ ตัน สำหรับ ๖ เดือนจะเท่ากับ ๑๖,๔๒๐.๓๖ ÷ ๒ = ๘,๒๑๐.๑๘ ตัน คงสูงกว่าจำนวนแร่ที่จะเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๓ (ค) คือ ๘,๒๑๐.๑๘ – ๔,๙๓๑.๐๕ = ๓,๒๗๙.๑๓ ตัน

เพราะฉะนั้น จึงกำหนดโควตาให้ผู้ขุดหาแร่พึงขุดหาได้ในระยะเวลาโควตาที่ ๔ นี้เป็นจำนวนร้อยละ ๖๐ ของจำนวนแร่ขุดได้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจ่าแสนยบดี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๖๒)

11/10/2566

ประกาศกรมสาธารณสุข
กำหนดจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษซึ่งจะต้องใช้ใน พุทธศักราช ๒๔๗๖

ตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพย์ติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ อธิบดีกรมสาธารณสุขขอประกาศโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กำหนดจำนวนยาเสพย์ติดให้โทษซึ่งเห็นว่าจะต้องใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๖ ดังต่อไปนี้

มอร์ฟีน (Morphine) ๓๐๐ กรัม ในของปรุงต่อไปนี้

ไฮโดรคลไรด์ (Hydrochloride)

เม็ดแบนสำหรับฉีด (Hypodermic Tablets) แรงเม็ดละ ๐.๐๐๘ กรัม ๐.๐๑๑ กรัม ๐.๐๑๕ กรัม ๐.๐๑๖ กรัม และ ๐.๐๓ กรัม

กับอะโตรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) แรงเม็ดละ ๐.๐๐๘ + ๐.๐๐๐๓ กรัม ๐.๐๑๑ + ๐.๐๐๐๓ กรัม และ ๐.๐๑๕ + ๐.๐๐๐๖ กรัม

น้ำบรรจุอัมปูลส์ (Solution in Ampoules) แรงอัมปูลละ ๐.๐๑๕ กรัม ๐.๐๑๖ กรัม และ ๐.๐๒ กรัม

11/10/2566

กับอะโตรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) แรงอัมปูลละ ๐.๐๑๕ + ๐.๐๐๐๖ กรัม และ ๐.๐๑๖ + ๐.๐๐๐๖ กรัม

ซัลเฟต (Sulphate)

น้ำบรรจุอัมปูลส์ (Solution in Ampoules) แรงอัมปูลละ ๐.๐๑๕ กรัม ๐.๐๑๖ กรัม และ ๐.๐๒ กรัม

กับอะโตรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) แรงอัมปูลละ ๐.๐๑ + ๐.๐๐๐๔ กรัม ๐.๐๑๕ + ๐.๐๐๐๔ กรัม ๐.๐๑๖ + ๐.๐๐๐๖ กรัม และ ๐.๐๒ + ๐.๐๐๐๖ กรัม

โคคะอีนไฮโดรโคลไรด์ (Cocaine Hydrochloride) ๑,๔๐๐ กรัม ในของปรุงต่อไปนี้

ผง (Powder)

เฮโรอินไฮโดรโคลไรด์ (Heroin Hydrochloride) ๖๐๐ กรัม ในของปรุงต่อไปนี้

ผง (Powder)

เม็ดแบนสำหรับฉีด (Hypodermic Tablets) แรงเม็ดละ ๐.๐๑๑ กรัม

เม็ดสำหรับกิน (Oral Tablets) แรงเม็ดละ ๐.๐๑๑ กรัม ๐.๐๐๕๔ กรัม ๐.๐๐๖๕ กรัม ๐.๐๑ กรัม และ ๐.๐๑๖ กรัม

12/10/2556

ฝิ่นยา (Medicinal Opium) ๑๑,๐๐๐ กรัม ในของปรุงต่อไปนี้

ผง (Powder)

ติงเจอร์ (Tincture)

โคเดอีน (Codeine) ๑,๗๐๐ กรัม ในของปรุงต่อไปนี้

ฟอสเฟต (Phosphate)

ผง (Powder)

เม็ดสำหรับกิน (Oral Tablets) แรงเม็ดละ ๐.๐๑๖ กรัม

ซัลเฟต (Sulphate)

ผง (Powder)

ไดโอนีน (Dionine) ๑๐๐ กรัม ในของปรุงต่อไปนี้

ผง (Powder)

น้ำบรรจุอัมปูลส์ (Solution in Ampoules) แรงอัมปูลละ ๐.๐๑ กรัม

กรมสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาบริรักษ์เวชชการ

ผู้ทำการแทนอธิบดี

11/10/2556

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๕ มีนาคม หน้า ๖๘๙)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลโคกหม้อซึ่งยุบไปรวมกับตำบลท่าพี่เลี้ยง และตำบลหัวเวียงซึ่งยุบไปรวมกับตำบลพิหารแดง ในท้องที่อำเภอท่าพี่เลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี

ด้วยมณฑลราชบุรีแจ้งว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้ยุบตำบลโคกหม้อไปรวมกับตำบลท่าพี่เลี้ยง และยุบตำบลหัวเวียงไปรวมกับตำบลพิหารแดง ในท้องที่อำเภอท่าพี่เลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ตำบลทั้ง ๔ นี้ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วคือ ตำบลโคกหม้อ ตำบลท่าพี่เลี้ยง และตำบลหัวเวียง ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๖๔ ตำบลพิหารแดง ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความนี้ว่า การใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลโคกหม้อและตำบลหัวเวียงเดิม ได้รวมอยู่ในตำบลท่าพี่เลี้ยงและตำบลพิหารแดงตามลำดับ ตรงกับที่เนียบท้องที่ของทางราชการฝ่ายปกครองแล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๕ มีนาคม หน้า ๖๕๒)

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญทหารแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๑ มาตรา ๒๖ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๑ และใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ ผู้ซึ่งประสพอันตราย ตามนัยดั่งกล่าวในมาตรา ๒๔ ถ้าต้องบาดเจ็บถึงตายเพราะเหตุนั้นไซร้ ท่านว่าให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้ตายได้รับบำนาญพิเศษ และบำนาญพิเศษนั้นให้แบ่งเป็น ๔ ส่วนดั่งนี้ คือ สำหรับบุตร ๒ ส่วน ภริยา ๑ ส่วน และบิดามารดา (ถ้าอยู่ในความอุปการะของผู้ตาย) ๑ ส่วน แต่ถ้าผู้ตายระบุชื่อผู้รับหรือกำหนดส่วนไว้ต่อผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรก็ให้จ่ายให้ตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้บำนาญพิเศษเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่กล่าวในวรรคก่อนพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือได้ถึงแก่กรรมไปเสียหมดทั้งพวกแล้ว บำนาญพิเศษทั้งหมดนั้น ให้แบ่งฉะเพาะระหว่างพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ตามเกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น

ถ้าบุคคลที่รับบำนาญอยู่ตามความที่กล่าวมานี้ คนใดตายหรือหมดสิทธิตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

11/10/2566

บำนาญพิเศษ คือ

ถ้าตายเพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยามปกติ มีอัตราเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนของผู้ตาย

ถ้าตายเพราะเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในเวลากระทำการในเรือดำน้ำหรือทำการดำน้ำ หรือขึ้นไปในอากาศโดยอากาศยานอย่างใด ๆ หรือตายในขณะกระทำหน้าที่ในสงครามมีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในหกสิบส่วนแห่งเงินเดือนของผู้ตาย"

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๖๔๓)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
ให้ใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

ตามความในพระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๒ ว่า ถ้าจะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในหัวเมืองมณฑลใด จะประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ ทรงพระราชดำริเห็นสมควรใช้พระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่า ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไปให้ใช้พระราชบัญญัติ

11/10/2566

ชั้นสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนครด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๖๘๖)

11/10/2566

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราชั่งตวงวัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่งเครื่องตวงเครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

ประชาธิปก ป.ร.

ในกรุงเทพมหานคร มณฑลอยุธยา มณฑลราชบุรี และมณฑลปราจีน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

วิธีชั่งตวงวัดตามพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของชาวนา การทำนา และการค้าขายให้ดียิ่งขึ้น สมควรประกาศบังคับให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ตามนัยของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ว่า ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖

เป็นต้นไป ให้ใช้วิธีมาตราชั่งตวงวัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในกรุงเทพมหานคร มณฑลอยุธยา มณฑลราชบุรี และมณฑลปราจีน

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๙ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๖๔๘)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๐๐)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระนคร	วัดชะนะสงคราม
			ถนนบ้านแขก
			ตลาดยอด
			ถนนเข้าสาร
			สะพานผ่านพิภพลีลา
			ถนนดินสอ
			วัดบวรนิเวศ
			วัดราชนัดดา
			ตึกดิน
			วัดเทพธิดา
		สัมพันธวงศ์	จักรวรรดิ์
			ตลาดสะพานหัน
			วัดบพิตรพิมุข
			ปากคลองโอ่งอ่าง
			ถนนอนุวงศ์
			ตรอกพระยาไกร
			ตรอกโรงพิมพ์

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	สัมพันธวงศ์	สะพานหิน
			เวิ้งนาครเขษม
			วัดตึก
			ตรอกอาจม
			ตรอกเต๊าเหนือ
			ตรอกเต๊าใต้
			วัดสามจีน
			ตลาดหัวลำโพง
			บ้านเข้าหลาม
			ลำภูญไชย
			สามแยก
			ศาลเจ้าเล้ียงเป็ด
		บ้อมปราบ	วัดคณิกาผล
		ศัตรูพ่าย	ตรอกเต้าหู้
			วัดจางวางพ่วง
			สะพานแม้นศรี
			วัดสระเกศ
			สี่แยกแม้นศรี
			วัดจางวางดิศ
			วัดพระพิเรนทร์

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	สะพานดำรงสถิตย์
			สะพานบ้านเขมร
			ถนนวรจักร์
			บ้านบาตร
		บางยี่เรือ	บางยี่เรือ
			วัดกัลยาณ์
			บ้านขนุนกวน
			บ้านเจ้าพระยา
			ภาณุวงษ์
			ตลาดแขก
			ปากคลองบางสะแก
			บางสะแกใน
			กุฎีจีน
			วัดประยูรวงศ์

11/10/2566

ประกาศกฎข้อบังคับว่าด้วยการสอบไล่เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ

พ.ศ. ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจอันได้ให้ไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกาศกฎข้อบังคับดั่งต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน จะตั้งหลักสูตรและกรรมการสอบไล่ขึ้น เพื่อทำการสอบวิชชาความรู้ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งจะได้ประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ

ข้อ ๒ ให้กรรมการสอบไล่ที่ตั้งขึ้นนั้น เป็นเจ้าหน้าที่วางระเบียบการสอบไล่ กำหนดเวลาและสถานที่จะสอบไล่ และเมื่อได้รับอนุมัติของกรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ให้กรรมการสอบไล่แจ้งความ

ข้อ ๓ การสอบไล่นั้น ตามปกติกำหนดให้มีปีละครั้งหนึ่ง เว้นแต่เมื่อมีเหตุอันสมควรจะให้มีมากกว่าครั้งหนึ่ง หรือไม่ให้มีการสอบไล่เลยในระวางปีนั้นก็ได้ ถ้าจะมีการสอบไล่เมื่อใด กรรมการจะได้แจ้งความให้ทราบล่วงหน้า

ข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมการสอบไล่นั้น กำหนดอัตราคนละ ๑๐ บาท ผู้สมัครต้องส่งค่าธรรมเนียมนี้ ในคราวที่ยื่นใบสมัครเข้าสอบไล่ต่อกรรมการสอบไล่ ณสถานและวันตามแต่กรรมการสอบไล่จะได้กำหนดและแจ้งให้ทราบ

เงินค่าธรรมเนียมนี้จะไม่คืนให้ไม่ว่าสอบได้หรือตกหรือขาดสอบด้วยเหตุใด ๆ นอกจากกรรมการสอบไล่จะไม่รับผู้สมัครให้เข้าสอบด้วยเหตุบกพร่องในลักษณะของผู้เข้าสอบไล่ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑

ข้อ ๕ วิชชาที่จะสอบไล่นั้น แบ่งเป็น ๒ หมวด คือ

หมวด ก. ๑. ภาษาไทย

๒. ความรู้รอบตัว

๓. วิชชาสมัครสอบ ๒ อย่างตามความประสงค์ของทางราชการ

วิชชาสมัครสอบได้แก่ ๑. การเลขานุการ

๒. การบัญชี

๓. กฎหมายปกครองท้องที่

๔. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สยาม

๕. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สากล

11/10/2566

๖. ภาษาบาลี
๗. ภาษาอังกฤษ
๘. ภาษาฝรั่งเศส
๙. ภาษาเยอรมัน
๑๐. ภาษาจีน
๑๑. ภาษามะลายู
๑๒. ภาษาเขมร
๑๓. เลขคณิตและพีชคณิต
๑๔. เรขาคณิตและตรีโกณมิติ
๑๕. สรีรวิทยาและสุขวิทยา
๑๖. เคมี
๑๗. ฟิสิคส์
๑๘. ชีววิทยา

หมวด ข. ท่วงที วาจา และ ความคุ้นเคยราชการ

ข้อ ๖ การสอบไล่นั้น กรรมการจะได้จัดการสอบข้อเขียน (หมวด ก.) ก่อน ผู้ใดได้คะแนนซึ่งมีทางที่จะได้เข้าอยู่ในจำนวนอันทางราชการต้องการสำหรับบรรจุตำแหน่งราชบุรุษซึ่งว่างลงในปีหนึ่ง ๆ แล้วจึงจะได้สอบหมวด ข. ต่อไป

11/10/2566

ข้อ ๗ กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน จะทำบัญชีประกาศนามผู้สอบไล่ได้คะแนนเรียงตัวตามลำดับคะแนนรวมยอดมากไปหาน้อย ให้ครบจำนวนที่ต้องการ และระบุวิชชาที่สมัครสอบ ๒ วิชชาไว้ด้วย และจะได้ให้หนังสือแสดงการสอบไล่ว่าได้ที่เท่าไรไว้เป็นสำคัญ

ถ้ามีตำแหน่งว่างตามกระทรวงทะบวงการเท่าใด จะได้บรรจุตามลำดับในบัญชีและตามความประสงค์ของราชการ ผู้มีนามในบัญชีที่เหลือจากการบรรจุ ถ้ามีตำแหน่งว่างลงทางราชการจะบรรจุเข้ารับราชการตามลำดับในบัญชีนั้นต่อไป แต่เมื่อใดมีการสอบไล่ใหม่อีกแล้ว บัญชีผู้สอบไล่ได้คราวก่อนเป็นอันล้มเลิก

ข้อ ๘ ผู้ที่สอบไล่ ๓ ครั้งแล้ว ห้ามมิให้รับเข้าสอบไล่อีก

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกกฎข้อบังคับว่าด้วยการสอบไล่ข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษฉบับก่อน ๆ นั้นเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๐๔)

11/10/2566

ประกาศหลักสูตรการสอบไล่เข้าเป็น
ข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ

พ.ศ. ๒๔๗๕

กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกาศหลักสูตรที่จะสอบไล่ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน ตามความในกฎข้อบังคับข้อ ๑ ดังต่อไปนี้

หมวด ก.

๑. ภาษาไทย (๑๕๐ คะแนน)

จะสอบความรู้ในการเรียงความ บรรยายเรื่องตามกระทู้ที่จะตั้งให้ เพื่อพิเคราะห์ว่าผู้สอบมีความรู้ในวิชาภาษาไทยเพียงไร เวลาสอบ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

๒. ความรู้รอบตัว (๕๐ คะแนน)

จะตั้งคำถามให้เขียนตอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ของเมืองไทยและเมืองต่างประเทศที่สำคัญอันบุคคลสามัญผู้เอาใจใส่เสาะแสวงจะพึงรู้ เวลาสอบ ๔๕ นาที

๓. วิชาสมัครสอบ (อย่างละ ๑๐๐ คะแนน)

ให้เลือกแต่ ๒ อย่าง เวลาสอบอย่างละ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

๗/๑๐/2566

๑. การเลขานุการ

ให้รู้จักการเลขานุการแผนกต่าง ๆ ทั้งให้มีความชำนาญในการดีดพิมพ์ด้วย อนึ่งถ้ามีความรู้ชวเลขก็ดี หรือมีลายมือบรรจงดีพอก็ดี จะเป็นคะแนนเก็อกูลในวิชชาแผนกนี้ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ให้ผู้สมัครสอบแจ้งให้กรรมการสอนไล่ทราบในเวลายื่นใบสมัคร

๒. การบัญชี

ความรู้เบื้องต้นของวิชชาบัญชี ให้รู้ประโยชน์อย่างสังเขปของบัญชีต่าง ๆ ให้รู้วิธีลงบัญชีซึ่งกรรมการจะให้รายการคละปนกัน ผู้สมัครจะต้องเก็บรายการเหล่านั้นลงบัญชีให้ถูกต้อง และให้อธิบายความหมายของคำที่ใช้ในบัญชีทั่ว ๆ ไปได้ด้วย

๓. กฎหมายปกครองท้องที่

ให้รู้จักหน้าที่ฝ่ายธุระการและฝ่ายตุลาการ หน้าที่และความเกี่ยวข้องระวางกระทรวงต่าง ๆ ระเบียบการปกครองหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และมณฑล ความเกี่ยวข้องระวางเจ้าหน้าที่และพลเมือง การสืบสวน ไต่สวน จับกุม เปรียบเทียบความ อายัด ชันสูตร ตราสิน รายงาน การฟ้องร้อง และอำนาจโรงศาล ทำทะเบียนต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในหน้าที่ปกครอง

11/10/2566

๔. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สยาม

ให้รู้ภูมิศาสตร์ประเทศสยามพอประมาณ และให้รู้ประวัติศาสตร์ของชาติไทยว่า เดิมสืบมาแต่ไหน รวบรวมกันเข้าอย่างไร ต้องแข่งขันสู้รบใครบ้าง แล้วเปลี่ยนมาโดยลำดับเวลาจนตั้งลงเป็นหลักฐานดั่งปรากฏในทุกวันนี้อย่างไร

๕. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สากล

ให้รู้ภูมิศาสตร์ประเทศใกล้เคียงกับสยาม และประเทศสำคัญอื่น ๆ ทั่วโลกโดยสังเขป กับให้รู้ประวัติศาสตร์สากลสมัยปัจจุบันโดยย่อเพียงให้รู้ว่า ประเทศและชาติที่สำคัญได้ตั้งตัวขึ้น กลับเสื่อมลงหรือคงอยู่ หรือมีอำนาจยิ่งขึ้นอย่างไรบ้าง

๖. ภาษาบาลี

สอบตามหลักสูตรของเปรียญ ๓ ประโยค มีธรรมบท สัมพันธ์ และบาลีไวยากรณ์

๗. ภาษาอังกฤษ

๘. ภาษาฝรั่งเศส

๙. ภาษาเยอรมัน

๑๐. ภาษาจีน

11/10/2566

๑๑. ภาษามะลายู

๑๒. ภาษาเขมร

จะสอบความรู้ในการเรียงความ กับทั้งจะให้แปลภาษาไทยเป็นภาษานั้น ๆ และให้แปลภาษานั้น ๆ เป็นภาษาไทย ข้อสอบยากง่าย เสมอหลักสูตรของกระทรวงธรรมการสำหรับมัธยมสามัญ (ชาย) ปีที่ ๗ ภาษาที่ไม่มีหลักสูตรให้อนุโลมตามนั้น

๑๓. เลขคณิตและพีชคณิต

เลขคณิต จะสอบ เศษสิบ เศษส่วน เศษซ้อน มาตราสิบ วิธีแลกเปลี่ยนเงิน เฉลี่ยส่วนร้อย กรณฑ์ ดอกเบี้ยชั้นเดียวและสองชั้น ร้อยละ กำไร ขาดทุน วิธีประก้น ดิสเคานต์ บัญญัติไตรยางค์ทั้ง ๒ วิธี เรชิโอ โปรปอชันการแบ่งตามส่วน เรื่องงานและเวลา เรื่องนาฬิกา

พีชคณิต แฟคเตอร์ ค.ร.น., ห.ร.ม., อิเควชันถึงควอดแรติค แก้เศษส่วนอย่างยากให้เป็นง่าย กรณฑ์ อาริทเมติค ฮาโมนิค และยีออเมตริค โปรเกรสชัน อินดีเซส เสิด

๑๔. เรขาคณิตและตรีโกณมิติ

เรขาคณิต ให้ทำโจทย์ที่ว่าด้วยเส้นตรง รูปสามเหลี่ยม ระวางเส้นขนาน รูปสี่เหลี่ยมด้านขนาน รูปกลม โจทย์

แปรกติกัล ยีออเมตรีที่ว่าด้วยเส้นและมุม ใช้หนังสือ "ฮอลล์ แอนด์ สติเวนส์" ตั้งแต่เล่ม ๑ ถึงเล่ม ๓

ตรีโกณมิติ ให้สามารถสร้างมุมได้เมื่อให้ตรีโคนอเมตริคัลเรชิโอ พิสูจน์ไอเดนติตี้ง่าย ๆ ได้ ตรีโคนอเมตริคัลเรชิโอของมุมบางมุม เช่น ๔๕, ๖๐ และ ๓๐ องศา ตรีโคนอเมตริคัลเรชิโอของมุมประกอบหนึ่งมุมฉาก ทำโจทย์อย่างง่าย ๆ ซึ่งเกี่ยวกับรูปสามเหลี่ยมมุมฉากได้ เรเดียน ตรีโคนอเมตริคัลเรชิโอของมุมฉากทุกขนาด การเปลี่ยนแปลงค่าของตรีโคนอเมตริคัลฟังชัน เซอร์คุลาฟังชันของมุมที่เกี่ยวข้องกัน ฟังชันของมุมรวม

๑๕. สรีรวิทยาและสุขวิทยา

ให้รู้อวัยวะต่าง ๆ และหน้าที่ของอวัยวะนั้น ๆ รู้จักปฏิบัติตนให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และสามารถช่วยผู้อื่นที่เป็นอันตรายในปัจจุบันทันด่วนได้ และรู้จักหลักการสุขาภิบาลด้วย

๑๖. เคมี

ให้มีความรู้เบื้องต้นของเคมี ความไม่รู้จักสิ้นศูนย์ของสสารความเปลี่ยนแปลงอย่างเคมีและอย่างฟิสิคส์. ธาตุ, ของผะสม, สารประกอบ, อณู, ปรมาณู, ปรมาณูทฤษฎี

11/10/2566

ของดาลตัน, สมมูลย์เคมี, น้ำหนักสมมูลย์, สัญญลักษณ์ของธาตุ, สูตรของสารประกอบ, บัญญัติการให้ชื่อ, กรด, ด่าง, เกลือ, เวเลนซี, สมการเคมี, สมดุลเคมี, เรื่องน้ำยา, ความดันน้ำยา, สมดุลในน้ำยา. การกระจายออกเป็นไอออน, เรื่องออกซิเดชันและริดัคชัน, วิเคราะห์และสังเคราะห์, การแยกด้วยไฟฟ้า, กฎต่างๆ แห่งการผสมธาตุ, น้ำหนักปรมาณู, น้ำหนักอณู, วิธีทำและคุณสมบัติของ ไฮโดรเจน ออคซิเจน ไนโตรเจน คลอรีน กำมถัน ถ่าน ฟอสฟอรัส, วิธีทำและคุณสมบัติของออกไซดของธาตุ ๗ อย่างข้างบน

๑๗. ฟิสิคส์

ให้เลือกสอบแต่วิชชาเดียว คือ ความร้อน หรือ แสง หรือ แม่เหล็กและไฟฟ้า

ความร้อน ความรู้สึกร้อนหนาว อุณหภูมิ วิธีวัดอุณหภูมิ เทอร์มอมิเตอร์ (สามัญ แมกซิมัมและมินิมัม) การขยายตัวของ ของแข็ง ของเหลว แกส กฎของบอยล์ กฎของชารลส์ ขีดศูนย์แท้ อุณหภูมิอันย์ จำนวนความร้อน ความร้อนจำเพาะ ความร้อนแฝง การเปลี่ยนลักษณะ ความดันไอ การเดือด การกลั่น การเคลื่อนที่ของความร้อน

11/10/2566

แสง การส่องเป็นเส้นตรง เงา กำลังส่องสว่าง วิธีเปรียบเทียบกำลังส่องสว่างของดวงไฟ การกระท้อนของแสง กระจกโค้ง การหักของแสง ปริซึมและเลนส์ สเปคตรัม เครื่องมือง่ายๆ ที่ประกอบขึ้นด้วย กระจก ปริซึม และแว่น

แม่เหล็กและไฟฟ้า แม่เหล็กตามธรรมชาติ แม่เหล็กที่ทำขึ้น วิธีทำเหล็กให้เป็นแม่เหล็ก เส้นแรงแม่เหล็ก สนามแม่เหล็ก ความแรงของขั้ว ความแรงของสนามแม่เหล็ก โมเมนต์ของแม่เหล็ก วิธีเทียบกำลังของแม่เหล็ก แมกนิตอมิเตอร์ แม่เหล็กของโลก เข็มทิศ หม้อไฟฟ้าอย่างง่าย คุณสมบัติของกระแสไฟฟ้า ทางเดินของกระแส หน่วยโวลต์ แอมแปร์และโอห์ม การนำไฟฟ้า กฎของโอห์ม วิธีต่อลวดให้ไฟเดิร วิธีต่อหม้อไฟฟ้า โปลาไรเซชัน หม้อไฟแบบต่างๆ ที่ขึ้นชื่อ (ไม่รวมหม้อไฟมาตรฐาน และแอคคิวมูเลเตอร์) กำลังไฟฟ้า วิธีเทียบหน่วยไฟฟ้าเป็นความร้อน กระดิ่งไฟฟ้า

๑๘. ชีววิทยา

ให้มีความรู้โดยสังเขปตามหัวข้อต่อไปนี้

สิ่งที่อยู่รอบๆ สิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย ธรรมชาติ หน้าที่

ร่างโครงและคุณสมบัติสามัญแห่งสิ่งที่มีชีวิต ร่างโครงหน้าที่แห่งส่วนต่าง ๆ การถ่ายละอองเกสรและการผะสมเกสรดอกไม้ ประโยชน์ของผลไม้ต่อพืช วิธีกระจายผลไม้ และค่าในทางเศรษฐกิจของผลไม้บางชะนิด เมล็ดพืชและต้นพืชอ่อน ร่างโครงและหน้าที่ของราก กับความเกี่ยวข้องระวางรากกับดิน ร่างโครงและหน้าที่แห่งต้น ร่างโครงและหน้าที่แห่งใบ กับความเกี่ยวข้องระวางต้น ใบ และแสงสว่าง คุณและโทษของพืชต่อมนุษย์

ความเกี่ยวข้องระวางสัตว์เซลล์เดียว (โปรโตซัว) กับมนุษย์และสิ่งที่ห้อมล้อมอยู่รอบข้าง อวัยวะ หน้าที่ ความเจริญ และความเติบโตแห่งสัตว์หลายเซลล์ (เมตาซัว) ความเกี่ยวข้องระวางสัตว์จำพวกไส้เดือน (เวอร์ม) กับสิ่งที่ห้อมล้อมอยู่รอบข้าง การกินอาหาร การหายใจ การเคลื่อนไหว และการป้องกันอันตรายของสัตว์จำพวกกุ้งและปู (ครัสเตเชียน) ความคล้ายคลึง และความแตกต่างแห่งแมลงทั้งหลาย ความเกี่ยวข้องระวางธรรมชาติกับแมลง ชีวิตของสัตว์จำพวกหอย (มอลลัสก์) จำพวกแมลงมุม (อรัคนีดา) และจำพวกตะขาบ (เมอริอโปดา) อวัยวะหน้าที่แห่งส่วนต่าง ๆ การกินอาหาร การสืบพันธุ์ ความเติบ

11/10/2565

โต และการหายใจของสัตว์จำพวกที่มีกระดูกสันหลัง (เวอร์เตบราตา)

หมวด ข. ท่วงทีวาจาและความคุ้นเคยราชการ (๑๐๐ คะแนน)

จะถามให้ตอบปากเปล่าในที่ประชุมกรรมการผู้สอบไล่ ๓ นายเพื่อพิเคราะห์ท่วงทีและวาจา กับทั้งจะตรวจความรู้ทั่วๆไปอีกด้วย กรรมการต่างให้คะแนนโดยไม่รู้กัน เมื่อสอบเสร็จบวกแล้วเอา ๓ หารเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ผู้สอบจะพึงได้ และนอกจากนี้สำหรับผู้ที่เคยรับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี กรรมการจะตรวจพิเคราะห์รายงานของหัวหน้ากรมกองที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ ซึ่งได้พิมพ์เป็นแบบไว้ให้กรอกในหลังใบสมัคร แล้วให้คะแนน

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๐๔)

11/10/2566

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
(ฉบับที่ ๖)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นต้นไป ให้เพิ่มความในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ อีกตอนหนึ่ง คือ

"ข้อ ๑๒ ง. เจ้าของใบสำคัญถิ่นที่อยู่ผู้ใดจะออกไปจากประเทศสยาม และประสงค์จะให้ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นเป็นอันใช้ได้ตามความในกฎข้อ ๑๒ ค, ก่อนที่จะออกเดินทางไป ภายใน ๗ วัน จะต้องนำใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นไปให้เจ้าพนักงาน

11/10/2566

ตรวจลงวันเดือนปีที่จะออกเดินทางไป มิฉะนั้นให้ถือว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ซึ่งคนต่างด้าวนำกลับเข้ามาในประเทศสยามภายหลังวันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นอันหมดอายุทุกฉะบับ”

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจ่าแสนยบดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๑๗)

11/10/2566

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการพลเรือน แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ มาตรา ๒๖ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

11/10/2568

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ ผู้ใดทำราชการฝ่าอันตรายตามนัยดังกล่าวในมาตรา ๒๔ ถ้าต้องบาดเจ็บถึงตายเพราะเหตุนั้นไซร้ ท่านว่าให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้ตายได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนของผู้ตาย

บำนาญพิเศษนั้นให้แบ่งเป็น ๔ ส่วนดังนี้ คือ สำหรับบุตร ๒ ส่วน ภริยา ๑ ส่วน และบิดามารดา (ถ้าอยู่ในความอุปการะของผู้ตาย) ๑ ส่วน แต่ถ้าผู้ตายระบุชื่อผู้รับหรือกำหนดส่วนไว้ต่อผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรก็ให้จ่ายให้ตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้บำนาญพิเศษเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่กล่าวในวรรคก่อนพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือได้ถึงแก่กรรมไปเสียหมดทั้งพวกแล้ว บำนาญพิเศษทั้งหมดนั้นให้แบ่งฉะเพาะระหว่างพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ตามเกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น

/10/2566

ถ้าบุคคลที่รับบำนาญอยู่ตามความที่กล่าวมานี้คนใดตาย หรือหมดสิทธิตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น"

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ มีนาคม หน้า ๗๒๐)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่มณฑลปราจีน

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาในท้องที่มณฑลปราจีนเพิ่มขึ้นอีก ๒ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ มีนาคม หน้า ๗๒๓)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
ปราจีน	ปราจีนบุรี	บ้านสร้าง	บางปลาร้า บางขาม

11/10/2566

พระราชบัญญัติโอนการปกครอง อำเภอหนองจอกมาขึ้นจังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เขตต์การปกครองอำเภอหนองจอก ซึ่งขึ้นอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรานั้น ไม่เป็นความสะดวกแก่ราษฎร ในเมื่อมีกรณีหรือกิจธุระเกี่ยวข้องที่จะติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้วยการคมนาคมระหว่างอำเภอหนองจอกกับจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสะดวกสู้ทางจังหวัดพระนครไม่ได้ ถ้าได้โอนการปกครองอำเภอหนองจอกไปขึ้นอยู่ในความปกครองของจังหวัดพระนครแล้ว จะเป็นการสะดวกแก่การปกครองและสะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น

จึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนการปกครองอำเภอหนองจอกมาขึ้นจังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนเขตต์การปกครองอำเภอหนองจอกมาขึ้นอยู่ในจังหวัดพระนคร

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๗๖๓)

11/10/2566

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์

อาศัยความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ ขอประกาศว่า ในเวลานี้ได้ให้นายทะเบียนสหกรณ์รับจดทะเบียนสหกรณ์ชะนิดที่ห้ามมิให้เฉลี่ยกำไร ประเภทหาทุนให้สมาชิกกู้ยืมเพื่อใช้ในการเพาะปลูก และบุคคลที่จะรวบรวมกันตั้งเป็นสหกรณ์นั้น จักต้องเป็นบุคคลจำพวกที่มีอาชีพในการทำนาเป็นส่วนใหญ่ ทั้งจักต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตต์ท้องที่ดั่งต่อไปนี้ คือ

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ
พายัพ ปราจีน	เชียงใหม่ ฉะเชิงเทรา	สันทราย เมือง

ศาลาว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา
รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๗๖๕)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๓๔ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๗๖๖)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	นางเลิ้ง	ตลาดนางเลิ้ง
			วัดโสมนัสวิหาร
			วัดสุนทรธรรมทาน
			สนามกระบือ
			ถนนพะเนียง
			สะพานผ่านฟ้าลีลาศ
			บ้านพานถม
			วัดดริศเทพ
			โรงเรียนนายร้อย
			บางขุนพรหมใต้
			วังกรมหลวงนครชัยศรี
			วัดคอกหมู
			สะพานมหาดไทยอุทิศ
			คลองจุลนาค
		ปทุมวัน	ปทุมวัน
			วัดบรมนิวาส
			สะพานกษัตริย์ศึก
			มหาวิทยาลัย

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ปทุมวัน	วัดแค
			ถนนรองเมือง
	ธนบุรี	บางกอกน้อย	วัดทองคลองบางกอกน้อย
			ตลาดบ้านบุ
			คลองวัดทอง
			บางขุนนนท์
			วัดทองเพลง
			หน้าวัดตลิ่งชัน
			สามแยกหน้าวัดสุวรรณคีรี
			วัดรวก
			วัดเชิงเลน
			บางขุนศรี
			วัดยาง
			วัดโพเรียง
			บ้านช่างหล่อ
			สวนอนันต์
			ศิริราชพยาบาล

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บางกอกน้อย	กรมรถไฟหลวงสายใต้ โฆสิตาราม บ้านขมิ้น กระทรวงทหารเรือ

11/10/2566

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๓ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๗๓๐)

11/10/2566

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระนคร	ถนนตีทอง
			โบสถ์พราหมณ์
			วัดสุทัศน์
			ตลาดเสาชิงช้า
			เจริญทัศน์
			สำราญราษฎร์
			กองมหันตโทษ
			สะพานระพีพัฒนภาคย์
			ถนนราชบพิธ
			สี่แยกพระยาศรี
			โรงหวย
			ตลาดบ้านหม้อ
			สะพานอุบลรัตน์
			สะพานหัน
			ถนนทหารบกทหารเรือ
			วังบูรพาภิรมย์
			โรงเรียนสวนกุหลาบ
			วัดราชบุรณะ

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระนคร	ปากครองตลาด
			กรมไปรษณีย์โทรเลข
			วังหน้า
			พระบรมมหาราชวัง
			วัดมหาธาตุ
			ศาลยุตติธรรม
			ท่าเตียน
			วัดพระเชตุพน
			สวนเจ้าเชตุ
			กระทรวงกลาโหม
		สัมพันธวงศ์	สัมพันธวงศ์
			บ่อนเจ๊สัวเนียม
			ตลาดเจ๊สัวเนียม
			ถนนพาดสาย
			โรงพยาบาลจีน
			ศาลเจ้าใหม่
			ศาลเจ้าเก่า
			ท่าราชวงศ์
			ตรอกสะพานญวน
			ศาลเจ้าแม่ทับทิม

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	สัมพันธวงศ์	ตรอกเซียงกง
			อุภัยราชบำรุง
			ตลาดน้อย
			วัดกล่ำหว่า
			ปทุมคงคา
			โรงสูบน้ำ
			กรมเจ้าท่า
			ศาลเจ้าไหหลำ
			ศาลโบริสภา
		บ้อมปราบศัตรูพ่าย	บ้อมปราบศัตรูพ่าย
			พลับพลาไชย
			สวนกวางตุ้ง
			ถนนพระรามที่ ๔
			ศาลเจ้ากวางตุ้ง
			โรงเรียนเบญจมราชูทิศ
			สุเหร่ามหานาค
			วัดเทพศิรินทร์
			สะพานบ้านเขมร
			สวนมะลิ

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ปทุมวัน	สถานีรถไฟปากน้ำ
			สะพานเหลือง
			วัดช่างแสง
			วังนอก
			วังใหม่
			วัดสามง่าม
			วิทยุ
			ศาลาแดง
			สนามม้า
			ถนนเพลินจิตต์
		บางรัก	ตลาดบางรัก
			โรงเรียนอัสสัมชัญ
			ศุลกากร
			สะพานพิทยเสถียร
			วัดแก้วแจ่มฟ้า
			เชิงสะพานสาทร
			สีลม
			ถนนประมวล
			โรงพยาบาลบางรัก
			บ้านอู่

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางรัก	ถนนสว่าง
			ปากคลองหัวลำโพง
			สถานทูตญี่ปุ่น
			ถนนเดโช
			โรงพักบางรัก
			โรงเรียนนางชี
			สาทร
			ศาลเจ้าชิดเชียม้า
			ตรอกสะพานยาว
			สโมสรเยอรมัน
			โฮเต็ลใหญ่
			สะพานเจริญภาคย์
			ฮ่องกงแบงก์
			บ้านอาภรสอน
		บ้านทะวาย	มากัว
			วัดราชสิงขรณ์
			วัดพระยาไกร
			วัดลาดลิงโจน
			ถนนตก
			บางคอแหลม

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บ้านทะวาย	บางโคล่
			บางมะนาว
			บางขวาง
			สวนหลวง
			วัดไผ่ล้อม
			ทุ่งมหาเมฆ
		ดุสิต	พระราชวังดุสิต
			ถนนราชดำเนินนอก
			ทุ่งพญาไท
			ถนนพระรามที่ ๕
			สวนจิตรลดา
			ถนนศรีอยุธยา
		นางเลิ้ง	วัดมกุฎ
			บางขุนพรหมเหนือ
			วัดนรนาถ
			วัดสามพระยา
			บ้านบุ
			บางลำภูบน
		พระโขนง	คลองเตย
			คลองตัน

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระโขนง	สวนหลวง
			ประเวศ
			หนองบอน
			ดอกไม้
			บางจาก
			บางนา
		บางซื่อ	สามเสนใน
			สามเสนนอก
		บางเขน	ทุ่งสองห้อง
		ลาดกระบัง	คลองสอง
			ต้นนุ่น
			คลองสาม
			ประเวศ
			ลำปลาทิว
			ทับยาว
	ธนบุรี	บางกอก	วัดหงส์
		ใหญ่	สะพานเจริญพาศน์
			วัดสังข์กระจาย
			บางลำเจียก
			วัดใหม่วิเชียร

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บางกอกใหญ่	วัดอรุณ
			วัดท่าพระ
			คลองเสาหิน
			บางเสาธง
			คลองวัดดีดวด
			วัดดีดวด
			วัดนาคกลาง
			วัดเครือวัลย์
		คลองสาน	ปากคลองสาน
			ปากคลองต้นไทร
			บ้านแขกตึกแดง
			บ้านแขกตึกขาว
		บางยี่เรือ	วัดใหญ่
			วัดน้อย
			ตลาดพลู
		ราษฎร์บุรณะ	ราษฎร์บุรณะตะวันออก
			ราษฎร์บุรณะตะวันตก
			ทุ่งครุ

11/10/2566

พระราชบัญญัติรถยนตร์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรลดอัตราภาษีบางรายที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรถยนตร์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติรถยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔) รถยนตร์นอกจากที่ระบุไว้ใน อนุมาตรา (๒) และ (๗) ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักโดยอัตราต่อไปนี้

น้ำหนักรถยนตร์รวมกับน้ำหนักบรรทุกที่อนุญาตอย่างมากเป็นกิโลกรัม	รถยนตร์ทุกประเภทสำหรับบรรทุกของหรือสำหรับลากจูง	รถชะนิดอื่น ๆ
ไม่มากกว่า ๑๐๐๐	๙๐ บาท	๗๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๐๐๑ ถึง ๑๕๐๐	๑๒๐ บาท	๙๕ บาท
ตั้งแต่ ๑๕๐๑ ถึง ๒๐๐๐	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท
ตั้งแต่ ๒๐๐๑ ถึง ๒๕๐๐	๑๘๐ บาท	๑๔๕ บาท
ตั้งแต่ ๒๕๐๑ ถึง ๓๐๐๐	๒๑๐ บาท	๑๗๐ บาท
ตั้งแต่ ๓๐๐๑ ถึง ๓๕๐๐	๒๔๐ บาท	๑๙๕ บาท
ตั้งแต่ ๓๕๐๑ ถึง ๔๐๐๐	๒๗๐ บาท	๒๒๐ บาท
ตั้งแต่ ๔๐๐๑ ถึง ๔๕๐๐	๓๓๐ บาท	๒๔๕ บาท
ตั้งแต่ ๔๕๐๑ ถึง ๕๐๐๐	๓๖๐ บาท	๒๗๐ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๐๑ ถึง ๕๕๐๐	๓๙๐ บาท	๒๙๕ บาท
ตั้งแต่ ๕๕๐๑ ถึง ๖๐๐๐	๔๒๐ บาท	๓๒๐ บาท
ตั้งแต่ ๖๐๐๑ ถึง ๖๕๐๐	๔๕๐ บาท	๓๔๕ บาท
ตั้งแต่ ๖๕๐๑ ถึง ๗๐๐๐	๔๘๐ บาท	๓๗๐ บาท

11/10/2566

ตั้งแต่ ๗๐๐๑ ถึง ๗๕๐๐ ๕๑๐ บาท ๓๕๕ บาท

ตั้งแต่ ๗๕๐๑ ถึง ๘๐๐๐ ๕๔๐ บาท ๕๒๐ บาท"

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๐ มีนาคม หน้า ๗๔๕)

11/10/2566

พระราชบัญญัติรถลากแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติรถลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ และประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถลาก ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรถลากแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติรถลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ และ ข้อ ๑ ฉะเพาะมาตรา ๙ แห่งประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถลาก ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

11/10/2566

"มาตรา ๕ ใบอนุญาตสำหรับรถลากนั้น ให้มีกำหนดใช้ได้ไม่เกินคราวละครึ่งปี ในครึ่งปีแรกมีกำหนดใช้ได้เพียงวันที่ ๓๐ กันยายน ในครึ่งปีหลังมีกำหนดใช้ได้เพียงวันที่ ๓๑ มีนาคม"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ และตามความในข้อ ๒ แห่งประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถลาก ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"อัตราค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรถลาก	ฉะบับละ ๑๒ บาท
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเปลี่ยนเจ้าของรถลาก	ครั้งละ ๑ บาท
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนย้ายที่อยู่ของเจ้าของรถลากหรือย้ายโรงเก็บรถลาก	ครั้งละ ๑ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓๐ มีนาคม หน้า ๗๗๒)

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชยการ
แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดทำไปรษณียบัตร์สำหรับใช้ในการไปรษณีย์ในพระราชอาณาเขตต์ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะสังเขปดังนี้

ไปรษณียบัตร์ราคา ๒ สตางค์

ก) ขนาดกว้าง ๙ เซ็นติเมตร ยาว ๑๔ เซ็นติเมตร

ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๒ สตางค์สีน้ำตาลพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีน้ำตาลพิมพ์ที่มุมซ้ายเบื้องบน

ง) มีอักษรไทยพิมพ์สีน้ำตาลว่า "ไปรษณียบัตร์" และอักษรโรมันว่า "CARTE POSTALE"

ประกาศมาณวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชยการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๘ มีนาคม หน้า ๗๘๕)

ประกาศ

พระราชทานนามหอในพระบรมมหาราชวัง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ตามที่ได้โปรดเกล้า ฯ ให้บุรณะหอต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง และขนานนามเดิม เพื่อเป็นที่ประกอบการพระราชกุศลหรือการพระราชพิธี ดังความในประกาศกระทรวงวัง ฉะบับวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นแล้ว บัดนี้การบุรณะตึกซึ่งตั้งอยู่เบื้องพายัพของพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ระวางอัฏวิจารณศาลากับประตูสุวรรณบริบาลนั้นเสร็จแล้ว โปรดเกล้า ฯ ให้ขนานนามว่า หอราชพิธีกรรม

สาลาว่าการพระราชวัง

ประกาศมาณวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวรพงศ์

ผู้สำเร็จราชการพระราชวัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๖)

11/10/2566